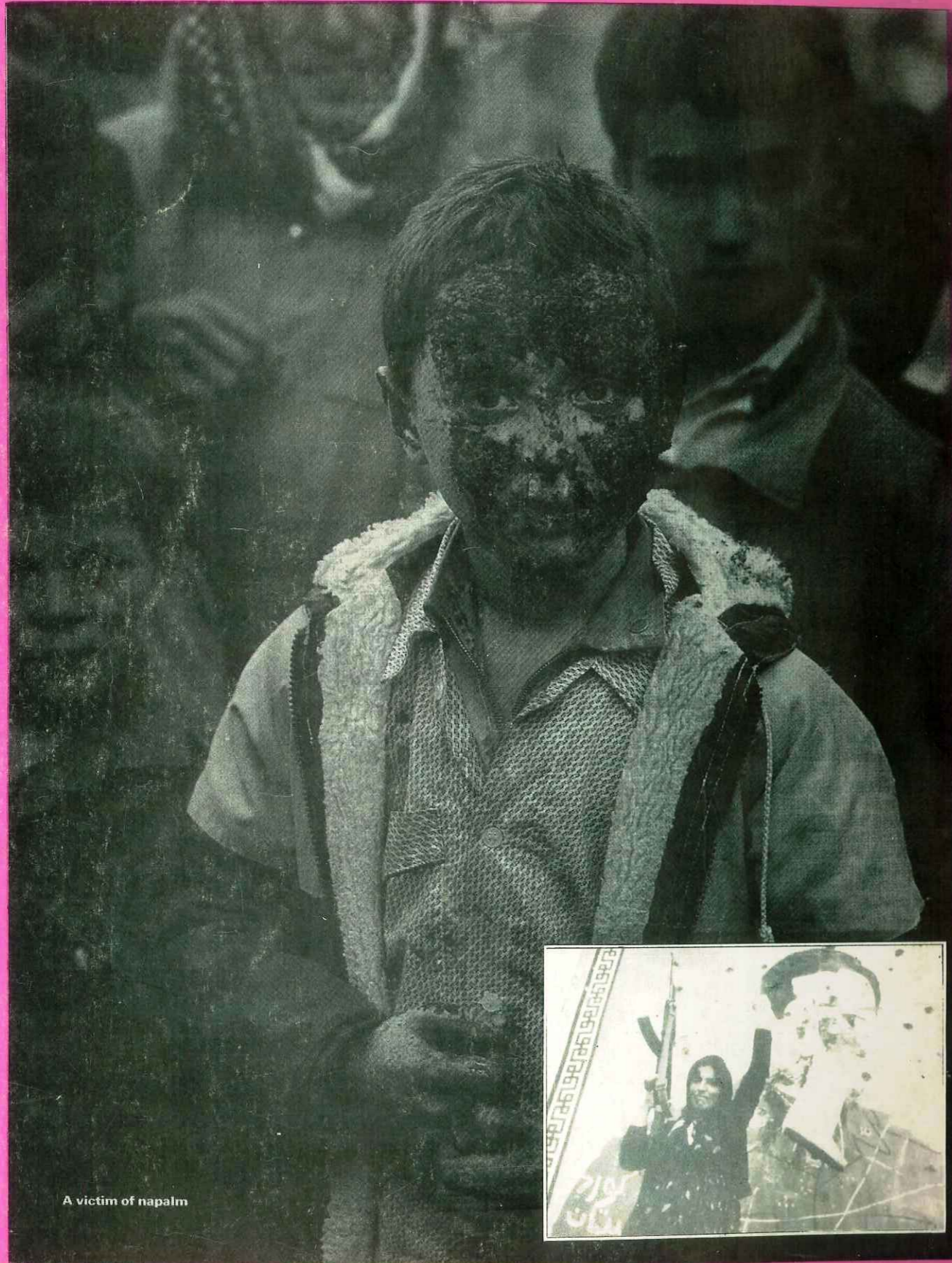

مامۆستای کورد

۱۲-۱۱

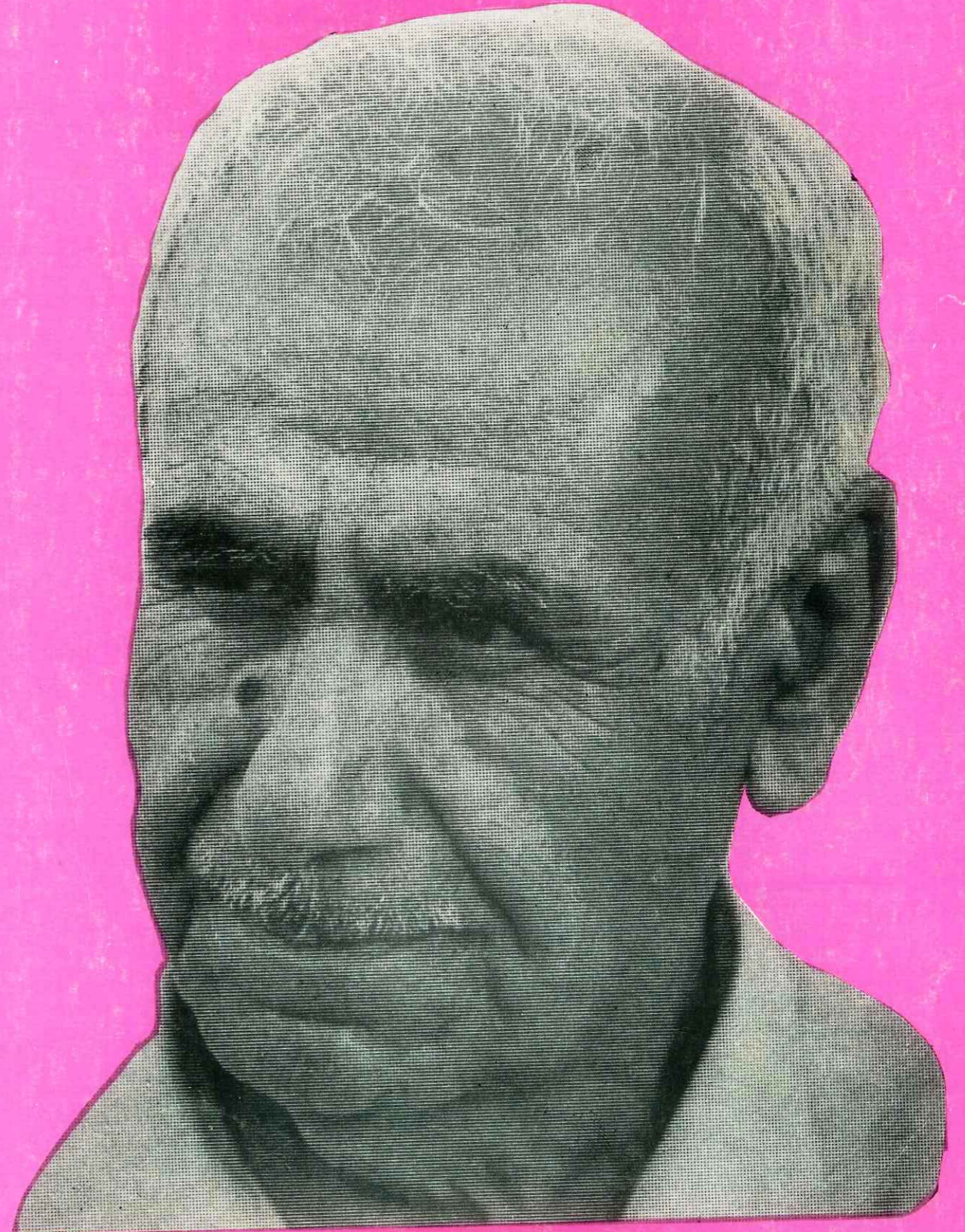
A victim of napalm

ھاوینی ۱۹۹۱

ISSN 1102 - 2000

Mamostay Kurd

11-12

Summer 1991

مامۆستای کورد

ژماره ۱۱-۱۲

هاوینی ۱۹۹۱

سەرئوسەر:

فەرهاد شاکهلی

ناونیشان: Address

Mamostay Kurd
Box 615
191 26 Sollentuna
Sweden

ژماره‌ی پۆستگیرۆ:

Postal, Giro No. / Postgironr 43 55 59 - 0

ناوه پښتانه

۳	نامه	م	۵۶	تستیره پښتانه، ناوت: فخرهاد شاکهلی
۶	نوحمدی خانې: چوار شپږ	ا	۵۵	سالی حمله گروي...: سمدی
۸	کورد چاوه پښتانه کورنۍ سده دادمه: روښنوف	م	۵۷	دیوانی شیخ رزای تالهبانی
۱۰	ماچدکانی بهغدا	و	۵۹	هژاری موکریانی
۱۱	ماچ: عبداللأ پمشینو	س	۸۱	بابا تاهیری عوریان: فهدمی کاکهیی
۱۲	سهارهت گيروگرفتی کورده کان: نازا ئافدالی	ت	۹۸	کتیبخانهی ماموستای کورد
۱۳	چیرزکه کانی گوزاری هاوار: فخرهاد پیربال	ا	۱۰۱	رانانی کتیبان
۲۹	ناوردانه ویهک: کاکه ویهس	ی	۱۰۳	وهرامی دوزستان
۳۱	تدلیساندرؤ کولیتی: هاننه کولیتی	ک	۱۰۴	نیوهی کاری پزیشک: د. دلاور عدلانهددین
۳۳	تدفسانهی تهموره: موسا گهرمیانی	ک	۱۱۴	دوننی و نهمرو: ح
۳۷	روبو وروبوونه ویهی هاوچهرخ...: شایگان	و	۱۲۰	هزار لاپهړه: هه یاس
۴۹	تدلیبومی کورده واری	ر		
		د		

نامه

... به پراستی ته نه گوزاریک خه لکی ناواری له یاد نه کربیت، ماموستای کورده، چونکه من تا ئیستا نامه بؤ زیاتر له پینچ گوزاری کوردي رهوانه کردوه، بی نه ویهی هیچ وه لامیکمان بده نه وه. ناخر ۶ یا ۸ روپی بؤ ئیمه زوره که به یارمه تیبیه کی که می UNHCR ژیانکی کوله مرگی (مه مروه مزی) له م ولاته نه بهینه سر، که چی له م غوریه ته هر شهیدای وشه کی کوریدین و نامه بؤ گوزاره کوریدیه کان نه نووسین، (به لام) جینی داخه که هر وه لامیش ناده نه وه.

نا. م. چه باری

کوئته (پاکستان)، ۱۶/۵/۱۹۹۱

... ئیمه، کز مه لیک په نابه رانی کوردستانی بیکه س له شاری کوئته، پاش نزیکهی دوو سال ژیانی سهختی ناواری و چاوه پوانی... پاش چند بارودخی ناسک و ناخوش له بدهم ژیانی ناواریه ایماندا (کومیتیهی په نابه رانی کورد) مان دروست کرد. پاش چند مانگ له تهمه نی ئیم کومیتیه، چند براده ریکی تری جیاواز له بیر و بؤچووندا (نه نجومه نی په نابه رانی کوردستان/ عیراق) یان دروست کرد. بوونی ئیم نوو کومه له یه له م کاتدا له خزمه تی نامانجه کانماندا نه بوو. بویه پاش داوای زوری په نابه ران و ه لئباردنی دیموکراتی (یه کیتی په نابه رانی کورد) به زوربهی دنگ له دایک بوو، بؤ خزمه تکردنی په نابه ران. داوامان له به ریزتان نه ویه زیاتر هاوکاری له گه ل یه کیتی به مان بکن، به ناردنی گوزار و روژنامه کانتان بؤ زیاتر به رزکردنه ویهی ئاستی روژنیری و سیاسی و گیانی یه کیتی له نیوان هه موو کورده ناواریه کانی جیهان... وهک له لاشتان روونه ئیمه له هه موو روویه که وه که مده ستین.

یه کیتی په نابه رانی کورد

کوئته - پاکستان

نهمرو به ناواتی دیرینهی خومان شاد بووین و (ماموستای کورد) مان بده ست گیشته، یاخوا پایدار بن و دوورین له گیزاوی روژگار. بابته کانی ماموستای کورد مایه ی سهرنجن و پته ون. شنتیک بؤ ئیمه جینگه نارپه زایی بیته، بوردانه به که سانیک که به مهیلی خویان دهنووسن و نووسینه کانشیان له لاپه ره کانی ماموستای کوردا بلاوده کریته وه. به پراستی ئیم چوره نووسینانه به تالان، تده بویه به ریزتان بوری نه وه بهو که سانه بدهن.

خالد نووره دین

دووشه نیه - تاجیکستان

۱۳/۲/۱۹۹۱

... ژماره‌ی (۹ و ۱۰) ی گۆفاره‌که تان گه‌یشته ده‌ستم... به ره‌ئی من ئه‌وه یه‌که‌مین گۆفاری کوردیه‌یه که دیموکراسیی تیدا سه‌قامگیره و میژووی کورد بۆ یه‌که‌مین جاره گۆفاریکی ئاوها به خزیوه ببینی.

ف. شیزیک
کاستامونز-تورکیا
۱۹۹۱/۱/۳.

له ژماره (۱۰) ی گۆفاری هیژای ماموستای کورددا چاوم که‌وته شیعریکی هینمن و بیژگرافیه‌یکه به پینووسی هیذی نووسرابوو. وام هه‌ست کرد ده‌یی ئه‌م شیعره، شیعریکی به‌نرخ بی، به‌لام کاتی شیعره‌که‌م خوینده‌وه ناره‌ق به روومدا هاته خوارئ. نه‌گه‌ر نه‌زیرترین که‌سمیان بکوشتایه ئه‌وه‌نده ناره‌حه‌ت نه‌ده‌بووم. هه‌ندئ مه‌سه‌له‌ی پروپوچ و دژ به کوردایه‌تی له شیعره‌که ناخنرابوو... مام هینمن... به هۆنینه‌وه‌ی ئه‌م شیعره پینشانی داوه که به‌راستی به‌کرینگیراوی نه‌مریکا و یه‌کیتی سوڤیه‌ته، وه‌کوو هاوه‌لانی تری که ماسکی رینه‌رایه‌تی کوردیان داوه‌ته روو، به سازی ئه‌م دوو بیژووه (ئه‌مه‌ریکا و سوڤیه‌ت) هه‌موو کات دانسیان کردوو. جا نازانم چ به‌چکه بیژوویه‌که ئه‌و شیعره‌ی بۆ گۆفاری ماموستای کورد ناردوو و ماموستای کوردیش ئامانجی له چاپی ئه‌م شیعره (ناشیعره) چ بووه؟ ئایا ویستویه‌تی ئه‌مه فیزی لاوانی کورد بکا که ژیان هه‌ر گان کردن و وه‌کوو که‌ر و گا و چوارپی ژیان بردنه‌سه‌ره؟

... له ماموستای کورد داوا ده‌که‌م له‌م چه‌شنه شیعره بۆگه‌تانه که له دلکی پیس و چه‌په‌له‌وه رژه‌وته ده‌رئ له چاپی نه‌دن و ئه‌وه‌نده به کورد و کوردایه‌تی به ناوی کوردوه خیانته نه‌کن. هیواداریشم ئه‌م وتارم له چاپ بدن هه‌روا که ئه‌و جزوه وتاره دژیوانه له چاپ ده‌دن.

دکتور هیژا بی‌خه
تاران ۶۹/۱۰/۲۹

... له رۆژی ۲۲ ی خاکه‌لیوه‌دا ئیمه‌ی خویندکارانی زانستگاکانی تاران به رینیوانیک که ۲۰ کس پتر به‌شداریان کردبوو، ئه‌و جینایه‌ته‌ی به‌عسی عنراق سه‌باره‌ت به خه‌لکی کوردمان مه‌حکوم کرد، که ئه‌و رینیوانه سی سه‌عاتی خایاند و له کۆتاییدا به بپیارنامه‌یه‌ک که له شه‌ش به‌ند پیک هاتبوو، مه‌به‌ستی ئه‌سلی بپیارنامه‌که مه‌حکوم کردنی جینایه‌ته‌کانی رژی می به‌عسی چه‌په‌ل و راکیشانی بیروبووای گه‌له‌کانی جیهان سه‌باره‌ت به ئه‌و به‌شه له‌بیرچووه‌ی دنیا بوو، کۆتاییمان به رینیوانه‌که هینا.

واحیدی ره‌زمان
تاران ۱۹۹۱/۴/۱۸

... گۆفاری ماموستای کورد به‌رده‌وام به ده‌ستم ده‌گات و سوودی زۆری لی ده‌بینم، هیوادارم هه‌رده‌م ماموستای ئه‌و گه‌له بیت له روونکردنه‌وه‌ی رینگادا. له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا چه‌زم کرد تینیپیه‌ک تۆمار بکه‌م که له کاتی خویندنه‌وه‌ی گۆفاره‌که‌دا هه‌ستم پی کردوو، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ئه‌م گۆفاره له‌لایه‌ن بابته‌ی ئیسلامیه‌وه هه‌ندئ که‌م و کورتیی تیدا‌یه. له‌راستیدا ئه‌م مه‌سه‌له‌یه زۆر گرنگه، کاتی بزانی که میله‌تی کورد چه‌ندی خزمه‌ت به

ئیسلام پینشکه‌ش کردوو و ده‌کات، روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م لایه‌نه ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه، تا هه‌موو جزوه گومانیکی نه‌ژادپه‌رستی و شتی تر که به ناهه‌ق دراوه به سه‌ریدا، لئی دوور بکه‌ینه‌وه و شینویه‌کی راستی ئه‌و میله‌ته پینشانی خه‌لکی ده‌ین. له لایه‌نه‌کانی تره‌وه گۆفاره‌که نرخی تاییه‌تی خزی هه‌یه له‌ناو گۆفاره کوردیه‌که‌کاندا.

هیوا
بیشاوه‌ر (پاکستان) ۱۹۹۱/۴/۱۵

برای دیرین و هه‌موو کاتم...
به ناوی خوی گه‌وره و میهره‌بان. له چرکه‌یه‌کی شتییه قوول و دیرینه‌که‌مدا وام هه‌ست کرد که میشکم کۆمپیوتیه‌ریکه و هه‌رچی زاواوه و شینوه زمان و وشه‌ی فه‌ره‌نگه‌کانی جیهان هه‌یه له ناخیدا کۆکراونه‌ته‌وه... به‌لام هه‌رچه‌ندم کرد نه‌متوانی ئه‌وه‌ی له گیانمدا‌یه له کاغه‌زدا تۆماری بکه‌م. ئیمه... ئیمه زمانمان ته‌نها بۆ چه‌ژ کردن و گریانه... نه‌گینا ناتوانین رازی دلی پی ده‌ربیرین... وشه‌شمان بالنده‌ی یالکراوی ناو‌قه‌فه‌زی زۆرداران... به‌لام له برسا ده‌مرئ و (ده‌نووک) له دانه‌ویله‌ی زیرینی زۆرداران نادات...

چیت بۆ بنووسم؟
لیره... به پینچه‌وانه‌ی گه‌رده‌لوولی ره‌ش و بارانی ئاگر... وشه و لووتکه... هه‌ر سه‌ره‌رزن،

شیعر و به‌روو ره‌گیان قووله و په‌رچه‌م سه‌وزن...
شیعر و لووتکه سویندیان خواردوووه نه‌به‌زن...

نازانم چی بنووسم؟ -ژئ- که‌ت گه‌یشت. ئه‌وه‌ی په‌نجه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌ی نه‌بی...
ناتوانی ژیکانی -ژئ- بخاته کار و گوئ له هۆزه و سۆزی جوتیارانی ده‌شتی شاکه‌ل بگرئ.

ئه‌وه‌ی په‌نجه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌ی نه‌بی... چوزانی ئه‌و هه‌موو ده‌نگ و ره‌نگ و نامه‌ی نه‌ینی و خه‌نده و له‌ره‌ی له‌ش و گیان و ناله و کسپه و سۆزی جه‌رگ و ئه‌وین و کزه‌ی ئاواره‌یی و هتد... که من ده‌یزانم... له - ژئ - دایه...
له‌گه‌ل ئه‌م نامه‌یه‌دا... چه‌ند پارچه ده‌سنووسیکی ئه‌وسای خۆت و ده‌نگه چه‌ویکی شاره‌که‌ی خۆمانت بۆ ده‌نیزم... هیوادارم به دلت بی...

رزگاری کاک
سلیمانی، ۱۹۹۱/۵/۱۸

ئهحمه‌دی خانى:

چوار شيعر

مهم و زين شاکارى شاعير و بيريارى نهمرى کورد ئهحمه‌دى خانى (۱۶۵۰-۱۷۰۷) و داستانى نه‌توايه‌تیی کورده. دوو به‌ره‌مى دیکه‌ی خانى «نوويارا بچوکان» و «عقيدا ئيمان» ن. بيجگه له‌وانه‌ش ۳-۴ غزله‌ی خانى بلأوبوونه‌تبه. زۆربه‌ی نووسه‌رانى ميژووى ئه‌ده‌بى کوردى و تويزه‌رانى کورد هميشه له‌ باوه‌رده‌ى بوونه که بليمه‌تیکى وهک خانى، که له ته‌مه‌نى چلوچوار ساليدا مهم و زینى نووسییى و ۱۳ يا ۱۴ سال له‌وه‌و پاش کۆچى کردبى، ناکرى به‌ره‌مى دیکه‌ی نه‌بن. ماموستا هه‌ژار له پيشه‌کى چاپى تازه‌ی مهم و زیندا (لاپه‌ره‌ پازده) نووسيوه‌تیی: «دل هه‌ژاره‌کم ده‌لى: رنگين له‌ چارده سالدا هيج نه‌بى چوار ليزگه‌ی دیکه‌ی زۆر نادری هه‌ژاربه‌تبه، تا له‌به‌رامبه‌ر پينجینه‌ی نيزاميدا خۆ رانين و بۆريان به‌ن. به‌هوميديم له‌ خونه‌ی دلم وه‌دى بىت، به‌ره‌مى ديش له‌ خانبيبه‌ له‌ گۆشه‌ی فه‌راموشبيبه‌ بینه ده‌رى...» دۆکتور عيزه‌دين مسته‌فا ره‌سووليش له‌ کتیبى «احمدي خانى - ل ۲۷» دا بيریکى وای ده‌رپيوه.

کوردناسى سۆفیه‌تیی کۆچکردوو م. ب. روودينکۆ له‌ کتیبى «وه‌سفى کۆمه‌له‌ ده‌ستنووسى لىنينگراد - مۆسکۆ ۱۹۶۱» دا ئه‌وه‌ی پيشان داوه که کۆمه‌لنى شيعرى بلأونه‌کراوه‌ی خانى له ده‌ستنووسى جياوازدا هه‌ن. سه‌ير ئه‌وه‌یه ئه‌و خويندکار و تويزه‌ره کوردانه‌ی له سۆفیه‌ت خويندويانه و ده‌يانخويند، ئه‌گه‌رچى ئه‌وه‌شيان ده‌زانى که شيعرى بلأونه‌کراوه‌ی خانى به ده‌ستنووس هه‌ن و «له‌ گه‌نجینه‌ی ده‌ستنووسه‌کانى لىنينگرادا پاريزراون»، به‌لام ئه‌وه‌يان ئاشکرا نه‌دکرد بۆچى ده‌سته‌لاتدارانى «زانسته‌په‌روه‌ر و کوردنووست» ی ئه‌و ولاته ئه‌و به‌ره‌مانه‌يان به‌ند کردوو و ناهيئن بلأو ببنه‌وه و به‌ته‌مان تاکه‌ی «بيانپاريزن»!!

ماوه‌یه‌ک له‌مه‌يه‌ر نۆستى هه‌ژا و خۆشه‌ويست کاک ره‌شاد ميران فيلمى ده‌ستنووسينکى به‌ ديارى له سۆفیه‌تبه‌ بۆ هه‌نهام. ليزه فيلمه‌که‌مان شۆردوه و به شيوه‌ی وینه‌ی فۆتوگرافى چاپمان کرد. ده‌ستنووسه‌که (ГПБ; Курд 36 - مجمعا غزلياتيد شعرايد کرمانجانه) له هه‌فتا لاپه‌ره پينکهاتوه و شيعرى ده شاعيرى کوردى تيدايه. هه‌ر به‌ته‌ماشاکردنیکى ده‌ستنووسه‌که و به‌راوردکردنى له‌گه‌ل کتیبى (تواريخ قديم کوردستان - مۆسکۆ ۱۹۸۶) ی مه‌لا مه‌حمودى بايه‌زیدى، ده‌ردمکوى که به خه‌تى مه‌لاى بايه‌زیدى نووسراوه‌تبه. شيعره‌کانى خانى له ده‌ستنووسه‌که‌دا بيستوپينج پارچهن، ليزه‌دا چواريان لى بلأوده‌که‌ينه‌وه.

□ فه‌ره‌اد شاکه‌لى

ئه‌ی دل نه‌گه‌ر ب نه‌قدى جان، جنسى گران به‌هايى زلف
دئ بکړى بزآن مه‌جال، چه‌وه‌رى جان فيدايى زلف
هه‌ر سه‌رى موو ل سازه‌کى، چيلوه دکت ب نازه‌کى
عاشقى عيشقبازه‌کى، به‌ند دکت به‌لايى زلف
روم و خه‌ده‌نگ و هنديين، خال و نيشانى خه‌مرييان
خه‌نجه‌ر و شير و ترکييان، جه‌نگه‌ ل به‌ر ليوايى زلف
تاج و تومار و بون په‌ران، له‌عل و گوهار و گوهران
سه‌رخۆش و دين و نه‌به‌تران، ره‌قصه‌ ل به‌ر هومايى زلف
لاو و ره‌وال رسپييان، مير و وه‌زير و جندبييان
سه‌رخۆش و مه‌ست و به‌نگييان، ده‌رده ژ ماجه‌رايى زلف
شينخ و موريد و ساليكان، شاه و فه‌قير و ماليكان
چوست و چه‌له‌نگ و چاپوکان، دل که‌ته به‌ندى پايى زلف
ئه‌فعا و مار و نه‌ژده‌ره، مسک و زياد و عه‌نپه‌ره
نه‌فخه‌ی رووح په‌روه‌ره، رايحه‌ی هه‌وايى زلف
بى مه‌ی و بى ده‌وايه‌کى، بى ده‌ف و چه‌نگ و نايه‌کى
دين دکه‌تن مه‌لائيکى، چه‌زه‌بى دلپويان زلف
مير و مه‌لا و ماهيران، چه‌ندى به‌ليخ (و) شاعيران
خانى ده‌نده حاضران داده ژ ده‌ست ده‌وايى زلف

ژ له‌علی ديارى نه‌من مه‌ی فه‌خوارا
ب دل من ده‌خشی بده‌خشان و بوخارا
مودامى ده‌ستى غه‌ماندا زه‌بوونم
مه‌دامى دخوم مه‌ی بکم دا نه‌ن مودارا
ده‌ما کو کرمه عه‌زرا ئه‌وى گولعوزارى
دبن بى ته‌که‌لوف دلى من عوزارا
هه‌نارن ژ بۆ من ده‌ر ئاغووش په‌روه‌ر
هه‌نارن دتازه حه‌بيبا دلارا
ته‌يارا ته ئيرۆ نه‌ظهر دا ته خانى
ته ياران نما نه‌راحت نه يارا

م دى نه‌قشه‌ک ژ نه‌قشئ نه‌قش به‌ندان
قه‌بوو به‌ندى د من يه‌ک يه‌ک ژ به‌ندان
گوشا دا دل ژ بۆ من را مويه‌سسهر
نه‌بوو بى صوحبه‌تا صووره‌ت له‌وه‌ندان
ژ ئه‌هوويان مه ياهوو خواست نه‌مما
دلى من ما دنيف موشكين كه‌مه‌ندان
ئه‌ن ئيرۆ سه‌رخه‌شم وه‌لاذه‌ واعيط
ل من ضايح مه‌که وان وه‌عظ و په‌ندان
ل من كورت بوو ريبا كه‌عيا ويصالى
ژ شه‌كلئ قامه‌تا بالا بلندان
كه‌سى گريان بتن پيله‌ک ب عيشقى
ديتت عاقيه‌ت نه‌له‌تته خه‌ندان
دلى خانى نه‌گه‌رچى بوو سنج خانه
شوکور قه‌ط كه‌س نه‌گۆ خانى ب چه‌ندان.

سه‌يدئ چنگالا سه‌رى زلفا شه‌ها شه‌هبازم نه‌ن
مه‌ستى جاما عيشوه‌يا شه‌هنازى نازک نازم نه‌ن
ره‌مز و ئيعجازئ د خوويان بى عيباده‌ت سه‌ح دکم
مورشيدى کاميل نه‌نم ئيرۆمه صاحيب رازم نه‌ن
به‌يضة‌يا نه‌ن تى عه‌به‌س بوو ئاشيانا من قه‌فه‌س
گه‌رچى دل پږ هه‌وه‌س بوو بى پږ و په‌پوازم نه‌ن
ئى حيا‌تا عيبره‌تى چ بکه‌م به‌قا نين ژ بۆ
له‌و شه‌هيدئ غه‌مه‌زيا وى دلپه‌را طه‌ننازم نه‌ن
ده‌ردمه‌نده‌ک من دقيتن هه‌مه‌نه‌فه‌س بت (خانى) يا
کو مه هه‌مه‌ده‌سته‌ک هه‌بيتت سازى خووش ئاوازم نه‌ن

کورد چاوه‌ریی کهوتنی سه‌ددامه

هانس هینریک روینزف

گهل نییه هیندهی کوردی عیراق، بهو شکانه روزهردهی سه‌ددام شادمان بی. نه وه لهشکری نه‌ته‌وه‌یه‌کگرتووه‌کان، به‌سه‌ر دزیوترین دوژمنی کورددا سه‌رکه‌وت و کوردیش هیواداره بریاره‌که‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌کگرتووه‌کان «سه‌پاندنه‌وه‌ی ناشتی و ناسووده‌یی نیونه‌ته‌وه‌یی له نیوچه‌که‌دا» نه‌وانیش بگریته‌وه.

عیراق بۆ ماوه‌ی حه‌وت مانگ کویتی داگیرکرد، نه‌وه‌ی به‌سه‌ر خه‌لکی کویتدا هات جیهانی حه‌په‌ساند. کورد، نه‌وا بیست سال پتره له‌ده‌ست داگیرکه‌رانی به‌عسی عیراق ده‌نالینی. نیزیکه‌ی چوار هه‌زار گوند و شاروچکه‌یان ویزان کرا. کیلگه و زه‌وی و زاریان سووتینرا و به‌گازی ژه‌هراوی خنکیران.

له‌شکری عیراق، کوردی دینهاتی ده‌گرت، له ئوردوگی زوره‌ملی، نیزیکی شاره‌کان یان له بیابانه‌کانی خوارووی رۆژاوی عیراق کوی دمکرنه‌وه. له هه‌له‌بجه پینج هه‌زار، زارو و ژن و پیاوی بیده‌سه‌لاتی به‌گازی ژه‌هراوی کوشت، به‌وه‌ ده‌یویست له کوردی بگه‌یه‌نیت که ته‌نی دوو رینگه‌یان بۆ ماوه‌ته‌وه، مه‌رگ یان سه‌رشوپی.

هه‌ستیان به‌رامبه‌ر سه‌ددام، وه‌ک هه‌ستی جووله‌که‌یه‌ک به‌رامبه‌ر هیتله‌ر و رایخی سینه‌م وابوو.

نه‌م هیرشه‌ی هاوپه‌یمان‌کان، به‌لای سه‌رکرده‌کانی کورده‌وه وه‌ک هیرشی هاوپه‌یمان‌کانی شه‌ری جیهانی دووم وایه به‌لای نه‌وه‌ی وروپیانه‌ی له‌لایه‌ن نازییه‌کانه‌وه داگیرکرا بوون. جیاوازی له‌وه‌وه‌لوسته‌دا هه‌ر نه‌وه‌یه‌که کورده‌کان له‌رووی سه‌ربازیدا له‌کاتی شه‌ره‌که‌دا بیلایه‌ن بوون.

یه‌کسه‌ر نوای داگیرکردنی کویت، هیزه کوردیه‌کان که‌وتنه‌ خۆ. چه‌لال تاله‌بانی سه‌رکرده‌ی یه‌کیک له‌هیزه‌گه‌وره‌کانی کورد، یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان، به‌ره‌و نه‌مریکا که‌وته ری بۆ داواکردنی پشتگیری سه‌ربازی بۆ نه‌وه‌ی ده‌ست بکاته‌وه به‌ شه‌ری پارتیزانی، به‌لام گفتوگۆکه‌ی هیچی لی‌شین نه‌بوو.

به‌لای ده‌سه‌لاتدارانی رۆژاواوه، تورکیا (به‌فرۆکه‌خانه‌کانیه‌وه) گرنگر بوو بینه پالیان.

له‌تورکیا ده‌ ملیۆن کورد هه‌یه، خه‌باتی وان له پیناوی سه‌رفرازیدا، زۆر به‌توندی سه‌رکوت کرا. نه‌نقهره‌ دژی هه‌موو جزیره‌ نازادییه‌کی کوردستانی عیراق وه‌ستا، چونکه ده‌بینه‌ بنکه‌یه‌ک بۆ کوردی تورکیا.

هاوکاریی کورد، ده‌بووه هۆی پته‌وکردنی گومانکاری به‌رامبه‌ر نه‌وه‌ سنووره ده‌ستکردانه، نه‌مه‌ش ریزی هاوپه‌یمان‌کانی تیک ده‌دا. نه‌وه‌ ئیرانه‌ی که پینج ملیۆن کوردی راپه‌ریوی هه‌یه، بیگومان هه‌لوێستیکی دوژمنکارانه‌ی له‌هاوپه‌یمانانی «نه‌ته‌وه‌یه‌کگرتووه‌کان» وه‌رده‌گرت، نه‌گه‌ر کورد بیاپه‌ته به‌شیک له‌هاوپه‌یمانانه. ته‌نانه‌ت بۆ خودی کورده‌کانیش، هاوکارییه‌کی سه‌ربازانه له‌گه‌ل هاوپه‌یمان‌کان ستراتژیکی سووده‌بخش نه‌ده‌بوو.

هه‌رجاریک کورد بپوای به‌پشتگیری ده‌ره‌وه‌ کردی، مالی کاول بووه. نه‌وه‌ ده‌مه‌ی شیرازه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی تیک چوو، بریتانیا و فرانسه په‌یمانان دا رینگه‌ بده‌ن کورد ده‌وله‌تی خزی چۆ بکات. له‌سالانی حه‌فتاکاندا، شای ئیران و سی. ئای. نه‌ی هاریکاریی کوردیان کرد و پاشان پشتیان به‌ردا.

جگه‌ له‌وه‌ش، بارودۆخی پینشمه‌رگی کورد، هینده خراپ بوو، کاریکی سه‌ربازی گه‌وره‌ی پێ رانه‌ده‌په‌ری و رینگه‌شی بۆ تۆله‌ستانده‌وه‌ی له‌شکری عیراق خۆش ده‌کرد. یه‌کیک له‌ نه‌ندامانی «سه‌رکرده‌یه‌تی شوێش» له‌عیراق له‌م ماوه‌یه‌دا، له‌ سلیمانی به‌خه‌لکی شاره‌که‌ی گوت: «نه‌گه‌ر هه‌له‌بجه‌تان له‌بیر چوووه‌ته‌وه، نه‌وا ئیمه‌ ناماده‌ین نه‌مجاره‌یش دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه».

له‌پاریس، سه‌رکرده‌یه‌کی کورد به‌ رۆژنامه‌ی «لیبراسیۆن» گوت که عیراق له‌وانه‌یه نه‌یویزای یان فریا نه‌که‌وتی گازی ژه‌هراوی دژی هاوپه‌یمان‌کان به‌کاربه‌ینی، به‌لام ناماده‌یه دژی کورد چه‌کی کیمیایی و بایۆلۆجیش بخاته‌گه‌ر. بزوتنه‌وه‌ی کوردی، له‌جیاتی نه‌وه، له‌گه‌ل به‌ره‌ه‌ستانی عیراق - شیعه و چه‌پ- هاریکاریی سیاسی کرد. له‌کۆتایی دیسه‌مه‌یه‌دا، به‌ره‌ه‌ستانی عیراقی له‌سه‌ر - دیموکراسی بۆ عیراق و ئۆتۆنۆمی بۆ کوردستان- ریکه‌وتن.

به‌لاوازیوونی هیزی سه‌ربازی سه‌ددام و پته‌ویوونی راپه‌ریوه‌کانی عیراق، هیوای کورده‌کان زیت‌ده‌بی، چاوه‌پوانی که‌وتنی دیکتاتورن. به‌رووخانی وی هیوایان وایه، بتوانن دۆزی کورد بکه‌نه‌ خالیکي نه‌وه‌ گفتوگۆیه‌ی ده‌رباره‌ی رۆژه‌لاتی ناخین، که زۆر لایه‌ن به‌چاکی ده‌زانی بینه‌گۆری. سه‌رکرده‌کانی کورد پینان وایه قوربانی و داواکاریی کورد زۆر چاک ده‌چیته‌ ریزی دۆزی فه‌له‌ستینه‌وه. بۆ نه‌وه‌ی هه‌ولدانی دیپلۆماسی له‌پیناوه‌ سپاندنی ناشتی و هینیی نیوچه‌که سه‌ربگری، نابی نه‌مجاره‌ش کورد بگریته‌ قوربانی.

رۆژنامه‌ی داگینس نوپه‌یتته‌ر- ی سویدی

هه‌ینی، هه‌شتی مارتی ۱۹۹۱

□

ماچه‌گانی به‌غدا

دەبی وینەکانی تەلفیزیۆنی بەغدا بۆ سەددام حوسەین سەرکەوتن بووین. ئەوێک کە وەک تاوانکاری شەڕ دەستنیشان کراوە، لە لایەن سەرکردەکانی گەلیکۆه ماچ کرا، کە لە بەرچاری جیهان وەک قوربانیی هەره نازارچیشتووی ئەو پیاوکۆژە ناسراون.

ماچه‌گان و لەنامیزگرتتەکان، دواي ئەوێ عیراق و نوینەرانی سەرکردەکانی کورد «وێک سەرمتایەک» ریککەوتوون لەسەر سەرەخۆیی بۆ کوردەکان، رووی دا. بەلام بەلێتەکانی ریزی عیراق زەحمەتە لەبەر ئەوێ بن کە سەددام حوسەین لەبەر وای لێ هاتبێ لە هاوولتە کوردەکان، کە دەیان سالە نازاری داو، تینیگات.

کە زۆردارەکی عیراق بانگهێشتتی کوردەکانی بۆ گفتوگۆ کردوو، ئەمە هەولدانیکە بۆ ئەوێ خۆی لە وەزعیکی تەنگەبەر رزگار بکات. لە کاتیگدا ولاتە کە بۆتە وێرانە و پنیوستییەکی یەکجار زۆری بەوێه سەرلەنوێ بتوانی نەوت بفرۆشی، ناشکرایە کە دەیهوێ کۆسپی مەسەلەي کورد لایبات، کە بە هۆی گوشاری رای جیهانییە بۆتە یەکیک لە ناستەنگە گرنەگانی بەردەمی بە تەواری لابردنی گەمارۆکانی دژ بە عیراق.

بناخی پیکهاتتە کە پیماننامەیکە سالی ۱۹۷۰ یە لە مەر مافی خۆیەریویردن بۆ کوردەکان. ئەو هیچ شەرمی ئەوش نایگری کە هەر خۆی لەو پیماننامەیدا بەشداربوو و پاشان بە شەریکی تازه دژی کوردەکان پیمانەکی شکاند.

جەلال تالەبانی رییەری یەکییتی نیشتمانی کوردستان، کە لە ناو گفتوگۆیەکاندا بوو، دەلی حەفتی داهاوو موئاقەشە «شەتە وردەکان» دەکریت - دواي ئاھەنگگێران بۆ رۆژی لە دایکبوونی دیکتاتور، بەلام «ئەو جینی شەیتان خۆی تیدا دەشاریتەو، شەتە وردەکانە».

لە سەرمتای گفتوگۆیەکاندا کوردەکان گوتبوویان مەرچیکی ریککەوتن ئەوێه گەرمنتی نیونەتەوێی هەبێ. ئەو «ورده شتە» نیستاش بێ ئەملاوئەولا پنیوستە، ئەگەر نیاز وایە پیماننامە بنەرمتیە کە مەترین نرخیکی هەبێ. لە واقیعدا ریزی بەعس بە ناشکرا هیچی پێشان نەداوە کە دەیهوێ ئاشت ببیتەو. پۆلیسی چەکداری عیراقی هیشتا لە شاری زاخۆی کورددا لە کاردان، ئەگەرچی سەددام حوسەین بەلێتی بە هاوپییمانان داوە کە بکشیتەو.

گەمارۆکانی دژی عیراق ناکرێ لابیرین هەتا بە تەواری ئەو کۆنترۆل نەکرێ کە ریککەوتنیک پیک دیت، ئەوش تەنیا لەبەر خاتری کوردەکان نییە.

ئەگەر دەولەتان بەلێتی خویان جینیجی نەکن، سیاسی نیونەتەوێی دەیتە جەنگەل. ئەو ریزیمانەي بەردوام بەلێن و پیمان دەشکێن دەبی بەو رازی بن کە بە ئەوێهێ گومان لێ کردنەو هەلسوکوتیان لەگەل بکری و - ئەگەر دەرفەت هەبوو - بخرینە ژێر کۆنترۆلیکی گرانەو.

□ رۆژنامەي داگینز نوێهیتەر-ی سویدی، ۱۲ ی ئاپریلی ۱۹۹۱

ئەوێ تۆ گوشت دەست نەبوو:

ئەژدیهاییکی پینچ سەر بوو

ئەوێ ماچت کرد روو نەبوو:

تۆماری قانووی جەنگەل،

شووڕەي بەرلین،

سمی کەر بوو.

ئەوێ پینکەنی دەم نەبوو:

گەلی قەحپە،

بنکلی سەگ،

کوورە گازیکی هیتلەر بوو.

ئەوێ خواردت خۆراک نەبوو:

گۆشتی زارو،

خوینی داوین،

کاسە سەر بوو.

ئەوێ شووی تیندا رازای

پنخەف نەبوو:

خۆلەمیشی ولاتیکی

لە ئەتلەسان دەربەدەر بوو.

* * *

دەستت گووشی؟

بڕۆ چاره‌ی دەستی خۆت کە

هەتا زوو.

دواي تەوقەکە،

تووشی گولی و ئالۆش بوو.

هەتاسەي ئەوت هەلمژی؟!

بڕۆ، چاره‌ی سپیەلکت کە

هەتا زوو.

دواي ماچه‌کە

گازی سیانیدی تی چوو!

ماچ

عەبدوللا پەشینو

سه بارهت

گیروگرفتی کوردەکان

نازا ئەڤدالی

ئەو راپۆرتانەى له خەلیجەو دەین ئەو دەگێرنەو که سه بارانێ کورد بەرەى عێراق بەجى دەهێلن و هەلدین. کورد زۆر پیش ئەم شەپە دژی رژیمی ئیستای عێراق بوونە و ئیستاش بەشیکن لەوانەى دەیانەوی بزووتنەوێهێکی بەرگری دژی سەددام حوسەین دابمەزین.

له کۆبوونەوێهێکی سۆڤیتی بالای یه کیتی کۆمارەکانی سۆسیالیستی سۆڤیتیدا نوینەرانى گەل دەنگیان بۆ ئەو دا که کۆمەکی مرۆفانه بدری بە مندانانی عێراق. من بۆ ویستی خۆم یه کسەر بیرم بۆلای هەزاران مندالی کورد چوو، که له لایەن سەددام حوسەینەو له ناویراون له کوردستانی عێراق. لاپەرەهێکی رەش و شەرمهینەر له میژووی عێراقدا شارى هەلەبجەى کوردە، که له ئەنجامی هێرشیکى کیمیاییدا دژی خەلکەکەى، کرایه شاریکى مریوو.

له کاتدا خۆپیشاندانی ناپەزایی له گەلى ولاتی ئەوروپای رۆژاوادا ریک خرا. له پاییزی ۱۹۸۹ دا، کۆمەلەهێکی فرانسایی، فرانس- لیبیرتی، به سه رۆکایهتیی داننیل میتران، خانمی سه رۆکۆماری فرانس، کۆنفرانسیکی نیونه تەوێهیی ریک خست: «کورد: مافی مرۆفایهتی و ناسنامەى نەتەوایهتی» به پیشدهستیی ئەندریی ساخارۆڤ، به شدارانى کۆنفرانسه که داویان له سکریتیری گشتیی نەتەوێهێه کۆرتووهکان کرد که له بارهى مەسه لهى کوردەو کۆبوونەوێهێکی تاییهتی ئەنجومەنى گشتیی نەتەوێهێه کۆرتووهکان ریک بخت. ههروهها کۆنفرانسه که راسپێزینامه یهکی بلاکۆردهوه بۆ دامەزراندنی کۆمیتەهێکی بەردهوام بۆ دیفاع له مافی کوردان له ولاتانەى تیندا دهژین و، دهزگایهکی تاییهتی بۆ نوینەرایهتی کردنی هه موو گەلى کورد، که نوینەرانى له نەتەوێهێه کۆرتووهکاندا پلهی چاودیزیکاریان بۆ دهسته بهر بکری. تەنیا ولاتی ئیمه و دهزگاکانى راگەیاندى سۆڤیتی لهو باسه بیدهنگ بوون.

هیوادارم کاتی که ناکۆکیی خەلیج دەپێتەو، گیروگرفتی کوردان له گەل باسه گزنگەکانی دیکەدا بخریته سه ر بهرنامهی کارى رۆژانه.

یه کیتی سۆڤیت، وهک ولاتیک که هاوسنووری ئەو ولاتانەهێ که کوردیان تیندا دهژین و له نیو سنوورهکانی خۆشیدا نیو ملیۆن کورد دهژین، دهتوانی رۆلیکی گزنگی له چاره سه رکردنی ئەم گیروگرفته دا هەبى.

Aza Avdali
Moscow News, Weekly
No. 6, 1991
February 10-17, 1990.

□

له پینتاو پینداچوونەوێهێکی رهخنه گرانەدا
بۆ دیاریکردنی قۆناغهکانی چیرۆکی کوردی

چیرۆکهکانی گوڤاری

«هاوار»

فەرهاد پیربالی

گوڤاری «هاوار» نهک تەنیا ئەو چیرۆکه بلاکۆراوانهى که لێرهدا بیلیۆگرافیا مان بۆ کردوون، به لکوو ناوه رۆک و قورسایه یه ئەدهبییه کهى گۆڤاره که خۆی - به شێوه یهکی گشتی، که له دواییدا «رۆناهی» و «رۆژا نوو» شى هینایه ئاراوه، وامان لى دهکا چیتر باوه رمان بهو لیکۆلینهوه دهستکورت و ناتەواوانه ی چیرۆکی کوردی، ههروهها بهو رینازه «جوگرافی» به گیرخواردووه ئیفلیجانە نەمینی، له سه رتاپای رهخنه گر و توێژه رهوهکانی کوردی عێراق (له ئەنجامی سنووریکى دهستکردی سیاسى) ناچار بوونە به سه ر رینازی لیکۆلینهوه ی ئەدهبیاتی هاوچاخى کوردیدا به سه پینن.^(۱)

گۆڤاری «هاوار» حالی وهکوو حالی چه ندىن گۆڤاری دیکه، وهکوو دهیان دیارده ی ئەدهبیی گه رره ی دیکه، رۆل و شوینی راسته قینه یان، له میژووی تازه بوونەوه ی ئەدهبه که ماندا، نهک هه ر تینه خویندراره تەو، به لکوو هه ر به تەواوی فه رامۆشیش کراون. ئەمەش هۆیه که ی له وانەهێ ئەوه ی: ئەو توێژه ر و میژووی ئەدهبی کوردی نووسانه ی که تا ئیستا لیکۆلینه وه یان له باره ی دیاریکردنی قۆناخهکانی «سه ره لدان» و «نه شووما» و په ره سه ندى ئەدهبیاتی هاوچه رخی کوردی ئەنجام داوه، به شى هه ره زۆریان کوردی عێراقن، ئى ئەوانیش - بى ئەوه ی گوناھى خۆیان بى - چاوی لیکۆلینه وه یان نه یوانیوه «ده ره وه ی سنووری عێراق» ببینیت و بووژانه وه و بزوتنه وه ئەدهبییه

گهوههکانی دهرهوهی کوردستانی عیراق (که زور جارن گهلیک لهوانی ناو عیراقیش گرنگترن) بخاته چوارچیرهیهکی بهکانگری گشتیهوه.

دۆزینهوهی رینیازی راستهقینه بۆ لیکۆلینهوه له میژووی چیرۆکی کوردی، ههروهها بۆ دیاریکردنی قوناخهکانی «سه رهه لادن» و «نه شونما» و پینگه یشتنی (تازه بوونهوه ئه ده بییه که مان)، به پلهی یه که م، ده بیته ئه رکی سه ره شانی ئه و نووسه ر و رووناکییرانهی که ئه مرۆ «له دهره وهی ئه و زیندانه»، له دهره وهی ئه و رینیازه زیندانکراوه دا ده ژین: له ئه وروپا، چونکه ئه و نووسه ر و رووناکییرانه له ئه وروپا، ده ستیان ده گاته هه ر سه رچاوه یه کی بیانیه وی.

ئیمه لیزه دا هه ر قسه یه کی خیزی دیکه بکه ین، له وه زلتر ده که ویته وه که به کرده وه هیچ کرابی، بۆیه جاری وای به باشتر ده زانین ئه م راستیه، یان ئه و پینشیازه، ته نها وه ک په راویزیک جی به یلین و بینیه وه سه ر کرۆکی باسه که مان.

پینش هه موو شتیکی، پنیوسته په نجه بۆ ئه و راستیه گرنگه دریز بکه ین، که ئه و زه مینه سیاسی و رۆشنییرییهی له سه ره تای سالانی سییه کاندای له شاری (دیمه شق) گۆقاری هاواری هینایه به ره م: زه مینه یه کی هه تا بلنی به برشت و پته و، - له ئاسته ئه ده بییه که شدا - ده وه له مه ند و نوێخواز بوو.

له و سه رده مه ی سییه کاندای، جگه له جه لاده ت به درخان، سه رنووسه ری گۆقاری هاوار، ژماره یه کی زۆری دیکه ی کوردی ئاواره (که له ئه نجامی تیکشکانی شوێشی کوردستانی تورکیا په راگه نده ی دیمه شق ببوون)، ههروهها وێزای رۆشنییرانی کوردی سووریا خویان، له شاری دیمه شق له گه ره کی «حي الاکراڊ» کۆببوونه وه، که ئه و کاته ش ته نها گه ره کی «حي الاکراڊ» چل هه زار کوردی تیندا ده ژیا.^(۱)

رووناکییرانی کورد له و سه رده مه دا: جه لاده ت به درخان، قه دريجان، نووره دین زازا، عوسمان سه بری، ئه کره م جه میل پاشا، قه دری جه میل پاشا، جگه رخوین، هه مزه به گ، دکتۆر نافز، عه لی ئاغا زلفۆ و ده یانی تر، چه ندین ریکخراوی رۆشنییری و نه ته وه یی، کۆپ و کۆمه له ی ئه ده بی و زمانه وانییان له شاری «دیمه شق» درووست کردبوو، له ناو ژیا نیکی ئه ده بی و رۆشنییری نه ته وه یی ده وه له مه ند و به رفراواندا ده ژیان.^(۲) یه کیک له و رووناکییرانه ده گێرپیته وه که گوایه جاری وای هه بوو بیست که س به جاریک له سه ر میزیک کۆده بوونه وه و به ده م خواردنه وه ی قاوه وه، ده مه قالی و گفوتوگۆیان له باره ی شتی جۆراوجۆروه سازده کرد: له باره ی ئه ده ب، له باره ی گيروگرفته کانی زمانه وان، له باره ی فه لسه فه، سیاسه ت، هه لویستی فه ره نسویه کان به رامبه ر به کورد، تورکه کان، عه ره به کان...^(۳)

جه لاده ت به درخان (۱۸۹۷-۱۹۵۱) سه رنووسه ر و به رپرسیاری گۆقاره که خۆی، زمانه وان و رۆشنییر، ئه وروپا دیده، جگه له زمانه کانی کوردی و فارسی و تورکی و عه ره بی، زمانه یونانی و ئه لمانی و فه ره نسی و ئینگلیزی و رووسی شی ده زانی.

ئه و زه مینه رۆشنییری و ئه ده بییه ده وه له مه نده ی به تایبه ت (جه لاده ت به درخان) و به شیوه یه کی گشتی (هاوکار و نووسه رانی گۆقاره که)، وه کو: کامه ران به درخان، هقندی سووری، عوسمان سه بری، نووره دین زازا، عه بدوله رحمان رۆژیکی، گۆران... که له رینگای خوینده نه وه ی ئه ده بیات و رۆشنییری ئه وروپا وه ده ستیان هینابوو، وێزای هاوکاری و بلاوکردنه وه ی به رده وای چه ندین نووسه ری گه وه ی دیکه وه کوو قه دريجان، مسته فا ئه حمه د بۆتی، جگه رخوین... هۆکاریکی گرنگ بوون له وه ی که گۆقاری هاوار ره وتیکی تازه گه ر و نوێخواز بگرتیه به ر، ره وتیک بگرتیه به ر که ئیتر گۆقاره کانی پینش سه رده می خۆی، به و شیوه پینگه یشتوه، نه یانبوو: بلاوکردنه وه ی چیرۆک، شیعره ی نوێ یان شیعره ی نازاد، شانۆنامه، وه رگێران له زمانه فه ره نسویه به تایبه ت و له زمانه ئه وروپیه کانه وه به گشتی بۆ سه ر زمانه کوردی، ره خنه ی ئه ده بی، لیکۆلینه وه ی جۆراوجۆر، جگه له و بایه خدانه بیناوت و فراوانه ی لیکۆلینه وه له زمانه کوردی، کوردی نووسی نی په تی، ههروهها مه سه له ی به کاره ی نانی «ئه لقبای لاتینی» بۆ نووسی نی کوردی.^(۴)

له م گوتاره راگوزارییه ی ئیره دا، ئیمه ده مانه وی ته نیا له باره ی دیارده ی (چیرۆک) - له گۆقاره که دا، هه ندی سه رنج بخرینه به رچا و. (رۆژه لسکۆ) که یه کیکه له کوردناسه فه ره نسویه کان، له لیکۆلینه وه یه کیدا له باره ی میژووی ئه ده بیاتی تازه ی کوردیه وه، بایه خیکی تایبه ت به گۆقاری «هاوار» ده دات و له پال گۆقاری «رۆناهی» و «رۆژا نوو»: گۆقاری هاوار به یه کیک له «کۆله که هه ره بنه ره تیه کانی ئه ده بیاتی هاوچه رخی کوردی» له قه له م ده دات: له مه ش گرنگتر ئه م بزووتنه وه ئه ده بییه ی به تایبه ت گۆقاری هاوار و ئه مجا رۆناهی به قوتابخانه یه ک له ئه ده بی کوردیدا ناو ده بات و ناوی ده نی «قوتابخانه ی دیمه شقی» له ئه ده بیاتی هاوچه رخی کوردیدا.^(۵)

به م شیوه یه، به پنی ئه م بۆچوونه ی (رۆژه لسکۆ)، ئه گه ر به سه لی که له سه ره تای سالانی سییه کانه وه، تا چله کان، قوتابخانه یه کی تایبه تی له ئه ده بیاتی کوردیدا به ناوی قوتابخانه ی دیمه شقی هه بووی، که واته ئه وش ده سه لی که له و سه رده مه دا - له سالانی سی و چله کاندای - قوتابخانه یه کی دیمه شقی بۆ چیرۆکی کوردیش هه یه - سه باره ت به وه ی که چیرۆکی یه کیک

دەبەیین ئەو نووسەرە ناوبراوانەى كوردى عىراق، چوار پىنج سال دواى «شەپۆلى ھاوار» ئىتر ئەوانىش لە گۆڤارى گەلاوێژدا (١٩٣٩)، گزنگى و بايەخىكى فراوان بە نووسىن و بلاكردنەوى ئەم ھونەرە تازەىەى چىرۆك دەدەن. ئاشكراشە، كە ژمارەكانى گۆڤارى ھاوار لەو سەردەمەدا، زۆر بە ئاسانى سنوورىان دەبى و دەگەيشتنە دەست نووسەرەكانى كوردى عىراق. بەلگەشمان بۆ ئەم راستىيە ئەوئەى كە بەشىكى زۆرى نووسەرانى كوردستانى عىراق، لەوانە: شاكەر فەتاح، حامىد فەرەج، گۆران، بىكەس، رەفىق حىلمى، ھەقەند سۆرى، توفىق ھەبى، ئەسىرى، بشار سەگمان- لە دەۆكەو و مەعروف جىاوگ لە ئاكروو و چەندانى دىكە، بەرھەم و نووسراوى خۆيان لە ژمارەكانى گۆڤارى ھاواردا بلاكردۆتەو. تەنانەت ئالۆگۆرکردن و ناردنى «دەنگوباس» و «وینە» بلاكراوەكانىش، لەو سەردەمەدا، لە نىوان ئەم دوو دەستەىەى نووسەرە كوردەكانى سووریا و عىراقدا دياردەىەكى تا بلنى سەرنچراكىشە. (١٧)

پىنچاوخستنى ئەم ئامار و بەراورد و راستىيانە ئاشكراىە لە پىناو ئەودا نەبوو كە ئىمە لىزەدا بىن و ھىلىكى دىكە يان خشتەىەكى جىاواز بۆ ديارىكردنى قوناخەكانى «سەرھەلەدان» و «نەشونما»ى چىرۆكى ھونەرى كوردى ساز بىكەن، چونكە ئەمە كارىكە بە تىخویندەو و لىكۆلینەوئەى سەرتاپاى و سەرجەمگىرى ھەر ھەموو گۆڤار و بلاكراوە كوردىيەكانى ھەكوو (رۆژى كورد ١٩١٣)، (ژىن ١٩١٨-١٩١٩)، (پىشكەوتن ١٩٢٠-١٩٢١) (١٨) ...ھتد، بەىەكەو ئەنجام دەدرى، بەلكو لە پىناو ئەوئەبوو كە تەنیا نىشانەىەكى پرسىار «؟» بخەینە سەر دابەشكردنى قوناخەكانى «سەرھەلەدان» و «نەشونما» و «پىگەيشتن»ى چىرۆكى كوردى، ئەمەش بۆ ئەوئەى يارمەتىمان بىدا كە بە چاوىكى رەخنەگرانە و وردبىنانەو بە لىكۆلینەوئەكانى پىشووئماندا بچىنەو.

بە پىنى ئەو سەرنجانەى لە سەرھەو پىنچاومان خستن، چىرۆكى كوردى لە ماوئەى سالانى ١٩٣٢-١٩٣٥، لە رىگای گۆڤارى ھاوارەو، ئەم خاسىەت و دياردە پىشكەوتووانەى خوارەوئەى ھەبوو:

١- چىرۆكى كوردى لە ماوئەى (١٩٣٢-١٩٣٥)دا سى چىرۆكنووسى توانا و لىھاتووى پىگەياندوو: كامەران بەدرخان، جەلادەت بەدرخان، مستەفا ئەحمەد بۆتى كە ھەرسىكان بە شىوئەىەكى فراوان ھەولیان داوھ چىرۆكى ھونەرى كوردى بگەىەننە ئاستىكى بالا: ھەرھەو ژمارەىەكى باشى چىرۆكىان بلاكردۆتەو: ھەر يەكەيان ٦ تا ١٠ چىرۆك.

ئەم سى چىرۆكنووسە، شان بەشانى چەند چىرۆكنووسىكى دىكەى

كوردستانى عىراق بە يەكىك لە پىشەرەوانى چىرۆكى ھونەرىمان لە قوناغى نەشونماى (١٩٢٥-١٩٣٩) لە قەلەم دەدرىن، كە بە شىوئەىەكى فراوان و ھونەرمانە، پەىرەوى تەكنىكى تازەى چىرۆكى ھونەرىيان كوردىت و ستاتىكايەكى ھاوچاخیان بۆ چىرۆكى كوردى دارشتىت.

٢- ژمارەى چىرۆكە بلاكراوەكانى ئەم قوناغەى يەكەمى گۆڤارى ھاوار، (٣٧) چىرۆكن، واتە بەقەدەر ژمارەى ھەموو چىرۆكە كوردىيە بلاكراوەكانى نۆ سالى ژيانى گۆڤارى گەلاوێژ (١٩٣٩-١٩٤٩)ن.

ئەمەش ئەوئەمان بۆ دەردەخا، كە چىرۆكى ھونەرى كوردى، ھەر لە سەرھەتای سالانى سىيەكانەو، واتە لە رىگای گۆڤارى ھاوارەو، جەماوئەرىكى فراوانى پەيدا كردوو و بلاوئۆتەو: «چىرۆك» لەو سەردەمەدا خوینەرى خۆى و جەماوئەرى خۆى ھەبوو.

٣- لایەنە ھونەرىيەكانى ھەكوو شىوئە و تەكنىك و زمان و شىوئەى دەربىن، لە بەشىكى ھەرەزۆرى ئەو چىرۆكانەدا لە ئاستىكى كامل و پىگەيشتوودان.

٤- ئەم چىرۆكە بلاكراوانەى گۆڤارى ھاوار (١٩٣٢-١٩٣٥)، كارىگەرىتتىيەكى بە زەبرىان ھەبوو بەسەر نووسەرە كوردە گەنجەكانى ئەو سەردەمەى كوردستانى عىراق، لەوانە شاكەر فەتاح، حوسىن حوزنى، ئىبراھىم ئەحمەد، عەلادىن سەجادی؛ واتە بەسەر بووژانەو و پەرەسەندنى چىرۆكى ھونەرى كوردى لە كوردستانى عىراقدا لە ماوئەى سالانى (١٩٣٩-١٩٤٩). ئەم دياردەىە پىنوئستى بە لىكۆلینەوئەى بەراوردكارى و فراوان ھەى.

٥- گۆڤارى ھاوار، ھەر لە يەكەم ژمارەى خۆىەو (واتە لەو پەىرەو و پرۆگرامەى كە لە لاپەرەى پىشەوئەى ژمارە (١)ى گۆڤارەكەدا، لە سالى ١٩٣٢دا بلاكراوەتەو) بايەخىكى تايبەتى و فراوانى بە فۆرمى «چىرۆك» داوھ: چ لە رووى بلاكردنەوئەى چىرۆكى ھونەرى كوردىيەو، چ لە رووى ھەرگىزان و ناساندن و لىكۆلینەوئەى بەرەى ئەم ھونەرە تازەىەو. لە ژمارە (١)ى گۆڤارەكەدا، لە وتارى «ئارمانج، ئاواتىيا خەبات و نقىساندنا ھاوارى» رايانگەياندوو كە يەكىك لە پرۆگرام و ئاواتە سەرەكىيەكانىان ئەوئەى كە بتوانن بايەخى زىاتر بە ھونەرى چىرۆك بەدن و ھول بەدن «چىرۆك» و «چىرچىرۆك» زىاتر بلاوئەوئەو. ھەرھەو لە ژمارە (٥) و (٧) و (٨)دا لىكۆلینەوئەىەكى رەخنەىى فراوان بە قەلەمى (ھقند سۆرى) نووسراو، تىندا بايەخى «ھونەرى چىرۆك» و «شانقنامە» و «دراما» روون دەكاتەو و نووسەرانى كورد ھان دەدات لەوئەى لەمەودا پىنوئست وایە بايەخىكى زىاتر و

فراوانتر به نووسین و بلوکردنهوهی ئەم هونەرە درامییە تازانە بەدەن. رهخه‌ی ئەوه له نووسهران ده‌گرێ که تا ئیستا «زۆر که‌م» چیرۆکیان نووسیوه و پێویسته ئیتر له‌مه‌به‌دوا «شیعەر» که‌متر و «چیرۆک» زیاتر بنووسن.

چیرۆکی هونەری کوردی له قۇناغی

دووه‌می گۇقاری «هاوار» دا ۱۹۴۱-۱۹۴۳

ئەگەر سه‌رنج به‌هینه ژماره (۱) تا (۲۶) ی گۇقاری هاوار، به‌ناشکرا هه‌ست به‌وه ده‌که‌ین که باری دارایی گۇقاره‌که له‌و ماوه‌یه‌دا (۱۹۳۲-۱۹۳۵) زۆر باش بووه: به‌رگی گۇقاره‌که کارتۆنیکی ئه‌ستوور بووه، هه‌ر جاره‌ی ره‌نگیکی جیاواز بۆ به‌رگه‌که کراوه؛ زه‌رد، سوور، نارنجی، شین، لاپه‌ره‌کانیشی، واته‌ کاغه‌زه‌که‌ی: کاغه‌زیکێ سپیی نیان بووه، جگه‌ له‌مانه‌ش که‌لێک جارێ وینه و نیگاری جۆراوجۆریان له‌سه‌ر به‌رگی گۇقاره‌که یان له‌ ناوه‌وه بلۆکردنه‌وه.

که‌چی ده‌بینین له‌ ژماره (۲۷) به‌ولاوه، به‌رگی گۇقاره‌که بۆته‌ ته‌نیا کاغه‌زیکێ ته‌نک، په‌رپووت و نابووت، له‌ ره‌نگیکی قاوه‌یی کاله‌وه‌بوودا، لاپه‌ره‌کانیشی (کاغه‌زه‌که‌ی) زه‌ردن. ئەمه‌ نیشانه‌ی ئەوه‌یه که له‌و ماوه‌یه‌دا تووشی گیروگرفتی دارایی هاتوون، یانیش وه‌ک هه‌ندی سه‌رچاوه‌ باسی ده‌که‌ن، که له‌و ماوه‌یه‌دا «کاغه‌ز ده‌ست نه‌که‌وتووه».

به‌م شینوه‌یه ده‌بینین، له‌ ژماره (۲۷) به‌ولاوه، تا زیاتر به‌ره‌و داها‌توو بین، باره‌وه‌خی دارایی گۇقاره‌که رۆژ به‌ رۆژ خراپتر و خراپتر ده‌بی، ده‌سه‌لاتی ته‌کنیکی و توانای شینوه‌کاری لاوا‌تر ده‌بی، ته‌نانه‌ت له‌ ژماره (۵۴) به‌ولاوه، ده‌بینین به‌رگ هه‌ر به‌ یه‌کجاری نه‌ماوه: بابه‌ته‌کان یه‌کسه‌له‌ف، له‌سه‌ر به‌رگی پێشه‌وه‌دا ریزکراون، پێرست و به‌رگ و بابه‌ته‌کان هه‌مووی پێکه‌وه له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌مدا تیکه‌ل به‌ یه‌کتر کراون، لاپه‌ره‌کانیشی هه‌تا بلی زه‌رد و کال و نابووتن. دێره‌کان په‌ستراونه‌ته‌ ناو یه‌کتر، بچووکتر چاپ کراون، بۆ ئەوه‌ی پاره و کاغه‌ز که‌متر سه‌رف بکا، به‌رگی ده‌ره‌وه‌ش هه‌ر نه‌ماوه. (۱۹)

به‌ پێچه‌وانه‌ی کز و لاوازیوونی باری دارایی و ته‌کنیکی گۇقاره‌که له‌م قۇناغه‌ی دووه‌مدا (۱۹۴۱-۱۹۴۳) ده‌بینین که گۇقاره‌که له‌ رووی کرۆک و ناوه‌رێکه‌وه، له‌چاو قۇناغی یه‌که‌می، زۆر پێشکه‌وتووتر و فراوانتر و ناواخندارتره.

چیرۆکی هونەری کوردی، له‌م قۇناغه‌ی دووه‌می گۇقاری هاواردا (۱۹۴۱-۱۹۴۳) «که‌ له‌گه‌ل چیرۆکه‌کانی گۇقاری گه‌لاویژ له‌ کوردستانی

عیراقد، هاوڕیز و هاوقۇناغ و هاوشان ده‌وه‌ستن» چ له‌ رووی چۆنیه‌تییه‌وه و چ له‌ رووی چه‌ندایه‌تییه‌وه، پێشکه‌وتنیکی گه‌وره و دیار به‌ خۆیه‌وه ده‌بینی.

له‌م قۇناغه‌ی دووه‌می گۇقاری هاواردا (۱۹۴۱-۱۹۴۳)، جگه‌ له‌ چیرۆکه‌ ته‌رجه‌مه‌کراوه ئه‌روپییی‌کان و گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات و رووداو (چیرۆکه‌ ئاماده‌کراوه‌کان)، له‌ هه‌مان کاتدا (۳۳) چیرۆکی هونەری کوردی بلۆکراونه‌ته‌وه. که‌چی ده‌بینین له‌ کوردستانی عیراقد و له‌ هه‌مان ئەم ماوه‌یه‌دا (۱۹۴۱-۱۹۴۳) ته‌نیا (۱۲) چیرۆک بلۆکراونه‌ته‌وه. (۲۰)

ئەم به‌راوردکردنه‌ ساکاره، له‌لایه‌ک پێشکه‌وتن و بلۆبوونه‌وه‌ی چیرۆکی هونەری کوردی- به‌ شینوه‌یه‌کی گشتی نیشان ده‌دات، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ئەوه ده‌سه‌لینی که «چیرۆکی هونەری» له‌لای نووسه‌ره کورده‌کانی سووریا، له‌ چاو ئەوانی کوردی عیراق - له‌ سه‌ره‌تای سالانی چله‌کاندا- چهند له‌ پێشتر و په‌ره‌سه‌ندووتر بووه!

کارامه‌ترین چیرۆکنووسی ئەم قۇناغه‌ی دووه‌می گۇقاری هاوار، له‌وانه‌یه‌ چیرۆکنووس (نوره‌دین زازا) بی، که هه‌ر له‌ یه‌که‌مین ژماره‌ی ئەم قۇناغه‌وه، ده‌ست به‌ بلۆکردنه‌وه‌ی چیرۆکی هونەری ده‌کات و تا‌کوو دوایین ژماره‌ی گۇقاره‌که (۷) چیرۆکی هونەری تا بلی تۆکه‌وه و سه‌رکه‌وتوو بلۆده‌کاته‌وه. (۲۱) شایانی باسه‌ ئەده‌بناسیکی گه‌وره‌ی وه‌کوو (جه‌لاده‌ت به‌درخان) هینده سه‌رسامی فۆرم و ته‌کنیکی چیرۆکه‌کانی «نوره‌دین زازا» بووه، که ناوی ناوه «چینخۆفی کورد» و پنی وتوو «تۆ... چینخۆفی ئیهمی!» (۲۲)

دووه‌مین چیرۆکنووسی کارامه، که به‌ره‌م و چیرۆکه‌کانی، له‌م قۇناغه‌ی دووه‌می گۇقاری هاواردا، زیاتر په‌ره ده‌سه‌نی و ده‌خه‌ملی: (عوسمان سه‌بری)یه.

عوسمان سه‌بری، یه‌که‌مین چیرۆکی بلۆکراوه‌ی خۆی له‌ سالی ۱۹۳۳دا له‌ گۇقاری هاواردا بلۆکردنه‌وه. له‌م ساله‌ به‌دواوه، له‌ حه‌وت ژماره‌ی ئەم گۇقاره‌دا به‌رده‌وام چیرۆکی بلۆکردنه‌وه. جینگای سه‌رنجه که کوردناسی فه‌ره‌نسی تۆما بوا له‌ هه‌موو ئەو لیکۆلینه‌وانه‌ی له‌ باره‌ی په‌خشانی هونەری کوردی و چیرۆکنووسه‌کانی کوردی سووریا نووسیونی، پایه و شوینیکی تایبه‌تی ده‌به‌خشینه‌ چیرۆکه‌کانی عوسمان سه‌بری و ده‌لی: «من به‌ یه‌کێک له‌ باشترین په‌خشانونوسه‌ هاوچه‌رخه‌کانی له‌ قه‌له‌م ده‌ده‌م». (۲۳)

قه‌دریجان، که جگه‌ له‌ وه‌رگێران و شیعر و به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی و (۶) چیرۆکی هونەریشی له‌و قۇناغه‌دا بلۆکردنه‌وه: به‌ یه‌کێک له‌ چیرۆکنووسه کارامه و هونەرمه‌نده‌کانی ئەم قۇناغه‌ی گۇقاری هاوار (۱۹۴۱-۱۹۴۳) له‌ قه‌له‌م ده‌دریت.

له چیرۆکهکانیدا، له رینگای گێرانهوهی کارهسات و دیمه نه دلتهزینتهکانی ژبانی کورد هواریهوه سیستهم و پێوانگه ئایینی و دهره به گایه تیبیهکانی کۆمه لگای کورد هواریه دهخاته ژیر نهشتهری تانه و رهخنه گرتتهوه. «بابهتی چیرۆکهکانی، دهرگای چهند بیروبوچوونیکى تازه بۆ خوینتهران دهخاته سه رپشت»^(۲۴)

بشار سه گمان، چیرۆکنوو سینکی به هره مهندى دیکه یه و له کوردستانی عیراقهوه له شارى دهۆکه وه چیرۆکی بۆ بلۆکردنه وه بۆ ناروون؛ بۆ یه که مین جار فۆرمیکى جیاوازی، فۆرمیکى تازه ی بۆ گێرانه وه ی چیرۆک به کار هیناوه: فۆرمی «چیرۆکی میژوویی». چوار چیرۆکی هونهری به پیزی له م شینوه فۆرمه جیاوازه دا بلۆکردوته وه.

جگه له و چیرۆکنوو سه نه ی ناومان بردن، چهند چیرۆکنوو سینکی دیکه ش وه کوو جگه ر خوین، کۆچهری بۆتان، ع. حه سه ن، راسته دهر، جه میلی حاجو و ده یانی تر، به شینوه یه کی رینوارانه، ههر یه که یان دوو تا چوار چیرۆکی بلۆکردوته وه و ئیتر ده نگیان نه ماوه.^(۲۵)

دیاردیه کی دیکه ی سه رنجراکش، که له بواری ئه ده بیاتی گێرانه وه و هونهری چیرۆکدا له سه ر لاپه ره کانی گۆقاری هاوار خۆی ده نوینی:

چیرۆکی ئاماده کراو. مه به سه تمان ئه و چیرۆکه نه که له رۆژنامه و گۆقاره ئه وروپیه کانی ئه و سه رده مه وه رگراون، به شینوه یه کی تازه بۆ خوینتهری کورد سه رله نوێ خراونه ته قالیکی هونهریه وه. به شی هه ره زۆری ئه و چیرۆکه ئاماده کراوانه، باسی کاره سات و رووداوه کانی ئاسیا و ئه وروپای سه رده می جه نگی جیهانی دوهم ده که ن.

ئه و چیرۆکه ئاماده کراوانه هه رچهند ژماره یان که م نین، به لām ئیمه لیره به «چیرۆکی کوردی» له قه له ممان نه داون. ئه م دیاردیه، پنیوستی به لیکۆئینه وه کی تایبه ت و سه ره بخه هیه. چالاکترین نووسه ره کانی ئه م فۆرمه ئه ده بییه له گۆقاری هاواردا، ئه مانه ن: عه بدولپه رحمانی رۆژکی، جه میلی تاژدو، خه لیلی گه نجو، سلیمانی فه ره ق..^(۲۶)

چهند سه رنجیکى دیکه ی گشتی و سه ره نه جام:

۱- وهک پینشتریش په نه مان بۆ راکیشا، گۆقاری هاوار بایه خیکی گرنگ و فراوانی به هونهری «چیرۆک» داوه: له ژماره ی (۲) ی گۆقاره که به ولاره، به شی هه ره زۆری ژماره کان، چیرۆکی هونهری کوردی، یان ته رجه مه کراوی، یان ئاماده کراوی تیدا بلۆکراوه ته وه. ته نانه ت جار ی وا هه یه ده بیین له یه ک ژماره دا (۲-۳) چیرۆک بلۆکراونه ته وه. جگه له وه ش زۆر

جاران ده بیین به تایبه تی له ژماره کانی ۲ تا ۱۱ یه ک چیرۆکی کوردی به هه ردوو ئه لقه بای عه ره بی و لاتینی بلۆکراونه ته وه. ئه مه ش بۆ ئه وه ی ئه م هونهره تازه یه زیاتر بلۆبیتته وه، هه روه ها بۆ ئه وه ی هه موو خوینته ریکى کورد ئه وانیه ئه لقه بای دوهم باش نازانن، بته وانن سوودی لی وه رگرن.

سه ره پرای هه موو ئه وانه ش، به کاره ی تانی زاراوه جۆراوجۆره کانی وه کوو «چیرۆک»، «چچیرۆک»، «کورته چیرۆک»، «چیرۆکی میژوویی»، «چیرۆکنفیس»، «چیرۆکیژ... هتد له سه ر لاپه ره کانی گۆقاری هاواردا و له و قوناخه دا، خۆی له خۆیدا نیشانه ی ئه وه یه که چیرۆکنوو س و نووسه ره کانی ئه و قوناغه (۱۹۳۲-۱۹۳۵) تیگه یشتتیکى ستاتیکى که م تاژدو کامل و پینشکه وتوو یان له باره ی ئه م هونهره تازه یه وه هه بووه.

۲- ئه گه ر به راوردیکى ژماره ی چیرۆکنوو سه کانی گۆقاری هاوار به ژماره ی چیرۆکنوو سه کانی گۆقاری گه لایژ بکه ین، ده بیین: له کاتیکدا ئه گه ر گۆقاری گه لایژ (۱۹۳۹-۱۹۴۹) ته نیا سی چیرۆکنوو سی له کوردستانی عیراقدا پینگه یانده ی (ئیه راهیم ئه حمه د و شاکر فه تاح و عه لادین سه جادی) ئه و گۆقاری هاوار نزیکه ی ۷-۸ سالیکیش پینش گه لایژ (۶) چیرۆکنوو سی زۆر چالاک و هونهرمه ندی پی گه یانده وه: جه لاده ت به درخان، مسته فا ئه حمه د بۆتی، کامه ران به درخان، نووره دین زازا، عوسمان سه بری، قه درى جان...

که واته ئه م چیرۆکنوو سه ناویراوانه ی گۆقاری هاوار ۱۹۳۲-۱۹۴۳، چ له رووی ناوه رۆک و چ له رووی ژماره یانه وه ئه گه ر پله و پایه یان له چاو چیرۆکنوو سه کانی کوردی عیراق، زۆر به رزتریش نه بی، ئه و که متر نییه. ته نانه ت هه ندیک له وانه: کامه ران به درخان و مسته فا ئه حمه د بۆتی و جه لاده ت به درخان به ریه رانی بلۆکردنه وه و په ره پینسه ندنی چیرۆکی هونهری کوردی له قه له م ده درین.

۳- له رووی ژماره ی چیرۆکه کانی شه وه، گۆقاری هاوار تاکه گۆقاریکه له ریزی هه موو گۆقاره کوردیه کانی سالانی سی و چله کاندای که زۆرتین ژماره ی چیرۆکی هونهری کوردی بلۆکردبیتته وه. بۆ نمونه «گۆقاری گه لایژ» ئه گه ر له ماوه ی هه موو ته مه نی خۆیدا (۱۹۳۹-۱۹۴۹) ته نیا ۴۳ چیرۆکی بلۆکردبیتته وه، ئه و گۆقاری هاوار (۱۹۳۱-۱۹۴۳) چه ندين سال پینشتریش، نزیکه ی نوو قاتی ئه و (۷۰) چیرۆکی بلۆکردوته وه.

۴- به شیک له چیرۆکه کوردیه کانی گۆقاری هاوار له هه مان ژماره ی چیرۆکه بلۆکراوه که دا ته رجه مه ی سه ر زمانى فه ره نسى کراون. له م باره یه شه وه گۆقاری هاوار، به م تا قیکردنه وه تازه یه ی خۆی به یه که مین گۆقار و یه که مین هه ولدانی میژوویی له قه له م ده درى، که چیرۆکی هونهری

کوردیی به خوینهرانی ئه‌وروی / فهره‌نسی ناساندب.

۵- له روهی ناوه‌پوک و هونه‌ری بوونی چیرۆکه‌کانیشه‌وه، پینوسته ئه‌وه بگوتری، که هه‌ندی له چیرۆکه‌کانیشه‌وه گۆقاری گه‌لویژ جارێ هینشتا هه‌ر له قالب و ته‌کنیکی ساکاردا ده‌ژین، زیاتر له چیرۆکی ئامۆژگاری و فۆلکلورییه‌وه نزیکن؛ به‌لام ئه‌م جۆره‌ چیرۆکه‌کانی هاوار ته‌نیا ۵٪ی چیرۆکه‌کان پیک دین.

که‌واته به‌شی هه‌ره زۆری چیرۆکه‌کانی ناوه‌پوک، له ئاستیکی هونه‌ری کامل و پینگه‌یشتوودان. به‌هه‌چ شینوه‌یه‌ک ناگرێ زاراوه‌ی «قوناغی ساکار»، «قوناغی نات‌ه‌او» به‌سه‌ر ئه‌م «قوتابخانه‌ هونه‌رییه‌» پایه‌ به‌رزهی چیرۆکی کوردی- له گۆقاری هاواردا، به‌سه‌پیندری.

لیزه‌دا په‌نجه‌نومه‌ی ئه‌وه‌ش ده‌که‌ین، ئه‌و چیرۆکنووسه‌ کوردانه‌ی که‌ زمانی فهره‌نسی، ئه‌لمانی، ئینگلیزی یان هه‌ر زمانیکی دیکه‌ی ئه‌وروپییان زانیوه، وه‌کوو کامه‌ران به‌درخان و نووره‌دین زازا و جه‌لاده‌ت به‌درخان و عوسمان سه‌بری و قه‌درجان، چیرۆکه‌کانیان هه‌تا بلنی کاملتر و به‌رزتر و توکم‌ترن. به‌راستی شایانی ئه‌وه‌ن که به‌ قوتابخانه‌ی دیمه‌شقی له ئه‌ده‌بیاتی هاوچه‌رخێ کوردیدا ناره‌ده‌ بکری. (۲۷)

به‌ کۆتایی هینان به‌م چه‌ند دیزه‌، وێرایی پینچاوختستی ئه‌م کورته‌ بیلیۆگرافیا‌یه‌ی چیرۆکه‌کانی گۆقاری هاوار (۲۸) ئاواتی ئه‌وه‌ ده‌خواری که‌ توژهرانی چیرۆکی کوردی، سه‌ره‌له‌نوێ به‌ چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌وه به‌ مه‌سه‌له‌ی دابه‌شکردن و دیاریکردنی قوناغه‌کانی سه‌ره‌له‌دان و نه‌شونمای چیرۆکی هونه‌ری کوردیدا بچنه‌وه. ئه‌مه‌ش، به‌پێی رینازیکی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌وتۆ که‌ رینگامان بدا چیرۆکی هونه‌ری کوردی له‌ چوارچه‌وه‌ی سه‌رووستی و یه‌کانگیر و فراوانه‌که‌ی خۆیدا بینین، نه‌ک ته‌نیا له‌ چوارچه‌وه‌یه‌کی «زیندان‌کراوی» هه‌ریمگه‌ ریدا...

پاریس مایسی ۱۹۹۰

سه‌رچاوه‌ و په‌راویز

۱- نه‌ک ته‌نیا گۆقاره‌کانی هاوار و رۆناهی و رۆژا نوو، به‌لکوو ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ گۆقار و رۆژنامه‌یه‌ی که‌ له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا ده‌رکه‌وتوون، بۆ نمونه‌ کوردستان (۱۸۹۸-۱۹۰۲)، رۆژی کورد (۱۹۱۳)، ژین (۱۹۱۸-۱۹۱۹)، کوردستان (۱۹۱۹-۱۹۲۰)، پینشکه‌وتن (۱۹۲۰-۱۹۲۱)... ناوه‌پوک و قورساییه‌یه‌ ئه‌ده‌بی و رۆشنییه‌کانیان به‌ هه‌چ شینوه‌یه‌ک نه‌خراوته‌ته‌ ژیر تیشکی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی فراوانی ئه‌وتۆوه‌ که‌ هه‌ر یه‌که‌یان پایه‌ و رۆلی شایسته‌ی خۆیان له‌ چوارچه‌وه‌ی تازه‌بوونه‌ ئه‌ده‌بییه‌که‌ دیاری بکری. تیخویندنه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م رۆژنامه‌ و گۆقارانه‌، وامان لێ ده‌که‌ن- به‌راستی، که‌ به‌ شینوه‌یه‌کی «ته‌واو جیاوازه‌» بێر له‌ مه‌سه‌له‌ی دیاریکردن و دابه‌شکردنی قوناغه‌کانی ئه‌ده‌بیاتی تازه‌ی کوردی بکه‌ینه‌وه‌.

2- Nouredine Zaza: Ma Vie de Kurde, Ed. P-M. FAVRE, Lausanne: 1982, P: 70.

۳- بۆ زیاتر شاره‌زایی له‌ باره‌ی جموجۆله‌ ئه‌ده‌بی و رۆشنییه‌ی- سیاسییه‌که‌ی نووسه‌ر و رووناکییه‌ کورده‌کانی شاری دیمه‌شق له‌ سالانی سییه‌کاندا، بڕوانه‌ سه‌رچاوه‌ی پینشو، به‌ زمانی فهره‌نسی، ل/ ۷۰-۹۲، یان «د. جه‌مال نه‌به‌ز: کوردستان و شوپشه‌که‌ی، بنکه‌ی چاپه‌مه‌نی ئازاد- ستۆکه‌هۆلم ل/ ۱۳۴-۱۳۷» یان HAWAR, Kurdish journal, No 24+57, Reprinted by Hemreş Reşo in 1976, Berlin (پینشه‌کییه‌که‌ی نووره‌دین زازا)

4- Nouredine ZAZA: Ma Vie de Kurde, P. 71

۵- ئه‌م دیاره‌یه‌ی به‌کاره‌ینانی ئه‌لفبای لاتینی له‌لایه‌ن گۆقاری هاواره‌وه‌ بۆ زمانی کوردی، ده‌ممه‌ست له‌ هه‌مان سالێ ۱۹۳۳دا، سه‌رنجی رۆژه‌لاتناسیکی فهره‌نسی راکیشاوه‌ و له‌ گۆقاریکی فهره‌نسیدا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی فراوانی له‌سه‌ر نووسیه‌وه‌ بڕوانه‌:

M. Pierre RONDOT: Publication kurde en caractères latins (HAWAR Revue Kurde), in (Bulletin d'Etude Orientales de l'Institut Français de Damas, T II, 1933, pp.3-8

6- Roger LESCOT: Littérature kurde "pp. 795-805, in Encyclopédie de la pléiade, Histoire des Littératures, ED. GALIMARD, V. 1, Paris: 1977, p. 903.

7- M. Pierre RONDOT: publication kurde en caractères latins "HAWAR, Revue kurde" in "Bulletin d' Etuder orientales de l'institut Français de Damas, t. II, 1933, p.3

۸- هینده‌ی ناگامان لێ بێ، تا ئیستا ته‌نیا یه‌ک لیکۆلینه‌وه‌ی فراوان له‌ باره‌ی گۆقاری هاواره‌وه‌ نووسراوه‌، لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک به‌ ناوینشانی «هاوار و رۆلا وی د پینشداچوونا چاندا کوردی» به‌ قه‌له‌می دکتۆر حوسین حه‌به‌ش که‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ له‌ ۱۵۱ لاپه‌رده‌دا و به‌ زمانی رووسی، له‌ سالێ ۱۹۸۲ له‌لایه‌ن زانکۆی

KURDOX: HAWAR, بڕوانه‌ Govari "ROJA NU" Stockholm, 1985, R: 4-9.

۹- حسین عارف: الواقية الانتقادية كاتجاه رئيسي في القصة الكردية (۱۲۳-۲۱۸) كتاب «ملتقى القصة الاولى، اعداد: دائرة الشؤون الثقافية» منشورات وزارة الثقافة والفنون، بغداد: ۱۹۷۸، ص ۱۳۳.

۱۰- عومر مه‌رووف به‌رنجی: لیکۆلینه‌وه‌ و بیلیۆگرافیا‌ی چیرۆکی کوردی (۱۹۲۵-۱۹۶۹)، ج. کۆپی زانیاری کوردی، به‌غدا، ۱۹۷۸، ل ۴۲، ۱۶۴-۱۶۵.

۱۱- له‌م قوناغه‌ی یه‌که‌می گۆقاری هاواردا (۵) چیرۆکی دیکه‌ش به‌ ئیمزای (چیرۆکیژ) و (کۆچه‌ری بۆتان) بلۆکراوه‌ته‌وه‌، ئیمه‌ وا تیده‌گه‌ین که‌ ئه‌م دوو نازناوه‌ش هه‌ر هی (کامه‌ران به‌درخان) و (جه‌لاده‌ت به‌درخان)ن. جگه‌ له‌ وه‌ش جه‌لاده‌ت به‌درخان چیرۆکیکی خۆی له‌ گۆقاری هاواری ژماره‌ (۴)دا بلۆکراوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ سالێ ۱۹۲۳دا نووسراوه‌، واته‌ نوو سالێ پینش نووسین و بلۆبوونه‌وه‌ی چیرۆکی «له‌ خه‌وما» جه‌میل ساتیب. بڕوانه‌ بیلیۆگرافیا، پاشبه‌ندی ئه‌م وتاره‌.

۱۲- یه‌که‌م ژماره‌ی گۆقاری هاوار له‌ رۆژی ۱۹۳۲/۵/۱۵ بلۆکراوه‌ته‌وه‌. له‌ ۱۹۳۳/۷/۲۵ تا ۱۹۳۴/۴/۱، واته‌ بۆ ماوه‌ی حه‌وت مانگ راهه‌ستاوه‌. پاشان دیسان ده‌رکه‌وتۆته‌وه‌، تا له‌ رۆژی ۱۹۳۵/۸/۱۸ ژماره‌ ۲۶ی لێ بلۆکراوه‌ته‌وه‌. ئیتر سه‌ره‌له‌نوێ جاریکی دیکه‌ بۆ ماوه‌ی ۶ سال راهه‌ستاوه‌. قوناغی دووه‌می له‌ ۱۹۴۱/۴/۱۵ ده‌ست پێ ده‌کا تا ۱۹۴۲/۸/۱۵. (۵۷ ژماره‌).

۱۳- له‌ ریزی ئه‌م چیرۆکنووسانه‌، بۆ نمونه‌ کامه‌ران به‌درخان، هه‌ر له‌ هه‌مان سالانی سییه‌کاندا دوو کورته‌ رۆمانیسی به‌ زمانی کوردی نووسیون. یه‌که‌میان به‌ ناوی هه‌لوی کوردستان (۱۴۴ لاپه‌ره‌یه‌) L' Aigle du kurdistan دووه‌میشیان به‌ ناوی پادشای کوردستان Le Rois du kurdistan که‌ له‌ سالانی سییه‌کاندا له‌لایه‌ن چیرۆکنووس خۆی و نووسه‌ریکی فهره‌نسی به‌ ناوی Adolphe de FALGAIROLLE له‌ کوردیه‌وه‌ ته‌رجه‌مه‌ی سه‌ر زمانی فهره‌نسی کراوه‌ و له‌ پاریس چاپ و بلۆکراوه‌ته‌وه‌.

Emir kamuran A. Bedir- Khan: Le Roi du kurdistan, Roman épique traduit du par Emir k. A. Beder-Khan: kurde el Adolphe de FALGAIROLLE, Ed. OPHRYSGAP, Paris: ? 84 Pages.

هه‌مان رۆمانی ناوبراو ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌لمانیسی کراوه‌.

۱۴- کامه‌ران به‌درخان: (لاوکی من)، گ. هاوار، س (۱)، ژ (۴)، تیرمه‌ی ۱۹۳۲، ل ۶-۷. هه‌روه‌ها له‌ چیرۆکی (کۆچه‌را میران) گ. هاوار، س (۴)، ژ (۲۶) نۆگه‌ستی ۱۹۳۵، ل ۷-۸.

۱۵- محمه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن: رستیک زه‌نگیانه‌ی ئاوی چ. عه‌لاه، به‌غدا: ۱۹۷۹، ل ۳.

۱۶- شاکر فه‌تاح: هاوار، ... هاوار، ژ (۶)، س ۱۹۳۲ ل ۱. ۱۷- هاوار له‌ گۆقارانه‌ بووه‌ که‌ خۆی به‌ مولکی هه‌موو کورد زانیوه‌؛ په‌به‌وه‌ی ئایدۆلۆژیا‌ی کوردستانی گه‌وره‌ی کوردیه‌. ئالای کوردستانی گه‌وره‌ی کوردته‌ به‌رگی یه‌کیکه‌ له‌ ژماره‌کانی خۆی: ژماره‌ ۲۷ی سالێ ۱۹۴۱.

۱۸- رۆژنامه‌ی پینشکه‌وتن (۱۹۲۰-۱۹۲۱) که‌ «رۆژنامه‌یه‌که‌ خۆ له‌ عیزاقیش ده‌رچوووه‌؟! هه‌چ توژهر و نووسه‌ریکی ئه‌وانه‌ی که‌ لیکۆلینه‌وه‌یان له‌ باره‌ی چیرۆکی هونه‌ری کوردی کوردیه‌، باسی ئه‌و هه‌موو چیرۆکه‌ کوردیه‌ بلۆکراوه‌ته‌وه‌ ناو رۆژنامه‌ی پینشکه‌وتنانه‌ کوردیه‌؛ له‌ کاتیکدا ئه‌م رۆژنامه‌یه‌ به‌ یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی داده‌نریت له‌ ئاستی بلۆکراوه‌یه‌ی نۆدی چیرۆکی کوردی و له‌ هه‌مان کاتدا بلۆکراوه‌یه‌ی چیرۆکی ته‌رجه‌مه‌کراوی ئه‌وروپی. له‌ داهاوتوودا لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌ باره‌ی «رۆلی رۆژنامه‌ی پینشکه‌وتن (۱۹۲۰-۱۹۲۱) له‌ بواری سه‌ره‌له‌دان و بلۆکراوه‌یه‌ی چیرۆکی هونه‌ری کوردیه‌» پینشچاو خوینهران ده‌خه‌ین.

۱۹- بۆ ئاماده‌کردنی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌، پشتمان به‌ نوسه‌ ئۆرگیناله‌کانی گۆقاری هاوار خۆی به‌ستوه‌، که‌ هه‌ر هه‌موو ژماره‌کانی ئه‌م گۆقاره‌، به‌ ئیمزای جه‌لاده‌ت به‌درخان خۆی پینشکه‌ش به‌ سه‌رۆکی ئه‌و کتێبخانه‌یه‌ کراون. ناوینشانی ئه‌و کتێبخانه‌یه‌ ئه‌مه‌یه‌:

Bib, INT. DES LS. ORIENTALES
4, Rue de Lille
75007 Paris
Tel:42 61 62 03

۲۰- بڕوانه‌ سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ (۱۰)، لاپه‌ره‌ ۱۶۶-۱۶۷. ۲۱- نووره‌دین زازا (۱۹۱۹-۱۹۸۷) له‌ هه‌مان کاتدا وه‌رگێڕیکی زۆر چاک و چالاکي چیرۆکی ئه‌وروپیی بوه‌. چه‌ند چیرۆکیکی ئه‌وروپی له‌ زمانی فهره‌نسییه‌وه‌ کوردته‌ کوردی و له‌ گۆقاری هاواردا بلۆکراوه‌ته‌وه‌. بڕوانه‌ بیلیۆگرافیا‌ی پاشکۆی ئه‌م وتاره‌. 22- HAWAR, kurdish journal, nn 24-57, Reprinted by Hemreş Reşo in 1976, Berlin, p. 5
23- Thomas Bois: Connaissance des kurdes, khayats, Beyrouth: 1965, p. 133.

۲۴- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۱۳۳.

۲۵- له‌ ریزی ئه‌و چیرۆکنووسه‌ کوردانه‌ی سووریا، له‌وانه‌یه‌ شاعیری ناودار «جگه‌رخوین» یه‌که‌مین که‌سیک بیت که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌کانی خۆی له‌ شینوه‌ی کتێبیکدا چاپ و بلۆکراوه‌ته‌وه‌. بڕوانه‌: «جگه‌رخوین: جیم و گۆله‌ری چیرۆکی به‌ شینوه‌ی کرمانجی و به‌ پیتی لاتینی نووسراوه‌، له‌ سووریا له‌ سالێ ۱۹۴۶ چاپکراوه‌، ۶۰ لاپه‌ره‌یه‌.

۲۶- بۆ نمونه‌ بڕوانه‌ ژماره‌کانی «۸.۷، ۳۶، ۴۶، ۴۹، ۵۷

۱۰، ۵۰، (۱۵) ی نۆکتەبەری (۱۹۴۲)، ل ۳-۷.

۶۰- سەلاھەدین و ریچارد شیزدیل «چیرۆکا تاریخی»، بشارئ سەگمان، ھاوار، س ۱۰، ۵۱، (۱۵) ی نۆقتەمبەری (۱۹۴۲)، ل ۳-۵.

۶۱- واری، عوسمان سەبەری، ھاوار، س ۱۰، ۵۱، (۱۵) ی نۆقتەمبەری (۱۹۴۲)، ل ۵
۶۲- شوشا دلان «چیرۆکا تاریخی»، بشارئ سەگمان، ھاوار، س ۱۰، ۵۱، (۱۵) ی نۆقتەمبەری (۱۹۴۲)، ل ۶-۷.

۶۳- کەلەھا شاھین «چیرۆکا تاریخی»، بشارئ سەگمان، ھاوار، س ۱۰، ۵۲، (۲۰) ی کانوونی دووھمی (۱۹۴۳)، ل ۳-۵.

۶۴- پیرا گەندەری و ھەمووشی کولیک، عوسمان سەبەری، ھاوار، س ۱۰، ۵۲، (۲۰) ی کانوونی دووھمی (۱۹۴۳)، ل ۸.

۶۵- رۆژین دەریازبووی، قەدریجان، ھاوار، س ۱۰، ۵۲، (۲۰) ی کانوونی دووھمی (۱۹۴۲)، ل ۱۰-۹.

۶۶- شەیتانقوونی (۱)، عوسمان سەبەری، ھاوار، س ۱۱، ۵۵، (۱۵) ی حوزەیرانی (۱۹۴۳)، ل ۷-۸.

۶۷- شەیتانقوونی (۲)، عوسمان سەبەری، ھاوار، س ۱۱، ۵۶، (۱۵) ی ژوویی (۱۹۴۳)، ل ۳-۴.

۶۸- مێشەنگفی، م. ئە. بۆتی (مستەفا ئەحمەد بۆتی)، ھاوار، س ۱۱، ۵۶، (۱۵) ی ژوویی (۱۹۴۳)، ل ۵.

۶۹- چیرۆکەکی میسرا کەڤن «کتیبا تۆتی رەب»، جەمشید، ھاوار، س ۱۱، ۵۶، (۱۵) ی ژوویی (۱۹۴۳)، ل ۶-۷.

۷۰- شەیتانقوونی، عوسمان سەبەری، ھاوار، س ۱۱، ۵۷، (۱۵) ی ئۆگەستی (۱۹۴۳)، ل ۳.

چیرۆکە تەرجەمەکراوەکان:

۱- ستیرک، ئەلفونس دۆدی، وەرگێڕانی- بە دەسکارییەوه- نوورەدین یوسف «زازا»، ھاوار، س ۹، ۳۳، (۱) ی نۆکتەبەری ۱۹۴۱، ل ۴.

۲- ئیشی پاقر، وەرگێڕانی (ژ رۆژنامەیک): شەڤگەر، ھاوار، س ۱۰، ۴۲، ۱۵ نیسانی ۱۹۴۲، ل ۶.

۳- خاتوون ئان پلینگ، فرانک ستۆکت، وەرگێڕانی نوورەدین یوسف «زازا»، ھاوار، س ۱۰، ۴۴، (۲۰) ی گولانی (۱۹۴۲)، ل ۵-۶.

۴- مەھفور، مۆریس بووشور، وەرگێڕانی: سلیمانی فەرھز، ھاوار، س ۱۰، ۴۷، (۲۵) تیرمەھ (۱۹۴۲)، ل ۳-۴.

۵- دئی ئان خووشک، فرانک ستۆکت، وەرگێڕانی نوورەدین زازا، ھاوار، س ۱۰، ۴۷، (۲۵) تیرمەھ (۱۹۴۲)، ل ۳.

۶- گولستانا سەعدی شیرازی، وەرگێڕانی «فارسی خوزن»، ھاوار، س ۱۱، ۵۷، ۱۵ ئۆگەستی ۱۹۴۳، ل ۳-۴. □

(لەو دیوی پەڕژینی تەمەوه)، کە لە ژمارە (۱۰) ی گۆڤاری (مامۆستای کورد) دا بڵاوکرایۆه، لیکۆلێنەوێهیک بوو دەربارە ی ئەو چیرۆکە کورتانە ی کە لە ژمارە ۸ و ۹ ی ھەمان گۆڤاردا بڵاوکرایۆنەوه. لۆای بڵاویۆنەوه ی گۆڤارەکە، بڕایەکی دلسۆز ناگاداری کردمەوه کە لە ھەلسەنگاندنی

چیرۆکی (تاپۆ و بوومەلێل) دا غەدرم لە نووسەرەکی کربووه و مافی خۆیم ئەداوەتی، کاتی بە خۆیشم پیندا چوو مەوه

و دیققەتییکی ترم داہۆه، غەدرەکەم لئ عەیان بوو و زانیم بۆچوونی من لە کورتی داوه. لەبەرئەوه

ھاتمە سەر ئەو باوەرە ی کە بۆیرم (رەخنان) لەخۆم بگرم و بە ھیوای پڕکردنەوه ی کەلێنی

ھەلسەنگاندنەکە، ھەولێکی نوێ بدەمەوه و جارێکی دی تێھەلچمەوه بەشکم بیتوانم لەم

ھەولەمدا، چشتیکی نوێ لە دنیای مەتەلنامیزی چیرۆکەکە ھەلبێنم. ئەگەر لەم

ھەولەیشمدا ھەلە ی نوێم لئ دەرکەوتن یان نوویات بوونەوه سەراوکەوتن، چاوی تەماحی

بەخشین دەبێمە خۆیتەری ھێژا و گۆڤاری مامۆستای کورد، و دلئ خۆم بە گوتەیکە کاک

رێیوار سیوھیلی خۆش دەکەم و لەگەلیدا دەلێم: ھیچ نووسینی ک نوایاری نادات بە دەستەوه و کەس

ھەموو شتەکان نالێت، بۆیە ھەر لەم روانگە یەشەوه پیم خۆشە، ئەوه ی دەشگوترئ شایانی تاقیکاری بیت و رەخنە ی لئ

ئاوردانەوہیەک

کاکەوہیس

بگیری*

دەرگای وەرژورکەوتنی دنیای چیرۆکی (تاپۆ و بوومەلێل) ی سوارە ی ئیلخانی زادە، بە پیاویکی سی سالە ی دەستە بالای پۆشاک خاویز و جوان، بەلام کۆن، رازاویە و لە یەکەم ھەنگاوی وەرژورکەوتنماندا، تێدەگەین

کە ئەو پیاوہ خەلکی ئەو گوندە نییە و لەو عالەمە ی بووہ بە مەتەل. کەمیک دی تێدەگەین کە قارەمانی ریفنگ مرۆیەکە، مەودای بێرکردنەوه ی فراوانەو (دەردی ھۆشیاری و سەبووری) باری خەمی لەکۆل ناوہ و سنووری

فراوانی ھۆشی، ھۆیەکی دەریەدەر بوونیەتی و لەو گوندە ی گیرساندۆتەوه. ئەو، پیاویکی کەمدووہ و کەمدوویش کلیلی کەسایەتیی لە کەسانی دی ون دەکا و دەبئ بەھۆی خۆلقاندنی مەتەلێکی ھەلنەھینراو و پەیدا بوونی

سنام: (لەو پەردە ی رازە کە ئەو بەسەر خۆیدا کیشابووی، ئەترسان).

ھۆی کەمدوو ی قارەمانی چیرۆکەکە، یا خەسلەتییکی خۆیەتی و لەگەلیدا دروست بووہ یا شینوہ ی بێرکردنەوه و رامانی ئەو خەسلەتەیان پئ بەخشیوہ. ئیمە قسەمان لەسەر ھۆی یەکەم نییە بەلام دەبئ کەمئ

لە حالەتی نووہم ورد بیئەوه و بنئ بدەینەوه:

دەبئ باس و خواسی فەلسەفی و قولایی مەسەلەکان بەلای قارەمانی چیرۆکەکەوه باس بن و جگەلەوہش، چەقی باسەکانی ئەو، مەسەلە و باسی سەرە! کئ لە گوندیکی دواکەوتوو ھەلنەکەوی و لەو بابەتە باسانە

بدوی و کئ (ئەو دەمە) ویزاویەتی خۆی لە قەرە ی باسئ پدا کە باسی سەر بووی؟! ئەمیش وەک ئەوه ی لە درکاندنی نھینی ترسایئ خۆی لە زۆرگوتن پاراستووہ. ئەو دەلئ: (دە سال خەم، دەرديکی گەورە یە، بەلام

چەند رامانیک لە کتیبی (لە بارە ی مەحویی لوتکەوه)، نووسینی رێیوار سیوھیلی - مامۆستای کورد ژمارە ۱۰.

ئه‌لیساندرو کولیتی

سالی ۱۹۲۸ له شاری تریسته له‌دایک بووه،

له ۱۹۸۵/۱۰/۱ له رۆم کۆچی دواپیی کردووه.

مێرده‌که‌م، تا ئه‌و کاته‌ی کۆچی دواپیی کرد هه‌ر خه‌ریکی فه‌ره‌نگه‌

کوردییه‌که‌ی بوو. هه‌تا پیتی (س)ی ته‌واو کردبوو. له

کۆتایی‌ی سالی ۱۹۷۲ دا نێردراين بۆ ئینستیتوتی فه‌ره‌نگی ئیتالی له تاران.

پێش ئه‌وه‌ی بچین بۆ ئه‌وێ فارسیمان باش ده‌زانی، له‌وێش گویمان بۆ رادیۆ

و ته‌له‌فیزۆن شل ده‌کرد و چاویمان به‌ رۆژنامه‌کان راهات و وامان لیهات

له‌گه‌ڵ خه‌لکی ئاساییشدا- نه‌ک هه‌ر دیپلومه‌ ئینگلیزی زانه‌کان- بدوین.

ماوه‌ی دووسال له‌ ئێران بووین، هه‌ر له‌ ماوه‌یه‌دا، ئه‌لیساندرو خوی دایه

زمانی کوردی. ئه‌و کاته‌ رژیمی ئێران یارمه‌تی بزووتنه‌وه‌ی ئازادیخوازی

کوردی عێراقی ده‌دا، له‌به‌رئه‌وه‌ زوو زوو باسی گیروگرفتی ئه‌وان ده‌کرا.

ئه‌لیساندرو که‌ زمانه‌وان بوو، و خزیشی به‌ زمانی ئێرانیه‌کانه‌وه‌ خه‌ریک

ده‌کرد، سالی ۱۹۷۳ ده‌ستی به‌ خویندنی زمانه‌ کوردی کرد. مامۆستا که‌ی

خویندکاریکی مه‌هابادی بوو، له‌پێی زانستگه‌ی تاران‌وه‌ ناسیمان. هه‌ر له‌و

زانستگه‌یه‌ش چهند دۆسیه‌تیکی کوردمان ناسی، له‌وانه‌ پرۆفیسۆر (ژیان) بوو،

ئه‌مانه‌ هه‌موویان مامۆستای زمانی فارسی بوون نه‌ک کوردی.

جگه‌ له‌وانه‌ چهند کوردیکی کرماشانی و کوردی نیوچه‌ی نیوان مه‌هاباد

و سنه‌مان ناسی. ئه‌مانه‌ له‌ تاران ده‌ژیان. زۆربه‌یان نوو-سی زمانیان

ده‌زانی (کوردی و فارسی و تورکی یان ئاسووری)، ئه‌مانه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌

خوینده‌واریش بوون، ئه‌م نوو سی زمانه‌یان بی‌گه‌ر و گۆل به‌کار ده‌هێنا،

ه‌زی ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌بوو که‌ زۆربه‌یان له‌ تارانیشدا له‌نیو هاوزمان و که‌سی

خویندا ده‌ژیان، بۆ نمونه‌ گه‌ر که‌که‌یان هه‌ر هه‌مووی کورد بوو.

ئه‌لیساندرو، جگه‌ له‌ زمانی کوردی، چهند زمانیکی ئێرانیی دیکه‌ی

ده‌خویند، وه‌ک فارسی، په‌شتوو و به‌لوچی. به‌لام ورده‌ ورده‌ ئاره‌زووی بۆ

ده‌رکی ئاده‌میزاد شیوه‌ی که‌ولیکی بچوکی هه‌یه‌ و هه‌زار ده‌ریا
خه‌م ده‌با).

ده‌ سال خه‌می چی؟!... خه‌م و به‌ریه‌وه‌، دیاره‌ خه‌لکی دێیه‌که‌

ناشناه‌تییان له‌گه‌ڵ خه‌می ویدا نییه‌ و له‌ زمانی وی حالی نابن.

یا ده‌بی ئه‌و خزی نه‌توانی به‌ زمانی دینشین بیته‌ گۆ. نه‌گه‌ر

نوسه‌ر هینده‌ ئه‌و قاره‌مانی چیرۆکه‌ی به‌ گه‌وره‌یی پێشان نه‌دا،

ده‌مگوت ره‌خنه‌ی له‌ رووناکیی گرتووه‌ که‌ نه‌کاری به‌ زمانی

ره‌شه‌ خه‌لکه‌که‌ بدوی. به‌لام نا... دیاره‌ له‌ پاشکویه‌تی خه‌لکی

نازاییه‌ و بارووخه‌که‌ی به‌ دل نییه‌.

خه‌م له‌ چیرۆکه‌که‌دا، گه‌رانه‌ به‌دوای چاره‌سه‌ری کیشه‌یه‌که‌دا...

هه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی ریازی ده‌ریاز بوونه‌... ده‌نا کیشه‌ی پشتگۆی

خراو خه‌می ناری. به‌ریه‌ستی پێش پێشکوه‌تن و گه‌شه‌کردن،

خه‌می خه‌لکی هۆشمه‌نده‌، به‌لام هه‌ولی وه‌لانانی به‌ریه‌ست

خه‌مه‌پوینه‌ و نوسه‌ر باسی نه‌کردووه‌. پێم وایه‌ خه‌می قاره‌مانی

چیرۆکه‌که‌ که‌ له‌ بنه‌په‌تدا هی نووسه‌ره‌که‌یه‌، ریازیکی پێ

هه‌لدیری په‌یامی بی، ده‌نا هینده‌ خزی پێوه‌ خه‌ریک نه‌ده‌کرد...

خه‌م، پشتگۆی خستتی کیشه‌ ره‌ت ده‌کاتوه‌ و توانای گه‌ران به‌

دوای چاره‌سه‌ردا ده‌زینیته‌ چۆکه‌وه‌ و هه‌نگای پێ ده‌نی.

قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌، له‌لای وه‌ک ده‌روونناسی، کاریگه‌ریتی

نه‌ینی قه‌تیسماوی ده‌روونی مرۆ ده‌خاته‌ روو و به‌ هاوئێشه‌

گۆندیه‌که‌ی ته‌نیشتی راده‌گه‌یه‌نی، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ به‌ راست

ده‌رچوونی په‌ندی پێشینی کوردی بۆ ده‌سه‌لینی. په‌نده‌که‌ ده‌لی:

قه‌سه‌ که‌وته‌ زاری، که‌وته‌ شارێ. ئه‌وێش ده‌لی ئه‌و سه‌رتاشه‌ی

نه‌ینی شاخی ئه‌سکه‌نده‌ری زانی، له‌ناو قامیشه‌لان درکاندی و

نه‌ینییه‌که‌ له‌ کونی بلویره‌وه‌ له‌ قاو درا و قامیش، به‌ دم باره‌

ده‌یانگوت: ئه‌سکه‌نده‌ر شاخی هه‌یه‌. ئه‌و، باسی سه‌رتاش و

شاخی ئه‌سکه‌نده‌ر و درکاندی رازه‌که‌، بۆ یه‌کی له‌ دانیشتوانی

دێیه‌که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌، به‌لام چاره‌نووسی سه‌رتاشی به‌ نه‌ینیان

باس نا‌کا و نه‌نامه‌که‌ی پێ نالی. به‌مه‌ش گۆندیشه‌که‌ی

دووچاری سه‌ره‌گه‌ژێکه‌ کردووه‌ و دووپیانی بۆ تیگه‌یشتنی ئیمه‌ش

داناوه‌.

- پاش درکاندی رازه‌که‌، نه‌خۆشیه‌که‌ی له‌ کۆل بووه‌وه‌؟

- ده‌زانم ئه‌لێ چی، ئه‌سکه‌نده‌ر شاخی ته‌بی یا هه‌بی گرنگ

نییه‌، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ گوێی نه‌بی.

ده‌بینن، قاره‌مانی چیرۆک، خزی له‌ وه‌لامی پرسیاره‌که‌

ده‌بوێزی و شتیکی دی ده‌لی. ئه‌وه‌ی ده‌شیلێ، دیسان دووپیانه‌

(گرنگ ئه‌وه‌یه‌ گوێی نه‌بی). که‌ ئه‌سکه‌نده‌ر بکوژ و ببێ بوویی و

ده‌سه‌لاتی زۆری بوویی، ده‌بی سیخوڤ و ساواک و ئه‌من و سووکه‌

جاسووس گوێی بن. ئه‌مه‌ش، ریسواکردنی ئه‌و بابه‌ته‌ گۆنیه‌یه‌ له‌

هه‌موو عه‌یامێکه‌دا... ئه‌م ریسواکردنه‌ش به‌ ئاشکرا نییه‌ و وه‌ک

ئه‌وه‌ی له‌ زاری دینشینه‌که‌ی ته‌نیشتی بترسی، به‌ پارێزه‌وه‌

مه‌به‌ستی خزی درکاندووه‌ و سلی له‌ هاوئێشه‌که‌ی کردووه‌. ئه‌م

سه‌لکردنه‌ش، وای لێ کردووه‌ که‌ بتوانی ته‌نها سه‌ره‌داوی

مه‌به‌ستی خزی ده‌رخا و گۆله‌که‌ش بۆ بیرکردنه‌وه‌ی کابرای

سه‌رسووڕماوی ته‌نیشتی لێ گه‌رێ.

جگه‌ له‌وه‌ش، که‌ ده‌لی (ده‌زانم ده‌لێ چی)، نیشانه‌ی پرسیارێ

قوت ده‌کاتوه‌. باشه‌ ئه‌گه‌ر ده‌زانی چی ده‌لی، بۆ وه‌لامی

ناداته‌وه‌؟! ئه‌و پرسیارێ چاره‌نووسی سه‌رتاشه‌که‌ی لێ ده‌کا و

ئه‌مه‌ش باسیکی دی داده‌مه‌زینی. ده‌لێ ده‌یه‌وی پنی بلی: کۆره‌

هه‌ش به‌سه‌ر! مه‌به‌ستم چاره‌نووسی سه‌رتاشه‌که‌ نییه‌، مه‌به‌ستم

تۆیه‌ تۆ. گوتم دیسان دووپیانی داناوه‌، چونکه‌ پاشتر ده‌لی:

ئه‌کرێ ئه‌سکه‌نده‌ر شاخی هه‌بی، به‌لام ئه‌گه‌ر گوێی له‌ حاند

ناله‌ی ده‌رده‌داران که‌ر و ته‌بیست بی...

له‌ رسته‌ی پێشوودا به‌ره‌نگاربووتنه‌وه‌ و رازی نه‌بوون به‌دی

ده‌کرین و چ چاره‌په‌وه‌یه‌کی به‌زه‌یی، له‌ ئه‌سکه‌نده‌ر، هه‌ست پێ

ناکرێ. به‌لام له‌مه‌ی نواییدا گه‌یی له‌وه‌ ده‌کا که‌ر و ناله‌ی

ده‌رده‌دار ناژنه‌وی. ئه‌م نوو ئاره‌زووه‌ش، دژ و پێچه‌وانه‌ی یه‌کن و

ئه‌سکه‌نده‌ری که‌ری گۆیسووی گه‌ره‌که‌. ئه‌گه‌ر وا نه‌بی، ویلی

دوای ئه‌سکه‌نده‌ریکی گۆیسووک و کۆله‌ (بیشاخ)ه‌.

هه‌رچه‌نده‌ بابه‌ته‌کانی ئه‌م چیرۆکه‌، له‌گه‌ڵ هه‌ست و

نه‌ستماندا ناشناه‌تییان هه‌یه‌ و یه‌که‌ یه‌که‌، به‌ دی و دینشین و

قاره‌مانی سه‌ره‌کی و مزگه‌وته‌وه‌ کورد و کوردین و هه‌رچه‌نده‌

چیرۆکه‌که‌ش له‌ سه‌ره‌تای شۆرشێ ئه‌یلوولدا نووسراوه‌ و ئه‌و دیو

سنوره‌ سه‌په‌وه‌که‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی ساواک و شا بوو، به‌لام

مه‌به‌ست و په‌یامی چیرۆکه‌که‌م پێ خپ نه‌کرایه‌وه‌ تا وه‌ک بابه‌تی

تایه‌ت به‌ (کورد)ی تینگه‌م. سنووری باسه‌که‌ به‌سه‌ر پانتایی

مرۆقاه‌تیدا په‌رته‌ و په‌یامه‌که‌ی بۆ سه‌ره‌به‌ری مرۆقه‌ و وه‌ک

باسیکی (ئێسان) و توانای تیگه‌یشتنی خۆ ده‌نوینی.

چیرۆکه‌که‌ی کاک سوواره‌، به‌ دیمه‌نیکی هیواتیزاری نه‌ینی

پێچراو کۆتایی دی. له‌په‌تا دیواری مزگه‌وته‌که‌دا، مرۆقی ده‌بینن

که‌ سه‌ره‌تای کیشه‌ ده‌بینی و بیر له‌ وه‌لامی پرسیاران ده‌کاتوه‌ و

ویلی دوای هه‌له‌پتانی مه‌ته‌له‌... ئه‌مه‌ش دۆزینه‌وه‌ی سه‌که‌ی

چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کانه‌ و له‌ هه‌مان کاتدا کارکردنیکی

زانستانه‌ پێشان ده‌دا. قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌ش دوای ئه‌وه‌ی گه‌رای

بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قوول، له‌ په‌تای مزگه‌وته‌که‌، بۆ دینشینه‌که‌ ده‌خا،

خه‌می خزی بار ده‌کا و په‌یامی خزی هه‌له‌گه‌رێ و ده‌په‌وا. سه‌ری

له‌ ژێر قورسایی خه‌مه‌ پیرزه‌کانیدا، داده‌چه‌میته‌ سه‌ر سینگێ...
ده‌په‌وا تا له‌ جینه‌کی به‌پیتی دی، گه‌رای بیرکردنه‌وه‌ بخا. □

زمان و ئەدەبی کوردی، بەتایبەتی کرمانجی نێوهرپاست (سۆزانی)، بەسەر ئەوانی دیکەدا زال بوو. دواى چەند سال خویندن و نامە گۆرینەوه لەگەڵ (مەکهزى)دا، کتیبی (ریزمانی کوردی)ی لە سالی ۱۹۷۹دا دەرکرد، واتە نیزیکی دووسەد سال پاش دەرچوونی کتیبەکی (ماوریزۆ گارزۆنی)^(۱) که سالی ۱۷۸۷ لەسەر ریزمانی کوردی (کرمانجی ژورو) دەرچوو. گارزۆنی تاکە کەسێکی ئیتالی بوو که پیش ئەلیساندرۆ کەوتی.

کەرەسە و بنەمای بەشی زۆری فەرهنگە کوردییەکی ئەلیساندرۆ Dizionaria Cordo Italiano, Rom 1984, 1985 لە سەرچاوەی نووسراوەوه وەرگیراوه^(۲)، نامیلکە یەكەمی لە پیتی (هەمزە)وەیە تا (بی)، دووهمین لە پیتی (پی)وەیە تا (ئی). لەبەرئەوهی، وەك لە سەرۆه باسەم کرد، نووسەر چەند کوردیکی مەهاباد و کرمانشانی لە تاران دەناسی، زانیارییەکی تایبەتیشی هەبوو لەسەر زاراوەی (موکری- سۆزانی)، ئێمە کاتی خۆی سەردانیکی کرمانشانیان کرد، بەلام بەداخووە تەنی دوو رۆژی خایاند.

لەو سالانەى دوایدا زیتەر خەریکی سەرچاوەی:

O. Mann, Die Mundart der Mukri - Kurden, 1906 بوو، هۆنراوەی (خەزیم)ی لەو سەرچاوەیەوه وەرگیراوه ئیتالی و سالی ۱۹۸۴ لەگەڵ چەند تیبینییهکدا بلای کردووه. لەم ماوەی دواى یەدا، پیش ئەوهی کۆچی دواى بکات، لە بەهار و پایزی ۱۹۸۵دا، زۆرتەر خەریکی نوو کار بوو، یەك فەرهنگەکی و دوو وتاریک لە بابەت فۆلکلۆری کوردییەوه که بنەماکەى ئەو تیکستانە بوو (مان- Mann) کۆی کردبوونەوه، بەداخووە فریای تەواوکردنی ئەمیشیان نەکەوت.^(۳)

ئەو خۆشەویستییهى ئەلیساندرۆ هەیبوو بەرامبەر بە رۆژەلآت و زمانەکانی رۆژەلآت، هەر لە مندالییهوه چەکەرەى کردبوو. دایکی ئەگەرچی یۆنانییهکی خەلکی ئەسکەندەرییه بوو و برازای شاعیری یۆنانی کافامنیس بوو، بەلام بەشیک لە خزمەکانیان پێیان وابوو رەگەزیان

تیکەلە و لەوانەیه فارس یان تورک بن. هەموویان چەند زمانیکیان دەزانی: یۆنانی، فەرهنسی، تورکی، عەرەبی... هتد. ئەلیساندرۆ، هەر بە مندالی چەند جارێک بە سەردان چوووته لای خزمەکانی لە میسر، جاری وا هەبوو سالیکی یان دووسال لەوی بوو. کاتی گەرەش بوو، لە نیوان ۱۹۵۶ و ۱۹۶۴دا هەر لە ئەسکەندەرییه ژیاوه.

لەبارەى زمانزانییهوه هیچی لە کەس و کاری کەمتر نەبوو، خۆی فیزی نیزیکی دە- دوانزە زمان کردبوو، لەوانە زمانە گرنگەکانی رۆژەلآتى نێوهرپاست (عەرەبی، فارسی و تورکی).

ئەلیساندرۆ گرنگی بە هەموو ئەو نێوچەیه دەدا که لە مەغریبهوه دەست پی دەکات تاوهکوو هندستان و نێوهرپاستی ئاسیا، و لە ئیسلاندهوه دیتە خواری تاوهکوو کینیا و ئۆگەندە. (فرانسيسكو گابریلی)ی هەقالی باشی بۆ چوو که نیوی دەنى «... تینووی رۆژەلآت».

Hanne Coletti Grunbum

(مامۆستای زمانی سویدی لە

ئینستیتوتی زانکۆی رۆژەلآت لە ناپۆلی)

ئاسۆس کەمال لە سویدییهوه کردوویه بە کوردی

ژێدەرەکان:

- 1- Maurizio Garzoni, Grammatica e vocabolario dalla lingua kurda, Roma, 1787.
- 2- Dizionario Cordo Italiano, 1, Prefazione
- ۳- من هەولێکی زۆرم دا تا بتوانم پاکنوسی بکەم، لەنیو هەلبژاردەیهکی هۆنراوەی کوردیدا، بە زمانی ئیتالی، چاپ دەکری و بلۆدەکریتەوه.
- 4- I Gazzetta del Mezzogiorno, 11/12 1985.

خانمی کۆلیتی دەویست دەست بکات بە خویندی زمانی کوردی، بۆ ئەوهی بتوانی لەسەر کارەکانی میزدهکەى بەردوام بى، بەلام بەداخووە، ئەویش چوار - پینچ سالی لەمۆبەر کۆچی دواى کرد. □

ئەفسانەى تەمورە

حەز دەکەم واى دابنیم تەمورە بالندەیهکی دەنگ خوش بوو. وەك قەناری یان وەك بولبول. زۆرتەر وى دەچی بولبول بووبى بەو هەموو بەزم و ئاھەنگەى که دەیزانى. ئاوازی هیندیک بالندە هەر دوو سى نۆتى مۇسیقا دەگریتهوه، ئەو مەلە چکۆلەیه که پی بە پی بەهار هاتوو و جارچار لە نیو دارچنارەکانی پشت پەنجەرەى هۆدەکەى من دەخوینى، هەواپەکی کورت و ساکار بی پسانەوه نوویات دەکاتەوه، گەرچی ديسان ژنەوتتى هەر خۆشه، بەلام بولبول شتیکی دیکەیه. ئەو هیندە پەردە و مەقامان دەگۆرێ و هیندە لە زیل و بەمان دەدا که قەت مرۆ ئی تیر نابى. وا هەیه لە قاقای پیکەنینی زارۆی ساوا دەچی. جارچار وەکوو زەمزمەى ریزاوی کانیاویکی بچوک یا وەك سرتەى نوو دلدارى تازە عاشق و سەرمەستە که دەگەل دەنگی خۆی بیسەر بۆ نیو دنیای بالندانە رادەکێشى.

تەمورەى کوردی بولبول بوو. بولبولیکی ئەویندار بوو. عاشق بە گۆل بوو، بە دار، بە رووبار و بە بولبولی گراوی خۆی عاشق بوو. پەرییان دەستیان لی دابوو. پەری دەهاتن، کۆجیلکەیان لە دەورەى دەبەست و بە رەنگی تیر و توو خۆیان دەگۆرێ، یەکیان قەناری، یەك قومری، ئەوی دیکەیان کۆترە باریکە. هیندیک بە رەنگی شەهین و شەمقاران یا وەك کەو و کەوباران یا وینەى باز و خاسەقوو، هەر کامەى ئاھەنگ و ئاوازیکیان فیزی بولبول دەکرد. کەو که دەنگیان هەلدەبێ، بە قاسپەقاسپی خۆیان دەورپشتیان دەخەملاند. بولبول بە دەنگی نەرمی قاسپەى کەوانی دەگوتەوه. نالیم کوت و مت وەك وانى دەگوت، بەلام بولبولانەى دەخویند و بولبولانە دەقاسپاند. پەکۆپەکووی پەپوسولەیمانی و گەمى کۆتران و چریکەى قەناری و شیوہ و شیرنکاریی هەموو بالندانى لی وەرگرتن. لە شەققەى شەق بوونی هەناران و لە خرمە و گرمەى پینکدا دانى هەوری دوورەدەستی بەهاران، لە سرتە و هاشەى شەمالان که بەنیو بسک و پەرچەمى شەنگەبى و چناراندە دەگەران، لە بەستە و لاوکی کچۆلان که لە پشت دارى تەونى بە شۆرە لاوی خۆیان هەلدەگوت، لە حیلکە و حیلانى جانووان که بە دەنگی فەریک بە دواى ماییندا هەلدەهاتن، لە بالۆزەى ئەم بەر و ئەوبەرى کچە

حیرانان، چارچار له دهنگی شمشال و نایه‌ی شوان و نایه‌زهنی کورد که سه‌ره‌نیواره و شه‌ نیوه‌شه‌وان له‌نیو کۆری دلتەر و کوپ و کالان دلی عاشقانان ده‌هه‌ژاند. له هه‌رچی دهنگی دلبزین بوو، بولبول تۆشه‌ی هه‌لده‌گرت و سامانی چریکه و ئاهه‌نگی پی خه‌نی ده‌کرد. بولبولی ئه‌وینداری مه‌، وای لی هات کاتی گه‌رووی وه له‌رزه ده‌خست و ده‌یچریکانه هه‌رکس و هه‌رچی له ده‌وریه‌ری با، راده‌ما و گۆنی بق لاوکی ئه‌و راده‌داشت. ته‌نانه‌ت په‌رییه‌کانیش که چاران به‌ ده‌نگی په‌له‌وه‌ر لپی هالابوون و به‌ند و مه‌قامیان فیر کردبوو، ئیستا به‌ ده‌نگی ئه‌و مه‌ست ده‌بوون و خه‌و و خۆراکیان له‌بیر ده‌کرد. به‌یته‌وان و سترانبیژ ته‌گه‌ر گۆنیان لی ده‌بوو حه‌یران ده‌مان و تینان هه‌لده‌کرده حه‌یرانی.

بولبولی ئه‌ویندار حه‌زی به‌ ئاوه‌دانی ده‌کرد. له‌سه‌ر چلی داریک ده‌نیشته و ده‌یخویند و ده‌یخویند، قه‌ده‌ره‌یه‌یامیک به‌ تریقه و زریکه و لاوانده‌وه‌ی خۆی زینده‌وه‌ر و گۆل و روویار و ئاسمانی ده‌لاوانده‌وه‌ و خۆی به‌قوربانی سروشتی رازاوه ده‌کرد. زۆرچار له‌نیو باغیک یان له‌سه‌ر گۆلی نیو حه‌وشه‌ی مالیک ئاوازی خۆی ده‌ست پی ده‌کرد. دوایه به‌و باله‌ چکۆلانه‌ی ده‌ستی ده‌کرد به‌ سه‌فه‌ر و سه‌یران و زۆر ولات و شار و دینان ده‌گه‌را. رژۆیکی هه‌وه‌ل به‌هاری سالیکی خوش، ئه‌و کاته‌ی که شانیه‌ی شنه‌ی به‌هاری ته‌گریجه‌ی چیمه‌نی چی ده‌کرد و گه‌زیزه و گۆلیکی تازه ده‌ره‌اتوو به‌ رهنگ و بۆنی به‌هه‌شتی مه‌حشه‌ریان به‌ریا ده‌کرد، بولبولی عاشق گه‌یشته‌وه کوردستان. هه‌رچی جوانی له‌ گشت ولاتان دیتبووی هه‌مووی لیزه به‌سه‌رده‌کردنه‌وه. له‌ گۆلندا نازدارترین گه‌زیزه و سوورترین میلاقه و بلندترین هیزو، له‌ بالندان له‌بارترین خاسه‌که‌و و خوشترین ده‌شت له‌ گه‌رمینان و سازگارترین مه‌لپه‌ند له‌ کۆنستانان هه‌ر لیزه بوون. شینت و شه‌یدای ده‌نگ و ئاهه‌نگی بولبولیش هه‌ر لیزه بوون. له‌ هه‌نده‌ران هه‌ستیان نه‌ده‌کرد به‌ دله‌رفینی و نازی ئاوازی، به‌لام لیزه گه‌وره و بچووک نۆگری موسیقای ئه‌و بوون.

به‌لی... بولبولی ئه‌ویندار هه‌موو ته‌مه‌نی کورتی خۆی له‌نیو وه‌نه‌وشه و هیزو و شیلاتاندا و له‌نیو دلداری و گراوی و شواناندا ده‌برده سه‌ر. چاریک واهات که به‌بۆنه‌ی سه‌ره‌له‌دانی گه‌زیزه‌یه‌ک له‌ زه‌وی، که‌وته‌وه ناله‌نال و چریکه و فیغان. هه‌رچی گۆنی لی بوو دلی داخویرا. هه‌وایه‌کی تازه بوو، سیه‌راوی بوو، سه‌یر بوو. وه سروودی فریشته و په‌رییان ده‌چوو. ده‌نوکه چکۆله‌که‌ی ده‌گه‌ل له‌رزه‌ی ژیر گه‌رووی ده‌له‌رزی. چاوه‌کانی لیک نابوون و ده‌تگوت هه‌موو گیان و له‌شی ده‌و ئاوازه ناوه.

په‌لکی گۆلان و ئاوی گۆمیلکه‌ی کانیاوان به‌ ته‌وژمی ده‌نگی ده‌لارانه‌وه. شوانیک که گۆنی هه‌لخستبوو، هه‌موو مه‌قام و حه‌یرانی کۆن و نوینه‌کانی وه‌بیر ده‌هاتنه‌وه. بولبولی ئه‌ویندار هه‌ر ده‌یخویند. نیوه‌ش چریکه‌ی بولبولان وه‌بیر خۆتان بیننه‌وه جا ده‌زانن ده‌لیم چی. گه‌زیزه بالای ده‌کرد و گۆله چکۆله‌کانی به‌ره‌و شه‌پۆلی چریکه‌ی بولبول ئاوریان ده‌داوه. ته‌یر و توو مه‌تقیان له‌خۆ بریبوو. له‌په‌ر بولبول له‌سه‌ر چلی دار که‌وته‌خوار، وه‌ک به‌ردیکی بچووک له‌ په‌نا گه‌زیزه که‌وته زه‌وی. هه‌تا نیوه‌ی مه‌ودای دار و زه‌وی ده‌نگی هه‌ر ده‌هات. شوان راجله‌کا. ده‌ر و ده‌شت له

بینه‌نگیدا نوقوم بوو. گۆل سه‌ریان داخست و هیندیکیان په‌ریان وه‌ری. په‌له‌وه‌ر هه‌له‌فرین و به‌ره‌و ئه‌و گۆله هاتن که بولبول بۆی ده‌خویند. شوان به‌ په‌له‌ گه‌یشته سه‌ر. به‌لام بولبول دیار نه‌بوو. له‌ پال گۆله گه‌زیزه سازیک داندراوو. شوان داهاته‌وه و هه‌لی گرت. سازیکی چینی جوان و لیک و له‌بار بوو. ده‌سکیکی شووش و باریکی هه‌بوو. کاسه‌که‌ی بریقی ده‌هات و دوو تیلی هه‌بوو که له‌ نووکی ده‌سته‌که‌ی هه‌تا سه‌ر کاسه کیشرا بوون. لای شوان شمشاله‌که‌ی خۆی هه‌ر به‌ ده‌سته‌وه بوو. له‌و کاته‌وه که بولبول ده‌ستی به‌ خویندن کردبوو، ئه‌و شمشالی خۆی له‌بیر چووێوه و گۆنی بق ئاوازی ئه‌و راداشتبوو. شمشالی له‌ زه‌وی دانا و قامیکی به‌ تیله‌کانی سازدا هینا. ده‌نگیکی خوشی لی هه‌ستا. هه‌ر ده‌تگوت بولبوله و گه‌رووی بق خویندن رادینی. شوان له‌ په‌نا گه‌زیزه دانیشته و تیله‌کانی به‌ قامکان وه له‌رزه خست. قه‌ده‌ریکی خه‌ریک بوو و دوایه هه‌ستا و به‌ره‌و ئاوازی لوور بۆوه. خه‌لک که سازه‌که‌یان به‌ده‌ست شوانه‌وه ده‌دیت، پینان سه‌یر بوو، نه‌یانده‌زانی شوان بۆچ شمشاله‌که‌ی به‌و سازه گۆریوه‌ته‌وه. شوان ده‌یگوت بولبولی ئه‌ویندار مردوو و ئه‌و سازه له‌ ته‌رمی ئه‌و په‌یدا بووه. ده‌یگوت کاتی جوان فیزی بم هه‌موو ئاوازه‌کانی کوردیتان بق لی ده‌دم. شوان چه‌ند سالان وێرای لیدانی شمشال زۆرچاریش خه‌ریکی سازلیدان ده‌بوو. پینی ده‌گوت ته‌مووره. ورده ورده فیزی بوو. قامکه‌کانی ده‌ستی چه‌پی له‌سه‌ر په‌رده و نیو په‌ردان دینا و ده‌برد و به‌ قامکه‌کانی ده‌ستی راستی تیلی سازی وه ناله ده‌خست. کم که‌مه نیویانگی ده‌رکرد و هه‌رچی نۆگری ده‌نگی بولبولی ئه‌ویندار بوون ئاوازه و نیووه‌کانی خۆیان له‌ ده‌نگی ته‌مووره‌ی شواندا ده‌دیته‌وه. له‌ زۆر شار و ئاوه‌دانی کورده‌واری وینیه‌یان دروست کرد. به‌لام هیچیان ده‌نگیان وه‌ک ته‌مووره‌ی بولبولی ئه‌ویندار خوش نه‌بوون. که‌سیش وه‌ک شوانه‌که‌ی خۆی نه‌یده‌توانی ته‌مووره وه ناله بخا. ده‌یانگوت فیزیوونی سه‌خته و ته‌گه‌ر له‌ چل سالی هه‌وای فیزیوونی ته‌مووره بکه‌ویته سه‌ری که‌سینک مه‌گیم له‌ گۆریدا بییته وه‌ستا!

زه‌مانه گۆرا، به‌هار هات، هاوین هات، زستان هات، دیسان به‌هار هاتوه و وه‌رز به‌دوای وه‌رزدا هات و رژۆی. سال هه‌بوو قاتی و قه‌ری په‌یدا ده‌بوو، گاوان و سه‌پان له‌ ولاتی خۆی په‌ریوه‌ی ولاتی دووره ده‌ست ده‌بوون. سال هه‌بوو فه‌رعانی و فراوانی ده‌بوو. خه‌لک ده‌هاتنه‌وه سه‌رخۆ، چاک و خوشییان وه‌بیر ده‌هاتنه‌وه. ئاوپرکیان وه‌سه‌ر په‌کتر ده‌داوه. بزه ده‌که‌وته‌وه سه‌ر لیوان، ئاهه‌نگ و گه‌پ و نه‌هه‌نگیان ده‌که‌وته سه‌ر و له‌ بیانویه‌ک ده‌گه‌ران که داوه‌ت و دیلانی سازکه‌ن.

به‌لام ئه‌وه‌ش هه‌تا سه‌ر نه‌بوو. دیسان ئاوازه په‌یدا ده‌بوو. چاریک شای قه‌چه‌پ و سولتانی عوسمانی لیکیان ده‌مپاند، چاریک شای سه‌فه‌وی و نیگه‌له‌ی روس پیک هه‌لده‌پرژان و خه‌لکیان داده‌پلۆسی، یا ئاغاوه‌ت و سه‌ره‌ک عیل هورۆژمیان ده‌برده سه‌ر په‌کترین و رژۆی رووناکیان له‌ گه‌ل و هۆز ده‌کرده شه‌وی تاریک.

سه‌رتان نه‌هیشینیم ده‌وران زۆر گۆرا. گای سه‌ر ده‌ریا هیندی گۆی زه‌وی ئه‌م شاخ و ئه‌و شاخ کرد له‌ شان و شاخ و پیل بوو. چی وای نه‌ماوو گۆی زه‌وی به‌اویته نیو ئاو و خۆی ئاسوده بکا. گه‌ل و هۆزیش لیک هه‌لپران، له‌ بپی جینگه

رووبه پرووبوونه وهی هاوچه رخ و ناسنامهی فرههنگی

داربووش شایگان

رفیوار سیوهیلی وهریگنراوه

به هیژتر بیت، ئەو کۆششانه‌یش که مه‌به‌ستیان ده‌ست به‌سه‌راگرتنیتی زیاتر ده‌که‌ونه گیان کیشانه‌وه و رۆژ به‌رۆژ گرنگی شیکردنه‌وهی بارووخه‌که و ناسینی هۆیه‌کان و به‌ده‌ست هینانی ئەو نامرازانه‌ش که یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن بۆ له‌ناوپردنی زیاتر خۆی ده‌سه‌پینیت. ده‌ستگرتن به‌سه‌ر هر جزره رووبه‌پرووبوونه‌وه‌یه‌کی هاوچه‌رخدا یه‌کسانی هیزه کاریگه‌ره‌کان و ته‌بابی بنه‌ماییان له‌و مملاتییه‌دا ده‌بیته هزیه‌ک بۆ له‌دایک بوونه‌وه‌ی نوی، بۆ خۆبێناکردنه‌وه و دۆزینه‌وه‌ی هیزی نوی. ئەمه‌ش هه‌مان دیارده‌یه که ئیمه زیاتر له‌ نزیک بوونه‌وه‌ی ژیاره‌کاندا، له‌و رینیسانسه‌ که م و زۆر سه‌رکه‌وتوانه‌ که له‌ ناوه‌وه‌ی هر فرهه‌نگیکدا به‌ نه‌جام گه‌یشتون، ده‌بینینه‌وه.

ئهمه‌ش هه‌مان شته‌ که له‌ شیوه‌ی «رینیسانسی کارولنیژی» سه‌ده‌ی نۆیه‌می ئەوروپا و رینیسانسی ئاینی هیندۆ له‌ هه‌مان سه‌ده‌دا که به‌هۆی هه‌وله‌کانی «شانکارا» «کۆماریلایوه» له‌ هیندستان هاتته‌ دی. یاخود له‌ شیوه‌ی رینیسانسی گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی شانزده‌یه‌م له‌ ئەوروپا به‌دی ده‌که‌ینه‌وه. دیسانه‌وه هر به‌و هۆیه‌شه‌وه که ئیمه وهرگێرانی نووسراوه‌ عه‌ره‌بیه‌ی فه‌لسه‌فیه‌ی‌کان بۆ لاتینی له‌ سه‌ده‌ی دوازده‌یه‌می زاینیدا به‌ کاریکی سووبه‌خش له‌ قه‌له‌م ده‌ده‌ین، سووبه‌خش له‌ بواری ئەو رووبه‌پرووبوونه‌وه‌یه‌دا که له‌ ئاست بیری سه‌ده‌کانی

ئیمه قسه‌ له‌و رووبه‌پرووبوونه‌وه‌یه‌ ده‌که‌ین که له‌ ئاسیا بۆته‌ هۆی گۆرانکارییه‌ فیکرییه‌کان. خه‌می ئەو بیناسنامه‌یه‌ ده‌خۆین که ئەمرۆ هه‌ره‌شه‌ له‌ شارستانییه‌ته‌ دێزینه‌کان ده‌کات. هه‌روه‌ها به‌ده‌ست ژینی دوولایی و نه‌خۆشمانه‌وه‌ ده‌نالین: واته‌ به‌ده‌ست ئەو دژایه‌تییه‌ و جودیه‌ی که له‌ نه‌جامی رووبه‌پرووبوونه‌وه‌ی نوو جیهانبینی ته‌واو جیاواز هاتۆته‌ دی.

ئەو لایه‌نانه‌ی که په‌یوه‌ندیان به‌ نوو شیوه‌ی جیاوازی بوونه‌وه‌ هه‌یه و له‌ نه‌جامی به‌یه‌ک گه‌یشتیاندا ناچارمان ده‌که‌ن په‌رچه‌کرداری چاره‌پوان نه‌کراویان له‌ ئاستا بنوینین به‌داخیشه‌وه له‌ ئاکامی ئەم تیکه‌ل بوونه‌دا بیری زانستی به‌ جۆریک له‌ گه‌ل عیرفاندا ده‌خه‌ملین، هه‌روه‌ک چۆن عیرفانیش به‌هۆی روونکردنه‌وه‌ی زانستیانه‌وه‌ بریندار ده‌که‌ن.

به‌لام با بزانه‌ن مه‌به‌ست له‌م رووبه‌پرووبوونه‌وه‌یه‌ چیه‌؟ ئایا ئەم رووبه‌پرووبوونه‌وه‌یه‌ هیزیک نییه‌ له‌ به‌رامبه‌رماندا خۆی ده‌نوینتی و ده‌یه‌وینت بچینه‌ شه‌ره‌ جه‌نگ و مه‌یدانه‌وه؟ ئایا له‌م رووبه‌پرووبوونه‌وه‌یه‌دا ره‌گه‌زی بێگانه‌ی وا نابینریت که پنیوسته‌ له‌ بارودۆخی ئیمه‌دا تیبینی بکړین. ره‌گه‌زیک بێگانه‌ی ئەوتق، که له‌ گه‌ل بێگانه‌بوونه‌که‌شیدا داوای ئەوه‌مان له‌ ده‌کات تا یه‌کسانییه‌ له‌ده‌ست چووکه‌ به‌پینینه‌وه‌ دۆخی خۆی؟ ئەم رووبه‌پرووبوونه‌وه‌یه‌ هه‌رچه‌نده

رینگای گه‌رمیان و کویستانیان له‌ به‌ستن، له‌ هیندیک شوینان ئەوانه‌ی که‌وتبوونه‌ ولاتی شاخاوی و سه‌خت، هه‌روا مان و له‌ خه‌لکی نیشته‌جینی ده‌شته‌کان بێ هه‌وال مان. پادشا و سولتانی زالم سنووریان له‌ مابه‌پندا دروست کرد و رینی هاتوچنیانیان نه‌دا. ئەو هۆزه‌ گه‌وره‌ی پاکی وه‌ک یه‌ک داخاوتن ورده‌ ورده‌ گفت و لفت و زار و زاراویان جیاوازی که‌وته‌ مابه‌ین و له‌ به‌زم و شایی و دیلانیشدا که‌م و بیش ره‌نگ و بۆنی هه‌وا و مه‌قامه‌کان ته‌وفیریان له‌ په‌یدا بوو. به‌لێ، جا سه‌یر نه‌بوو ئەگه‌ر ته‌مووره‌ش له‌ هه‌ر شوینیک له‌ بیچم و رواله‌ت و ده‌نگ و زه‌نگ و ئاوازا ئالوگۆزی به‌سه‌ر هات. وه‌ستا و وه‌ستاکارییه‌ هه‌ندیک شوینی کوردستان کاسه‌ی سازیان هه‌راوتر ده‌کرد و ده‌سه‌که‌یه‌کان درێژتر ده‌گرت. له‌ بڕیک چینگه‌ تیله‌کانی ته‌مووره‌یان تا هه‌شت تیل زیاد کرد و نیوی سازه‌که‌ش وه‌ک خۆی نه‌ما و سنی سازی به‌ سنی نیوی له‌ په‌یدا بوو: چه‌گور، دووتار، ته‌مووره. هه‌ر کامه‌ی له‌ ده‌نگ و سۆز و ناله‌دا تامی تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌ به‌لام، کاتی جوان گوینیان بۆ هه‌له‌خه‌ی تیده‌گه‌ی که هه‌موویان قسه‌یان یه‌که. هه‌ر ناله‌ی بولوبی ئەوینداریان له‌ هه‌له‌سه‌ی و هه‌ر زایه‌له‌ی ته‌مووره‌ی جارانه‌ کول و که‌سه‌ری دل به‌ سۆیان داده‌مرکینی.

له‌ هه‌ر جیه‌یک که هه‌له‌سه‌ستی،
شه‌پۆلی ده‌نگی دووتاری
مه‌لی گیانی ئەوی وشیار و حالزانه
ده‌گه‌ل ناله‌ی برینداری
شه‌وینداری، ئەوینداری
چ زوو ده‌فری به‌سه‌ر مه‌زرا و ده‌ر و ده‌شتی
به‌هه‌شتی کورده‌واریدا... چ زوو ده‌فری...
به‌ نیو کۆلان و باژیری گه‌ل و هۆزی ئەوینداران
ده‌بارینی ته‌مووره،
دلۆپی نۆت ده‌بارینی
چه‌گوری ده‌ستی هۆنه‌رزان
خه‌می دلته‌نگ ده‌تارینی
ولاتی بالنده و په‌ری
هه‌ر خوش بژی
مه‌له‌ندی قومری و که‌وده‌ری
هه‌ر خوش بژی
هه‌ر خوش بژی.

٢١ی خاکه‌لیوه‌ی ٦٨

ناوه‌پاستدا بینوییه‌تی. هه‌روه‌ها وه‌رگیزانه تییته و چینیه‌کانی به‌رهمی بودایی «ماهایانا» و وه‌رگیزانی به‌رهمه کلاسیکه سانسکریت‌کان بۆ فارسی له‌سه‌ده‌ی شازده‌ی زاییندا، له‌همان‌بابه‌تن. پاشانیش هه‌ل‌دانه‌کانی نه‌که‌ر شا له‌هیندستان له‌پیناوی تیه‌ل‌کیشکردنی مه‌زه‌بیدا پیوسته له‌به‌رچاو بگیرین. نه‌وه‌ل‌دانانه‌ی له‌به‌رهمه‌کانی «داراشکۆ»ی کورپی شای جیهاندا، به‌لووتکه‌ی به‌رزیمان گه‌یشتن.

ئه‌م نزیکبوونه‌وه و گه‌توگۆ و رینیسانسانه‌ی له‌ناوه‌وه‌ی تاکه ژیاړیکدا روو ده‌ده‌ن، به‌دنیایی‌یه‌وه بۆ که‌سانیک که هزی دژایه‌تی کردنیان بوون و ئیلهامیان لیه وه‌رگرتوه و به‌سه‌ریشیاندا زال بوون، دوو رۆلیان بینویه:

له‌لایه‌که‌وه شوینی به‌ره‌نگاریبوونه‌وه بوون و له‌لایه‌کی دیکه‌شوه به‌دیینه‌ری نازادی و پشکووته‌ی هیزه داهینه‌ره‌کانیان بوون.

«جۆن سکوتۆس ئیروگینا» له‌م رووه‌وه رووخساری بنه‌رته‌ی رینیسانسی کارولنیزییه، چونکه تاونوییه‌تی پینکاته‌یه‌کی جه‌سورانه له‌بیری ئیفلاتوونی نوێ و تایینی مه‌سیحی دروست بکات. پینکاته‌یه‌کی وا که‌له‌سه‌ر هه‌ولێ باووباپیرانی یۆنانی به‌نده. ئه‌م پینکاته‌یه هه‌رگیز مه‌یسه‌ر نه‌ده‌بوو نه‌گه‌ر هه‌ردوو شیوه‌ی بیری یۆنانی و مه‌سیحی، له‌گه‌ل هه‌موو جیاوازییه‌کی زۆریشیاندا بواریان به‌ئه‌زمونی مه‌عه‌نوی مرۆف نه‌دابایه تا گه‌شه بکات. نه‌گه‌ر «شانکارا» له‌لایه‌که‌وه مملانی له‌گه‌ل دینی بودا ده‌کات و له‌لایه‌کی دیکه‌شوه ئیلهامی لیه وه‌رده‌گریت، هۆکه‌ی نه‌وه‌یه «بئ جیه‌هری» بوودایه‌تی، هینا بۆ ئه‌زمونیکی بوودایی ده‌کات که له‌پله‌ی «ناتمان» وه‌ نزیکه هه‌روه‌ک چۆن له‌قوتابخانه‌ی «ئه‌دفايتا شیدانتا»یا ده‌رده‌که‌ویت، هه‌روه‌ها به‌وه هۆیه‌وه که «کارما» په‌یوه‌ندیکی نه‌پچراوی هه‌ردوو جیهانبینییه‌که‌یه. گه‌ر داراشکۆ ده‌یه‌ویت عیرفانی هیندۆ و سۆفیزی ئیسلامی له‌شیوه‌یه‌کی زۆر بزێوانه‌دا یه‌ک بخت، هه‌رچه‌نده په‌یوه‌ندی ئه‌م شیوه‌یه‌ش سه‌رنج‌پراکیشه، به‌وه هۆیه‌وه که تایینی هیندۆ و تایینی ئیسلام، له‌ناستی ئه‌زمونی میتافیزیکیاندا خاوه‌نی یه‌ک ببنایی گونجاو و هه‌روه‌ها ئایدیالی مرۆف و چاره‌نووسی نه‌وه‌ مرۆفه له‌جیهاندا و یاسا وجودیه‌که‌ی له‌هه‌ردوو جیهانبینی هیندۆیی و ئیسلامیدا وه‌ک یه‌کن. له‌لایه‌کی دیکه‌شوه

نه‌گه‌ر بیرکردنه‌وه‌ی ئین سینا و ئین نه‌لرۆشد، فه‌یله‌سوفه خۆراوی‌یه‌کان ناچارده‌که‌ن له‌به‌رامبه‌ر سه‌سه‌ختی خۆره‌لاتدا بچنه سه‌نگه‌ره‌وه، نه‌وا له‌به‌رامبه‌ری جه‌بری یۆنانی- ئیسلامیدا «خه‌لق کردن له‌عه‌ده‌م» خۆی ده‌نوینێ، که له‌ئیراده‌ی مه‌سیحیه‌یه‌وه سه‌رچاوه هه‌له‌ده‌گرێ. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر لاقاوی وجود و خه‌لق کردن له‌عه‌ده‌م له‌مملاندیان و پینکادانیانه و ئه‌مه‌ش ده‌بیته زانه‌وه‌ی بیروبا، نه‌وه هه‌موو نه‌وه لایه‌نانه له‌و خاله‌وه سه‌رچاوه هه‌له‌ده‌گرن که ئیسلام و مه‌سیحیه‌تی یۆنانی «بوو به‌یۆنانی» له‌گه‌ل هه‌موو جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی نیوانیشیان، بواریان به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی رۆحانی به‌رزتر هه‌یه، بۆیه ئه‌زمونی عیرفانی که‌سانیک وه‌ک «ئینوله‌ره‌بی» و «مایستیه‌ر ئۆکه‌ارت» له‌ره‌چه‌له‌کدا هه‌ر یه‌کن، نه‌گه‌رچی فه‌زای فه‌ره‌نگیان له‌رووی شیوه‌ی په‌روه‌رده‌بوونه‌وه جیاوازه.

به‌لام تایا له‌رووبه‌روبوونه‌وه‌ی هاوچه‌رخدا هه‌مان یه‌کسانیی جه‌وانمه‌ردانه، یاخود هه‌مان گونجانی قول به‌دی ده‌که‌ین؟ هه‌رگیز! هۆکه‌ی نه‌وه‌یه بۆ یه‌که‌مجار له‌میژوی مرۆفدا په‌یوه‌ندی ئینسان به‌خودا و سه‌روشته‌وه له‌بیخه‌وه ژیره‌وژوره ده‌بیته و ئه‌م گۆرانکارییه قووله‌ش له‌خۆراوه به‌ره‌و لای ئیله‌ ری ده‌کا.

له‌خۆراوی سه‌ده‌ی شازده و هه‌ده‌یه‌مدایه که سه‌رده‌می پشه‌سازی ده‌ست پێ ده‌کا و له‌هه‌مان سه‌ده‌شدا یه‌که زانست وه‌ک هیز ده‌ناسریت «فرانس بیکۆن»، مرۆف ده‌کریته فه‌رمانزه‌وا و خاوه‌نی جیهان «دیکارته». هه‌روه‌ک چۆن «که‌ونه‌ت»ی یۆنانی و «خودا-هومانیزم» تاییه‌تمه‌ندی بیری مه‌سیحیه‌ت بوو، هومانیزمیش ده‌بیته تاییه‌تمه‌ندی بیری سه‌رده‌م و فه‌لسه‌فه‌ش جینی خۆی بۆ مرۆفناسی چۆل ده‌کات. له‌و سه‌رده‌مه‌شوه بیری زانستی- ته‌کنیکی که زاده‌ی زانسته سه‌روشته‌یه‌کان بوو، جینگه به‌ناسین و لیۆردبوونه‌وه‌ی عیرفانی چۆل ده‌کات، ئه‌م ناسینه‌ش تا نه‌وه سه‌رده‌مه به‌توندی نه‌وه به‌هایانه‌ی ده‌پاراستن که په‌یوه‌ندی قولی نیوان ژیاړه جیاوازه‌کانی له‌ئه‌ستۆ بوو. به‌م پێه‌ش ته‌بایی‌یه‌که به‌سه‌ختترین و بنه‌بهرترین شیوه تیک ده‌چی:

له‌و سه‌روه‌ه ده‌ست به‌سه‌راگرتن، هیز، ده‌ستدریژی و داگیرکه‌ر ته‌پوتۆز ده‌کا و له‌سه‌ریشه‌وه به‌رگیرکردنیکی گه‌رژ له‌شیوه‌ی زه‌ینی گۆج بوودا خۆی ده‌نوینێ. چه‌نده ئه‌م

هیزه‌هه‌ بی‌ نامان و بی‌ به‌زه‌یه‌یه، نه‌وه‌نده‌ش هیزه به‌رگری که‌ره‌کان به‌دوون له‌پته‌ویی دیرینه‌ی خۆیان و له‌ئاگامیشدا ناتوانن خۆیان له‌به‌ردا بگرن. هۆی چیه‌ نه‌وه هیزانه و نه‌وه گونجانه قولی که له‌رابردوودا ببوه هۆی لیدانی دلی پینکاته سه‌رکه‌وتوه‌کان و به‌رده‌وام تازه‌که‌ره‌وه بوو، ئیدی وجودی نه‌ماوه؟ هۆکه‌ی نه‌وه‌یه نه‌که شیوه‌ی رووبه‌روبوونه‌وه‌ی نه‌وه‌یه و هۆیه‌کانی له‌هی پینشو ناچیت و له‌و سه‌رچاوه‌یه‌وه ئاو ناخواته‌وه، به‌لکه دژی نه‌وه سه‌رچاوه‌یه‌شه! بۆچونه نوینه‌کان نه‌که هه‌ر گه‌نگیه‌کی ئه‌وتۆ به‌ناسینی عه‌ینی، به‌سه‌روشت و رزگاری ئینسان ناده‌ن، به‌لکه به‌شیوه‌یه‌کی پراکتیکی سیرف بیر له‌ده‌ست به‌سه‌راگرتی سه‌روشت و هه‌ل و مه‌رجه ئابوریه‌کانی ژیاړی مرۆفیش ده‌که‌نه‌وه. ده‌توانریت بگه‌ترێ هه‌موو نه‌وه به‌هایانه‌ی که ئیله‌ سه‌له‌ها بوو پاراستبوومان و به‌هیزانه‌وه په‌روه‌رده‌یه‌کی رۆحی و تیروانیمان بۆ جیهان پیکه‌وه نابوو، له‌ناکاوه‌کی کۆمه‌لیک تاوانی تال لیمان وه‌ده‌رکه‌وتن و ئیله‌ش له‌وه‌هالی بوون که واقیعه‌ت جگه له‌پشت به‌ستن به‌«هیز و ئیراده» که له‌رووخساری «هۆمۆ ته‌کنۆلۆژی کۆس»دا خۆی ده‌نوینێ، شتیکی دیکه نه‌بووه و نابیت!

مه‌به‌ست له‌رووبه‌روبوونه‌وه‌ی هاوچه‌رخ، خالی یه‌کتر بپینی چه‌ندین چه‌مکی بنه‌رته‌یه که هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دروستبووتیانه‌وه تا ئیستا جه‌زه گۆران و به‌ره‌پیشه‌وه‌چوونیک تاییه‌تیا دیوه، هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه له‌ئه‌نجامی پینشه‌وتن و گۆرانکاری له‌خۆشیاندا، کرۆکی بیری خۆراوا پینکه‌هین. نه‌وه‌ش نه‌وه چه‌مکانه له‌گۆره‌پانی رووبه‌روبوونه‌وه‌ی هاوچه‌رخدا به‌دواین شیوه‌ی گۆرانی خۆیان گه‌شتوون و نه‌وه‌یه‌که وه‌ک چه‌مکی زۆر تاییه‌تی خۆی ده‌نوین، شتیکه له‌ئه‌نجامی خۆینده‌وه‌ی «بیری زال»دا واته، نه‌وه بیره هه‌لگری نه‌وه چه‌مکانه‌یه به‌روونی دیاره، هه‌روه‌ها به‌تییینکردنی نه‌وه گۆرانکاریانه‌ی نه‌وه چه‌مکانه له‌ئه‌ندیشه‌ی بیاریاره گه‌وره‌کاندا پاش تیه‌په‌بوونی چه‌ندین سه‌ده به‌دیوان هینان، نه‌وه لایه‌نه ئاشکرا ده‌بیت. له‌لایه‌کی دیکه‌شوه به‌تییینکردنی لایه‌نی میژویی ئه‌م گۆرانکاریانه، نه‌وه‌مان دیته پینش چاوه‌که چۆن ره‌وتی ناوبراو به‌ره‌و دنیایی کردنی جیهان، واته رووتکردنه‌وه‌ی له‌سه‌رچاوه رۆحی و ته‌مسلییه‌کانی و بی‌ رۆحکردنی

سه‌روشت و به‌ندکردنی مرۆف له‌ده‌وری غه‌ریزه‌کانی هه‌نگاوی ناوه. نه‌وه بیره زالانه‌ش به‌گه‌شتی بریتین له: «بیری خۆلقاندن له‌عه‌ده‌م»، بیری ره‌وتی میژویی (سۆیجه‌کتیفیزم)ی زه‌ین، که له‌لایه‌که‌وه له‌جیهانی هه‌ستیکراو نازاده و له‌ولای دیکه‌شوه له‌جیهانی عه‌قلانی دا‌براره. نه‌وه‌وه‌یه‌تی ئیراده‌یه‌که که سه‌ره‌تا به‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئیراده‌ی هه‌لبێزیر «خواه‌یه‌کی تاییه‌ت» مانای خۆی به‌ده‌ست ده‌هینیت و پاشانیش وه‌ک ئیراده‌ی مرۆفی تاک رۆی خۆلقینر له‌ئه‌ستۆ ده‌گریت و له‌شیوه‌ی «منی موته‌لق» و ئیراده‌ی به‌هیزه‌وه گه‌رێ دراو «ناوی کتیبه‌که‌ی نیچه‌یه- و». خۆی ده‌نوینیت. سه‌ره‌نجام «کۆسمۆس»ی یۆنانی شوینی خۆی بۆ دووری هه‌نده‌سی، واته به‌شتکردنی گه‌شت سه‌روشت، چۆل ده‌کات و به‌رهمی ئه‌م گۆرانکارییه‌ش سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی زانستی و ته‌کنیکی و ده‌سه‌لاتی جیهانی بیری ته‌کنیکیه..

بی‌ هه‌چ دوولایه‌ک ئیراده‌ی بیسنووری نه‌وه «خودا تاییه‌ت»یه‌ی که ئیدی نه‌که به‌پنی بیری ئیفلاتوونی نوێ، که به‌هۆی لافاوه‌وه جیهانی له‌عه‌ده‌م ده‌هینتایه بوون، به‌لکه به‌هۆی ده‌سه‌لاتی ره‌های خۆیه‌وه نه‌وه کاره ده‌کات. نه‌وه خودایه‌ی که ئیدی «ماده» به‌ره‌گه‌زی به‌مه‌ی عه‌ده‌م نازانیت، هه‌روه‌کوو بیری ئیفلاتوونی و ئه‌رستۆیی جه‌ختیان ده‌کرد، به‌لکه به‌دروستکاری ده‌ستی خۆی ده‌زانیت، به‌م پێه‌ش گونا‌ه په‌یوه‌ندی به‌ره‌تکردنه‌وه و «نفی»یه‌وه نامینیت، به‌لکه راسته‌وخۆ ده‌به‌ستریته‌وه به‌ئیراده‌ی هه‌لبێزاردنی بوونی مرۆفه‌وه، که ئه‌م لایه‌نه له‌لایه‌که‌وه غه‌ورر وه‌ک حاله‌تیکی باشتر له‌کۆنۆشبردن و خۆ به‌بچووتکر زانین ده‌بینی و له‌لاکه‌ی تریشه‌وه په‌یوه‌ندی خۆی به‌ماده‌وه ده‌پاریزیت که ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش له‌سه‌ده‌ی سێزده‌یه‌مه‌وه، که زانسته سه‌روشته‌یه‌کان په‌ره‌یان سه‌ند، گه‌شه ده‌کات.

چه‌مکی ماده له‌بیری «رۆجیز بیکۆن»دا به‌دووی کرۆکی جووله‌ ده‌روونیه‌کاندا وێله و له‌بیری نیکۆلۆس کۆزانۆس و جیۆردانو برۆنۆدا ده‌بیته هیزی بیپرا‌نه‌وه‌ی په‌زدانی و به‌م شیوه‌یه‌ش له‌سه‌ده‌ی شازده‌یه‌م به‌ره‌دووا و له‌رێی نۆزینه‌وه‌کانی «کۆپله‌ر» «کۆپه‌رنیک» و «گالیلۆ» وه‌ ده‌بیته بیرنکی ریازی و میکانیکی له‌ناست سه‌روشتدا تاوه‌کوو له‌ئه‌نجامدا به‌پله‌ی هه‌له‌ه‌شاندنه‌وه‌ی «نموونه‌ی جه‌وه‌ری» ده‌کات.

هروه‌ها پیوسته نه‌وش بگوتی که له نیوان نه‌و تیروانینه بالایی ماده‌دهستی ده‌هینت له لایه‌که‌وه و گرنگی زوری هسه‌تکان و جه‌سته و غریزه سروشتیه‌کانی مرفدا په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌یه. نه‌م غریزه‌ش له‌لای «هیرمان یاکژی» وه‌ک جه‌وه‌ری تاکه‌که‌س درده‌کون و له‌گه‌ل تیروانینه‌کانی ناتورالیسته‌کان «الطبعیون» و پوزه‌تیغیه‌کاندا به‌قنای گریمانی «مرفی که‌سه‌خوآقینه‌ر» کوتایی پی‌دیت. واته‌ نه‌و گریمانه‌ی که‌ جیاوازی نیوان مرف و ناژول، به‌جیاوازییه‌کی ریژه‌یی ده‌زانت نه‌ک جیاوازییه‌کی «خودی». له‌م تیروانینه‌یسه‌وه ئیدی ریح په‌رچبونه‌وه‌ی عه‌قلیکی به‌رتر نییه، به‌لکه‌ دیارده‌یه‌کی پچراوه له‌سروش.

نه‌و لایه‌نانه‌ی روتی میژو ده‌ستیشان ده‌که‌ن، یا نه‌وتا مه‌یلی جنسانی «لبیدی» لای فرودن، یاخود ئیراده‌ی به‌هیزه‌وه‌به‌سراوی شوبنهاور، نیچه و ئادلرن، یاخود مه‌یلی به‌ره‌مه‌یتان و جزوا‌جزوه‌کانی به‌ره‌مه‌یتانی لای مارکسن که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ غریزه‌ی خورا‌که‌وه‌ سه‌رچاوه‌یان هه‌لگرتوه.

بیجگه‌ له‌مانه‌یش ده‌توانین په‌یوه‌ندی نیوان دوو خالی دیکه‌یش ده‌سنیشان بکه‌ین که‌ یه‌که‌میان «مه‌سیحی بوون» میژوه له‌ دوو شیوه‌ی رابردو و نوایی خویدا، که‌ وه‌ک پرسه‌ی خه‌لق کردن و هاتنه‌خواره‌وه‌ی نادم و پاشانیش گه‌رانه‌وه‌ی مه‌سیح و رزگارکردنی نادمیزاد خوی ده‌نوینت. خالی دووه‌میش، گریمانه‌ مه‌زنه‌کانی میژوون که‌ له‌لای «هیگل» وه‌ک نزیکبونه‌وه‌ی روح له‌ خود-وه‌ درده‌که‌وی و له‌ لای کارل مارکس ده‌بیته‌ دیاله‌کتیکی مملاتی چینایه‌تی و له‌ بیری دیلتاییشدا ساختومانی هؤکاره‌کانی ده‌وره‌یه‌کی میژویی پیک ده‌هینت. بیری دنیایی بوونی نامانجه‌ مه‌سیحیه‌کان هه‌رگیز وه‌ک هیلیکی بیپرانه‌وه‌ نه‌ده‌هاته‌ دی نه‌گه‌ر به‌اتبنا و چه‌مکی ئیراده‌ و کار، به‌و جزوه‌ی که‌ له‌ بیری مه‌سیحیه‌تدا وه‌ک خه‌لق کردن له‌ عه‌ده‌م درده‌که‌وی، له‌ دیر زه‌مانه‌وه‌ جیگه‌ی چه‌مکی یونانی بی‌بوون نه‌گرتباوه، دیاره‌ گه‌ر وا نه‌بواوه هه‌رگیز «فوزیس» یونانی نه‌ده‌گه‌را بی «ناسوی میژویی» تاوه‌کو جووله‌ی میژویی له‌ به‌رامبه‌ر گه‌یشتنی مه‌به‌سته‌کانیدا، ناسان بکات، نه‌و حاله‌ته‌ی که‌ «ژلیبر دژان» بت په‌رستی میژو»ی ناو‌ناوه.

بیگومان ریشه‌یه‌کی گه‌رانکاری له‌ بنه‌مای «سؤجه‌کتیفیزم و ده‌رونیه‌تی» ناگوستینه‌وه‌ به‌ره‌و «بنه‌مای تاکه‌که‌سی» «دنس سکوتوس» و له‌ویشه‌وه‌ رووه‌و بیری ره‌خنه‌گرانه‌ی «ئیکهام» و «کژگیتو» دیکارتی و پاشانیش به‌ره‌و «مفاد»‌کانی «لایب نیتز» ده‌کشی. هه‌مان روت له‌لای «فیتشه» ده‌بیته «کرداری کارپینکراوی» نه‌و «من» ره‌هایه‌ی که‌ خوی ده‌سه‌پینی و له‌لای «شتیرنه‌ر» ده‌بیته «منی خالیس» که‌ هه‌ر جزوه‌ هاوکارییه‌ک روت ده‌کاته‌وه‌ و پاشانیش له‌لای «سارته‌ر» ده‌بیته مرفی تاک و مه‌حکوم کراوه‌ نازادی.

هه‌ر به‌م جزوه‌ش، په‌یوه‌ندییه‌ک له‌ نیوان نه‌وله‌ویه‌تی ئیراده، به‌مانای ئیراده‌یه‌کی بیپرانه‌وه‌ی خودایه‌کی تاییه‌ت و نمونه‌کانی له‌لایه‌که‌وه، وه‌ک سه‌ریه‌ستی ئیراده له‌لای «کانت» هه‌روه‌ها ئیراده‌ی به‌هیزه‌وه‌ گریدراوی نیتشه له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ به‌دی ده‌کرت. به‌تییینکردنی نه‌م روت میژویی به‌ ده‌توانین بلین: له‌ گه‌رانکارییه‌کانی بیری خوراوادا، جووله‌یه‌ک له‌ سه‌روه‌ بی‌خواره‌وه‌ له‌ عه‌قله‌وه‌ بی‌غریزه، له‌ نییه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و میژوپه‌رستی، له‌ رفحانیه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و عه‌قلانیه‌ت، له‌ رچوونی مه‌دهوش ناسای مرفه‌وه‌ و به‌ زاتی موته‌قدا به‌ره‌و خوپه‌رستی و به‌ ده‌وراچوونی نه‌و نه‌فسه‌ی که‌ له‌ به‌رامبه‌ری خوادا یاخی ده‌بیته، به‌دی ده‌کرت. به‌م پینیه‌ش نه‌و پرسیاره‌ی لیره‌دا سه‌ر هه‌لده‌دات نه‌مه‌یه: نایا له‌ودیو نه‌م گه‌رانکارییه‌وه‌ چه‌ند یاسایه‌کی کاریگر به‌دی ده‌کرتن، نه‌گه‌ر شتی وا هه‌یه، نایا نه‌م یاسایانه‌ تاییه‌تن به‌ مرفی خوراوا‌ییه‌وه، یاخود یاسای جیهانگه‌وه‌ن؟

ژیاره‌کانی ناسیا ماوه‌یه‌کی زور دوربوون له‌ روتی نه‌م گه‌رانکارییه‌ گه‌ورانه. به‌لام به‌ ده‌سپینکردنی چاخی کؤلونیالیستی و داگیرکاری نه‌و ولاتانه‌ی له‌ ناست ده‌سه‌لاتی ته‌کنیکی خوراوادا لاواز بوون، ناشکرا بوو که‌ نه‌م روت میژویی به‌ گه‌رانه‌وه‌ی بی‌نییه‌ و نه‌و ده‌ستانه‌یش که‌ جوولینه‌ری نه‌م بزوتته‌وه‌ین و به‌ره‌و پینیه‌وه‌ی ده‌به‌ن زیاتر په‌یره‌وی یاسای سوود وه‌ده‌ست هینانن، تاوه‌کو نزیکبونه‌وه‌یی مه‌عنه‌وی شارستانیته‌ جیاوازه‌کان له‌ یه‌کدی. له‌و روزه‌وه‌ که‌ نه‌م میژوه‌ی تیدا بووه میژویییه‌کی جیهانی، به‌ ناچاری نیه‌یش به‌ر شالوی ده‌که‌وین، به‌لام نه‌ک به‌و هیزه‌وه‌ که‌ خومان له‌ دروستکردنیدا ده‌ستمان

هه‌بووه، به‌لکه‌ له‌و رووه‌وه‌ که‌ نیه‌ هه‌چ شک نابین تا له‌ ناستیدا به‌ماناریزی.

هه‌ر له‌به‌ر نه‌ویشه‌ پرسیاره‌که‌ وه‌ک خوی ده‌مینی: مه‌به‌ست له‌م روت میژویی به‌ چیه‌؟ نایا نه‌وه‌ روحی گه‌وره‌یه‌ که‌ له‌م میژوه‌دا په‌خش ده‌بیته‌وه‌ تاکو له‌لای هیگل بیته «زه‌مینه‌ی» بیپرانه‌وه‌ی مرف و نه‌م مرفه‌ ناگایی به‌ده‌ست به‌ینت و به‌ «نازادی» خوی شاد بیته؟ یاخود به‌و جزوه‌ی که‌ «مارتین هایدگر» بیری لی کرده‌وه، نه‌م میژوه «میژوی له‌بیرچونه‌وه‌ی وجود» هه‌؟ نایا به‌و جزوه‌ی که‌ شیعه‌کان بوی ده‌چن میژو چاودیره‌ به‌سه‌ر دواپوزه‌وه، یاخود وه‌ک هیندوکان ده‌لین، میژو قنایگی پشکه‌وتوی کالی یزگایه، واته‌ دواسه‌ده‌ی وجودی گه‌ردونه‌ که‌ له‌ دواپوزه‌دا جیهانیک له‌ناو ده‌بات؟

بیگومان هه‌ر وه‌لامیکی نه‌م پرسیاره‌ بده‌ینه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌و دیدگایه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ نیه‌ هه‌لیده‌بیزین، یاخود له‌وانه‌یه‌ بتوانین هه‌لییزین. به‌لام له‌ وه‌روخستی نه‌م پرسیارانه‌دا مه‌به‌ستمان زیاتر پشت به‌ بیروباوه‌ر به‌سته‌ بی‌وه‌لامه‌ ئیحمالییه‌کانمان نه‌ک پشت به‌ستن به‌ زانست، وه‌ک مانا پراوپه‌که‌ی نه‌م وشه‌یه.

نیستاش ده‌مانه‌ویت به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌و گه‌رانکارییه‌ بکولینه‌وه‌ که‌ له‌ نه‌جایی رووه‌بوونه‌وه‌ی هاوچه‌رخدا هاتونه‌ته‌ ناروه. له‌راستیشدا نه‌م رووه‌بوونه‌وه‌یه‌ خالی پایانی قنایگی که‌ دوو هه‌زار و پینج سه‌د سالی به‌سه‌ردا تپه‌رده‌بیته.

له‌م رووه‌بوونه‌وه‌یه‌دا که‌ نه‌مق نیه‌ گیروده‌ی بوون سه‌راپای نه‌و روت فیکریانه‌ به‌شدارن که‌ بزوتنه‌ری ژیانی خوراوان: له‌ چه‌مکی «ئیراده‌ی به‌هیزه‌وه‌ به‌سراوه‌» وه‌ بیگره‌ تا بیری ته‌کنیکی و نه‌زمونگه‌ری که‌ زیاتر نامانجه‌ پراکتیکیه‌کان جه‌خت ده‌کات و لیره‌یسه‌وه‌ مانای روتی میژوی پیروزی مرف تا سنوری نه‌و ناسته‌ی که‌ خوی تیدایه‌ داده‌ب‌زینی. نه‌م نزمینییه‌ دیارده‌یه‌که‌ به‌ قسه‌ی بیپرایه‌ نه‌میریکیه‌کان، دوری (بعده‌ی مه‌عنه‌وی بیپکردنه‌وه‌ی له‌ مرفدا به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌خت ته‌نگ کردوته‌وه. به‌م مانایه‌ش بیت زوربه‌ی مرفی ساده‌ نه‌و که‌سانه‌ن که‌ هه‌موو شتیک به‌ شیوه‌یه‌کی توئینه‌ر ده‌سه‌پین و به‌پیزترین شتی مرفیش ده‌خه‌نه‌ مه‌ترسییه‌وه.

هه‌روه‌ک چون زانایه‌کی هاوچه‌رخ ده‌لایت: «مرف

شتیکی دی نیه‌ جگه‌ له‌ میکانیزی بیژیمی، که‌ له‌ سیسته‌میکی سووته‌مه‌نییه‌وه‌ وزه‌ به‌ده‌ست ده‌هینت و هه‌مان سیسته‌م وزه‌ی کزپیوته‌ره‌کانیش دابین ده‌کات.

نه‌وه‌ی لیره‌دا سه‌رنجمان راده‌کیشی و شتیکمان بی‌روون ده‌کاته‌وه‌ عیاره‌تی «شتیکی دی نیه‌ جگه‌ له‌...» که‌ مرف له‌ هه‌موو بواره‌ زانستییه‌کاندا، به‌ پاشکزی یاسایی شته‌کان ده‌بینی و له‌ نه‌جامیشدا وه‌ک بوویه‌کی نه‌نگ «عه‌بیدار» و «که‌موکوپر» له‌ جه‌رگه‌ی سروشتدا دایده‌نیت. به‌م شیوه‌یه‌ش وینه‌ی جوانی مرف له‌ جیهاندا وه‌کو هه‌لمیکی چری نیو بیروبا دژه‌کان، ده‌بیته‌ قوربانی و له‌نیو ده‌چیت. ناکامی نه‌م کاره‌ش دروست بوونی نه‌و ریره‌وانه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای ترس و داپلوسین دروست بوون و له‌ گشت لایه‌که‌وه‌ نه‌ده‌بیاتی نوییان ته‌نیوه. یاخود پچرانی نه‌و پارسه‌نگه‌ فره‌ه‌نگییه‌ که‌ له‌ تم و مژی خویدا هونرن و ن ده‌کات و پاشانیش چه‌مکی «پوچ - عبث» بی‌ بناغایی نارمان و خونه‌ زیوینه‌کانی یوتپییه‌ مه‌زنه‌کان ده‌کات بلقی سه‌ر‌ناو.

نه‌م نایدیایانه‌ هه‌رچه‌نده‌ به‌لای «مرف‌فایه‌تییه‌کی لیک هه‌لوه‌شاون» وه‌ک نه‌وه‌ی نیه‌شه‌وه‌ جینی ختوره‌ و گومان بن، هه‌رگیز ناتوانن بینه‌ نه‌و نارمانجانه‌ی که‌ نیه‌ به‌ درژیایی چه‌ندین سه‌ده‌ به‌ده‌ستمان هینان و به‌ها فره‌ه‌نگییه‌کانی خومانمان له‌ سه‌روه‌ه‌ قایم و پته‌و کردوون. نیه‌ هه‌رگیز خاوه‌نی «فلسه‌فه‌ی میژو» نه‌بوون، چونکه‌ هه‌رگیز بوون «هستی» به‌لای نیه‌وه‌ ته‌نیا رووداویک یان ته‌نیا کرده‌وه‌یه‌ک هه‌بووه. به‌لای نیه‌وه‌ میژو، میژوی پیروزه. یاخود راستر بلین: میژو به‌لای نیه‌وه‌ رژی واده‌ و په‌یمان. میژو له‌ نیسلامدا، هه‌ر له‌ نادمه‌وه‌ تا مه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌ر جگه‌ له‌ سه‌ریش هه‌لمالین له‌رووی حه‌قیقه‌تیکی نه‌م شتیکی دیکه‌ نیه‌، که‌ نه‌م حه‌قیقه‌ته‌ش به‌ «حه‌قیقه‌تی مه‌مه‌دی» ناوبانگی رژیستوهه. به‌لای شیعه‌ی دوانزه‌ نیامیشه‌وه «کوتایی میژو» بریتییه‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌ی نیامی دوازه‌یه‌م که‌ نیستا نادیاره‌ و نه‌م سه‌رده‌مه‌ش بی‌نیه‌ سه‌رده‌می «چاوه‌پوانی» به‌.

نه‌و چالاک‌ی و روچوونانه‌ی (فیشین) یاخود فه‌تعه‌کانی «شیفا» به‌لای هیندوییه‌کی باوه‌پداره‌وه‌ که‌ له‌ ریح رووباری «گه‌نگ»‌دا خوی له‌ نه‌ندیشه‌یه‌کی قوولدا نوقم کردوه، زیاتر له‌ حه‌قیقه‌ته‌وه‌ نزیکن، تاوه‌کو شه‌ره‌کانی نیسپانیای

سهردهمی لویی چوارهم به لای فرانسیسه کانه وه. لیدوان له بوون به شیوهی «بی هل و مهرج» وهک «به ره همن» جه ختی دهکات، به هژی بییری «نه زمونگه ری» یه وه هر هینده به لای هیندوییه که وه تاوانه وهک «هیزی نه فسووناویی خه یال» به لای راسیوناالیستیکی -عه قلاتی- دیکارته وه.

نهو لایین و غریزانهی که مرؤفناسی نه م سهردهمه ده بن به پریوه، ریک و راست هر نهو بزونیته ره دهرونی و فرمانره وایانهی نه فسن، که هر موسولمانیک و هیندوییه که ره کیانه خویانی لی رزگار بکن. هژی نه م خاله نه وه یه که رزگار بیونی مرؤف به ته وای به سراوه ته وه به له ناوبردنی نهو «نااگایی» یه، بؤ نمونه له لای قوتابخانهی یوگا حوکمی چهند کاریگه رییه کی شاراهوی به رده وام دهکات و له «کارما» یه که وه سرچاهوی هه لگرتوه که له نه جامی چهن دین جار زانینه وه وه به ره م دیت.

لهو جیهان بینییه دا، گه وه یی مرؤف به وه دهستنیشان ناکریت که ئیراده به هیزه وه به سترابیت، به لکه به وه دهستنیشان ده کریت که خومان لهو هیزه رزگار بکن. هر له بهر نهو یسه شهریه ته کانی خوره لات وهک هیندی، ئیسلامی و چینی زیاتر جه ختی کرداری بی پاداشت دهکن- وهک بییری «بها گافات گیتا» له هیندستان، یاخود ئاینی «تاو» له ولاتی چین. بویه له خوره لات پیکهاتووی وینهی مرؤف له نیو ته م و مژی «یزم» کاندا، که هر یه که یان پشت به پارسه نگ و جهان بینیی تاییه ته به ستن، هه لئاوه شیت، به لکه بییری «گشتی بوونی مرؤف» له هه موو قوناغه کانی بووندا شیوهی خوی ده گریت.

ته ماشا ده که یین لیزه دا مرؤف «زمینه» یه کی دابراه له رووداوه کان که له زونگای عه ده مدا گیری خوارد بیت و بوونی نه م مرؤفه به نازادییه که یه وه گری درابیت، به لکه مرؤف «جیهانیک بچکله» یه بینه و دایه و له گه ل سهراپای قوناغ و پایه کانی بووندا په یوه نندییه کی دهرونی و نه فسووناویی هه یه. به م پینه ش، جیهان نه درهوشانه وهی عه قلیکی لاهه کییه و نه توپیکی چنراه له یاساکانی فیزیا و ریازیات (ماتماتیک). به لکه ناماده بوونه له گشتیکدا که نه م گشته له که شف و چاوه دیریدا دهرده که ویت نهک له عه یینیته شته کاندا. لیزه یسه وه ئیدی خودا، نه خواستیکی بی مهرجی عه قلی پراکتیکیه له لای «کانت»، و نه تیشکیکه له رچی مرؤفدا «له لای فیورباخ»، نه زاده و له دایکوبوی

نامو بوونی ئاینییه له لای «مارکس» به لکه درهوشانه وه یه کی پیروز و به دیه ییه تیکی بیهویه.

نه م به دیه یاته بنه مایه که بهر له روشنایی و ته نانه ته بهر له هر روشنایی یه کیش که له عه قله وه له دایک ده بیت، بینایی حه قیقه تمان بؤ دهکات، نهک وه کوو به دیه یاته خۆپه سنده کانی «کزیگیتو» و پیشبینییه روون و ناوه زه کانی دیکارت.

هر شارستانیته و بیرکردنه وه یه که له جیهان، پیکهاتوویه که پارچه کانی گشتیکی -کل- ئورگانیک یانه پیک ده هینن. هر به م هژی هه وه یه «سوالد شپینگلر» ده لیت: «تایا که س هه یه بزانتیت له نیوان ژمیریاری دیفرانسیل و بنه ماکانی ده ولتهی ده سه لاتدری سهردهمی لویی چواره ده مده و له نیوان شیوه ده ولتهی سهردهمی دیرین له «پولیس» ی یوان و هنده سهی «ئه قلیدس» دا و له نیوان «پروسپکتیوی بوشایی یه کانی هونه ری وینه کیشانی خورا و ده ست گرتن به سهر شویندا به هژی ریگای ئاسن، ته له فون و چه که نوورها و یژه کان و له نیوان «کونترپوین» یه موسیقا و سیستمی ئابوریی قیاسیدا، په یوه نندییه کی قول له روی شیوه وه به دی ده کری؟»

هر نه م په یوه نندییه بنه مایی و شیوه په یوه سه قولا نه ن له لایه ته جیاوازه کانی شارستانیته دا، بینینی مرؤف، چه مکه کانی (کات- شوین) و به کورتیه که ی ئورگانیزی فره نگیک ده ستنیشان دهکن. له ژیاریکدا که هه تا ئیستاش بییری شاعیری نه فسانه یی وه کوو فره نگه کانی رابردو، به زیندوویی ماوه ته وه و له سهرچاهوی مه له کورتیه وه ئاو ده خواته وه، چه ن دین چه مکی وه کوو کات و شوین و هن، پابه ندی ساختومانه نمونه یی یه کانی رجن، نهک یاسا شیوه یی و ناوازه کانی عه قل.

نه وهی وه کوو سهر سه ختترین دوژمن له رووبه رووبونه وهی نه و پوزکه دا خویمان لی راده پسکینی، هر نهو په یوه نندییه شیوه یی یه یه که روخساره جورا و جوره کانی ژیاری خوراوی له گشتیکی ئورگانیکدا پیکه وه ته نیون. داپمانی نه م سهردهمه ی خوره لات به روونی نه وه مان پیشان ده دات که نهو به هایانهی له ژیاره کانی ئاسیدا ملکه چی «دنایی بوون» بوون، ئیدی نه ره ونه قی پیشوویان ماوه و نه متمانهی له مه وه بریان بؤ خویان پاراستوه. به لام نه م واقعیته ریگه یی نه وه ناگری نیشانهی نهو باوه ر و

بینین و کاتگری و هه سترکده جادووی یانه ی له قولایی نه ندیشه و بیره وه ریماندا سهرکوت کراون، به چی نه مان و شوینه واریان چی نه هینشتی. له نه م پوه تا سبه ی ناتوانی رچی میلله تیک بگوردری. بمانه وی و نه مانه وی نه وهی «مرؤفایه تی مرؤف» له بییری ئیسلام و هیندوی و ژاپونییه کاندا (که له هه موو میلله تانی دیکه ی ئاسیا زیاتر چونه ته بهرگی خوراوه) به وجود ده هینت، له کونجی زه یمناندا ده مینتیه وه. نه م پاشماوانه زور چاران له قولایی یه وه سهر دهرده هینن و خویان ده نوینن، هه لوینستان ده ستنیشان دهکن و کار دهکنه سهر بیرکردنه وه مان و ره وتی عاتیفه و سوزمان به ره و جیکه یه ک کیش دهکن، که ریک و راست له م مهیدانی عاتیفه یه دایه ئیمه هر نه وه مان لی چی ده مینتیت که له مه وه بهر بووین!

له نیوان نه وهی بروامان پینه تی و نه وه ش که ههستی پی دهکن بوشایی یه کی نه و تو دروست بووه، که نهک هر ته نیا به ره و زاینیکی نوی و هیزه داهینه ره کان نامانبات، به لکه تووشی حاله تیکی «شیزوفرینی» شمان دهکات. نهو حاله تش له کاره هونه ری و نه دهبیه کانماندا رهنگ ده داته وه، خوی نیشانهی زه م نیکه که پشیدا تییه ر ده یین.

نه م بزوتته وه یه، له لایه که وه ده مان شوینی و له لایه کی دیکه یسه وه هیزه داهینه ره کانمان له په لوپ ده خات.

له په لوپمان ده خات چونکه ئیمه له ئاست رووبه رووبونه وهی هاوچه رخدا هیچ جزه چه کیکان به ده سه ته و نییه. ته نانه ت توانای هه لئزاردنیشمان نییه، له بهر نه وهی نه وه تاقه ریگه یه که ده بیت بیبرین و بییری گه رانه وه له سهرماندا نه هیلین: چونکه ترسی نه وه مان هه یه له خه لکانی دی به چی بمینین و یه کسه ر له لانکی بزوتته وهی میژوو بچینه دهره وه. رووبه رووبونه وهی هاوچه رخ، وتاریکه «خطاب» میژوو وهک ته نیا چاره نووسیک ده یخاته بهر ده ستمان، ته نیا چاره نووسیکی وا که ده بیت ئیمه بیگه یه نین به نه نجام.

توانا و بوری هه لئزاردنیشمان نییه، چونکه نه وهی به سهرماندا ده سه پینتری به شیک نییه له شته ی که بتوانین دابهش بکین و له نیوان نهو به شاندا نهو هه لئزیرین که تیماری برینه کانمان دهکات. نه وهی به سهرماندا ده سه پینتری ساختومانیکه، پیکهاته یه کی دابهش نه بووه. ئیمه نهو باش ده زانین که به شیک له «گشت» دایه و

ده کری حسینی له سهره وه بگری، بویه له دوا ی نه م به سهره سپاندنه ده ستمان به بیرکردنه وه له چه مکه میژووی یه کان کردوه. نه وه تا له پیشخستن و دواکه وتتی ولاتانی تازه گه شه سه ندوو ده لوین و باس له دهرامه تی خه لکی دهکنین. بهرنامه دانه پیزین و کومپوته ره کان سهرنجمان راده کیشن، له ئاست ته کنولوژیای سهرسوره یته ری جیهانی پیشکه وتودا نه فسوون ده مانگری.

حه ز به ده سه لاتداری دهکنین و ده که وینه بازارکردنه وه. له لایه که وه خه لکی فیری خوینده واری دهکنین و له لایه کی دیکه شه وه به پرکردنی عه مباری میشکیان له رنژنامه نابوته کان هوشیان تیک ده دین. نه وه مان له بییر نییه رهنگه وا باشر بی، سهره تا «میرزا» و به ناو «شت زانه کانمان» له بنه ره ته وه په روهرده بکه ینه وه. به کورتیه کی، ریک و راست ئیمه نهو کارانه دهکنین که دژی به هاکانی جیهانی چهند هزار ساله مانن.

به لام چاره نووسی دار و نه داری ئیمه، واته نه م بیروپا کزانانه، نه م بیره وه رییه ی له گه ل خومان هه لمان گرتوه، چی ده بیت؟ تایا میراتی ئیمه ده توانیت ره وتی رووداوه کان به یینتیه ته مه داری خویان و ئارامگه یه ک بؤ ژیانی ناوه وه مان پیکه وه بنی؟ رهنگه، به لام به شیوه یه کی نااگا.

کهف و کولی خویان و هه ناسه دانی قولی فره نگه و گه رانه وه بؤ چه وه ر، نه مانه گشتیان هؤکاری گرنکن، به لام له بواره ناماقوله کاندا، واته له سوز و غریزه دا. له گه ل نه وه شدا نه م هؤکارانه ده بنه شوینی پیشبینیه له نه ندازه به دهره گه شبینییه کانمان، بهرنامه پر شوره کانمان تیک ده دهنه وه، ده بنه ریگر له بهر ده م کاره چه سووره کانماندا، به کورتی به شیک له بوونمان نهو شتانه رهت ده کاته وه که به شه که ی دیمان پیوستی پینانه. نه م بارودوخش هینده به رده وام ده بیت تا به نه ندازه یه ک دهکات که کاریگری ته کنیکی ئامانجه روشنییرییه کانمان له زه لکوی موسته حیلدا ده میننه وه.

بیگومان ئیمه هینشتا وه کوو پیوست سهر و ساختمان له گه ل ته کنیکدا نییه، له نیوان «شت بوون» یه شته کان و نهو کاتیگری یانه ی که ته رازووی کاری ئیمه ن هینشتا که گونجان و جووتیونیک ته واو دروست نه بووه. هر بویه شه له بییری ئیمه دا مایه یه کی جیهان بینی نه فسانه یی- شاعیری، شیوه ی شته کان ده گزینت و نهو شتانه مان زیاتر له شیوه ی

«یاری» یه کدا دینیتته و بهرچار، تا شتی کارسان. رهنگه هر له بر نم هویهش بیت نیمه خوره لاتی «جگه له ژاپونه کان» له کاره تکنیکیه کانماندا هینده سرکه وتوو نین.

به لام له لایه کی تره و نیمه به زهنگی مه ترسی بیراره خورناواییه کان بیدار بووینته و به برده وام له مپر «نوخوازی» و پیشه سازیه و دهوین. هروه ها له ژیر کاریگریی و نارهازاییه که سرانسه ری جیهانیان له ناست به ها زانستی- تکنیکیه کاندا هیناوته له رزه، به خوماندا هاتووینته و هیواش هیواش دهستان به پرسینه و له ناستامه فوره نگیان و به ها نمره کانی نهریتانه ماندا کردوه و تا راده یه که پیمان به و خاله برده که ده کری روو داوه کان به چوژی تریش روو بدهن.

به لام له گه له نه مانه شدا چ کاریکمان بده دسته تینانی چاره سر به نه نجام گه یاندوه؟ هیچ! دیسانه و جاریکی دی له له کانی پیشوو نوو یاره ده که یینه و.

ری تی ده چیت نه گره به اتبا و سوودمان له نه زمونی و نه که سانه و هرگرتبا که لاساییان ده که یینه و، یاخود له ناست بیره وری باو و باپیرانماندا نه مگمان ده بوو، به پنی توانا له چیشنی ژهری تیکشکانه کانی خومان ده پاراست، به لام نه خیر! ته نانهت په له ی نه و شمانه بوری نه وانهش بده یینه و که ناشکرا نییه ده گه نه هوارای مه به ست، یاخود نه.

نه ی هونه له چیدایه؟

نایا ده کری به و چوره قسان له سر هونه بکین که په یوهندی به لایه کانی دیه و نه بیت و داپری بکین؟ بیگومان نه خیر.

کاتیک روح زیندوه گره له گشت بواره کاندا چالاک بیت هیچ هونه ریکی واقعی له نیمه دا سر هه لنادات گره بیت و له ژیر کاریگریی قه له مپوهی لایه نه معنویه کانی تردا نه بیت. مانای نیم قسه یهش نه و نه ناگه یه نیت هرچی هونه مند بیگات شاعیرانه یه. به لام پیوسته بار و دخیکی گونجاو له نارادا بیت تا کو مه سه له رقیه کان پیشکوین و په کتری تاوس بکینه و. هر به م پییهش ده توانین باس له (رخی زهمانه) و بکین. جا نیم رخی زهمانه یه «وجود» بگریته و یاخود دیالکتیکی هه لومهرجه کانی سرده می

دیاریکراو. هونه ری خوراو دیارده یه کی داپراو نییه له فوره نگی نیم سرده می خوراو. له م فوره نگیه دا په یوهندی کی قول و ژورگانیکی له ناو و شوپشاندا هیه که له گشت بواره کاندا روو ده دن. جیهانیییه نوییه کانیس له همان کاتدا که دروست ده بن و ناسوی روانیمان له ناست جیهاندا فراوانتر ده کن، هر له کاته شدا ژیر پیمان که خزی له خزی سست و لاوازه، زیاتر خالی ده کن. میکانیکی «کوانتا» نه و ده رده خا که به شه پیکه و به ستراره کانی ماده ناچنه ژیر یاسا کانی فیزیکی کلاسیکه و. لیره شه و نیمه روو په رووی چه می وک «بی برانه» یه نیسبت و هزی بوون و ماتماتیک ده یینه و. که واته تا دیت پیکهاته کانی ماده تاریکتر ده بن و مهیدانی نه ناسراوه کان و نه یینه کان به ریتر ده بن.

«فرزید» له قولاییی ده روون ده کوانتیه و میکانیزی ناناگاییی تاک و «لیدو» ده دوزیتته و، «یونگ» یه شتی بوون ده داته و ناناگاییی و ناوی ده نی «ناناگاییی گشتی» - کوه لی- که له سرچاروی نه زلیی نادمیزادوه یه. کوه لاسانی فرانسسی له پیکهاته یه زهینی نه توه سره تاییه کان ده کوانتیه و زاروهی «پیش عه قل» یاخود «په یوهندی جادویی» یان به سرده ده بن. «نیدموند هیسله» ناو ده داته و له خودی دیارده کان و «عاتیفیه تی زهینی» ده دوزیتته و. نا له م بار و دزخ و که شه دایه، بزوتته و مؤذیرن و گوره کانی هونه سره لده دن. هر له نیمه سیسیزیم و فوژریزمه و بگره تا کو کوپیزم و سوریا لیزم. هر له م که شه دایه، «سیزان» گره کیه تی سرووشت له شیوهی «لوه لی، توپی و قوچکی» دا پینشان بدات. هروه ها «پول کیله» که هونه رمندیکی زانایه، ده یه ویت نه بیزاو بکاته بیزاو. نه م جگه له وهی به تیروانیی نه ده بیاتی نیم سرده م به باشی له وه تیده گین که له مدیو نیم بزوتته و و گورانکاریه هونه ریانه و، چ رهوتیکی توانه و و لیکد اپرانی فوره نگی کان به دی ده کری و چویش ورده وده وینه یه دیرینه یه مرف شونینی لیز ده بیت.

زاناکان باسی «نیپیلیزم» ده کن، «شپینگه» پیشیبینی رمانی خورناو ده کات، پاله وانه نه ده بییه کان نمونه ی ترس و دل پراوکی و پوچین، هروه ک چون «مالت» ی پاله وانی په کیک له چیرزه کانی ریلکه، له جه وه ری «نامومکین» دا بز ژیان ده گه پی. به لام ریک و راست هر همان «نامومکین» له

نه زمونیکی نویی معنویدا سره لده دات. هر بزیه شه «ت. س. نیلیوت» سرنجمان بز لای «خالی وهستانی جیهان گه ران» راده کیشی و «مارتین هایدگر» باس له «که ینونه ی وجود» ده کات که نه م ش هر بیرکردنه وهی بی بیرکردنه و، واته واقعیته تی وجوده.

نیستا با بزاین له لای نیمه هونه له چیدایه؟

نایا له لای نیمه ش هونه و قوناغی نیپیلیستییه تی کردوه که به گشتی باس مان کرد؟

بیگومان رخی زهمانه ی نیمه ش له شیوهی و نه گه روونه یه دا که «شپینگه» پیشینی کردوه، به سرماندا سه پینراوه. هونه ری خوره لاتی و هکوو خزی ماوه توه. مه به ست له م هونه رش و نه بیره وریه نه مرانه یه که ساختومانی زهین و نه «گشته» کارسازیه که یاسای فوره نگیان ده پاریزیت. له م یاسا فوره نگییه دا، نمونه کان، شیوه کان له «یهک شیوه بین» دا نوو یاره ده بنه و له جه وه ری ناوه وهی خویاندا ژیان نوو یاره ده که نه و، نه که له روو خساره ده ره کییه کاندا. نیشانه ی نیم خاله ش نه وهی که و هونه رمنده کانمان چه ندین سه ده یه هر و نه خش و نیگاران ده پاریزیتته و که له نه موم و ژیانی معنوییه و ناویان خورادوتته و. له بهر نه و مه به ستی خونه رمنده کانی نیمه داهینانی تاکه که سی و گوران نییه، به لکوو وه فادارییه له ناست بیره وری نه توه بیماندا. نه و وه فادارییه ی به ناچاری تووی ژیان و زانه وهی له گه ل خزی هه لگرتوه.

خالیکی دی ده رکه و تنی نیم وه فاداریه، توانه وهی تاکه له گشتیکدا که شونینی تاکی تیدا سراوه توه. هر له بهر نه و شه په رده ی بیناوی داهینانه کانی هونه ری ناسیا داده پویشی و نه زمونی معنویته گشتی مرف له لای نیمه نه و گرنگیه به دست ده هینیت، چونکه ته نیا نه وانه ده رگای بیره وریان بز والا کراه که شتیان له بیر ناچیتته و ته نیا نه و که سانه ش شتیان له بیر ناچیتته و که خویان حه شار نه داوه. خونه شاردنه واته په ی بردن به نه یینه کان. هر په ی بردنیکیش دوزینه وهی جیهانیکه، که و نه واته له دهرونی هونه رمنده دا. دوزینه وهی جیهان به م مانا تاییه تییه ی، بهنده به تیروانیی هونه رمنده بز حه قیقه ت. نه و حه قیقه ته تی نه ک له شیوهی شتوونی شته کاندا- بازنه، چوارگوشه، یاخود نه و قوارانه ی دهستی مرف دروستی

کردون- خزی ده نوینی، به لکوو نه حه قیقه ته تی له گومبزه یکی یاقووتی سارایه کی چو لدا ده رهوشیتته و، یاخود نه حه قیقه ته تی له که نار تا فگه یه که وه فرمانروایی به سر خه لوه تی «چینی» یه کدا ده کات یان نه وهی بز ده خاته سه رلیوی «بودی ساتوا» یه ک. هر بزیه شه نه خش و نیگاری شه پزل ناسای خه یال، نه ونده می بره و له هونه ری ئیرانیدا په یدا کردوه.

به لام نایا له و کاتوه که به ها هونه رییه کان پوچ بوونه و، له و کاتوه که گومبزه یاقووتیه کان له ژیر لافوی لی سارادا نغز بوون و خنده می سه رلیوی بوداییه کان کال بزته و، ده توانریت بانگه واز بز داهینانه کانی هونه ری خوره لاتی له سر ناستی رابردوویانه و بگریته؟

دیاره هینستا لیره وهی پاشماوهی هونه ری دیرینه مان ماونه توه، به لام گنجینه کانی هونه ری دیرینه مان نه و تان له حالته تی توانه ودا و هونه رمنده کانیشمان ده یانه ویت به نوره ی خویان رفلی «پرومسیوس» بنوین و دیوی دوولتی دهسته م بکن. به لام نایا نه وانیس قوناغی دور و دیرژی دارمانی به ها کان و نیپیلیزم و نامو بوونیان تینه راندوه؟ واته نه و لایه نانه نه بستراکت و چه مکه یه کلاسی یانه، نه و لایانانه ی که هه لومهرجی واقعی ژیانیکی سه ربه ره و خوار و عده می پینشان ده دن. نایا نه وانیس «نه و هونه رمنده» «میکانیزی کوانتا» یان له بوونی خویاندا هه ستی کردوه (ماده) یان له (ماده) بوونیدا دوزیه و ته و؟ نایا نه وانیس سرووشتیان له شیوهی بازنه و چوارگوشه دا کردوتته (شت)؟. نه خیر نه وان کاری وایان نه کردوه. نه ی باشه نه م چ هونه ریکه که دوره له بیره وری نه توه یی و دینامیه تی بینایی دهسه لاتی به هیزه و به سترایش نانسیت؟

نه و هونه ره وک سه راپای بواره معنوییه کانی ترمان له برینی قوناغی «بزه خ» دایه. واته نه له داهینانی دیوانه ناسای «فانگوخ» ره ناو ده خواته و، نه له ناوه وای نه فسونوایی و خه یالی مینا توره کانیشمانه و سه رچاره هه لده گری. هونه ری له و بابته، یا نه واته لاسایی شیوه کانی پیشوو ده کاتوه- به بی نه وهی په ی به معنویاته کانیشیان بیات- یان نه واته ده چیته ژیر کاریگری شیوه کاری هونه ری مؤذیرنه و. بزیه پیوسته هه موو شتیک له نوی نه نجام بده یینه و. پیوسته له سه ره تاوه خومان فیزی بیرکردنه و بکین و خومان بزینینه و. شارستانیته

مهنه‌کانی ناسیا، به‌بی تینگ‌یشتن له «قه‌دهری میژوویی» نه ده‌توانن بزوتنه‌وه‌یه‌کی مه‌ترسیدار ده‌ست پی بکن و نه ده‌ستوانن رُحی خویان رزگار بکن و له کاری داهینه‌رانه‌ی خولقاندنی جیهانی نویدا به‌شداری بکن. جا بی ئه‌وه‌ی بتوانریت ئه‌و تینگ‌یشتنه به‌ده‌ست به‌یتریت پیوسته سه‌راپای ئه‌و چه‌مک و ده‌رپینانه بناسینه‌وه که له سه‌ده‌ی پیش‌وه‌وه هاتوونه‌ته نیو ئه‌ندیشه‌مانه‌وه. به واتایه‌کی دی، پیوسته ئیمه جاریکی دی فیزی بیرکردنه‌وه ببین و، خومان له‌وه‌دا بناسینه‌وه که له واقعدا تینداین، نه‌کو له‌وه‌دا که بی‌ری لی ده‌که‌ینه‌وه. پیوسته ئیمه ببینه ئه‌وه‌ی که هین.

ئایا ده‌کرئ گونجانیکی، یاخود سازانیک له نیوان روپه‌روپوونه‌وه‌ی هاچه‌رخ و شیوه‌ی بیرکردنه‌وه و هه‌ست کردنماندا به‌یینه‌وه‌ی؟ به واتایه‌کی دی، ئایا ده‌کرئ ته‌کنیک و نهریت ناشت بکه‌ینه‌وه و بیره‌وه‌ری نه‌ته‌وه‌یی رزگار بکریت، له هه‌مان کاتیشدا خومان له ئاست رهنجی «له ده‌سدانی بیره‌وه‌ریه‌کانمان» رابگرین؟

ئیمه زورکات ده‌مانه‌ویت وهک شتیکی بی زیان ته‌ماشای ته‌کنیک بکه‌ین که به‌ده‌دی جوره‌ها کار دیت و ئه‌وه‌مان له‌بیر ده‌چیتنه‌وه، یاخود نازانین که کرۆک و چه‌وه‌ری ته‌کنیک، «ته‌کنیک» نییه. ئه‌وه‌ی راستی ببت خه‌یالیکی مندالانه‌ی ساکاره گه‌ر بمانه‌ویت ته‌کنیک له به‌ها پیوه گریدراوه‌کانی هه‌لاویرین. ئیمه زورجاران له‌بیرمان ده‌چیتنه‌وه یاخود نازانین، که زانست و ته‌کنیک و ته‌کنه‌لوژی له بی‌ری خورتاوادا هه‌رگیز لیکدی جیا ناکریتنه‌وه، چونکه ئه‌و دیاردانه ئه‌نجامی بی‌ری خورتاوان. گه‌ر له‌م ریزه‌وه میژوویی‌یه‌شدا سه‌رکه‌وتتی یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌ک و سه‌رسوره‌یه‌تر و لافاوی دنیا‌یی بوون هه‌میشه کلپه‌یان سه‌ندوه، ئه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه بووه که میکانیزم به‌دیینه‌تری ته‌کنیک بووه. له‌و رزگار‌ه‌یشه‌وه سه‌رکه‌وتتی ئه‌م ریزه‌وه هاته‌دی که «نموونه‌ جه‌وه‌ره‌یه‌کان شوینی خویان بی‌ پیوه‌ندییه‌ ریازییه‌کان و به‌ها چه‌ندییه‌کان- کمی- چول کرد. له‌و رزوه‌وه بوو که زانست وه‌کو هیزیک، ده‌ستی به‌سه‌ر جیهانبینی ئه‌فسانه‌یی و لی ووردبوونه‌وه‌ی مرزفدا گرت.

هوی چیه‌یه مه‌به‌ستی زانست لای «تاووی» چینی «نه‌فسی بی‌ کرداره» و ئایینی هیندویی و ئایینی ئیسلام کرده‌وه‌ی بی‌ مه‌به‌ست و رازی بوونی (په‌روه‌رگار) ته‌رویج ده‌کهن و له

لای عارفیکی وهک «ئۆکه‌ه‌رت» یش پچران - بنه‌مایه‌کی بی‌ چه‌ند و چونه. هۆکه‌ی ئه‌وه‌یه له کرده‌وه جیه‌جی کردندا، واته له‌و کرده‌وه‌یه‌ی له «بوونه‌شت و پراکتیک کردندا» کۆتایی پی دیت، هیزیک خۆی چه‌شارداوه، ئه‌م هیزه له کاتیکدا که به‌ها مه‌عریفی‌یه‌کان پچر پچر ده‌بن، بواریکی و ده‌خولقینیت و په‌رچه‌کرداریکی و دینیته بوون که له ئه‌نجامدا به‌ کۆتایی هاتنی هه‌ست و ئیدراک ته‌واو ده‌بیت.

ئه‌م مه‌ترسییه ناوه‌کییه‌ی که له ماهیه‌تی گشت جوره «کرداریکی به مه‌به‌ست» دا ده‌بیرن، و ئامانجی ده‌ست به‌سه‌رداگرتتی سرووشت و دابه‌زاندنیتی بوسه‌ر ئاستی «سه‌رچاوه‌ی وزه»، که ئه‌و وزه‌یه‌ش ده‌گۆرئ بۆ کالا، له‌سه‌ره‌تادا له سرووشتی ژیاره‌کانی خۆره‌لات و تا سنووریکیش له ژیا‌ری یونانیدا- به‌تایه‌تی ئه‌و کاته‌ی که یوزان وهک بازیه‌کی بی مه‌به‌ست له بی‌ری بی‌ ئه‌نجام ده‌یروانی- ده‌بیرناو هه‌ستی پی ده‌کرا.

خالئ سه‌رنج‌راکیش لیزه‌دا ئه‌وه‌یه که بی‌ری نوئ به له‌ناویردنی بیره‌وه‌ریمان ده‌ست پی ده‌کات. کاتیک «فرانسسی بیکن» هیزش ده‌باته‌سه‌ر په‌یکه‌ره‌کانی زه‌ین و به‌ نیوی زانستی ئه‌زمه‌ونگه‌ریه‌وه تاوانباریان ده‌کات، له راستیدا بانگه‌واز بۆ ئه‌و دیارده‌یه ده‌کات که له سه‌ده‌ی سیزده‌مه‌دا پی گرتبوو و که‌سانیکی وهک «رۆجیز بیکن» و «ئه‌لبیزتی مهن» په‌له‌ی ئه‌وه‌یان بوو دایسه‌پینن. هه‌روه‌ها که‌سیکی وهک «ئۆکه‌ه‌یم» یش ئه‌و ریچه‌یه‌ی ئاماده کردبوو که بی‌ ریتیبانس و سه‌رده‌می نوئ سوودی لی وهرده‌گیرا.

په‌یکه‌ره‌کانی «فرانسسی بیکن» به‌لای ئیمه‌وه، به‌و مانایه‌ی له نهریتی ئیسلامیدا هاتوه، واته ئه‌و گه‌نجینه‌ی که مرزف له شیوه‌ی بیره‌وه‌رییدا له باو‌با‌پیرانی خۆیه‌وه وه‌ریگرتوون و له ئاستیشیاندا، تا رۆژی (واده و په‌یمان) به وه‌فاداری ده‌مینیتنه‌وه. «به‌کاربردنی زانست و پینسخستن» یشی، وهک ئه‌وه‌ی «بیکن» بانگه‌وازی بۆ ده‌کات و له فه‌لسه‌فه‌ی نویندا ده‌بیته جیه‌کی سه‌رنج‌راکیشانی «دیکارته»، بۆ خۆی وه‌روخستنی ئوسلووی داگیرکاره و لپرسراو پیشه‌یه‌که، ئیمه شوین ده‌ستی له ته‌کنۆلۆژی‌یی هاوچه‌رخدا ده‌بینه‌وه و ئه‌وانه‌ش که به‌ گه‌ری ده‌خه‌ن هه‌ره‌مان «ته‌کنۆکرات»-ه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ن.

له کاتیکدا که‌سیکی ئاسایی بۆ پشکووتتی بی‌ری شه‌ودی و ئه‌فسانه‌یی نه‌بیت، ئازادی ناوه‌وه‌ی مرزفیش هه‌ناسه

سوورده‌بیت. ئازادی هه‌ر ئه‌وه نییه که شو‌پشگه‌ره‌کان له ئه‌نجامی ده‌ست به‌سه‌راگرتتی ده‌سه‌لاتداران، یاخود له بواری نایه‌کسانه کۆمه‌لایه‌تی و سه‌رکه‌وتتی تیکۆشانی چینایه‌تیدا به‌دی ده‌کهن. ئازادی جگه له هه‌موو ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه، ببینیکی بی مه‌به‌سته له یاریگای جیهاندا.

ئه‌و ببینه‌ی به‌ قوولی له ئایدیاله‌کانی حکمه‌تی خۆره‌لاتیدا ده‌بیرن. «ئارهات» ی بودایی و مرزفی کاملئ ئیسلامی و «ئازاده‌بوو» ی هیندویی، گشتیان نموونه‌ی ئه‌و ببینه بی مه‌به‌سته‌ن که له یاریگای جیهاندا چاوه‌لده‌هینن. سه‌بارته به‌وه‌ی بۆچی له ناخی مه‌سه‌له‌کاندا، دیارده‌یه‌که هیه و ئه‌م دیارده‌یه‌ش له فه‌لسه‌فه‌ی هیندا وهک پشکووتتی گۆنکی جادوویی له به‌ره‌به‌یانی ئه‌فسانه‌ی بووندا خۆی پینشان ده‌دات و له ئایینی ئیسلامدا به‌ شیوه‌ی بارینی ره‌حمه‌تی ره‌نگاره‌نگ به‌سه‌ر جیهاندا ده‌رده‌که‌ویت و لای بودایی‌یه‌تیش وهک پرشنگی گه‌ردوون ده‌په‌ریته سه‌ر ئۆقیانووسی ئه‌زهل خۆی ده‌نوینتی، ده‌توانین بلین: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م دیارده‌یه بارانی جیهانبینی ئه‌فسانه‌یی شاعیری فه‌ره‌نگی خۆره‌لات ده‌بیرن و به‌رده‌وام دووباره‌ی ده‌کاته‌وه. هه‌ر بۆیه له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه مرزفی خۆره‌لاتی سه‌رنجی بۆلای شته‌کان کیش نابیت و خۆی له نیو ئازادی خۆیدا وهک ئه‌و شته ده‌بینی که ئه‌وی به‌ بازی گرتوه.

به‌لام کاتیک ئیمه بیر له زانست و ته‌کنیکی خورتاوا ده‌که‌ینه‌وه و چه‌ندین سه‌رکه‌وتتی بۆ مرزف تیدا به‌دی ده‌کهن، مانای ئه‌وه نییه ئیمه هه‌رشتیکی دژ به‌و زانست و ته‌کنه‌لوژی‌یه بیت به‌ واقیعی و شایانی هه‌ستکردنی نازانسیدا و نامانه‌ویت له ته‌رازووی زانستیدا هه‌لیسه‌نگین؟ کاتیک ئیمه ده‌لین: فلان شت له رووی زانستییه‌وه تاقیکراوه‌ته‌وه، له راستیدا سه‌رچاوه‌یه‌کی ره‌ها ده‌ستپینان ده‌کهن که گشت دژایه‌تییه‌کی وه‌لاخستوه و له‌مه‌ر مه‌عه‌ویاتیشه‌وه، ئه‌گه‌ر مرزفیکی به‌ راوته‌گیربین، ئه‌وا گۆره‌پانی وه‌لامه‌کان پڕ ده‌کهن له بیروپای تاییه‌تی و تاکه که‌سیمان! هوی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه که بواره مه‌عه‌وییه‌کان له بارودوخیکی نه‌گونجاو بۆ دره‌خشانه‌وه یان هه‌رگیز سه‌ره‌لناده‌ن و ناچار به‌ره‌و بیروپای تاکه که‌سی تاییه‌ت رابنچ ده‌کرین. په‌یره‌وکارانی قوتابخانه‌ی «فیدانتا- ویدانتا» ده‌لین: «هه‌ر زانستیکی ئه‌زمه‌ونکراو تا ئه‌و کاته‌ی پینچاوه‌نه‌کی نه‌خریته روو، راسته». که‌واته ده‌توانین بلین

مادام «بوون» به‌ دا‌پۆ‌شراوی و په‌رده‌داری بمینیتنه‌وه، حه‌قیقه‌تیش هه‌روهک زانیاری ئیمه له‌مه‌ر جیهانی (ئه‌زمه‌ونکراو) خۆی ده‌نوینت.

باشه ئه‌ی ناکرئ ئه‌وه زیاد بکرئ و بگوترئ: که‌واته هه‌رکات مرزف له پله‌ی لی ووردبوونه‌وه‌ی کامل نزیک بکه‌ویتنه‌وه، بایه‌خی واقیعه‌تی زانستی- ته‌کنیکیش ریزه‌یه‌کی زۆتر به‌ ده‌ست ده‌هینتی؟ به‌لام ئه‌م کاره به‌ ئیمه ناکرئ و نازایه‌تی و چاوه‌ترسییه‌کی بیسنووری گه‌ره‌که. زانیاری ئیمه که زیاتر له بواریکدا چه‌ر ده‌بنه‌وه ناچارمان ده‌کهن ته‌نیا له سنووری زانستیکدا بمیننه‌وه. هه‌ر بۆیه‌شه ئه‌و په‌ناگایه‌ی ئه‌و تاقه زانسته پیمان ده‌به‌خشی ده‌بیته جی شانه‌ی پیوه‌کردنمان! به‌لام هه‌ر ئه‌زمه‌ونیکی مه‌عه‌وی، ته‌کانیکه له گۆره‌پانی بووندا و مه‌ترسییه‌که ته‌نیا ئه‌و مرزفانه هه‌لده‌ستان به‌ به‌دیینه‌تی که له ساته وهختیکی دیاریکراودا، ساته وهختیکی شکۆدار، ده‌یانتوانی سنووره‌کان تیک بشکینن و بازبده‌نه ئه‌ودو سنووره‌کانی خۆیانه‌وه. به‌لام مرزفی ئه‌وه‌رکه هه‌رچه‌نده له زانستدا ده‌وله‌مه‌ندتر ببیت، هینده‌ش جیهانبینی خۆی ته‌سکتر ده‌کاته‌وه و به‌ قسه‌ی شاعیریکی: «باله‌ گه‌ره‌کانی ده‌بنه‌ ریگر له به‌رده‌م فرینیدا».

ئێستاش له کۆتاییدا ئه‌وه‌تا روپه‌رووی هه‌مان په‌رسیار ده‌بیننه‌وه: مه‌به‌ست له روپه‌روپوونه‌وه‌ی هاوچه‌رخ چیه‌؟ مانای روپه‌روپوونه‌وه‌ی هاوچه‌رخ ئه‌وه‌یه که ئیمه له ئاست مه‌ترسیی گۆرانی په‌یوه‌ندی مرزف به‌ جیهان و سرووشته‌وه ماوینه‌ته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌م روپه‌روپوونه‌وه‌یه نه‌ک هه‌ر گه‌توگی نیوان فه‌ره‌نگه‌کان ناخه‌ملینتی، به‌ لکوو بپاری توانه‌وه‌ی گشت فه‌ره‌نگه‌کانی له‌لایه‌ن تاقه فه‌ره‌نگیکه‌وه هیناوه که ئیدی بۆته دیارده‌یه‌کی جیهانگه‌ره‌وه. ئیمه‌ش به‌پنی توانای خومان، له‌و نه‌یلیمه‌دا که «نیتشه» له سه‌ده‌ی رابردودا تاقه پینشینیکیه‌ریکی بوو، گینگل ده‌هین.

له‌م ره‌وته میژوویی‌یه‌دا جیهانبینی ئیمه چاوی بریوه‌ته نه‌مانی خودا‌کان و دارمان و بپنرخیی به‌ها میتافیزیکی‌یه‌کان. ئه‌و شته‌ی که ئیستا له خورتاوا جۆریک به‌رگری له ئاستا پینشان ده‌درئ و له‌گه‌ل بالکیشانی نه‌یلیم به‌سه‌ر گشت لایه‌نکی ژياندا، هینشتا هه‌ولی به‌ درۆخسته‌وه‌ی ده‌درئ. که‌واته ئیمه تازه بیروپا ساکاره‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م ده‌لیننه‌وه و به‌ خۆشبینیه‌کی وه‌هاوه

ئالبوومی کوردەواری

وینەیی یەكەم:

ئەم وینەییەمان بەهۆی دۆستیکەوه لە کوردستان پی گەشتوووه. ئەو دۆستە وینەکی پیش سالی ناردوو و لەبارەییەو ئاوی نووسیوه: «لە شەپکە لە شەپکانی ئەم دواييەیی کوردستان عەسکەریک کورژراوه و ئەم وینەییە لە باخەلیدا دوزراوهتەوه. دیارە ئەو هیوای ئەوه بووه کە ئەگەر بەدیل گیرا، یا خۆیی تەسلیم کرد، ئەم وینەییە شەفاعەتی لای پێشمەرگەکان بۆ بکات. دووریش نییه ئەو عەسکەرە کور یا خزمی یەکیک لەو عەرەبانە بیت کە لەگەڵ شینخدا وینەیان گرتوو»

ئەوانەیی لە وینەکەدا دەناسرینتەوه: شیخ مەحمودی حەفید، شیخ قادری حەفید، مەمەدی حاجی سەیی حەسەن، عەبدوللأ ئەفەندی و ماموستا توفیق وەهیی - ن.

وینەیی دووهم و سینیەم:

ئەم دوو وینەییەمان لە لایەن کاک فەرهاد پیربالبەوه بۆ هاتوون و ئەویش، وەك خۆی نووسیویەتی، لە پروفیسۆر شاکرۆیی خۆدق وەرگیرتوون. سالی ۱۹۵۹ وەفدیکی عیراقي (عەرەب و کورد) دەچنە سەردانی یەکییتی سۆقیەت و سەری ئەرمەنستانیش دەدەن بۆ چاپێکەوتنی کوردی ئەو ولاتە. یەکیک لە ئەندامانی وەفدەکە ماموستا (گۆران)ی شاعیر بووه. لە شارۆچکەیی (ئەلەگەز) لە ئەرمەنستان، کۆپکی فەرەنگی بۆ پیشوازیی میوانەکان ساز دەکری. لە کۆرەکەدا وتار و سلوانامە و بەخیزهاتن و پاس و خواسی جۆریەجۆر دەکری. ماموستا گۆرانیش چەند شیعریک دەخوینیتەوه.

وینەیی دووهم: گۆران لەگەڵ وەفدە عیراقيیەکەدا لە شارۆچکەیی ئەلەگەز. لە راستەوه بۆ چەپ: بەرێوەبەری شارەوانی جۆرج پیندۆسیا، نادۆیی مەحمودی، گۆران، جەمال حەیدەری، گارشین ئیفان ئیلیچ، شاکرۆیی خۆدق. وینەیی سینیەم: ماموستا گۆران لە ئەلەگەز، لە کۆرێکدا شیعەر دەخوینیتەوه.

باسی ژانست دەکەین، وەك ئەوهی چاوهڕینی عیساى ئاخۆزەمان بکەین. ئەو دووڕپانە دەردەدارەیی کە گۆرەپانی هینان و بردنی نووپی دۆ بەیەکی بوونی ئیمەیی پیک هیناوه، هەول و کۆششمان شەل و شکست دەکات و دەهیتتە رێگر لە بەردەم جوولەماندا و رینگەیی پشکووتنی بیر و بینیمان دەهەستی. بیر و بینیش ئەوکاتە داھینەر و بەرەمدارە، یان ئەوتە لە رابووردوووه ئاو بخواتەوه، یاخود وەك حەکیمە مسولمانەکان دەلین: لە رۆشنایی پینغەمبەرتییەوه تیشک وەرگیری، یاخود بە تەواوی سەرەخۆ بیت. واتە لانی ئەتەوهیی چۆل بکات و خۆی بداتە بەر ئاو و ناگر تاوهکوو بنەمای نوئی بە دەست بهینیت. میژوویی بییری خۆرتاوا جۆرە هەولدانیکە بەرەو بە دەستەپناتی بنەمای نوئی. ئیمەش لە حالی حازردا نە توانامان هەیه خۆمان بە رۆشنایی پینغەمبەری بگەین و، نە هیندەش ئازادین تاوهکو دەست بەدینە کاریکی وەك «لسیسی فوس» و لەبەریشی دەرنەچین. لێرە دەرکراو و لەویش حەپەساو. ئیمەیی خۆرەلاتی لە «بەرزەخی» بی ئارامی و هەداداندا کە ئاوا زامدار و کە لەلای کردووین و پەرچە کردارەکانیشمان ناچنە بەر تیشکی پینشینیهوه، گرفتار ماوینەتەوه. لە نیوان دوو قوتبدا دەتلینتەوه: لە نیوان «لاوتسی» و «مارکس»دا، لە نیوان رەفتاری جوامیرانەیی سامۆراییەکان و رقی ئابووریدا. لەو شوینەیی هیزە داھینتەرەکانیش گرژ بینەوه، دەرکەوتتی هەر جۆرە باروونخیک بە بیردا دیت، تەنانەت دوورترین و ناموکیترینیشیان.

ئایا دەتوانیت سازانیک لە نیوان ئەم دوو رووهی بوونماندا بەدی بهینیت، کە یەکیکیان بەرەو ئاسایشی کۆمەلایەتی لەژێر ئایدیۆلۆژییەکی دیاریکراودا رامن دەکیشی و ئەوی دیکەشیان بە قەسە «ئوکھارت» بەرەو «بیابانی بوون» یاخود وەك «حافز» دەلی بەرەو بانگی جەرەس داوهتمان دەکات؟

هەركات ئەو نهینییە پی بزاین، یاخود ئەم پرسیارە بخەینە روو، ئەوکاتە تا رادەیک لە خۆمان حالی بووین.

ئەم باسە لەم سەرچاوهییەوه کراوهتە کوردی:
بتهای ذهنی و خاطرە ازلی، داریوش شایگان،
مؤسسە، انتشارات امیرکبیر،
تهران ۲۵۳۵ چاپ اول. ص ۱۳-۳۶.
□

مامنستای کورد - ژماره ۱۱ و ۱۲ - لاپه ۵۱

مامنستای کورد - ژماره ۱۱ و ۱۲ - لاپه ۵۰

ٺهستيره پيم ده لئين

- دورجي گوهه رشارهوهى هزار رنگت ناکه پتهوه، له بهر تيشكى رڙي رهنگه پيو، گوهه ريك هه لگرم. ٺه ميه زايه لهى ٺه م دهرده بيسرهوته؛ شيرنڪه ته مهنى لهت لهت کردوه. ٺه ماري به خوين نه خشينم دهکاته تالاي نهين په رستي. نهينى چي؟ ٺهوى رازو نه گوتراوه ويتهى چلوهرى زستانان به دهره زهوى پاييزى خوناسيمدا داچواوه. ٺيم و به دووى سنيهى شيوه شهوه زنگى ٺاواره بييدا هه لديم، وهرز خانه يک، دهروم لئ ناکاته وه.
- نوخته يه کم، له شه فقهى هزار و يهک ٺه اندازه بيئا هه موو رنگ و ٺاڀرنگه گومناوه کان ده تالوز کينم. شهو و رڙو، شهو و رڙو، له گهل تاريکاييدا وه دووت دهکوم، هه والهى رووناکاييم دهکيت. سه رده کيشمه ولاتى گرباراني ٺاشناييت. تالى، هه تاله تيشکيکم پيشان نادهيت.
- لهو مه خانه پان و بهرينه دا دار و پهردووى رڙگار هه ستي ديمانهى يارانه. چڙي مهى! رهويهک ٺاره زوى کيوى شورهکاتى بيره وهريم پيمال دهکات. له بهر به يانى سالى تازه دا جلى ترسم دهکرده بهر ٺاره زو، ويته تم له درز به درزى ٺاويتهى ٺه م سه رزه وينه دا بهدى دهکرد و نه دهکرد، دل م په له هه وريکى سه رخوشه، هاوسه فهرى گشت بايهک و، له گهل هه موو سهروه يه کدا دهکويته لهرينه وه.
- کينه به يادت شهو و رڙي چرڙ نهکات، سالى نه بيته سه د گولورز و دهر و ديوارى زيندانيشى سه را په ردهى سورمه ريز! چ دهوهنى به (دال) دلداريت نايته دار و نايته دارستان! ٺه م زمانى زهرياي ٺانارامى ٺه وينه، هاڙه شاپالى هه شه پوليکى له ويزانه هه وارى بيدهنگيدا ده بيته دهنگ و رنگ.
- به دلدا راده بووى- ٺاگرى ٺه فسانهى ميژوم گر تى به رده دهيت، رابوردووى شه وارهم- ٺامهى شه رمه زارى- دينيته وه بير. نه نيازى، نه نيازى، ٺه م بليسه يه ناکاته تيشكى چرايى، داوينى شهوى شه واران به رنگى رڙو

- بنه خشينى. ٺوپى گومانه له په لوپزي په له وهى خيال م ده تالى. به رڙو و به شهو بيرم هه لاي زيندانى كه، نيوهى سه رخوشى گيانمى تيدا ديله.
- له هه ناسهى زهرده په ر بڙدارترى، كه دينيت و له جهنگه لى ته نهايما سه ر هه لده دهيت. نه هاڙهى روپارى ته من، نه نالهى زريانى چاوه پوانى، نوودلى ٺه م به رده لانه ناکاته دلنياسى. چ ته ليسمى، چ جادويه كه ناوى رڙم له بير ده باته وه، ورشهى برووسكهم لئ ده شارپته وه و به بارانى كانزوه رنگ دهوهنى بيره وهريم ده لاوينيته وه. كه گزنگى به يان به په لکى رهشى شه ودا شڙر ده بيته وه، و رينجه يه کى ٺال له بالى خونه کانم ده چڙي.
- نيگارى فريشته ٺاسات له ديوارى زيندانه کم هه لده کولم. نهک هه من، با هه لقه هه لقهى زنجير و کڙيش رازى دل، بي په رده، بڙ هه لڙيڙن. له هه وارى کش و ماتى ٺه م ٺيوارستانه دا مووروى تاسهت ده هڙمه وه، باسک و گهردى شه وگارى پي دهنه خشينم. نه تاسهت ده بيته ٺاشنايى و نه خورئ هه لدى، ٺه م گوله به رڙهوى سنيه رنشين، تاوى، چاوى تى بيرى.
- ٺه ستيره پيم ده لئين: با گهردى سه رزهوى نيگاي گهر دوونيوٺ خولاوى نهکات، رازى تاريكه شهو، نهکى، لاي زهرده په ر بدرکينى.
- شه وانه، له تالارى ته نهاييمدا چاو ده برمه جيهانى له رهشوى تاريکيدا ده خولپته وه. ويته يه کى هه تاوم پي نيشان ده، تال به تالى هه ورشيمى گيانم دهکمه چوارچنويهى. له زه مزه مه خانهى بيدهنگيدا به يادى يارانى بيئاوه، شه وژميرم... له کوينه شارى هاوده مى چاره زانم ته لان و دهشت و کيوى بڙ بيڙوم.

سواله تنوونا
۱۹۹۱/۱/۱۳

ناوت سهوزایی په لکی گیایه

بۇ نوخته یی دهگه پیم زهریای دلمی تیا کویته وه،
دور له پروباری لیلوهینر، له هور و کرپوه دور،
نه چپه دارستانی بگاتی و
نه بیدهنگی بیابان.
بۇ شوینی/ بۇ ناشوینی دهگه پیم هم زهریایه
شه پوله توره کانی خوی تیا بدوینی و به کف و ناومالکی
رهنگه پریو که ناری برینداری بشاریت وه.

بیرم به چوله وانیی گه ردووندا، شوراوگی هوریک
ته منکورت،
ده سوو پیت وه،
ناپلکی به نال و والی ستیریکی چاوگه شه وه، گرموله بی،
برووسکه یه ک نایته نگیوی
فیزی بکا ژانی تیشک چون پل ددا، ناهیوری.

نالهی بیهومیدیم له ساری هم سرزه وینه دا
گرده لوولیکه وه ستانی نییه.
له گهل گزنگی هموو تازه پوژیکدا،
له گهل زهره پری
گشت سالیکندا که کیوی سر به ته می ته منم
تریفه باران دهکا،
وو له پوژه لات راده وه ستم،
چاوهرینی په یکی خوره لاتیک ترم
چه غزی شو و پوژم له بیر بیات وه.

دهنگی له باله خانهی عه شقوه بانگی ددا،
شوی بیدهنگی هوا ئیدی به سرچوو
له پیخه فی رهشی ته من، هم چاره، وهره دهر
نوژی بکه بۇ تیشکی روزه ناشناکه ت.
دلم دیلی زیندانی زهمانیکه
روژ و شو به چوار دهوریا پرژین،
ته نهایی نامیزی گه رمی ژنیکه
ته لفوینی دلداری نازانی.

ناوت
زایه لهی شه پولی تاسه باری زهریای دلمه
به باده ییادت، که مه ست دهن، سه ما دهکن.
ناوت
سهوزایی په لکی گیایه،
سوورایی سیویکی خه والوی پاییزانه
به نابه دلی
که ته منی مندالی به جی ده هیلی.
ناوت
خونی دهنگه لیک بیابانه که با، به نهینی،
بونی بارانی له دوروه بۇ دینی.

سؤاله نتوونا
۱۹۹۰/۸/۱۹

سالی

حه مه گروی و مه لا وسوو

چ بووه؟

سهید محهمادی سه مادی

له دورانی چنگی په که می جیهانی، «حاجی صمد خان
شجاع الدوله» حاکمی ولاتی نازهر بایجان بوو. ناوبراو پیوی
رووسان بوو و به پشتیوانی وان هیچ جینایه تیک نه ما که
ته یکا.

تاخریش هلات و په نای بۇ رووسان برد. خراپه کردنی
هو شه خسه تا راده یه ک بوو که حکومه تی هو زهمانی
نیران لیبرا که له سر کاری لباو یه کی دیکه به جینشینی
دابنی. که وا بوو «تقی خان رشید الملک» که به (سردار
رهشید) یش نیوانگی هه بوو، کرا به جینشینی. وه کی به لگه
میژوویی به کان نیشان ددهن، نهویش زور له حاجی صمد
خان باشر نه بووه.

تقی خان رهشید نه لملوک، له سالی ۱۳۲۲ یان ۱۳۲۳
مانگیدا ده بیته حاکمی شاری سابلاغ (مه هاباد). له گه ره کی
پشت ئیداره یی دوخانیاتی مه هاباد و نیزیک به هار بهندی
ماله قازی (که گه ره کی وینه تان - یشیان پی ده کوت) خانویک
هه بووه که هر ئیستاش ماوه، دوو پیوا له و خانوه دا بوون
که هه ردوک شایر بوون و له داوه تان ته پل و ده فیان لی
داوه و به زمیان گزراوه، به نیوی «حه مه گروی و مه لا
وسوو». مه لا وسوو ژنیک بی غایه ت جوان و له به ردلانی
ده بی. رنگی هاتووچوی تهقی خانیش نه غلب به و
کوچه یه دا ده بی. روژیک هو ژنه مه حبویه له به ردهرکی
ده بی که حاکم به ویندا دی و ده چیت وه مالی خوی
(مه حکمه می). له ریگادا که چای به و ژنه ده که وی

دهحه په سی و هیزی نه ژنوی نامینی تا پروا. هه رده گهل
ده گاته وه مالی، فوره ن پیویک ده نیریته مالی هو ژنه
ساحیب جه ماله و به کورتی لی راده سپیری. ژنه که به
کابرای مه مهور ده لی: سبحه یی به یانی وهره وه تا جوابی
تو بده مه وه. شووی که میرده که ی دیت وه، نه قلله که ی به
ته ووی بۇ ده گیت وه. میرده که شی ده لی به یانی که پیوی
حاکم هات وه بۇ وه لام، پیی بلی که موافقم. هر ئیستا
حاکم بیته مالی. که روژ زاهیر ده بی مه لا وسوو له گهل
حه مه گروی ره فیقی له مالیدا خو ده شارنه وه و ناچنه
ده ری. مه مهوری حاکم بۇ جواب دی. ژنه پیی ده لی: نهوشو
زورم فکر لیکر ده وه. ناتوانم دلی حاکم بشکنیم. برو هر
ئیستا بیئیره. که سمان له مال نییه.

کابرا به په له دیت وه لای حاکم و ده لی قوربان هه سته
بچو. نه لئان چاوهریتته. حاکم هه لدهستی و دی. دیته ژوری
مالی و دهرکی مالی داده خا. که دیته وه تاغی، به حه مه
گروی و مه لا وسوو هه تا له زمانی دهخن لی ددهن،
نه وچار هو نابی له گهل یکه ن، له گهل ده کن و به هه موو
گیان شکوی و دراوی، به ئیفتیزاح دیوی دهری ده نین. به
هزار حال خوی ده گه ینیت وه مه حکمه. فوره ن چند
چه کداران ره وانه ده کا که هرچی زورتر هو دوو پیاره
ده رده ست بکن و بیانینته مه حکمه. که چه کداره کان له
دهرکی ماله که نیزیک ده بنه وه، له ژوری مالی را ته قه یان
لیده کری. نه وانیش ده ست ده که نه وه. دهرگیری و شه ره

دیوانی

شیخ رهزای تاله‌بانی

صوحبته‌تی شیخ

شیخ که هامصوحبته‌تی شامار و نهدیمی همه بی
شیخ که دوستی مچه ریژاوی و نه‌حمادی همه بی

شیخ له‌بهر جه‌لبی دلی نایشه کورانہ ژنه‌کمی
شیر بکیشیت و له رووی والیده دسته و قمه بی

شیخ که قودسییه‌تی پیرانی ته‌ریقه‌ت له کنی
هموو نه‌فسانه و نه‌فسوون و هموو گالته و گمه بی

شیخ که گهوادی وه‌کوو (خادیمی سوچجاده) له لای
سه‌ییدی حور له سولاله‌ی علی و فاتیمة بی

شیخ که قاسری حهرمی گه‌یی‌یه مه‌قامی نه‌علا
سه‌ر بلند کات و بلی شیخ نه‌مه، قاسری نه‌مه بی

شیخ نه‌وا گزی هونهری برده‌وه، که‌شکه‌ک سه‌له‌وات
شیخ نه‌وا جینی پده‌ری گرت‌وهه دستی به‌مه بی

تفه‌نگ زور توند ده‌بی. کوژراو و بریندار له پیاوانی حکومه‌تدا په‌یدا ده‌بن. حاکم چاره‌ی نامینی دهنیریتته لای «باپیر ناغا»ی قونقه‌لا «قم قلعه»یه. باپیر ناغاش عیدده‌یه‌ک چه‌کدار دهنیری. شه‌ش یا هه‌شت که‌س له پیاوانی حکومه‌ت ده‌کوژرین. ژنه جوانه‌کمی مه‌لا وسوو وه‌بهر گولله دی و ده‌کوژری. ناخری همه‌ گروئی و مه‌لا وسوو گولله‌یان لی‌ده‌بری. مه‌ئموورانی حکومه‌ت و چه‌کداره‌کانی باپیر ناغا وه‌بانی مالی نه‌و دوو پیاوه ده‌کون. بانه‌که کون ده‌کون و نه‌فت و سووته‌مندی له‌ویزا ده‌ماله‌که ده‌کون و مال‌که‌ک ناو‌ر تی برده‌ده‌ن. همه‌ گروئی و مه‌لا وسوو له به‌رامبه‌ری ناو‌ردا تا‌قته‌ت ناهین و وه‌خت ده‌بی دوو‌کله بیانخنکینی. پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ردووک ده‌رده‌په‌رته ده‌ری. هاتته‌ده‌ر و وه‌بهر بارانی گولله که‌وتتیان ویکرا ده‌بی. به‌و چه‌شنه همه‌ گروئی و مه‌لا وسوو له‌سه‌ر دی‌فاع له نامووسی خزیان پیاوانه ده‌کوژرین و نیوی به‌ حورمه‌ت له دوا‌ی خزیان به‌ جی‌دیلن.

«میرزا ره‌شید قادری» پیاویکی موخته‌ره‌م و به‌ریزه که‌ بزی زوربه‌ی نه‌هلی مه‌هابادی ناسراوه، و هه‌ر نیستا له حالی هه‌یاتدایه و نیژیکه‌ی سه‌د (۱۰۰) سالی ته‌من ده‌بی. نه‌و پیاوه ده‌لی که‌ من بؤخوم شاهیدی عینی نه‌و به‌سه‌ره‌اته و به‌تاییه‌تی شه‌ره تفه‌نگی مه‌ئموورانی حکومه‌ت و پیاوانی باپیر ناغا و نه‌و دوو نه‌فهره بووم. نه‌لبه‌ت بیجگه له میرزا ره‌شید قادری، نه‌فرادی دیکه‌ش هه‌ر نیستا له مه‌هاباددا هه‌ن که‌ نه‌و به‌سه‌ره‌اته‌یان دیوه و وه‌بیریان دی.

نه‌و سه‌ر چاوانه‌ی که‌ نه‌و به‌سه‌ره‌اته‌یان له رووی ته‌نزیم کراوه:

۱- تاریخ هجده ساله آذربایجان، نوشته احمد کسروی. انتشارات امیر کبیر.

۲- سرزمین زردشت- رضائیه. نوشته علی دهقان. انتشارات ابن سینا.

۳- ایران امروز ۱۹۰۷-۱۹۰۶ نوشته اوژن اوین- ترجمه علی اصغر سعیدی.

انتشارات زوار.

۴- رجال آذربایجان- تألیف رامیان.

۵- تاریخ عمومی آذربایجان، نوشته سروان احمد کاویان پور.

۶- وته‌کانی شیفاهی «میرزا رشید قادری» به‌کینک له پیاوه موخته‌ره‌م و به‌ عومره‌کانی مه‌هابادی.

تاریخی لیکولینه‌وه

۱۳۶۴/۴/۱۸

□

شیخ عهلی تاله‌بانی

بینگانه هه‌موو صاحبی جاھ و جبه‌بروتن
بیچاره برای شیخ عهلی موقلیس و روتن

ئهی شیخ عهلی چاکه وسوقت به برا بی
باوهر مه‌که بهم خه‌لقه که وه‌ک تووله له دووتن

قهومی که له عه‌دی پده‌رت حه‌لقه به گوش بوون
ته‌حقیقی بزانه به خودا جومله عه‌دووتن

رحمیان نییه دهر‌بارهی تو خزم و نه‌قاریب
موشفیق‌تره بینگانه له‌مانه که عه‌ممووتن

نادان و قور‌مساغ و نه‌زانن که نه‌مانه
گاه‌ی له سه‌ما، گاه له سه‌یری مه‌له‌کووتن

ئهم ته‌کیه‌نشینه، چ دهر‌ویش و چ سوئی
هه‌رچه‌نده به دل موشته‌غیلی زیکر و قوونوتن

وه‌ک حاجی مابه‌ینی (صه‌فا) و (مه‌روه) به ته‌عجیل
بو لوقمه، نه‌مانیش به میسلی یوونس و حووتن

جومعانه براره به خودا، موقلیسه لامیع
نه پوولی حه‌مامی هه‌یه، نه پارهی تووتن

حهمی وه‌ستا فه‌تاح سه‌د باره‌که‌للا له‌م سه‌روپیشه
که گویند‌ریژی به ته‌نها چون نه‌با ئهم باره‌قامیشه
له سه‌د باتمان خوری زیاتر نه‌بی، که‌متر نییه وه‌زنی
سه‌رت چونی هه‌له‌گری، من سه‌رم سوپ ماوه له‌م ئیشه

شهو

۱۹۹۱/۲/۲۱-۲.

شاعیری ناسراو و

خوشه‌ویست،

زمانزان و

نیشتمان‌په‌روه‌ری

گه‌وره‌ی کورد ماموستا

هه‌ژار (عه‌بدو‌اره‌حمان

شه‌ره‌فکه‌ندی) کۆچی دوایی کرد.

هه‌والی کۆچی هه‌ژار هه‌ر زوو به سه‌رتاسه‌ری

کوردستاندا و به ولاتانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست و نه‌روپا و
ئه‌مریکادا بلا‌بووه‌وه و دلی هه‌موو ئه‌ده‌بدوستان و
نیشتمان‌په‌روه‌رانی کورد و دۆست و ناشناو خوشه‌ویستانی
هه‌ژاری پر کرد له خه‌م و ئیش و خه‌فت.

هه‌ژار له سالی ۱۹۲۰ له سابلاخ- کوردستانی
رۆژه‌لات- له دایک بووه و به‌پینی رۆشوینی ئه‌و سه‌رده‌مه

له زانستگه‌کانی سه‌ر به مزگه‌وتدا و لای مه‌لا زاناکانی
کورد‌ه‌واری خویند‌ووپه‌تی. هه‌ر له ته‌مه‌نی لاویتییدا چۆته ناو

چالاک و بزوتنه‌وه‌ی کورد‌ایه‌تییه‌وه و له سه‌رده‌می کۆماری
کوردستاندا، وێزای هاو‌پینی هه‌ره‌ نیزیکی؛ ماموستا هه‌من،

شاعیری میلی و دۆست و خوشه‌ویستی سه‌رکۆماری
کوردستان پیشه‌وا قازی محه‌مه‌د بوو. له پاش تیکچوونی

کۆماری مه‌هاباد، وه‌ک زۆر که‌سی دیکه، هه‌ژاریش ئاواره‌ی
کوردستانی گه‌رمیان بوو. سالانیکی زۆر له دهر‌به‌ده‌ری و

برسیتی و بیکاری و ماندویتی و نه‌خۆشی و راواندا ژیا. به
گه‌رانه‌وه‌ی سه‌رۆک بارزانی له رووسیا هیوای هه‌ژار

بوو‌زایه‌وه. هه‌ژار له‌و باره‌وه ده‌نووسی: «گوتیان، بارزانی
هاته‌وه، گوتیان هه‌والت ده‌پرسی... گوتیان دیاریی بو

هیناوی. ئهی خواپه‌ خه‌ونه ده‌بیینم؟! خۆ من ئه‌وا دوازه
ساله‌ خه‌ونی خۆشیشم نه‌دیوه!! نه‌خیز، ده‌رچوو: خه‌ون

نه‌بوو، له خه‌و رابوونی به‌ختم بوو. هه‌ژار تا ئه‌و رۆژه‌ی
کۆچی کرد دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستی و وه‌فای بۆ بارزانی

کۆچی دوایی هه‌ژاری موکریانی

و کورد‌ایه‌تی بارزانی
له دندا بوو.

ماموستا هه‌ژار

به‌ درێژایی سالی

شۆرش‌ی ئه‌یلوول له

ده‌زگاکانی راگه‌یاندن و

رۆژنامه‌گری و چاپه‌مه‌نیدا

خزمه‌تی زمان و نه‌ده‌ب و

فه‌ره‌نگی کوردی ده‌کرد. دوای

ریککه‌وتنه‌نامه‌ی به‌هاری ۱۹۷۰، یه‌که‌مین سه‌رۆکی

یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد و نه‌ندامی کۆچی زانیاری کورد

بوو، یه‌ک له کاره‌ هه‌ره‌ گرنه‌گه‌کانی، وه‌رگه‌زای

شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌فخانی بدلیسی به‌ کوردی، سالی ۱۹۷۳

بلا‌وکرایه‌وه. دوای تیکچوونی شۆرش‌ی ئه‌یلوول، هه‌ژار له

ئێران گیرسایه‌وه و سه‌ره‌له‌نووی، به‌ تابه‌تی دوای هاتنه

سه‌رکاری جه‌مه‌وریی ئیسلامی، که‌وت‌ه‌وه بلا‌وکردنه‌وه‌ی کاره

گرنه‌گ و هه‌ژاکی.

له‌م سالانه‌ی دواییدا، مام هه‌ژار چهند جارێ سه‌ری

ئه‌روپای داو به‌ زۆری له‌ پارسی، فرانسای، ده‌مایه‌وه. دواجار

زستانی ۱۹۹۱ سه‌ری پارسی دا و عه‌مه‌لیاتی دلی بۆکرا.

له ناوه‌راستی مانگی شوپاتی ۱۹۹۱ دا گه‌راییه‌وه بۆ ئێران و

هه‌مووی هه‌فته‌یه‌کی پێ نه‌چوو، که له ته‌مه‌نی ۷۱ سالیدا

کۆچی کرد.

ماموستا هه‌ژار دۆستیکی زۆر نیزیکی و پشتیوانیکی

دۆستی گۆفاری ماموستای کورد بوو. هه‌موو جارێ، چ به

نامه و چ به‌ ته‌له‌فون، به‌ په‌رۆشه‌وه هه‌والی گۆفاره‌که‌ی

ده‌پرسی و چاره‌په‌وانی ده‌رچوونی ژماره‌کانی ده‌کرد.

کۆچی ماموستا هه‌ژار ئاوابوونی توانست و به‌هه‌ره و

دۆستییه‌کی یه‌کجار فراوان و گه‌وره‌یه و کۆژانه‌وه‌ی شا

ئه‌ستێزه‌یه‌کی ئاسمانی کوردایه‌تی و فه‌ره‌نگی کورده.

ناوی هه‌ژاری موکریانی نه‌مه‌ره.

ماموستای کورد

□

هەر کوردم

ههژار

به دهر به دهری، یان له مالی خۆم
له خاکی عهزب، له ئیران و رۆم

کۆک و پوخته بۆم، روت و رهجال بۆم
کۆشکم دهقات بۆ، ویرانه مال بۆم

نازاو رزگار بۆم، شادان و خهندان
یان زنجیر له مل له سووچی زیندان

ساغ بۆم، جحیل بۆم، بگرم گونیسوانان
یان زار و نزار له نهخوشخانان

دانیشم له سهر تهختی خونکاری
یان له کۆلانیان بگرم ههژاری

کوردیم و له رینی کورد و کوردستان
سهر له پیناوم، گیان له سهر دهستان

به کوردی دهژیم، به کوردی دهمرم
به کوردی دهیدم وهرامی قهبرم

به کوردی دیسان زیندوو دهیموه
له دنیا ش بۆ کورد تی ههله چهیموه

بهغدا ۱۹۴۸/۷/۹

ههژاری موکریانی کۆچی کرد:

۱۳۶۹ - ۱۳۰۰

ئهحمهد شهرفی

خوایخوشبوو

ماموستای هیژا عهبدوهرهحمانی شهرفهکهندی، مهشهور و ناودار به (ههژار موکریانی) شاعیر و نووسهر و وهزگنێ و توێژهوانی زانا و گهره کورد، له ساڵی ۱۳۰۰ ی کۆچی ههتاوی، له بنه ماله یهکی ئایینی و رووحانی کورد، له شاری مههاباد، له گهرهکی سهرخهێ له دایک بووه.

(سهرخهێ) زۆرتی ههمووان بهشی تۆم

کۆرپه نیکی خهکهکی باوهشی تۆم

یهکهمین جینهکی، لیم دانا پیم

کۆرپه خۆتم، بتاویم یا نهتاویم

باوکی ماموستا ههژار ناوی مهلا محمهد و به مهلای بۆر مهشهور بووه که یهکێک له زانایانی ههلهکوتی سهردهمی خزی له وانهکانی ئیسلامیدا بووه و بۆ ههوهلین چاره، له میژووی پر له تهلۆزی کوردستاندا له ناوایی شهرفهکهندی (ئاواییهکه له نیوان مههاباد و بۆکان) مهدرهسهی کوردی چی کردوووه و له کلاسهکانیدا دهرس و وانهکانی ئیسلامی و رینی ئایینی به کوردی فیزی قهتی و شاگردهکان کردوووه.

عهبدوهرهحمان سهردهمی منالی و میز منالی له لایه باوکی زانانی دهرس و وانهی ئیسلامهتی دهخوینتی و گاره گاره و گههگانی خویندن و نووسین و کوردایهتی لێ فیز دهبی، بهلام دهستی گهرمی باوک، به بای سهردی مردن، چایهگ دهبی و مۆستا مهلا محمهد له تهمهتی (۴۰) ساڵیدا له ساڵی ۱۳۱۷ کۆچی دوايي دهکات و ههژاری (۱۷) سالان دهبیته غهخواری خوشک و برا و کالان و گهره پیاوی ناومالان.

ههژار بۆ دابینکردنی نانی زاروان کتیب رادهموسنی و دیانخاته سهردهلاقان و قۆلی مهرداتهی پیاوانه لێ ههلهمالی و دهست دهکا به کاری وهزیری و رسق و رۆزی له سیویان له ههردی رهق چی دهکا و بهشهن و نیز و نامۆر و گاو و جوت ناشنا دهبی و نایهلی متالان بۆ نان بنان و خاله ههژاری جوتیار گێزهی له حهوشهی بهرمالان هۆدهداتهوه.

سههرپای کاری سهختی جوت بهندهیی و وهزیری، ههژار چاریکی دی خو له کتیب

و دهفتهران هه‌لده‌قوتینێ و دیتوه سه‌ر به‌زمه‌که‌ی چاران و ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ خۆیندن و خۆیندنه‌وه‌ی شیعری هه‌زانفانانی گه‌ره‌ی کورد و فارس و له‌ به‌ره‌و گاره‌گاره به‌ شیعری ده‌کات.

کوردستانی سه‌رده‌می میزگه‌نجیی هه‌ژار، برینداری ده‌ستی ده‌ره‌به‌گایه‌تی پی چپ و تازه‌ژۆی کورد بوو، له‌ شاره‌کاندا تازه‌ چینی هورده‌ بۆژوا و که‌م سه‌رمایه‌ی کورد له‌ گه‌شان و نه‌شاندا یوو هه‌زه‌ی خوش چپی کوردایه‌تی له‌ چاپه‌مه‌نییه‌کانی کوردی نه‌ستامبوڵدا، له‌ ناوچه‌ی موکریان گه‌ره‌لاوژه‌ی پی ده‌کراو هیندی له‌ لاوانی رووناکییری سه‌ر به‌ هورده‌ بۆژوا‌ی کوردیش له‌ ناوچه‌ی مه‌هاباد نه‌ تنیا سترانی کوردایه‌تییان ده‌گه‌وه به‌ لکوو لایه‌نگریشیان لی ده‌کرد و به‌ حه‌زه‌وه‌ بوون هه‌زه‌یه‌کی وا بسترن و چی بکن به‌لام ده‌وران ده‌ورانی ره‌زاخانی چه‌که‌ ره‌ق بوو، کوا کوردی هه‌ژار و هینمن و بیکه‌س ویزای وه‌ی هه‌بوو وه‌ها لاوکیک سه‌ردا.

به‌لام کاره‌ساته‌کانی خه‌رمانی سالی (١٢٢٠) ته‌خت و به‌ختی به‌ شای زۆرداران له‌ تاران له‌ق کرد و سه‌روه‌ی بای نازادی نه‌نگووت و ره‌زاخان بی‌خان و مان مایه‌وه و تاجی ئاو بردی و ته‌ختی به‌ختی که‌وته لیژی و ده‌رفه‌ت بۆ هورده‌ بۆژوا‌ی رووناکییری کوردی موکریان هه‌موار بوو هه‌تا گازی کوردایه‌تی بکن و کۆمه‌له‌ی ژیانه‌وه‌ی کوردستان چی.

هه‌ر که‌می پیش کاره‌ساته‌کانی خه‌رمانیان له‌ ئێراندا، کورده‌کانی کوردستانی تورکیه کۆمه‌له‌ی (خوینون)یان پیکه‌وه نابوو و کورده‌کانی کوردستانی عێراقیش ئالای کۆمه‌له‌ی (هه‌یوا)یان ده‌سه‌کاوه و مابوو سه‌ر کوردی ئێران هه‌تا مه‌کزیی نه‌توه‌یی و کوردایه‌تی له‌ بۆخو بگورینن و لاوک و سترانی پێدا هه‌لده‌ن.

که‌ ئه‌و ده‌رفه‌تیش ره‌خسا و رووناکییرانی کوردی موکریانیش له‌ ده‌وری کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) گرد و کۆبوون و ره‌سمه‌ن له‌ سالی ١٣٢٢ (ژ.ک) وه‌ک ته‌نیا ریکخراوی سیاسی و فه‌ره‌ه‌نگی کوردان، له‌ کوردستانی ئێراندا هاته‌ ئاروه و له‌ پووشه‌په‌ی هه‌ر ئه‌و ساله‌دا گۆفاری (نیشتمان) که‌وته به‌رده‌ستان و چاوی کوردانی پی روون و زه‌نده‌قی دوژمنانی پی چوو.

له‌ هه‌ولێن ژماره‌ی نیشتماندا، وتاریکی هه‌ژار به‌ ناوی (ده‌مه‌ته‌قیکی دوو که‌سی) بلۆبۆته‌وه، که‌ له‌ودا ره‌خنه‌ی توند و تیژ له‌ ده‌ره‌به‌گه‌کانی کورد ده‌گرێ که‌ بۆچ گه‌م و جۆی خۆ به‌ نوژمنی خۆ ده‌فرۆشن و کوردی به‌ندی برسیی نان و گال ده‌که‌ن.

ئه‌م ده‌مه‌ته‌قیه‌یه، ئه‌گه‌رچی ناوی هه‌ژاری له‌سه‌ر نه‌نووسراوه، به‌لام هه‌ر به‌ شیوه‌ی‌په‌ر دياره‌ به‌ره‌می هه‌ژاره و پاشان له‌ ژماره‌کانی (٤-٣) نیشتماندا، ده‌مه‌ته‌قیکی تر ده‌بین، که‌ نیشانده‌ری ئه‌ندامه‌تی هه‌ژار له‌ (ژ.ک) دا نیشان ده‌دا و له‌سه‌ری نووسراوه (ع-ه‌ژار ٣) که‌ دياره‌ ژماره (٣) ژماره‌ی ئه‌ندامه‌تی هه‌ژاره له‌ (ژ.ک) دا و هه‌ژار وه‌ک په‌کیک له‌ نووسه‌رانی (نیشتمان) ده‌ناسین.

ریه‌رایه‌تی (ژ.ک) له‌سه‌رشانی مامۆستای زانا و هیژا عه‌به‌لوپه‌حمانی زه‌بیجی ده‌بی که‌ به‌ ناوی خواسته‌مه‌نی (بیژن) مه‌شه‌هور بووه و ئه‌م کۆمه‌له‌یه هه‌تا سالی ١٣٢٦ و گورانی (حیزیی دیموکراتی کوردستان ئێران) و ئاوێته‌ بوونی ده‌پال ئه‌و حیزبه‌دا، (٨) ژماره‌ گۆفاری (نیشتمان) و چه‌ندین نامیله‌کی کوردی چاپ و بلۆده‌کاته‌وه که‌ په‌کیک له‌و نامیله‌کانه‌ شیعره‌کانی حاجی قادری کۆیی ده‌بی.

پاش پیکه‌تتی (حیزیی دیموکرات) و تووانه‌وه‌ی (ژ.ک) له‌و حیزبه‌دا، هه‌ژار وه‌ک په‌کیک له‌ نووسه‌رانی گۆفاری کوردستان و هه‌لاله‌ خه‌باتی ئه‌ده‌بی درێژه‌ پی ده‌دا و

هه‌رله‌م سه‌روه‌یه‌شه‌دا له‌ تاران گۆفاریکی کوردی- فارسی به‌ ناوی (کوهستان) له‌لایه‌ن زانای دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌ری کورد بوکتۆر ئیسماعیلی ئه‌رده‌لانه‌وه ده‌رده‌چی، که‌ هیندی له‌ وتار و شیعره‌کانی هه‌ژار له‌ وینده‌ریشدا چاپ و بلۆده‌بنه‌وه.

کاتی خوالیخۆشبوو پێشه‌وا قازی محهمه‌د، له‌لایه‌ن حیزبه‌وه ده‌کرێته سه‌رکۆماری کوردستان، نازناوی شاعیری نه‌ته‌وايه‌تی ده‌دا به‌ هه‌ژار و هینمی ره‌حمه‌تی و ئه‌وان دووان، شان به‌ شانی په‌ک خه‌باتی فه‌ره‌ه‌نگی و سیاسیی خۆیان له‌ کۆماردا درێژه‌ پی ده‌ده‌ن و خزمه‌تیکی گه‌وره و هیژا به‌ بووژانه‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی ده‌که‌ن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی هیژه‌ چه‌کداره‌کانی رژیمی گۆپکراوی شایه‌تی په‌لاماری کۆماری کوردستانیان دا، هه‌ژاریش وه‌ک هه‌زاران که‌سی تر ده‌ریه‌ده‌ر و په‌ره‌وازه‌ بوو و به‌ره‌و سه‌قز تی ده‌قوچینێ به‌لکوو به‌ سنووری بانده‌دا خۆ ده‌ کوردستانی عێراق هاوینێ، به‌لام هه‌ژاری ته‌ریکه‌ به‌خت له‌ سه‌قز قۆلبه‌سته‌ی عه‌جه‌مان ده‌بی و به‌ره‌و زیندانی بۆکان گلی ده‌ده‌نه‌وه، به‌لام له‌ناو ریگادا ده‌رفه‌تی بۆ بووز ده‌خوا و راده‌کا و خۆ ده‌گه‌یه‌نینته کوردستانی عێراق و په‌نای هه‌ژارانه‌ ده‌باته‌ به‌ر مالی شینخ له‌تیفی کۆپی خۆی لی رازی شینخ مه‌حموودی مه‌لیک و ماوه‌یه‌ک له‌ وینده‌ری ده‌ژی و پاشان به‌غدا بگه‌ و هاتم.

هه‌ژار له‌ پاش نیوه‌رزی بۆژی چوارشه‌مه‌ی ٦٩/١٢/١ به‌رامبه‌ری ٢٠ فینریوه‌ری ١٩٩١ دلی له‌ کوتان که‌وت و مالاوایی له‌ فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌ب و گه‌له‌کی کرد و به‌ره‌و یه‌زدانی مه‌زن و دلۆقان بارگه و بنه‌ی پینچایه‌وه و بۆژی هه‌ینی به‌ پینشوازیکی گرم و به‌تینی هه‌زاران هه‌زار کوردی ئه‌ملا و ئه‌ولادا، له‌ گۆپستانی بوداق سوڵتانی شاری مه‌هاباد، له‌ لای کۆنه‌نۆستی ده‌ورانی هه‌ژاری و ره‌به‌نی و ده‌ریه‌ده‌ری، مام هینمی ره‌حمه‌تی ته‌سلیم به‌ خاک کراو له‌سه‌ر گلکۆی کاک مه‌سه‌وود بارزانی و کاک ئه‌حمه‌دی قازی (سه‌رنووسه‌ری گۆفاری سه‌روه) و چه‌ند که‌سیکی تر قسه‌یان کرد و له‌ ئه‌رک و خزمه‌ته‌کانی هه‌ژار سه‌پاره‌ت به‌ فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی دووان. هه‌روه‌ها له‌ شاره‌کانی کرماشان و سنه و سه‌قز و مه‌هاباد و تاران کۆپی پرسه و سه‌رخۆشی بۆ گیرا.

له‌ شاری سنه له‌ مزگه‌وتی مه‌لاوه‌یسیدا، که‌ په‌کیک له‌ گه‌وره‌ مزگه‌وته‌کانی ئه‌م شاره‌یه کۆپی پرسه‌ی بۆ چی کرا و له‌و کۆپه‌دا نووسه‌ری ئه‌م وتاره و کاک موه‌ندیس فارووقی که‌یخوسه‌روی و کاک حه‌کیم مه‌لا ساله و کاک ماجد روحانی (ویزاستاری کتێبه‌کانی هه‌ژار له‌ ئێراندا) له‌سه‌ر که‌سایه‌تی فه‌ره‌ه‌نگی و زانستی قسه‌یان کرد و یادیان ریزگرت.

ئه‌حمه‌د شه‌ریفی

٧٠/١/٢٣

□

ئه‌م وتاره‌ی بۆ بێژ کاک ئه‌حمه‌دی شه‌ریفیدا، هه‌ر وه‌ک وتاره‌کی کاک ئۆرخانی غالب، ئه‌و په‌شانه‌مان ده‌ره‌ینان که‌ باسی ژیانی مامۆستا هه‌ژارن و له‌ ژیننامه‌که‌یدا هه‌ن.

كۆچى دوايى مام ھەژار

ئۇرخانى غالب

بەر لە دوو سى رۇژ، ئەدىب و شاعىرىكى شۇرۇشكېرى نەتەۋەيى مەزىن و پىشكەوتنخوز، تىكۆشەرىكى نەبەز و بەرچاۋ روون و چقىلى چاۋى نەيارى نازادى و كۆلۇنيالىست، ئەستىزەيەكى بەشەۋقى ئاسمانى كوردەۋارى و چراى رووناكى بىرى كوردايەتى و لايەنگر و پشتىۋانى چىنى دەست و پى قلىشار و زەحمەتكىش، پەۋولەى شەيدا و عىشقى تىشكى خۇرى نازادى و سەرفرازى و سەربەستى كوردستان و ھەموو مرۇف... نوژمنى سەرسەختى فس فس پالەۋان و چەق و ھەراى پىاۋى خوار و بەدكار و گەندەخۇر... بۇ يەكجارەكى دلەگەرەكەى لەكار كوت و لە ولاتى غەۋارە دەستى لە ژيان بەردا و بەرگى مەرگى پۇشى و گىانى پاك و بىتاۋانى بە خۋاى تاك سپارد، سەت حەيف و موخاين، سەت داخ و نىگەرانى دەروونى.

زىاتر لە ھەموو شاعىرانى تىرى كورد ھەژار بوو جىگر و پەرەبىندەرى شىعرە ھەماسى و ئاگرىنەكانى شاعىرى رابەر و داھىنەرى ئەدەبى شۇرۇشكېرى نوڭى كوردحاجى قادىرى كۆيى «۱۸۹۷-۱۸۱۶» لە سەرەتاي چارەكى دوۋەمى ئەم سەدەى تەكتىك و پىركىشە و ھەرايەدا. بۇيە ھەژار ناۋبانگى بە شاعىرى شۇرۇشكېر و مرۇقىكى كوردپەرور و ھۇشيار و نازا و تىكۆشەر دەرگىدوۋە. لەلايەن كۆمارى جوانەمەرگى كوردستانەۋە نازناۋى شاعىرى مىللى پى بەخشرا.

لەو ھەموو ژيانى چارەپەشى و تالى و سوۋىرى و پەرەندەيى و رەنج و دەرەدەرىيەدا، ئەم بە پىچەۋانەى زۆركەس ئاسۋى بىرى بېستىر و بەرراۋانتر دەچو، كۆمەلى كوردەۋارى و گرىكۆيزەى مەسەلەى كوردى باشتىر ناسىۋە، ئاگاي لە گەندەل بە قىلى نوژمان بوو، ھەمىشە رۇلەى ولاتەكەى بۇ خەبات ھان دەدا و ھەستى بە نازار و زاميان كوردوۋە دەرمانى بۇ تىماركردن و چارەسەركردنى دىۋەتەۋە. رىننىشانەرى ئاۋات و خۋاستى گەلەكەى بوو، قالىۋوى كۆرى خەبات بوو.

ئەو لەو شاعىر و نووسەرانە بوو كە بە زمانى خەلكى رەش و رووت و نەخوئىندە، بە زمانى ساكار و كوردى پەتى رۇلەى جەماۋەرى زەحمەتكارى كوردستانى دەخۇششان، پەيامى ئىش و ئاۋات و خۋاستى گەلەكەمانى پى دەناسىن. شىعرى ھەژار لەم بواردەدا دەنگىكى زولالى ئاشتىخوز و نەبەز و كەمھاوتايە.

بەشېك لە شىعرەكانى ۋەرگىپرەۋنەتە سەر زمانى فارسى و رووسى و ئازەرى... ھەرۋەتر گەلى شىعر و نووسىنى بايەخداری لە رىنى رادىۋى دەنگى شۇرۇشى كوردستان خۇيىندراۋەتەۋە و لە چاپەمەنىيەكانى كوردستان، خەبات، دەنگى كورد، روونامى و نووسەرى كورد و دەنگى پىشەمەرگەدا پادۇكراۋتەۋە.

بەلى: ۋەيشوۋەمەى خەزان شاعىرى كوردايەتى، ئەدىب و مېژوونوۋسى بەنرخ و ھىژاى لەدەست داين، سىنپەرى لەسەر زەۋى رەۋى، ئۇغرى كورد، ئاۋىتەى ژىز توپى خاك و گل

كرا. دلى پى پىاۋەتى و مرۇفايەتى لە تەمەنى (۷۱) سالىدا لە لىدان ۋەستا... بەلام ئىمە دلنپان تا دنيا دنياى ناۋى پىرۇزى لەنىۋ دلى ھەموو رۇلەيەكى بەشەرەقى نىشتمان پەرور و رۇشنىبىر و شۇرۇشكېرىكى بە ئەمەك و راستگى رىگاي كوردايەتيدا بە زىندوۋى دەمىننەۋە و مېژوومان بە شانازى و فەخرەۋە، لەتەك كارۋانى نەمرانى راستەقىنەى مىللەتەكەماندا گىانى گورە و چاكى مەردايەتى ئەو رۇلە جوامىزە و ماندوۋى نەناس و بلىمەتە دەپارىزى.

دروود لە گىانى پاك و ھەرگىز نەمرى مامۇستا ھەژار

گىانى شاد بى.

۱۹۹۱/۲/۲۵

ئەم وتارە، لە ئىۋارەكۆرى يەككىتى نووسەرانى كورد - لەندەن - رۇژى ۱۹۹۱/۳/۲۳ خۇيىندراۋەتەۋە. لەبەرئەۋەى ھەر لەم ژمارەيدا وتارىك لەبارەى ژيانى مام ھەژارەۋە، كە خۇى نووسىۋىتەى، ھەيە، بە پىۋىستمان نەزاتى ئەو بەشانەى لەم وتارەدا لەمەپ ژيانى ھەژار بوون پادۇيكەينەۋە.

مامۇستاي كورد

□

بۇ كۆرى پىرسەى مامۇستا ھەژار لە پارسى،

كاك خانى ھەژار و ھەموو بئەمالە و دىستانى ھەژار

بەبۇنەى كۆچى دوايى مامۇستا ھەژارەۋە سەرەخۇشى لە ئىۋە و ھەموو نەتەۋەى كورد دەكەين.

مامۇستا ھەژار كۆلەكەيەكى بئەۋى فەرەنگى كورد و زمانى كوردى و بىروباۋەپى كوردايەتى بوو. زۇر دلسۇزانە رىگاكەى جىزىرى و خانى و كۆيى گرت، و وشەى كوردى و بىرى كوردايەتى پىكەۋە گرى داۋ و بوو بە چرايەكى گەشى شەۋى تارىكى كوردستان. ھەژار بە كوردى ژيا و بە كوردى مرد. نەتەۋەى كورد ناۋى ھەژارى لەبىر ناچىتەۋە. نەمرى بۇ ھەژار، سەلاۋ لە گىانى پىرۇزى.

گۇقارى مامۇستاي كورد

سوئد - ۱۹۹۱/۲/۲۴

□

له مهر ژيان و به سهرهاتي

هه ژار

بويزی کورد

له سالی ۱۹۲۰ دا به رۆژیکي باران و تووش له مانگی جۆزهرداندا له دایکیکی شارده سالا و بابیکی چل و ههشت سالا له گهړهکی خړی له مهاباد هاتومه دنیاوه. باوکم مهلا بوو، بهلام مهلايه تیی نه دهکرد و دووکانداریی دهکرد و نيسبته به هاوهلانی ئیمه موته و ههستول حال بووین. بهلام سالیک که له تهمنم رابرد، عهشیرهتی شکاک که هاتوون، مهابادیان له چنگ عهجهمان دهوینا و خهلکی شاریشیان تالان کردوو، ئیمهش ههچي بوومانه، وه بهر تالان کهوتوو. تهنانهت لانک و دهرسازهی منیشیان بر دووه و منیان له سهر خۆله میس فری داوه. بهلام باوکم پیاویکی به غیرهت و نه بهز بوو. دیسان توانی له کاسب و کاری خۆی مال پیکهوه نیتوه.

بهلام من له سالی دووهدا تووشی دایک مردن بووم و ژنیکی بیگانه بهخیزی کردووم تا له تهمنی چوار سالیما باوکم ژنیکی دیکه هیتاوه و کهوتمه دهستی زردایک. یانی من هه له مندالییهوه له عهتف و میهره بانیی دایک بینیهش بووم. رۆژگاری مندالییم له ناو خۆل و چلباو و قورپی کۆلانی مهابادی گۆزهراوه. مه له به و لیستۆکی من جگ و مه بهر و قۆچه قانی بووه. هه له تهمنی پینچ سالیما دهستیان پی کردم به خویندنی سپیارهی قورئان، که ته بیعی من کورد و ئه عه ره بی و به بی مهعنا زانییش بیخوینم و نه گه که لیمه ییکم له بیر چووبایه، به دار لیم دهر، یان معاشی

رۆژانه که دوو شایی بوو، نه مه درایی. بهلام دوو سال نه گه بلیم سی که لیمه فیر نه بووم، ههچ سهیر نییه.

نه مجار رۆژیک باوکم دهستی گرتم بر دمی لای مهلا رهحمان ناویک که قوتابخانهی هه بوو. ژووژیکی زهلام و رهش و تاریک، رووناکایی تهنیا له کولانیکه وه و ده رگاوه بی دههات. نه گه ده رگا داده خرا، ئیتر وهک شه و ابوو. مهلا که خۆی دهرسی دهگوت به مندالان، ژنه که شهی، پووور نامان، نانی دهکرد و ده یفرۆشت. یانی هه له سه بینیه ورا له قوتابخانه تهندووور دایسا و چره دووکه ل بوو تا ئیواره. هه وهخته مندال دهچوو نه دهر، هه موو چاو مان سوور ده بوو له بهر دووکه ل و فرمیسک رشتن.

باوکم له پینشه وه، من له دواوه چووینه ژووور. پاش سلو و چاک و خۆشی، باوکم دهستی منی گرت و دایه دهستی مهلا رهحمان و گوتی: «ئه کوپه م هیتاوه، پی بیخوینی». مهلا رهحمان گوتی: «جا چۆنم ده دهیتی؟»

— «گۆشته که بی تو و نیسکه که شه بی من». یانی هیندهی دارکاری بکه، گۆشته نه مینی. ئه و عیبارته گۆیا وهک ژن ماره کردن و سه واد کردن لازم بوو. نه مجار مهلا رهحمان گوتی: «سالی دوو سه سیر، مانگی قرانیک، جومعهی چوار شایی ههقی ئاو خوارده وه ده بی بدن». بهلی منیش هه ئه و رۆژه سه سیریکی تازه م هیئا. گورجیک پووور نامین گوتی: «رۆله گیان، خۆم سه سیرت ده ده می، ئه وهی تو تازهیه، بی خۆم نوژی له سهر ده که م»

بهلی دهستم کرد به خویندن. دیسان قورئان و ورده شتی وهک «سماینامه» و «ناگهان» که هه پیمان له بری نه ده کرده وه.

مهلا رهحمان که لای سه روو داده نیشته، نه ییده توانی ژور ههستی لیمان بدا، ناچار داری ته پی ژور دریزی هه بوون، که دهگه یشته ئه و سه سه رهی دایرهی مندالان، که نیزیکی بیست که سه ده بووین. هه رکه سه سه ری هه لیتابا، ده یکیشا به ملیدا. نه گه ده رده که وت، پووور نامان له چیکه گی ئه و ناییموعلیم بوو. خۆ نه گه ره ئه ویش چووبا بی نان فرۆشتن، ئه و هه ره یکه ی هه ندیکی خۆل له سه ر ملمان رو ده کرد و ده رۆیشت. واوه یلا بی که سیک که هه سه سه ره لیتی و خۆل رژی! دار فه للاقه ی هه بوو، داریکی که وانی، گورسیکی لی قایم کرابوو، لاقیان ده کردینه ئه و گورسیه و بایان ده دا و به دووکه سه هه لیتان دینا و به شوولی ته پی تی به رده بوون تا جاری و ابوو، ده خوین ده هات.

که یی ژورمان به وه ده هات، که لاقمان رووت ده کرد و تفمان لی ده دا و به ده زووینک پیندا ده هاتین. میس که له تفه که ده نیشته، لاقی به ره ده زووکه ده که وت و ده مانگرت. نه مجار پوووشی سه سیره که مان له قونگی رۆده کرد و به رمان ده دا، وهک ته یاره ی ته کاندهره بلیند ده بوو. بهلام ئه و گالته یه ژورجار ده بووه مایه ی لیدان و گریانمان.

تیشکی رۆژ له و ژوره تاریکه دا ژور خۆشه ویست بوو. نه گه ر نیوه رۆیان له کولانه که وه کۆله که بیگ ده هاته ژووور و توژ و دووکه لی لی ده هالا، ده مانده ویست بیگرین، هه رچه ند لیدانیشمان بخواردایه، هه ر پیمان هه رزان بوو. هاوین و پاییز له ویم رابوارد. له زستاندا که به فر ژور باریبوو، رۆژیک له پر دهنگی توپ و شینستیران هات. ئیمه که مندال بووین و ده ستمان کرد به گریان، هه چ، بهلام ماموستامان هه ر رهنگ به روویه وه نه ما بوو، گوتی: «هه ر که سه برۆنه وه ماله خۆتان». که هاتمه وه باوکم ژور که یفساز بوو. کوتم: باوه، چیه؟ گوتی: «رۆله، مهلا خه لیل کورده و له گه ل عه جه مان شه ر ده کا، وا خه ریکه سابلاخ بگری». له و رۆژه وه هه میسه کورد خۆشه ویستی ییک بوو له دلدا بوو تا هات په ره ی ساند و نیشتمانی کورد به و دهرد و دهر به دهرییه ی گه یاندم، که ئیستا هه م.

له به هاری ئایه نده دا بابم خستمیه ناو حوجره ی فه قینان و لای مهلا سه عیدیکی ریشدریژ دایمه زراندم که ئه ویش

عه ره بیی ده زانی، به لام نه ییده زانی نیوی خۆی بنووسی. قیزی نه بیوو. ناخر شه پی مهلا خه لیل له سه ر کلاو بوو، ئیتر مهلا خه لیل که شکا، نه مجار ده بوو مهلا و فهقی ئیجازه یان پی بی کلاو له سه ر نه که ن.

رۆژیک مهلا سه عیدی ریشدریژی قه پۆز به رانی چاوه ق، له گه ل مهلا پاییز ناویکی خری نه ستووری گویان، له گه ل مهلا عه لیه کوزره ی بانگه ده ری مزگه وتی هه باس ناغا که کوزریکی خه رۆیلکاوپی ده نگاخۆش بوو، له گه ل من، مندالیکی هه شت سالانی باریکی ریوه له میزه ریکی به سه ره وه ملی ریگه مان گرت بی مالی حاکم، که ئیجازه مان بدا کلاو له سه ر نه نین.

مهلا عه لی به ته قه ی گۆچان و مهلا سه عید به ورته ورتی دوعا خویندن گه یشتینه ده رگای مالی حاکم. توهمز ئه و ده رگایه ده رگای حه وشی ته ویله یه و داخراوه و قهت نا کریتاره و وه ختیش جهنگه ی گه رمای نیوه رۆیه. حاکم نووستوو، ئیمه ش به گۆچان و به رد به ریووینه ده رگای که حاکم بیکاته وه. ئیتر حاکمی فه قیر هه ر شینت ده بی، پیی وایه سابلاخ گیاره و ده رگای نه سپ و گامیش ده شکین. به تای کراس و ده ری هات ده رکه ی کرده وه، کوتی: «پدر سوخته ها چه میخواهید؟» ئیمه ش به فارسیه کۆیلکه ی مهلا پاییز که له ترسان قی قووت ده دا، پیمان کوت. هه ر دوژمنی ئیمانت بی چی پی کردین! بانگی کرد: «وه رن بیانگرن». ئیتر هه ر ئه وه مان پیکرا راکه ین و مهلا عه لیه کوزره به چی بیلین. به خوا هه ر ئه و رۆژه بارمان کرد و کتیب له سه رشان بی خانه قای شیخ بورهانی.

جا حاکم له پاشان گێر ابوو یه وه، کوتبووی: «نه گه ره له و ده رکه یان دا، کوتم ده وری مالم گیاره، که ده چه ده ره، وا ریشیک و کوزریک و مندالیکی ساوا هه موو میزه ری سپی به سه ره وه هاتوون ئیجازه ی داوا ده که ن».

خانه قا جینگای سفیتی و گه لیک له موسولمانان وهک راهیبی مه سیحیان موجه پرده و ته رکه دنیا له وئ تاعه تی ده که ن. هه روها ژنی راهیبه شی لی هه ن. ده گه ل ئه وه شدا فه قی و مه لای لی هه یه. به لام چ ژیانیک! ته وای سالان و بق، نه گه ره بی، ده نا نان به ته نیا نانه جی.

له و رۆژه وه دهستم کرد به ژیانیکی که ژورتری میلیتهی کورد تیندا ده ژین، چونکه فهقی له کورده واریدا له دینات یان له شاران بودجه ییکی حکومه تی نییه. هه ر دی ییک یا

محالیکي شار دهسته بهر دهن مهلا و فهقی راده گرن تا عیلمی دین بخوین و خوین له ناینکی که بؤ خوین دهخون و له چیشتی که خوین لینی دهنین بهشیان دهن. جا من که له تمهنی نو سالی را که و تمه ناو فهقیان بؤ عیلمی دین خویندن تا تمهنی حهغه سالیلم له ناو ته به فهقی نهوی کوردا، که نهویش فهلاح و جووتیان، ژيام. له سر سفره نان خواردن هه موو جه میک نانی هه رزن و جز و گه نم و گه نه شامیت له په نایک ده دیت. برویش و برینج و نیسک و ساوار لیک کؤ ده بوونه. زؤر جاریش ته نیا له گه ل نانی نیشکیدا ده که وتینه ریشم به رده و گیره و کیشه. نهوه نانمان، جا بؤ چل و پیلو و چامان، ده بوو خویندن به رده من، بکه وینه دینهاتی بی فهقی بؤ سوال کردن. گیسکیک لهوی و قرانیک لیره، چلی سالی ته منم بکه من.

خویندنیس به زمانی خویمان نییه، به عه ره بی و به فارسییه. هر تهقی له سه زمانه ده دی. فهقیه تیم له شاری مه هاباد و گوندی په سوئی و نیساکه ند و وشته پی و تورجان و کهرمداری ناو مهنگوران گوزهراند. نه گه له کتینی فهقی کهم فیز بووم، به لام له کتینی ته بیعه تی سهراوالا زؤر فیز بووم. سارد و گه رمی دنیا چیشت. فیزی ژیانی درشت و زبر بووم. ژیانی فهلاح و کچهری کورد و زولمی ناغای گوره و به شخواری هه ژارانم زؤر دیت، ریحکی توپه و تووشی تیدا خهلق کورم.

به لام له ناو نه ژیا نه پر کول و کویه و دهر و داخه شدا چه ند جاریک به داوی دلداریشه بووم. دلداریی زؤر به تین و جهر گبر. رهنگه نه گه بلیم سه د ته شتم فرمیسک رشتبی، موباله غم نه کردبی، چونکه نه دوو سنی چاره ی که عاشق بووم، هه مووی ناخری ده گه ل ناو نمیدی روو به روو بووم. من فهقی بووم و غهیری دم و چاویکی له بار و جوان هیچی ترم شک نه دهر د، کچ پیم رازی ده بوون و ده که وتینه داوی په کتر. به لام باری ژیان و قانونی پیسی ولات نهیده توانی باب و دایکی کچ و ناغای دی رازی کا کچیان بی پاره و پیشکش بدن به که سنی خویشی دهوی.

به لام که له بدل گیشتن له عیشقی کچاندا بیبهش بووم، له لایه کی ترهوه به هرهم زؤر و هرگرت. جامی، شاعیری فارسی، ده لی: «کابراییک چوه لای شیخیک، کوتی: ده ببه مریدت. کوتی: هرگیز ناشق بووی؟. کوتی: نه. کوتی: بچو نیشقبازی له گه ل کچیکدا بکه، با دلت فیز بیی چون

موحیبهت و رده گری» منیش له و عیشقبازیانه دا وا دلم نامادهی موحیبهت ببوو، که رژیکی بیرم له خوشه ویستی کورستان کردهوه و قهرارم دا ناشقی نهو بیم و تا له زنجیری نه سیری رزگاری نه کهم، نه سهروم. نیتز نیشقیکی راست و به بلنسه و بی که مایه سیم گرته پیش. زؤر سوپاسگوزارم که تا نیستا نه جوانی و نه پاره و نه زن و نه شهوه و نه نیترا و نه ترسی کوشتن و زیندان و لیدان نه یوانیوه بامداتوه له عیشقی یاری خوشه ویستم، که نیشتمانه.

ته منم حهغه سال بوو که بابم له دی بیکی دوره شاری، دوره دوکتر به زگیشه مرد. زهوی بیکی نیمه کار و مانگاییک و نوو برا و خوشکیک و زردایکیکی بؤ به جی هیشتم و سینه د تمه نیش قهرزدار بوو. ناچار دهستم له خویندن هه لگرت و هاتم نهو میراته پشتشکینه به شانی ته جویه نه دیتووم هه لگرم. له خویندن نهو چند ساله دا ته نها فیز بیووم فارسی بخوینم وه و دهنگه دهنگه ش عه ره بیم ده زانی، نهویش له کزنه کتینی دینی. جووت و گام نه ده زانی، ناچار زهوی بکه م دا به نیچار به سات پووت گه نم.

هیندیکیشمان ناومالی کزن هه بوو، دام به چوار بز. نهوانه هیندیک زیادیان کرد، خویشم له گه ل شه ریکیکا هیندی تووتن و بیستانم ده کرد. سالی په کهم و دووه می پاش مرگی بابم زؤر ناخوش رابرد. تهواوی زستان نه متوانی کیلیک په نیر یان شیریز بکرین. نانمان هر به ویشکی بوو. دواوی سالی هه ویش زردایکم میزدی کرد. هیندی زیری هه بوو بردی و ناومالیشی لی ساندین و سنی مندالی وردیشی به سر مند هیشته وه که گه و ره که یان نو سال و پچووه که یان سال و نیو بوو. جا ئاسمان دور و زهوی سهخت، من چون سه ر ده که م؟ به لام مه نشوره ده لین: «دل له هه ژاری نا پرس».

له سه ر نهو هه موو نه داریه و هه ژاری به کچیک دیسان توانی خوش بوئی. نهو دینهی نیمه کوستانه، سیری زوره، له دینی دورو به ریزا کچان دین بؤ سیر کردن. له ناو نهواندا بیکیک دل گرتبووی، نهویش منی خوش دهویست. بریارم دا، بدهنی بیهنم. بایکی هه بوو، دز و پیاوکوژ و ترسینتر، که چووم خوازینیم لی کرد، کوتی: «ده بی بیم مالت بییم، بزاتم چونه» کوتم: «هیچ مهیه، مالم هیچی تیدا نییه، نه گه تؤ کچ ده دی به مانگا و که ره کانم، ده بی نهوان بین لیت بخوازن.

نهوا نه مرؤ تو کچم بدهیتی، نه گه سبهی فهقی بووم، بیویسته لیم بستینیه وه. ده توانم فیلت لی بکه م و بچم هیندیک به ره له جیرانان و هرگرم و چند بزنیک بینم ماله خوم تا ده بیینی، به لام من تا نیستا سنی جار ناومید بووم، نهو جاریش ناومید بم دور نییه». به خوا کابرا زؤر مهردانه کوتی: کچه که م پیت رازی بی، به تالی کراسی خوئی دهته می». که بانگی کرد و لینی پرسی، که تالی میزدی پی ده که ی؟ نهویش هر وهک کچیکی زؤر مؤدیرن کوتی: «به لی زؤرم خویش دهوی، نهویش نه بی هرگیز میزد ناکه م».

نهو ژنه بوو به مایهی دلخوشیم و له بیبردنه وهی غم و دهردی هه ژاریم. کؤخته ره شه که ی تیندا ده ژيام به وهه بیوه به هشت. نانی ویشکی له گه ل نهوا ده مخوارد پیم خوشتر بوو له خواردن پاشایان. لهو رزهوه له ژیاندا بزه که و ته سه ر لیم که نهو مایه ژیا نه، نهو هه واله خوشه ویستم که و ته ناو ماله وه. له سایه ی مالداری نهوه وه که زؤر راهاتوی کار و به مشور بوو، توانیمان هیندیک توی نه داری له شانمان به کتین. تووتنی ده گه ل ده کردم، زهوی بکه ی ده دا به شریکی، پتری لی پیدا ده بوو، کلاو، گزیه، مهشکه، نان و کاری مالی هه موو به ریکیکی ده کرد. ناگای له منداله کان ده بوو. وهک دایکی خوین بی و زیاتریش. ورده ورده که و تمه خوشی و بوژانه وه. به لام تالی زه مانه مؤلهت و مهردا ده دا له خوشیدا بڑیم؟

سنی سال له گه ل نهو کچه دا ژيام، بؤ چاره ره شیم به نه خوشی تیغ به بی دهرمان و دوکتر مرد. دیسان تاریکی په رده ی به سه ر ژیاندا کیشایه وه. نه گبهت و نه هاتی وهک برابهش هاتنه وه سه رم. مالم بزه به زیندان. ژیانم لی بوو به زهوی هه لاهیل. هه موو ناواتم نهوه بوو که منیش بمرم، وه دواوی کهوم. به لام مردن بؤ به دبهخت زؤر گران دهست ده که وی. خوشه ویستری ره فیقی ژیانم له دهست چوو، که و تمه باری دهست ده نه ژنق و ره هیتان و فرمیسک هه لوه رانی بیسوود و به ره ره. وام لی هات، چاوم به رای نه ده دا، ماله که م بییم که نهوی تیدا نه ماوه. جینگام لی بیوه گیشه ی دپوو، نه مده توانی لینی بنووم.

هه میسه تارمایی نهوم له بهرچاو بوو. ناچار بؤ چاره ی نهوه وام پی باش بوو هر لهو دینه دور که وه وه، به لکوو له بیرم بچینه وه. چوومه بؤکان به ماله وه. پاره ی زوری کابراییکی بؤکانیش قهرزدار بووم، نهویش له ترسی نهوه ی

که نه فهوتی، پینجسه د تمه نی دامی، که سه دای پیوه بکه م، به لکوو سه ر کهوم و پاره کی بده مه وه، منیش له گه ل بیکیکا بووم به شریک و دهستم کرده تووتن کرین و فروشتن.

به لی لهوه شانسیکی باشم هینا. توانیم قهرز و قولم بده مه وه و شتیکی زیادیم هه بی، که پاش سالیک و شتیکی له بؤکان ژنیکی دیکه بینم، که نیستا دایکی منداله کانم. نهوه م هر چه نده به دلدارییکی پیشینه یی نه هینا و هر ریکه و تیکی کتوپر بوو، به لام دیسان توانی، که برینی پیشوو ساریژ کاتوه و دهردی مرگی نهوم تا راده ییک له بی بریتوه.

راستی زؤر چاران ده لیم، من که له هه موو شتیکیا به دبه ختم و ناخوشیم هاتوته ری و به هه ژاری و لهش به باری ژيام، رزگار نه وه نده ی چاکه له گه ل کردووم که له دوو ژنه تاندا سه ر که و توو و به اختیار بووم. هر دوو جار هر گیز ناواتم به خه لکی نه خواستوه و زؤر رازی بووم له چاره نووسی خوم.

...
نه خوازه سوکانه کی له مه هاباد جی کویونه وه یه کی رزانه بوو. زؤر جار باسی نازاد بوونی کورد ده کرا، به لام له ته مننا دهر نه ده چوو. نه منیش که و تپوه دلمه وه، که به لی زؤر خوشه کورد بؤ خوئی ناو و نیشانیکی هه بی، به لام نه مده زانی کورد چؤن بیبه شه. مه سه له ن له دلی خومدا هر پیم خوش بوو کورد پاشایه کی هه بی. به لام پیشم خوش بوو پاشایه کی چکولوو که ی جوانیکه، که بؤ مندالان دهست پدا، بمانیت. به لام باش بوو نهو هه وهس و تاره زوه هینامیه سه ر نهوه که کوردی خویندنه وه فیز بیم. له بیبرمه من و زه بیچی هه ر دوو کمان زؤر که م سه دای فارسیمان هه بوو. هه ولمان دا بؤ کتینیکی به ناوی «نه جوومه نی نه دهبیاتی کورد» مان پیدا کردبوو، له باغه لمان ده نا و ده چوون نیزیک پردی سوور، له په نا نه شک و تیک ده مان خویندنه وه، باشمان بؤ نه ده خویندراوه. دیته بیرم له سه ر شیعیکی شیخ ره زا، که ده لی:

خزمینه، مده ن په نجه له گه ل عه شره تی جافا
میرووله نه چی چاکه به گؤ قواله یی قافا
نه مده خویندانه وه: «میرووله له پخی چاکه به کوسر
قواله یی قافا». نه من ده مکوت، نهوه وا نییه چونکه له نگه.
زه بیچی ده یکوت: «لنگ و مهنگ نازانم، به لام معنای

چییه؟» ئینجا قه ارمان دا، که له باوکم پرسم. کتیب له باغه لدا به زور ترسهوه، چونکه باوکم قه بولوی نه ده کرد بیجگه له دهرس و دهوری خوم خه ریکی شتیکی دیکه بم. شهویک به ترسهوه لیم پرسی: «بابه، نه گهر شتیکت لی پرسم، توو ره نابی؟» کوتی: «نا».

کتیبه بۆرم له باغه لم دهرینا و شیعره که لم لی پرسییوه. پاش نه وه زور پیکه نی، بۆی راست کرده وه و کوتی: «نه گهر پیت خۆشه نه وانه بخوینییوه، ههسته له گه لم وهره». چووینه ناو حوشه که مانه وه. هیندیک عه رزی هه لکزی و سندوقیکی چکله ی ئاسنی که جینی فیشهک بووه، دهری هینا و ته کاندی و باوه شیک کتیبی لی دهرخست. دیوانی نالی و مه حوی و کوردی و حه ریق و شیخ ره زا و گه لیک شاعیری تیدا بوو. نه نجا شه وانه من بۆم ده خوینده وه. بۆ خزی زۆری له بهر بوو. بۆ منیشی راست ده کرده وه. نه گهر له خوینده وه خه لاس ده بووین، ده یخسته وه ناو قووتووه که و ده یناوه جینگای خزی له حوشه که و گلی وه سه ر ده کرد. هه موو شه وی نه کاره مان ده کرد.

له و خوینده وانه دا پاش فییری خویندنی کوردی بووم. نه وچار چه ند که سیک هه بوون که کتیبی عه راقیان بۆ ده هات، ده یاندامی. شیعری حاجی قادری کۆبی و مه لای جه زیری، شیعریانم له بهر کردبوو. هه ره ها گه لیک سرود و شیعری میلیلی ترم هاتبووه بهر.

منیش که وتبووه دیهات بۆ فه قنیه تی. رۆژیک له دینی وشته په که ده مخویند، کاکه رهحمانی حاجی بایز ناغا، که ناغایه کی نه دیبه، هات سه ری حوجره ی فه قنیانی دا. له وی باسی شیعری خۆش کرا. چه ند شیعریکی عه ره بیی خوینده وه له بابته غه زه ل و فیرا قدا. پاشان کوتی: «نه دی ناتانه وی شیعری کوردیتان بۆ بخوینمه وه؟»، که دیتی پیمان خۆشه، ته رجیعه بندیکی بۆ خویندینه وه که خاله مینی قسه لایی داینا بوو. نازانم، چه ندی ته سیر له ره فیه کانم کرد، به لام نه ونده ده زانم که منی هه ر شیت کرد. هه موو گیانم ده له رزی، گهرم دا هاتبووم وه ک نۆبه تیه کی گهرم هاتیبتی. هه ر غارم دا کاکه رهحمان و دهستم ماچ کرد، که لیم گه ری بینوو سه مه وه، کوتی: «سویندم بۆ خاوه نی خواردوه، که نابی که س بینوو سیته وه، چونکه ده ترسی دهستی دوژمنان که وی».

که له و ناھومید بووم، هه ر به یانی ملی ریگام گرت به ره و

قسه لای، که ریگای سی رۆژ به پنیان دووره. جاری به دوو رۆژ گه ییمه سا بلآخ. له وی پنیان کوتم خاله مین لیره یه. گه پام و گه پام تا له حوشی مزگه وتی رۆسته م به گ دیتم. به چاویکی پر له گریان و لالانه وه کوتم: «ده غیلته هه لوه دای نه و شیعرانه ی تو، بده ری». به خوا خاله مینم خاله مین بی، حاشای کرد که کردی: «گه زی چی و جایی چی؟ شیعری چی و کاکه رهحمانی چی؟ بابه، وه لالا نه من شیعرم هه یه و نه هیه. چون پیاو هینده شیت ده بی، سی رۆژه ری دوی شیعر که وی، نه ویش شیعری قاچاخ. برۆ برۆ، میشکی خۆت دهرمان که». به خوا دهست له گون دریزتر دیسان گه پام وه. ئیت زۆری پی نه چوو، که بایم مرد و من دهستم له خویندن هه لگرت و هاتمه وه دنیه کی مالی خۆمان، ته رهغه. ته قریبه نه له دنیا بیخه بهر بووم و له گیره و کیشه ی نان په یدا کردنم توش ببوو. به لام خه یالی نه و شیعرانه له سه رم دهرنه چوو. ئینجا که نه وانم دهست نه که وت، بۆ خوم خه ریک بووم. نه منیش ته رجیعه بندیکم له سه ر نه و وه زنه دانا و به قه ده ر نه و، بۆ دوو که س له ره فیه کانی خۆشم خوینده وه، زۆریان پی خۆش بوو. یان له بهر خاتری من کوتیان باشه. به لام ده مزانی شیعری من نه گه یشتۆته ده یه کی شیعری خاله مینیش بۆ مه عنا و ره وانی و سیعنه ت، له داخا وه ک زینه که ی نه بوو زه ید سووتاندم. مه لا رهحمان ناویک هه بوو، براده رم بوو، دنیه که شیان نیزیکی دینی ئیمه بوو. نه و له سینه دین و ئیمه ش له ته رهغه. جاروبار سه ری ده دام و منیش ده چوو مه لای. نه و کوپیکی زۆر داسۆز بوو، زۆر که سی به بییری خۆبه وه گیر کردبوو. دلخۆشیم به و بوو. که یه کترمان ده دیت، داخ و دهرد و کول و کوی زه مانه مان پیکه وه دهرشت.

رۆژیک چوو مه بۆکان و شه و هاتم له شیخه ر، له ماله کاکه رهحمان میوان بووم، شه و باسی شیعر کرا. نه منیش کوتم: «ره فیه کم هه یه، شاعیره، به لام نایه وی که س نۆوی بزانی، هیندی شیعری کوتووه. من پیم باش نین، پیم وایه به کار نایه ن، پیم کوتووه دهرینه خا» چه ند ده نکیکم لی خوینده وه بۆ کاکه رهحمان. سه بی نی که هه ستام برۆم و کاله م ده به ست، کوتی: به سواری ده تنیزمه وه مالی، نۆکه ریگیش له گه لت دی، یان نه و شیعرانه ی هه موو بۆ ده نووسییه وه و ده یده یی، یان هه ر له مالت ده بی و نانت له سه ر ده خوا و کا و جۆت لی ده ستینی بۆ نه و دوو نه سپانه

به و زستانه، هه رچی دادم کرد، بیقایده بوو، به لام سویندی خوارد، که هه رگیز ناھیتی. کاکه رهحمان شیعره کانی له بهر کردبوو، له هه موو مه جلیسیک ده یخویندنه وه و هه رچی ده بییست، ده یوو سییه وه تا وای لی هات پینش نه وه ی، من بگه مه سا بلآخ، گه لیک له ره فیه قان نووسیوو یانه وه.

نه وی شه وی چوو مه قاقلوه. له ماله فه للاحیک میوان بووم. رۆژی دوا ییش هه رچه ند زۆریش وه لات قور بوو، منیش هه ر که وشم هه بوو، گه یشتمه دینی مووسی که مه وادیه کی زۆر دووری هه یه. شه و له مالی سو فی سادیق ناویکی میوان بووم. بۆ سه بی نی که ده بوو له کوپستانی گه ره ی گوله زه رده سه رکه وم، کوتیان: «خه تاره و نه و برۆ کرپوه ده بی» چوار تمه نم دا به کاربایی له گه لما بی. به راستی ته هلوکه پینه کی عه جایی! نه من چاوم هه لده هات له بهر کرپوه، نه کابرای به له د. به لام نه و زۆر به له د بوو، من دهستم ده قایشی پشتیندی نه و گرتبوو ده یکی شام.

نیوه راستی کوپستان پتر له حه فتا که س هه موویان مابوونه وه، ریگایان دهرنه ده کرد. کابرای به له د کوتی: «وا نه و فه قنیه ده به م تا سه ری و دیمه وه نیوه شاره زایی ده کم». له وی دیوی ره شانگیک هه بوو. کابراکه گه پاره. باییکی توند ده هات. سه ره ره و ژیر رامان کرد. کلوه کم به چلی داریکی دارستانه وه مایه وه، ناو پم لی نه داوه، کوتم: «هه موو شتینکم له ده ست چوو، با نه و کلوه ش بۆ تر بی». چوو مه دینی به رده ره ش له ولاتی بانه. له مالیک لام دا که دوو ژن و کچیکی لی بوو. دیتتی نه و جوانانه ماندووی چه ند رۆژه ی هه ساندمه وه. له هه ره جوانه نازداره کانی کوردستان بوون. پاش گهرم بوونه وه هه ر نه و رۆژه به ته نیا و به نابه لدی چوو مه دنیه ک، سه رته زین، له ماله حاجیبه ک میوان بووم. حاجی قسه خۆش بوو، زۆر سه خی بوو. پینچ شه ش میوانی تریشی هه بوون، شه وی چلی پی دا که ندین، تیی وه شانند، به یانی که هه ستان نو یژ بکن، گویم لی بوو حاجی کوتی: «نه و فه قنیه هه لمه ستین، من پیم وایه که متر فییری نو یژ کردنه». که له خه و هه ستام حاجی جووتیک کاله ی بۆ هه لبه ستبووم، چۆغه کۆنیک ده لاقمه وه پینچا و به کابراییکی نه سپاردم که له ریگا ئاگای لیم بی. نه و رۆژه له ریگا به فریکی زۆر قورسمان لی باری. شه و چووینه دنیه ک، سیاوما، له ناو جه نگه لی چوغولدا یه له بانه. فه قی بووم، پینش نو یژیم بۆ کردن. زۆرم دوما بۆ خویندن.

شه و دانووله ی گه نم و نانی هه رزیان هه بوو بۆیان هینام سه بی به یانی نو یژم بۆ کردن و نووستمه وه. چینشته نگاو هه ستام له خه و، دیتم نه هلی دی هه موو دهورانده وری دیوه خان دانیشتون. کوتیان: «فه قی، زۆرمان نو یژی تر وه بهر دلی که وتوه. نه گهر لیره بمینی، زه کاتت ده ده یینی و پینچ بزنت ده ده یینی، دزی بخق و کاریه کانی بۆ خۆت. بچق له سه ر ریگای کانیش راوه ست، کچی هه ر که ست پی جوان بوو، لیت ماره ده که یین، مه لای ئیمه به و به مندالمان بخوینه».

به خوا هه ر به هه زار کیشه له ده ستیان خوم رزگار کرد. نه و رۆژه چوو م به ره و به سه ن، هیند به ره بار ییوو، لنگم نه ده گه یشته سه ر عه رز. ریگا ته پ بوو، شوین نه بوو، نابه له د بووم، ده پاش نو یژیکی دهرنگدا شوینی راوکه رانم دیت، پیندا رۆیشتم، چوو مه ناو دینی به سه ن، ماله کوخا. پاشان بیک هات، لاق و کاله ی له به فر مالیم، کوتی: «ره نگت وا زه رد بووه پیم و ابوو نیستا ده مری».

نه و شه وش چوو مه مزگه وت. سه بی نی دوو چنوداری عه راقی بزنیان پی بوو، ده چوو نه وه، ره گه لیان که وتم. ده بوو ریگا بۆ بزنی بشکینین. تا پاش نو یژ هات له گیان بووم. لاقم سه رمای بوو. کوتم: «من ده پۆم». ریگایکیان پی کوتم که من باشی تینه گه یشتم و دوی جۆبوونه وم له وان ریگام لی گۆرا. هیندیک له و کپوه چوو مه خوار، له دوور ره شایی دنیه کم به چاو کرد. پیم و ابوو نه وه نه و دنیه یه، که نه وان ده لاین. سه ر به ره و ژیر بی ریگا به ناو دارستاندا روو به دی رۆیشتم، به لام پاش سه عاتیک رۆیشتم که وتم ره شانگیک که به فری لی چوو یوه. قور بوو، له وی هه لخلیس کام تا گه یشتمه سه ر به ردیکی پان، خوم گرت وه.

که روانیمه لای خوارووم هه زار به هه زاریکه پیاو لئی ده تۆقی. وا دیته بهر زه ینم به قه ده ر خانوویه کی دووقاتی ده هاته بهر چاو. بیک پارچه به ردی لووس بوو. لاقی منیشی لی گیر نه ده بوو. له وی مامه وه. زۆرم هه لدا بگه ریمه وه. له قوربه که نه ده کرا سه رکه وم. به چنگه کپکه سه رده که وتم، له پیر هه لده خلیس کام، ده هاتمه وه سه ر به رده که. نه گهر راوه ستابام تا تاو به پ و قور بییه ستایه بۆ خوم نه گهر له سه رمان نه مر دبا م، ورج ده یان خواردم. هه ستیشم کرد که لاقم سه رما بر دوویه.

هرچی بیرم کرده، هیچ چاره‌م نه‌دی غیری ئینتچار. کوتم: «لو برده خوم هاندیرم، دهرم... جار به جه‌ه‌ندم. بچی پاش من شه و رز و به‌هار و هارون نایه؟» به‌خوا له پیشدا بوخچه‌ی کتیب و گۆچانه‌کم هارویشته خوار. نه‌وجا قوونم دایه سهر برده‌که و لاقم شۆز کرده‌هه و چاوم قوچاند و لو حوایه‌پرا خوم هانداشت. به‌لام نه‌مردم. چونکه به‌شه‌ش-حه‌وت میتیش له خواره‌هه به‌فر بوو که با رنیویه شیو و دۆلی نه‌و برده‌هه. به‌لام که چاوم هانه‌ئینا، وه‌ک له‌ناو چالوونکی قولدا بم، وایوو. جیگام له به‌فره‌که قوپا بوو. نه‌مجار به په‌لقازه روبه‌رووی خوم به‌فرم دپی و له جیگه‌بیک سهرم هینا دهر. گه‌رام، جیگه‌ی بوخچه و گۆچانیشم دیته‌هه. ده‌ستم وا چوووو، گۆی نه‌ه‌کرد. چوووه بلندایی‌بیک، روانیم جیگه‌بیک له به‌فر قوپا بوو، زانیم جۆگه‌ناوه. به‌ویدا رۆیشتمه نئیزیک دئی.

لوازه سه‌گی دئی، نه‌ویش سه‌گی نه‌و دارستانه، بزم هاتن و ده‌وریان دام. منیش هرچه‌ند ده‌ستم زۆر چوووو، به‌گۆچانه‌کم دیفاع له خوم کرد. به‌لام نه‌وان زۆری منیان ده‌برد و وه‌خت بوو په‌کم بکوی. له‌و ده‌مه‌دا کورنکی جحیل به بیله‌هه هاته هاروم خه‌لاسی کردم و چوووه دئی. دئی ده‌شت ماله و مزگه‌وتیشیان نه‌بوو. چوووه مالی کوربه‌که. هر خوی و خوشکی بوو، مالی تاریک و ته‌ر، لاقیان گه‌سک دام و ماستیان بۆ هینام و چای به کشمیشیان بۆ لینام. نه‌و نه‌نجینه‌ی سه‌خت ناویه‌تی. به‌لام له هه‌موو سه‌یرتر من له‌و حاله‌دا بووم، له‌و ده‌مه‌دا کچیکی کراس سووری به سیلسیله و فلفله هاته ژوروهه و کوتی: «وه‌ستا هارونه و بریقه‌ت پینه‌هه؟» بریقه مه‌قسوودی بریقه‌ی ده‌سمالان بوو. پنی و ابوو من جووله‌که‌ی ورده‌واله فروشم. کوربه‌که کوتی: «های ره زگت نیم، هرپی وه‌للا، نه‌وه مه‌لايه، خۆ جووله‌که نییه.» نه‌مجار پاش ئیوار بوو، کوربه‌که ریگه‌ی نیشان دام. چوووه نه‌نجینه که له‌سهر حدودی عیراقه.

له قه‌راغ دئی له مندالیکم پرسی: «ماله خه‌لیفه سالح له کوریه‌هه؟» (نه‌وه کورپی نه‌نجینه‌ی سه‌خت پنی کوتوووم). مندالیکه وه‌لاغی ده‌برده سهر ناوی. به‌جی هیشتن، کوتی: «له‌گه‌ل من وه‌ره.» که چووینه حه‌وشی، هاروی کورد: «بابه، میوانیکی دیکه‌شم بۆ هینای!» بابی کوتی: «نافه‌ریم، رۆلهم، میوزت ده‌ده‌می هی دوو میوانان.» ئایا نه‌و سه‌خاوه‌ته له‌ناو چ میلله‌تیک ده‌ست ده‌که‌وی، به کورپ بلی: «به‌رتیلت

ده‌ده‌می میوانم بۆ بگپنه‌وه؟» چونکه هه‌موو که‌س میوان راده‌گری.

چوووه ماله خه‌لیفه سالح. میوانیکی تری هه‌بوو. زۆری پی نه‌چوو ره‌فیه عیراقیه‌کانی منیش هاتن. نه‌و شه‌وه جلیان بۆ تی وه‌شاندین. سه‌بینه‌ی که‌وتینه ری له‌گه‌ل عیراقیه‌کان و چوووه سهر چۆمی نه‌نجینه که خه‌تی فاسیلی عیراق و ئیرانه. چۆم سه‌هۆل به‌ستبووی، به‌به‌رد شکاندمان. ریگه‌بیک چکۆله‌مان تیکرد بۆ بزنه‌کان. هه‌وه‌لجار من په‌ریمه‌هه. که گه‌بیمه نه‌ویه‌ر ناگرم کرده‌هه.

وه‌ختی له خوم روانی، وه‌ک چه‌که‌می سوورم له پیدا بی، هه‌موو لاقم شتلی خوین ببوو. ناوه سارده‌که بریبوو. شه‌وه چووینه کۆخیکی له قه‌راغ مه‌زرای ورچه‌ک، که نه‌و کۆخه هی میرد و ژنکی جحیل بوو به ته‌نیا له‌و چۆله‌ مالیان کردبوو. بۆ سه‌بی چووینه دنیه‌ک. ناوی بیوران بوو. به‌لام که چووین نوژی شیوان بوو. دیتم دئی ئالوزاوه و خه‌لک مالاتی خزیان راده‌گوزن. کوتیان: «ئیه لیره مه‌بن، نه‌وشه‌هه عه‌شیره‌تی پشه‌ری دین، تالانمان ده‌که‌ن.» «کوربه، نه‌دی حکومه‌تی عیراق؟» کوتیان: «به‌خوا پۆلیس به‌شه‌هه وه‌ده‌ر ناکه‌ون، نه‌گه‌ر هه‌زارمان لی بکوژن، به‌لام به رۆژ مومکینه نه‌وانیش بین و هاروی شیخ له‌تیفیشمان بگاتی.»

نیمه چووینه مزگه‌وت، روانیمان مه‌لای دئی که ناوی مه‌لا عه‌زیز بوو، خه‌لکی ترساندوهه، ده‌لی: «هه‌لین»، چونکه بۆ خوی مه‌ر و بزنی زۆر بوو، ده‌ویست دهر‌بازیان کا. کوتم: «ئیه چه‌ند تفه‌نگان هه‌یه؟» کوتیان: «سه‌زده.» «چه‌ند فیشه‌ک؟» «دوو سه‌ده.» کوتم: ده‌سا تفه‌نگیک و بیست فیشه‌ک بدن به من و کپه‌لا زۆر خه‌ته‌ره ته‌سلیمی منی بکه‌ن. نه‌گه‌ر تا سه‌بی هیشتم که‌س له‌لای منه‌وه بی، بکوژن. ئیوه‌ش دیفاع له هر چوار لوه بکه‌ن تا سه‌به‌هه.»

شه‌جعه‌تیان که‌وته به‌ر، کوتیان: «له‌ت و په‌تیشمان که‌ن، خانووان به‌جی ناهیلین تا لیمان بسووتین. یا نه‌للا، کوربه‌گه‌ل، مه‌لا عه‌زیز ترسه‌نۆکه، با بۆخوی هه‌لی.» به‌خوا نه‌و شه‌وه بۆ کیشکی دئی دانیشتن، به‌لام که‌س نه‌هات شه‌ری له‌گه‌ل بکه‌ین. سه‌بینه‌ی پلار و ساوار و چای ناشی پی ده‌گه‌را، هینده‌یان قه‌در گرتین. نه‌و رۆژه چووینه که‌ناپوی، که دنیه‌کی شیخ له‌تیفه. له مالی یه‌ک له بزنفروشه‌کان میوان بووم. شه‌وه له مزگه‌وت نووستم. به‌یانی پیش نوژی سه‌بی که‌وتمه ری به‌رهو سوله‌یمانی. که سه‌رکه‌وتم له نه‌زم (کیوکه)

سوله‌یمانیم لی ده‌رکه‌وت. که‌وتمه خه‌یالات و بیرکردنه‌وه. «خوایه چ خه‌ونیکه ده‌بیینم؟ من چه‌ند رۆژ له‌وه‌پیش ساحیب مال و خانوو و ژن و مندال بووم، نه‌مرد وه‌ک تازه هاتبمه دنیا، هیچ شک نابهم و که‌س ناناسم، ده‌بی چۆن بم و چۆن سهر ده‌ربیینم؟» بریارم دا که بچه مزگه‌وتان و بیمه فه‌قی وه‌ک قه‌دیم. به‌لام له قه‌راغ شار کوتم: نه‌مشه‌هه ماندووم، ده‌چم له هتلیک ئیستراحه‌ت ده‌که‌م، سه‌بی ده‌بمه فه‌قی.» له‌ناو شار له کابراییکم پرسی: «میهمانخانه له کوریه‌هه؟» کوتی: «بلی هوتیل، ده‌نا پۆلیس بزانی ئیرانیت، ده‌نگری.» بردی، هتلیکی پی نیشان دام.

شه‌وه چوووه قاره‌خانه، له‌پر که‌وته‌هه بیرم که من ناشنایه‌کی خه‌لکی پینچوینم هه‌یه، پینچوین به بوومه‌له‌رزه تیک چوووه، خه‌لکه‌که‌ی چوووه شارانی تر. ده‌بی نه‌و ناشنایه‌م لیره نه‌بی؟ له یه‌کیم پرسی: «نه‌ری مه‌لا عه‌بدوللا فه‌قی پینچوینی شاعیریکه لیره‌یه؟» کوتی: «به‌لی، دووکانی له‌سهر جاده‌ی تازه‌یه.» شه‌وه چوووه حمام و سه‌بی له دووکانیکی کتینفرۆشم پرسی. دووکانی مه‌لا عه‌بدوللا فه‌قیان پی نیشان دام، سلۆم کرد، نه‌یناسیم. کوتی: «به‌خیر بی، چۆنی؟ مندال چۆن؟ براژنم چۆنه؟ باره‌که‌ت فروشت؟» کوتم: «نامناسی؟ نه‌و قسانه چییه؟» کوتی: «نه‌وه له‌به‌رم کردوهه، بۆ هه‌موو مشتهریه‌کی لادنی ده‌لینم، بیناسم و نه‌یناسم.» کوتم: «من هه‌ژارم» ده‌ستی کرد به گریان. کوتم: «گریانی ناوی، عیلاجیک بکه، نابی به‌لی که‌س بزانی که من لیره‌م.» کوتی: «به‌لی یه‌ک نه‌فه‌ر هه‌یه ده‌بی بزانی و نه‌وه ده‌چم بانگی ده‌که‌م.»

رۆیشت، پاش توژیک هاته‌وه، پیاویکی عه‌ینه‌ک له چاری، پیری سمیل تاشراوی درژی، رانکوچغه پینه‌کراوی ده‌گه‌ل خوی هینا. کابرا هر له دووره‌هه کوتی: «نای نای گوم کرده نه‌و پشتینده گریچه ئیرانیانه‌ت؟ هه‌تیو، خۆ پۆلیس بتبینی، ده‌نگرن.» دانیشته به‌بی نه‌وه‌ی بلی ماندوو نه‌بی، کوتی: «غهم مه‌خۆ، نیمه‌ش زۆرجارمان خۆ ماندوو کردوهه و چیمان پی نه‌ماوه. رۆژیک ده‌بی هر سه‌رکه‌وین. هه‌سته با برۆین.» برده‌می ماله خۆی. هر نه‌وه‌نده‌ی نیو سه‌عات نه‌چوو که کاریکی وای کرد من شه‌رم نه‌که‌م و ماله وی به ماله خوم بزانی. نه‌مرد ده‌کرد به کچ و ژنی نه‌و: «چام بده‌نی، ناوم بۆ بین.» نه‌و شه‌خسه ناوی میرزا رحمانی بانه‌ی بوو که به حقیقه‌ت له دوایدا بوو به مامۆستای رۆحی و زۆر

شتی فیزکردم و هه‌روه‌ها پنا و په‌سنوی هه‌ژاران بوو، نه‌گه‌ر چی بۆخۆشی هه‌ژار و ده‌سته‌نگ بوو. میرزا رحمان چاکترین شه‌خسیکه که من له حه‌یاتما تووشی بوومه که هرگیز له‌بیر ناچیته‌وه. به‌لام داخی گرانم نه‌مرد که‌وا کورد هیندیک باوی په‌یدا بووه و هومیدیان هه‌یه، میرزا رحمان له خاکا نووستوه و گیا و گۆ له‌سهر گۆری شین بووه.

من له ئاوریلی سالی ۷۴دا چوووه به‌غدا و له‌و رۆژه‌هه برسایه‌تی و رووتی و نه‌داری و له‌ش به باریم ده‌ستی پی کرد. زمانم نه‌ده‌زانی، هیچ که‌سم نه‌ده‌ناسی. له خانیکی کۆنی ناخۆشدا ده‌ژيام که باسی ناخۆشییه‌که‌ی به کتیبیک ته‌واو نابی، چونکه هرزان بوو. منیش نه‌گه‌ر چوووه به‌غدا شازده دینارم پی بوو. مانگی دوو دینار کرپی خوم ده‌دا، باقی دیکه پنی به‌رپوه ده‌چووم و هر له به‌یانیه‌هه من به‌رم له دوکانان ده‌گرت تا ئیواره هر ده‌چووم ده‌مپرسی: «شوغل؟» (چی تریشم نه‌ده‌زانی)، سه‌ریان لی راده‌وه‌شاندم. رۆژیک کابراییک به کوردی لی پرسیم: «کوربه تو چ کاره‌ی؟» کوتم: «کوردم و غه‌ریبم و زمان نازانم، کارم ده‌ست ناکه‌وی» کوتی: «کوردی سا‌بلاغیت؟» کوتم: «به‌لی.» کوتی: «منیش سا‌بلاغیم و جووله‌که‌م و ناوم ییزمیايه، من کارت بۆ په‌یدا ده‌که‌م.» ویستی پوولم داتی، نه‌مویست، کوتم: «کار نه‌که‌م پوولی به خۆراییم ناوی.» کوتی: «ده‌سا ده‌عه‌وتت ده‌که‌م، نان بخۆ قه‌بوولم کرد و چه‌میکم خوارد، هینیکم هاته‌وه به‌ر، نه‌مجا کوتی: «بچۆ لای منه‌شی بلی کارت بداتی.»

کوتی: «بلی، ییزمیا ده‌لی کارت بداتی» که چووم پیم کوت، کوتی: «باشه، سه‌ری مانگ وه‌ره کاریکت بۆ په‌یدا ده‌که‌م.» هاته‌وه به ییزمیا و ت: «حه‌وت رۆژ ماوه بۆ سه‌ری مانگ، له‌و حه‌و رۆژه‌دا چی بخۆم؟» کوتی: «بچۆ ته‌کیه‌ی غه‌وسی گه‌یلانی، له دیوه‌خانی نه‌قیب کابراییکی لینه ناوی حوسین که‌ره‌ناچییه، سا‌بلاغیه. بلی: «من ییزمیا نارده‌ومی بۆ لات، کارم بۆ په‌یدا که.» چووم کا حوسینم دیته‌وه. پیاویکی پیری که‌چه‌لی قسه‌خۆش له‌سهر کورسییه‌ک دانیشتیو، قه‌لیاناوی ده‌کیشی. منیش که‌سیف و پیس و چلکن چووم، کوتم: «ییزمیا نارده‌ومی.» کوتی: «سا‌بلاغیت؟» کوتم: «به‌لی» کوتی: «چاییکی بۆ بین.» هر دانیشتم و هر دانیشتم، کابرا چی نه‌کوت. پاشان کوتم: «مامه، نه‌گه‌ر کارم بۆ په‌یدا ناکه‌ی، پیم بلی.» کوتی: «رۆله، کار په‌یدا بووه،

توش و هک من چم کرد بیکه و چم خوارد بیخو و خه لاس». لهو روزهه مام حوسین و نامینهی ژنی که هرتک پیر و فقیر بوون، بوونه باوک و دایکم له غوربهت. روزهه له گهل کاحوسینا ناوپرژینتی قهسری نهقییمان دهکرد، دهمانمائی و کاشیمان مهسح دهکرد و نانمان دادهنا. پاش خه لاس بوونی هه موو کاریک خوشمان نانمان دهخوارد. مانگی ره مهران سهرانسهر ئه کارهم کرد. کاحوسین پینی کوتم: «سهری مانگ مهعاشت بۆ دهستینم له نهقیب» به لئی روزهی چیژن نهقیب چواریکه دیناریک که حهقی روزهی کارگره ریکه بۆ نارووم، منیش نه مویست، مام حوسین کوتی: «کاری بۆ مهکه».

دیسان که و تمهوه کارپه یادکردن، پاش زهحمهت و گه رانیکی زور له رهستورانیکی دامه زرام که ئاو تیکم و وهلات گهسک دهم و کاشیی عهززی ژورهکان به په رژیکی نمناک بمالم، مانگی چوار دینار پوول و خواردم بدهنی و شهویش له سهربانی رهستورانه که بنووم. دهیی ئهوه بزانی که له بهغدا هاوینان دهرهجهی گهرما له بهینی چل و پینچ و چل و ههشت دهرهجه دایه، منیش لهو دهمه دا له رهستورانه بووم. سهعات پینچی بهیانی هه لدهستام له خه، گهسکم هه لدهگرت و دهممائی و له پاشان به کوته تهلیسی تهز کاشیم دهمالین. ئهوجار میز و سهنده لیم ریک دهخستن که پتر له چل میز بوون و ههریکه چوار کورسی بوو. ئهوانه شم هه مووی به په رژی خاوین دهتهکاند و دهممالین.

ئینجا له سهعاتی هه شتهوه مشتتری پهیدا ده بوون بۆ بهرچایی خواردن. ده بوو من ئاویان بۆ بهرم و دواي خواردن قاپه بهتالهکان هه لگرمهوه و بیبهه بۆ قاپشور. مهخسوسه سن له سهعاتی یازده تا دووی پاشنیوهه بۆ که وهختی نانی نیوه روزهی بوو، نه من وه نه گارسون بیک دهقیقه شه نه مانده توانی به روزهستن برۆین. وهک بارگینی عهجه مان هه موومان یزرغه بیووین. هه موو بهری پیم کاره کاری بوو، له سهعات دوو تا دوو و نیو خه لک نه دههاتن. دهیانکوت: «ئیهستراحت بکن» حهتتا له ئاودهستیش نه یانده هیشته ئاو به خندا کهین، که ئاو هیهچ قییمهتی نییه له بهغدا. ئهوجار بهو گهرمایه نه یانده هیشته له بهر سنیه رانیشین، چ جای بنووین. دهیانکوت: «مهبادا مشتتری بین و بتانبین. مه نزهه تان پیسه» بهو گهرمایه دهچووم له سهربان رادهکشام که لاقم تۆزیک بحهسینتهوه. بهلام له ئارهقدا

شهتل ده بووم. له سنی و نیوهوه ده بوو من ئهوه هه موو میز و سهنده لیبانه بیز مه سهربان، سهربانیش بمالم. ئهوجار هه موو شتیک ریک بخم بۆ گارسونان. ناوپرژینتی حهوش و سهربان ده بوو بکهه.

ئهوجار دیسان مشتتری دادهبارین، ئاو تیکم و قاپی بهتال هه لگرمهوه و پیم لهسهه خه یابان جگهره یان بۆ بکرم، سهرباری هه موویش بینگاری خاوهن رهستوران و گارسونان که منیان له جیاتی کلهت و نۆکر دهکار دینا و کاری ماله خویان پی دهکردم. ئهوه ده بوو هه لیم و هه لسهو پیم تا سهعاتی دوازدهی نیوه شهوه. ئهوجار رهستوران چۆل ده بوو. ده بوو میز و کورسیان هه موو بینمهوه خوار و سهربان گهسک دهمهوه، پرزه و زیل و زالی ئارهقخوران بخمه ناو سندووقی زبلهوه. ئهوجار باغچهی حهوشی رهستوران ئاودهه. له سهعات دوو دهیانکوت «برۆ بنوو». دههاتم له سهربان حهسیره شریکم رادهخست و جلهکانی خزم دهکرده سهرین. ئهوه دوو سهعاته رادهکشام. له سهعات پینچ دیسان هه مان پت و هه مان سینگ. کارهکه دهستی پی دهکردهوه. له سهعات حهوت و نیوی بهیانی دهیانکوت: «وهرن تان بخزن». من و قاپشور و شاگرد که بابچی که ئهوه ئیمه ته بهقهی له هه مووان په ستر بووین، دهچووین. بینکی حه بیکیان له «روحی شهکر» بۆ دهخستینه ناو کوپیک چاوه و بینکی سه موونیکی رهقهه لاتووی دوینی که ئیتر تازه کهس نهیده خوارد و ده بوو فری بدری ده یانداینی.

له بیرمه روزهی که سه موونه رهقهکه بۆ به ته نیا نه دهخورا، دهستم برد دهسکیم که رهوز هه لگرت (که سنی دهسکی به فلوسیکه) که بیخمه ناو سه موونه کهه. کابرای ساحیب رهستوران چاوی لی بوو، هات، له دهستی ستاندهوه و سنی چوار جنیوی قهلهوی تهحویل دام. روزهی بانگیان کردین که وهرن که باب بخزن. بۆ ئیمه زور شتیکه عه جایب بوو. باوهرمان نه دهکرد، بهلام که چووین دیتان گزشتیان لی بۆگه نیو بیوو، به جۆزیک له بهر بۆگه نی نه تده توانی لی نیزیک بیبهوه. هه ر وهک سه گنیک تۆپیی و با بۆنه کهت بۆ بینتی. هه ر هه لاتین، کوتمان: «بابه، حاشا لهو که بابهی که پینی دهرمین، سه موونی خومان دهنی و بهس» دیسان چند جنیونیکمان پی گه یشت، کوتیان: «نیوه فیزی قه قیری و شت نه خواردن بوون، گوشت ناخن، سه موونتان دهوی، ئاخه بۆیه خودا ناتانداتی». نیوه رژیان و شهوانه پاش

خه لاس بوونی مشتتری هه ر بینکی له دهووبیه کدا وهک چیشتی مجور تیکل: برینجی رهقی بن مه نجهل، ورده گوشت و ئیسک، باینجانی سووتاو و بیبار، خولاسه لهو هه موو مه نجه لانه هه رچی مابووه، بۆیان لیک ده داین و بینکی سه موونیکیان ده داینی و حه قمان هه بوو به فراوی لهسهه بخزینتهوه. ئیستاش بۆیه بیک دیوانم له دیوانی خزم نیو ناوه «چیشتی مجور»، تا هه موو جارئ نه وهه و بیبر بینتیتهوه.

نوو مانگم بهو جزره رابوارد. سهری مانگی هه وهل هه ر تهره یان داین و مواجبه که یان نه داینی تا سهری مانگی دووهه. ئهوجار کوتیان: «بهخا نابوت بووین و پوولتان نادهینی». هه رچی داد و هاوارمان کرد، بی فایده بوو. قاپشوره که چوو شکایهتی کرد. دوو پولیس هاتن. دهست بهجی خاوهن رهستوران داینان و بینکی چاره کیک ئارهقی بۆ هینان و خواردنی دانی. بهخا پولیس پولیس بی وهرگه رانه گیانی قاپشوره که به شق و زاله بردیان بۆ حه پس. ئیتر ئیمه نه مانویرا فززه ی بکهین. حهسیره شهکهه م پینچاوه و لهسه رشان بردهوه لای تهکیه ی غهوسی، مائی مام حوسین. ئهوجار پاش چند روزهی مام حوسین دایمه زراندم لای سهید برایی نهقیب، که ئهویش ئاموزای سهید نهقیبی غهوسه. مانگی چوار دینار و خواردم بدهنی و شهوانه شه له تهکی غهوس بنووم.

ئهوه سهید برایمه ۵۴۰ خانووی به ئیچاره ده دا که موکی خزی بوو. باغیکی هه بوو خورما و پرتهقال. ئهوه سالی من له لای بووم، به ۷۴۰۰ دینار به ئیچاره چوو بوو. دهیانکوت پینچ ملیون دیناری له بانکدا هه یه. ئۆتۆمیل و قهسری توو نه ندر تووی و قهسری کورپی هه ر باسی ناکری که چون بوو. بۆ خزی ژنی نه مابوو. نۆکریش من و شوفیریک و سؤفییهکی ئهفغانی و کورپیکی هیندی و کله تیکی جوانکه لهی حیز و دوو پیزیژی له لا بوون. کاری من ئهوه بوو له گهل کله ته که وهتاغی دانیشتن و نووستی سهید برایم ریک خهین و وهختی تان خواردن ده بوو من نانی بۆ بهرم و له بهرچاوی خزی ماستاوی بۆ بکهه. چونکه من ئیختساسی بووم له ماستاو درووست کردندا. هه موو چیشته نگاو یک له گه لی سواری ترومبیل ده بووم دهچووینه باغه کهی تا سهعاتیک دواي نیوههه.

زور سهیر بوو ئهوه باغهی کوتم به ئیچاره ی دابوو، هه موو روزهی دوو سنی قه رتاله ی خورما دههیناوه، بهلام

نهیده هیشته نه من نه شوفیر ده نکیک خورما بخوین. کابرای باغهوان به دزیبهوه پینی کوتین: «هه موو روزهی دهسهه ی خختان بدن به من، خورماتان بۆ تی دهکهه. چون ئهوه سهید برایمه نه وهنده پیس و چرووکه، هه رچهند باغ له ئیچاره ی مندایه و ئهوه هیهچ زهره ر ناکا دیسان پینی ناخوشه منیش بیبهخشم». ئهوه دهوله مهنده روزهی جومعه سهه فلوس، فلوس فلوسیه که له ناو کیسهیهک دهکرد و به قه قیرانهوه دهگهرا، پهکی فلوسیک یا دوو فلوسی ده دانی. بهره باسیان دهکرد که زور سهخیهه. کهچی تهگه ر هیندی و پاکستانی دههاتته لای، چوار شاییشی لی وهرده گرتن. نهیده هیشته له وهختی بینگاریشما روزه نامه بخوینتهوه. دوژمنی خویندهواری بوو. روزهی کوتم: «نهفه ندی، چ زیانی هه یه بۆ تۆ که من روزه نامه بخوینتهوه؟» کوتی: «من نامه وی عیلمی شهیتانی فیز بی».

گه لیک روزهی مندالی کورکه ی دههاتن، ده بوو من بیمه له لهی مندالان و بیانگیزم و تاگام لیبان بی و تهگه ر ماندوو بوون به باوهش هه لیبان گرم. به لئی نیسهبت به رهستورانه که حالتم زور خوش بوو. بهلام قهده ریک نهخوش کهوت، به حه یاتم ترسه نۆکی وام نه دیوه. بهو سهه و سیما و ریش و په شمهوه روزهی هه ر دهگریا، دهیگوت: «دهمرم». هه ر چاریک که بچووا ئاودهست، ده بوو من و نووریهه - کچه جوانه کهی کلهت - به تهخته هه لیکرین و له بهر ئاودهست داینین. هه ر له ئاودهست هاتبا دهر خزی لهسهه تهخته که رادهکشام و دهمانهیناوه جینگا کهی خزی له ناو باغچه ی قهسر.

شهویک درهنگ که دهگه لی دهچوموه مائی، له پینشهوه ده روزهیستم، چونکه له تاریکی دهترسا. له پلهکان سهه رکهوتین، دوپشکیم دیت و پیناقه م پیدا دا و کوشتم، کوتی: «ئهوه چ بوو؟» کوتم: «دوپشک». ئیتر بیباری بیباری بویری لهو پلیکانانه سهه رکهوی نه بهدنه. رینگا کهی گۆپی. به ریزه پلیکانیکی دیکه دهچوو. جا هه ر به منی دهکوت: «بهخا راسته کورد له هه موو میله تیکی تازاترن». سهه جاری له مهجلیسان گپراوه که ئهوه نۆکره کورده ی من به پینه قه دوپشکی کوشتم...

بهلام له ئاخه و ئۆخری مانگی سینه مدا بوو خواردمان زور کهه ده درایه. تیزم نه دهخوارد. روزهی مام حوسینم کوت. بهلام سهید برایم کوتی: «هه ر ئهوه یه، زیادی ناکهه». له لای روزهیستم. مواجیبی مانگ و نیویکم له لای بوو. که زانیی

رؤیشتووم، پاره‌کسی نهدامی و کوتی: «دهیده‌مه پزلیس، عه‌سکریی نه‌کردووه». به‌خوا گویم نه‌دایه. تۆزیک فیروی عه‌ره‌بی بیووم. پتر له‌خزم راده‌دی کار په‌یدا بکه‌م.

نه‌مجار چوومه لای وه‌کیلیکی دادگوسته‌ری ناری عه‌بوود شالچی بوو. مانگی به‌حوت دینار و نیو، نانی نیوه‌پزوشی بۆ بینم و بۆ خۆشم بخوم. ئیداره‌کسی چوار وه‌تاغ بوو، رۆژی خاویتم ده‌کرده‌وه و نیوه‌پزویان ده‌یناردم بۆ ماله‌ خویان نانی بۆ بینم. ماله‌کسیان به‌ دوو مه‌رحله‌ی ئۆتۆپووس ده‌چووم. پاشان بیست ده‌قیقه به‌ پی ده‌گه‌یشتمی. ئه‌ویش چل فلوسی دهدامی، حقی ریگه. چل ده‌قیقه‌ش به‌ پی ئه‌و سهر و ئه‌و سهر، به‌و حاله‌ نامم بۆ دینا. له‌و ده‌مه‌دا مانگی کانوونی سانیی چل و هه‌شت به‌سه‌ردا هات که میله‌ت قیامی کرد بۆ زیددی په‌یمانی پورتیسمووت و بوو به‌ میتینگ و موزاهرات، من رۆژانه پاش خاویتم کردنه‌وه‌ی وه‌تاغه‌کان به‌ په‌له ده‌چووم ره‌گه‌ل میتینگ ده‌که‌وتم. ناکری باسی ئه‌و قیامه‌ته تاریخیه‌ت ئیستا بۆ بکه‌م، به‌لام ده‌زانی که زۆر گه‌نج به‌ کوشت چوون و په‌یمانیکی له‌ ئینگلستان به‌ مه‌ره‌کب نووسرا، خه‌لکی عیراق به‌ خوین کوژاندیانوه‌ و په‌یمانیان پی هه‌لوه‌شاند.

رۆژیک له‌ رۆژان که پزلیس ته‌قیان لی کردین، کابراییک له‌ ته‌نیشته‌ منه‌وه بوو، ته‌نگیکیان له‌ سه‌ردلی دا، که‌وت. من غارم دا هه‌لیگرم و بییه‌مه په‌سکوچه‌ییکه‌وه. که‌ من له‌سه‌ری داهاتمه‌وه له‌په‌ر به‌ هه‌موو هیزیکیه‌وه قوتاغه ته‌نگیکیان له‌ مورغه‌ی پشتم دا، که‌وتم، که‌ ده‌ستیان دا پیلم بمه‌بن، له‌و ده‌مه‌دا دیسان جوانه‌کان ده‌ستیان کرده‌وه به‌ خشت و به‌رد باران له‌ پزلیسه‌کان. پزلیس هه‌لاتن و منیان به‌جی هیشته و که‌لاکی کابراش به‌جی ما. به‌ لاره لاره‌وه چوومه مالی کاک حوسین. له‌وی که‌وتم. پاش دوو رۆژ چوومه لای ئاغاگه‌م. کوتم: «نه‌خۆش بووم، بۆیه نه‌هاتووم» نه‌گه‌ر هه‌زار جنیوی پی دابم، که‌مه. کوتی: «پنم وایه تۆ هه‌موو رۆژ ده‌چییه میتینگ دان» به‌ هه‌زار سویند کوتم شتی وا نییه. نوای چوار رۆژیک دیتم عه‌بدیکی ره‌شی راگرتووه و منی ده‌رکرد. کوتم که رۆژانه ده‌چووم نامم بۆ دینا، به‌لام رۆژانی جومه‌ ده‌یکوت: «برۆ و مه‌یه‌وه تا ئیواره». کورپیکی دیکه هه‌بوو، فه‌راش بوو له‌ مه‌حه‌که‌مه، تورکه‌من بوو. ئه‌و رۆژی جومه‌ ده‌هات و من ده‌پزیشتم. رۆژیک پرسیم، کوتم: «بۆچی رۆژی جومه‌ ده‌لی مه‌یه‌وه و تۆ دینی؟» کوتی: هه‌رچه‌نده ئه‌و وه‌کیله

ژنی جوانیسی هه‌یه، به‌لام رۆژی جومه‌ قه‌حبه دینیتته ئیداره‌کسی تا ئیواره، من خزمه‌تیان ده‌که‌م و ده‌زانی که تۆ کوردی و شتی وا قه‌بوول ناکه‌ی، ده‌زانی کورد هیشته بۆنی مه‌ده‌نییه‌تیان به‌ لووتی نه‌گه‌ییوه».

دیسان بیکار مامه‌وه، له‌و به‌ینه‌دا ره‌فیقی باش و خۆشه‌ویستم په‌یدا کردبوون. ره‌فیقیم که نوای مه‌حمود نه‌حمه‌د بوو، رۆژیک پی کوتم: «نه‌گه‌ر بچی شاری کووت، له‌وی ده‌تکن به‌ عه‌مه‌له و به‌ سه‌ر فه‌له‌ی قوره‌کاری راده‌گه‌ی، رۆژی به‌ چوارسه‌د فلووس و جیگه‌ی نووستیشت ده‌ده‌نی». کوتم: «ده‌جم، مانگی دۆزه دینار زۆره بۆ من». کاغه‌زیک دامی بۆ موه‌ندیسیکی کورد له‌ کووت. له‌وی دامه‌زرام و ناردمیانه شاریک که نوای نه‌عمانییه‌یه، ئه‌و شاره ئاساری نه‌عمانی بنی مه‌نزهری که بارامی گۆری به‌خۆ کردووه، لئی. ئیداره‌ی پزلیسی ئه‌ویمان ته‌عمیر ده‌کرده‌وه. شه‌وی له‌ په‌کیک له‌ وه‌تاغه‌چۆله‌کاندا ده‌نووستم. زستان بوو. زۆر سه‌رمام ده‌بوو. مزگه‌وتیکی سوئییانی لی بوو، مه‌لای مزگه‌وته‌که کوتی: «وه‌ره له‌ حوچه‌ییکی مزگه‌وت بنوو» شه‌وانه به‌ره‌ی مزگه‌وته‌که‌م بۆ خۆمدا ده‌دا و چای گه‌رم ده‌خواردووه، ئیتر له‌ده‌ست سه‌رما خۆم دزییه‌وه.

ده‌بوو له‌ سه‌عاتی پینچی به‌یانییه‌وه بچه‌ سه‌ر کار. فه‌له‌ی عه‌ره‌بمان هه‌بوون. ئه‌و فه‌قیرانه به‌ پینخاوسی و به‌ کراسیکی ته‌نکی دیری له‌و سه‌رمای به‌یانه‌وه تا دوازه‌دی نیوه‌رۆ یه‌ک وچان کاریان ده‌کرد. له‌ سه‌عات دوازه‌ تا دوازه‌ و نیو وچانی نان خواردنیان بوو. ده‌نکی ره‌ش له‌ناو برینجا هه‌یه، پی ده‌لین «داپووجان» که له‌ کوردستان فرپی ده‌ده‌ن، چونکه هینده تاله، مریشکیش ناخۆن. له‌وی ئه‌وه له‌ دووکاندا ده‌فرۆشرا، فه‌له‌کان ئاردی ئه‌و داپووجانه‌یان به‌ ئاو ده‌گرتووه وه‌ک سه‌وله‌ی سه‌گان، ده‌یانهاویشته سه‌ر ته‌نه‌که‌ییکی ره‌ش، هه‌روا تۆزیک خۆی ده‌گرت، ده‌یانخوارد. له‌ دوازه‌ و نیوه‌وه تا پینچ و نیو دیسان کاریان ده‌کرد. هه‌موو رۆژی به‌ سه‌د و په‌نجا فلووس، ده‌ سووپه‌تینکا که ئه‌وان فه‌له‌ی حکومه‌ت بوون و قانونیش ده‌یکوت: «ده‌بی فه‌له‌ هه‌شت سه‌عات کار بکا و هیچ نه‌بی، ده‌بی دوو سه‌د فلووس وه‌رگری». ئه‌مجار به‌و حاله‌ش موه‌ندیس و سه‌ر عه‌مه‌له به‌رتیلیان لی ده‌ستاندن که کاریان پی بکن.

رۆژیک به‌ فه‌له‌ییکی جحیلم که خیزی بۆ ئه‌وانی دیکه

تی ده‌کرد، کوت: «هه‌و کابرا پیره ماندوو ده‌بی، زۆری بۆ تی مه‌که». ئیواره هه‌موویان لینیان پرسیم: «تۆ له‌ کوپرا هاتوویی؟ چ میله‌تیکی؟» کورپه‌ بۆچی ده‌پرسی؟ کوتیان: «چونکه ئه‌وه چاریک له‌ ژانماندا بیینین سه‌ره‌مه‌له‌ییکی جنیومان پی نه‌دا و ده‌شلی روحم به‌ پیر بکن». نه‌گه‌ر په‌کیک چلیکی کاهووی چوار فلوسی بخواردبایه و گه‌لا پیسه‌کانی فرپی بدایه، فه‌له‌کان گوپچرینه‌یان له‌سه‌ر ده‌کرد. شه‌ویک من و وه‌ستای به‌ننا و نه‌چار به‌ چراوه چوین، شه‌واره‌مان کرد، حوت کوترمان له‌ ته‌ویله کوپینکا گرت. فه‌له‌ییکی پاراوه، کوتی: «بۆتان خاویتم ده‌که‌مه‌وه، سه‌ره‌پی و جه‌رگ و ریخۆله‌ی ئه‌و کوترانه‌م ده‌نی».

ئه‌و شه‌وه زۆر سارد بوو. باران ده‌باری. نیوه‌شه‌وه که هه‌ستام له‌خو، چوومه‌ ده‌ر، ده‌بینم وا چه‌پله‌ ریزانه و گۆرانی کوته‌ له‌ ژووری فه‌له‌کان. چوومه‌ پشت په‌نچه‌ره، گویم هه‌لخست. به‌ قامیشه‌ رزیو ئاگریان کردۆته‌وه و ته‌نه‌که‌یان له‌سه‌ر دانابوو. ریخۆله‌ و سه‌ره‌پی کوتریان ده‌برژاند و چه‌پله‌ریزان و گۆرانیان بۆ ئه‌و جیژنه‌ بوو. ئیتر سه‌رما و سوژ و هه‌له‌ریزه‌کانیان له‌بیر چوویوه. گویم لی بوو، ییکیان کوتی: «چی دی قامیش مه‌سووتین، سبه‌ی ده‌رمان ده‌کن» ییکیان جوابی داوه، کوتی: «نا، ئه‌و عه‌زیزه (ناوم عه‌زیز بوو له‌وی)، کورپیکی باشه، بۆمان ده‌پۆشی، سبه‌ی زوو راستی پی ده‌لین».

رۆژیک کوتیان: «ئه‌وه‌رۆ سه‌ره‌مه‌له‌ی دیکه لیره‌ نین. تۆ نه‌گه‌ر دوو سه‌عات ئیجازه‌مان بده‌ی، ئیمه‌ بۆ خۆمان به‌زم و ئاهه‌نگ ده‌گرین و که‌یف ده‌که‌ین». ئیجازه‌م دان. پیم وابوو بۆ خویان چیشته‌ برینج لی ده‌نین. پاش تاویک که هاتمه‌وه لایان، دیتم ئه‌وا خورم‌ای زه‌دی که له‌به‌ر خرابییان کیلوی به‌ هه‌شت فلووس بوو، له‌ پیش خویان هه‌له‌پشتبوو، ده‌یانخوارد. کوتم: «ئه‌وه ئاهه‌نگه‌که‌تان خورما بوو؟» کوتیان: «بی ئه‌وت پی که‌مه؟» په‌کیکیان سویندی خوارد کوتی: «له‌سه‌ر ئه‌م هه‌موو هه‌رزانیه‌ش دوو سه‌اله‌ تیرم خورما نه‌خواردووه. سه‌د و په‌نجا فلووس چی بۆ نان و ئاوی عایله و خۆم خه‌رج بکه‌م و چییان بۆ بده‌م به‌ به‌رگ؟ له‌ سالیشدا پتر له‌ دوو مانگ کارم ده‌ست ناکه‌وی».

حیکایه‌تی وام به‌ هه‌زاران له‌لایه که خۆم دیومه ناتوانم بۆت بگۆرمه‌وه. به‌لام من هه‌موو رۆژ و هه‌موو شه‌وه بۆ حالی ئه‌و بیچارانه و هه‌زارانی دی له‌ فه‌للاح و فه‌قیران چه‌ند جار

ده‌گریام، ده‌مکوت ئاگرم تی به‌ریوو. کوتم: «نازیم لیره‌ ئه‌و حاله‌ی بیینم، ده‌جمه‌ به‌غدا» هه‌رچه‌ند هه‌ولیان له‌گه‌لم دا، موه‌ندیس کوتی: «مه‌رۆ، تۆ ئه‌مینی و لیم نادزی، رۆژی مه‌عاشته‌ بۆ ده‌که‌مه شه‌شسه‌د فلووس». نه‌متوانی چاوم له‌و حاله‌ په‌ریشانه‌ بی. سیپالم پینچاوه و هاتمه‌وه به‌غدا.

نیزیکی مانگی کارم ده‌ست نه‌که‌وت. ئه‌و پوه‌لی له‌ نه‌عمانییه‌ پاشه‌کۆتم کردبوو، هه‌مووم چوو. که‌وته‌وه موحتاجی و برسیتی. له‌ پاشان رۆژیک هه‌وه‌نیکم دیت، کوتی: «تۆ عه‌ره‌بی ده‌زانی، من ده‌ستمایه‌ی دوکانیکت ده‌ده‌می، پیکه‌وه شه‌ریک ده‌بین». ئه‌وه سه‌ره‌به‌هاری سالی چل و هه‌شت بوو، دوکانیکی کتیفرۆشی و ورده‌واله‌مان دانا له‌ به‌غدا. ناومان نا «مه‌خزه‌نوشووه‌دا»، به‌ نوای شه‌هیده‌کانی قیامی میله‌ت. دوکان قازانجی نه‌کرد، به‌لام نانی ئیمه‌ لی په‌یدا ده‌بوو. نوای ره‌فیقه‌که‌م کوتی: «من ده‌یفرۆشم». له‌ مایه‌کسی شه‌ش دینارمان زه‌ره‌ر کرد. دیسان ده‌ست له‌ گۆنان دریزتر به‌ره‌لا بوومه‌وه. ئه‌مجار پاش چه‌ندیک چووله‌که‌کسی هه‌وه‌لم کوتی: «تۆ سه‌ره‌پشته‌ی دوکانداریت په‌یدا کردووه، نه‌گه‌ر موحه‌سیلینی کورد ده‌ناسی، ئه‌وانه‌ پوه‌لیان بۆ دی، بیست دینار و سی دینار له‌سه‌ر یه‌ک بۆ مخاریجی چه‌ند مانگی، لینیان وه‌رگره، دوکانیکی دانی. ئه‌وان ورده‌ ورده‌یان ده‌ویته‌وه». به‌و حیه‌یه سه‌د دینارم وه‌رگرت له‌ هه‌شت نه‌قه‌ر موحه‌سیل. ئه‌مجار چووله‌که‌که‌ ده‌لالی بازار بوو، کردیمه‌ ئاشنای دوکانداران و بۆم بوو به‌ زامن که شتم بده‌نی و نه‌گه‌ر فرۆشرا بیانده‌مه‌وه. دوکانیکم دانا، دیسان هه‌ر به‌ نوای «مه‌خزه‌نوشووه‌دا». هه‌م ورده‌واله‌م ده‌فرۆشت و هه‌م کتیب.

حیزیکی فاشیست هه‌بوو، که حیزی ئیستقلالیان پی ده‌کوت. شه‌ویک ئه‌فرادی ئه‌و حیزی هه‌جوومیان کرده سه‌رم، شووشه‌یان شکاندم، کتیبه‌کانی ده‌ستی چه‌پیان هه‌موو دراند و مه‌خسوسه‌ن ئه‌وی به‌ قه‌له‌می عه‌زیز شه‌ریف و عه‌بدوله‌رحمان شه‌ریف بوو. هه‌ره‌شه‌یان لی کردم که ده‌بی نوای مه‌خزه‌نه‌که‌م بگۆرم. به‌لی، ناوم نا «مه‌خزه‌ن موختار» و ته‌رکی کتیفرۆشیم کرد. به‌لام دووکانه‌که‌م زۆر باش بوو. نه‌گه‌ر باشیش بوو بۆخۆم هیچ ئیسراحه‌تم نه‌بوو. هه‌ر له‌ سه‌عات پینچی به‌یانی تا سه‌عات دوازه‌دی شه‌وه‌به‌ته‌نی له‌ویدا به‌پینه‌ راده‌وه‌ستام. خواردنیشم ئه‌و چه‌ند سه‌اله‌ هه‌ر سه‌موون و شه‌ریه‌تی پیس بوو. هیند زه‌عیف و لاواز بیووم،

بهره‌مه‌کانی ماموستا هه‌ژار

- ۱- ئاله‌کۆک (شعیر)، ۱۳۲۵ هه‌تاری (۱۹۴۶)، ته‌وریز.
 - ۲- به‌یتی سه‌ره‌مه‌ی (چیرۆکه‌ شعیر)، ۱۹۵۷، دیمه‌شوق.
 - ۳- مه‌م و زینی خانی، هه‌ژار کردوویه به موکریانی. چاپی به‌که‌م، به‌غدا، ۱۹۶۰، چاپی دووهم، تاران، ۱۹۷۹، چاپی سینیهم ئیتالیا، ۱۹۸۹.
 - ۴- بۆ کوردستان (شعیر): چاپی به‌که‌م، کوردستان، ۱۹۶۶، چاپی دووهم، کوردستان، ۱۹۶۹، چاپی سینیهم، تاران، ۱۹۷۹، چاپی چوارهم، سوید، ۱۹۸۹.
 - ۵- چوارینه‌کانی خه‌بیام، وه‌رگنیاوه‌ی هه‌ژار، چاپی به‌که‌م، کوردستان، ۱۹۶۸، سی چاپی دیکه (?)، چاپی تازه، تاران، ۱۳۶۹ (۱۹۹۱).
 - ۶- شه‌ره‌فنامه، هه‌ژار کردوویه به کوردی، چاپی به‌که‌م، نه‌جف، ۱۹۷۳، چاپی دووهم، تاران، ۱۹۸۱.
 - ۷- هه‌زی گاوان، نووسینی مسته‌فا جه‌واد، هه‌ژار وه‌رگنیاوه، به‌غدا، ۱۹۷۳.
 - ۸- یک له په‌نای خال و سیفری بن برانه‌وه (عه‌لی شه‌ریعه‌تی: یک جلوش تابی نهایت صفرها)، تاران.
 - ۹- ئاری برا، وا رابرا (عه‌لی شه‌ریعه‌تی: آری این چنین بود برادر)، تاران.
 - ۱۰- عنیرقان، به‌رامبه‌ری، ئازادی (عه‌لی شه‌ریعه‌تی)، تاران.
 - ۱۱- دایه، باوه، کن خراوه (عه‌لی شه‌ریعه‌تی: پدر، مادر، مامهمیم)، تاران.
 - ۱۲- دیوانی مه‌لای جزیری (هه‌ژار شه‌رحی لی‌کره‌وه)، تاران، ۱۹۸۲.
 - ۱۳- قانون در طب (شاکاری نین سینا)، هه‌ژار له عه‌ره‌بیه‌وه کردوویه به فارسی. حه‌وت به‌رگه و سنی به‌رگی لی چاپ کراوه.
 - ۱۴- هه‌نبانه بۆرینه (فه‌ره‌نگی کوردی- کوردی- فارسی)، به‌رگی به‌که‌م (ئ-س)، تاران، ۱۳۶۸، به‌رگی دووهم (ش-س)، تاران، ۱۳۷۰.
- بێجگه له‌م به‌ره‌مانه، هینده‌ی ئیمه ئاگادارین، ماموستا هه‌ژار کۆمه‌لی به‌ره‌می دیکه‌ی هه‌ن که هینشتا چاپ نه‌کراون. له هه‌موویان گرنگتر نوون: ته‌رجه‌می قورئانی پیرفۆ بۆ کوردی و بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی. □

بابا تاهیری عوریان

ژیانی و ... لیکدانه‌وه‌ی چهند چوارینه‌یه‌ک له شعیره‌کانی.

به‌پنی بیروپای ئاینی یارسان

فه‌می کاکه‌یی

تاکوو ئیستا به‌لگه‌یه‌کی بڕوایینکراوی ئه‌وتق به‌ده‌سته‌وه نییه، که سالی له‌دایکبوونی بابا تاهیر ده‌ست نیشان بکات و باسی چۆنیتی ژیان و رۆژگاری ئه‌و بکات. ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌م مه‌به‌سته کراونه‌ته سه‌رچاوه هه‌ندی به‌لگه‌ی ده‌ماوده‌من، وه‌کو:

«راوه‌ندی» خاوه‌نی کتیی «راحه‌ الصدور» ده‌باره‌ی بابا تاهیر ده‌گنیه‌توه و ده‌لێت: «کاتی توغول به‌گ دێته هه‌مه‌دان سی‌ک‌س له پیاوچاکان به‌سه‌ر کۆی خدره‌وه ده‌بن: بابا تاهیر، بابا جه‌عفر و حه‌مشاده. کاتی سولتان ده‌یانینیت له‌شکره‌که‌ی راده‌گرت و پیاده ده‌بیت. پاشان له‌گه‌ل وه‌زیره‌که‌یدا «ئهبو نه‌سری کندی»، ده‌چن بۆ لایان و ده‌ستیان ماچ ده‌که‌ن. بابا تاهیر هیندیک راده‌مینیت و ئه‌وجا روو ده‌کاته سولتان و پنی ده‌لێت: ئه‌ی تورک به‌ته‌مای له‌گه‌ل ئه‌م خه‌قی خویه چی بکه‌یت؟ سولتان ده‌لێت: ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یفه‌رموویت. بابا تاهیر ده‌لێت: خودا ده‌فه‌رموین «إن الله يأمر بالعدل والاحسان». سولتان ده‌ست ده‌کات به‌ گریان و ده‌لێت: وا ده‌که‌م. بابا تاهیر ده‌ستی ده‌گرت و ده‌لێت: لیت قبول کردم؟ سولتان ده‌لێت: به‌ئێ. پاشان بابا تاهیر لوله‌ی شکاوی مه‌سینه‌یه‌ک - که چه‌ندین سال ده‌ستتویژی به‌و مه‌سینه‌یه‌ گرتبوو، پاشان لوله‌ شکاوه‌که‌ی کردبووه په‌نجه - له په‌نجه‌ی خۆی ده‌ردینیت و ده‌یکاته په‌نجه‌ی توغول به‌گ و ده‌لێت: «قه‌له‌مه‌وه‌ی پاشایه‌تیم ئاوا کردیته په‌نجه، بۆ دادپه‌روه‌ر به‌».

هه‌ندی لیکۆله‌روه‌ به‌پنی ئه‌م قسه‌یه‌ی راوه‌ندی و به‌ له‌به‌رچاوه‌گرتنی ئه‌وه‌ی که سه‌فه‌ری توغول به‌گ بۆ هه‌مه‌دان له‌ ساله‌کانی ۴۴۷-۴۵۰ هجری قه‌مه‌ریدا بووه و، له‌م نه‌قله‌ ئیشاره‌ت به‌ ده‌ورانی پیری بابا تاهیر دراوه، وای بۆ ده‌چن که بابا له‌ دواساله‌کانی سه‌ده‌ی چواره‌می هجری قه‌مه‌ری له‌ هه‌مه‌دان هاتیته دنیاوه و له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی پینجه‌مدا ناوبانگی ده‌رکردی.

میرزا مهدی خانی که وکب له و تارینکا له گزفاری (مجمع آسیای بنکاله) ژماره ۲ سالی ۱۹۰۴ ای زاینی، به پنی چوارینه ییکی بابا تاهیر، سالی ۳۲۶ ای هجری قمری بئ له دایک بوونی ئو دهستنیشان کردوه. ئو چوارینه ییش بهم جزیره ی:

مو آن بحرم که در ظرف آمدستم
چو نقطه بر سر حرف آمدستم
بهر آلفی آلف قدی بر آیو
الف قدم که در الف آمدستم

به پنی لیکدانه وی پیتی ئه بجدی وشه ی «بحر» که یه کسانه به وشه ی «دریا» - به رینووسی فارسی - و وشه ی «الف قد» و وشه ی «طاهر» هر یکه و دهکاته (۲۱۵)، ئه گه له گه ل «الف» کؤبکریته وه که ئه میشیان یه کسانه به (۱۱۱) ئوکاته دهکاته (۳۲۶)... (۱)

له «مجمع الفصحاء» دا هاتوه؛ بابا تاهیر بهر له سالی ۴۱۰ ای هجری کؤچی کردوه... (۲)

مامونستا «علاءالدین سجادی» ییش ئو چوارینه یی به پنی وتاره که می میرزا مهدی خان بئ همان مه بهست هیناوه توره و پاشانیش مامونستا ده فهرمویت: شیعره که مه ته لئیکی گرانه... (۳)

د. مارف خه زنده دار ده لئیت: ئم دوو به یته نه پنی و موعه مایینی زوری تیدایه، یه کیکه له شیعره داخراوه کانی ئه ده بی کوردی. (۴) پاشانیش به پنی بؤچوونی خوی شیعره که لیکه دا توره.

من نه پیم وایه ئم چوارینه یه مه ته لئیکی گران بیت و نه ش پیم وایه نه پنی و موعه مایینی زوری تیدا بیت. ئه گه بیروباوه ری خودی بابا تاهیر بخینه بهرچاو، که به شیکه له بیروباوه ری ئه هلی حق (کاکه یی)، ئو دم چوارینه که بهم شیویه لیکه ده پنه وه:

۱- چوارینه که به کوردی:

ئا- من ئو زه ریایم له ناو جامینکا پیدا بووم (کؤبوومه توره)

ب- وهکوو خال به سر پیتوه پیدا بووم.
ج- له هر هزاره ییکا عاشقینک پیدا بییت.
د- عاشقم له هزاره ییکا پیدا بووم.

۲- مانا و مه بهستی وشه کان:

مو (من): روح، گیان، خؤشه ویستی، زات، نور، چه وه ر

ظرف: قالب، چه سه د، له ش، جام، جامه، تن، دؤن.
نقطه: به رامبه ر به «موسمن»
حرف: به رامبه ر به «ظرف» (۵)
آلف: هزار «هزار سال یان هزار دؤن» (۶)
الف قد: عاشق، دل داده.

۳- مه بهستی چوارینه که:

ئا- روح «خؤشه ویستی» ی من زه ریایه که له ناو جام «قالب» ییکا پیدا بووه. هه لبه ته ئو روحی به قه د زه ریایه ک بیت له ناو جامینکا جینگای نابینتوه و رؤژیک دیت سه ررئو دهکات و جامه که به جی ده هیلت و ده پوات «لیره دا مه بهست له مهرگه». مه ولانا جه لوددینی رومی (۷) فهرموویته ی: «بحررا گنجایش اندر ظرف نیست» (۸). واته «زه ریا له ناو جامدا جینگای نابینتوه».

ب- وهکوو خال به سر پیتوه پیدا بووم، که خال روح به پیت ده به خشیت «گیانی ده خاته بهر» و به بی خال پیت قالبیکی سارد و سره و ناخویندریته وه (نسبیه). رؤژیک دیت ئو خاله پیتکه به جی ده هیلت «ديسان مه بهست له مهرگه».

د. مارف خه زنده دار ده لئیت: «حرف به رامبه ر به زه ریایه، نوخته ش به رامبه ر به قاپه که یه. هه روه ها مه به سی له حرف مانای «بسم الله الرحمن الرحيم»، بهم جزره ئه گه ر شاعیر نوخته ییک بی له «بسم الله» ده بیته به شیک له کردگار» (۹).

من پیم وانیه ئم لیکدانه ویه یی دکتور مارف راست بیت، چونکه نه حرف زه ریایه و نه نوخته ش قاپه (۱۰) هه روه ها مه بهست له «بسم الله» نییه، چونکه بابا تاهیر گوته ویه ی: «وهکوو خال به سر پیتوه هاتووم» نه که له ژور پیت. به لای منه وه ئمه جیاوزه له گه ل و ته که یی ئیمامی علی که فهرموویته ی: «انا نقطه تحت باء بسم الله» (۱۱).

پ- پیم وایه: ئه گه ر له هر هزار دؤنه که یی خؤم یه ک جار بیم به عاشق، یان ئه گه ر له هر هزار سالینکا عاشقینک پیدا بییت.

ت- پیم وایه: ئو ئو عاشقم که له دؤنه دا پیدا بووم، یان ئو ئو عاشقم که له هزار ساله دا پیدا بووم.

دکتور مارف فهرموویته ی: له هر ئه لفینک په یکه ر و قه د و قامه تی وهک ئه لف پیدا ده بی. مه بهست له ئه لفی یه که م

حرفی «ئه لف» که نرخی «یه ک» و دروشمی «تاک» که خودایه، ئه لفی دووم قه د و قامه ت و وجودی خؤیه تی که ئه ویش له وینه ی تیپی «ئه لف- ا» دایه، ئیتر مه بهستی شاعیر ئه ویه که خؤی به شیکه له کردگار. قه د و قامه تی وهکوو ئه لف «ا» ی من له ئه لفی «کردگار» هه هاتوه. (۱۲)

من ئم لیکدانه وه شم پی وانییه، چونکه ئه گه ر «ئه لف» ی یه که م خودا بیت، ئو لیکدانه وه که یی دکتور که فهرموویته ی: «له هر ئه لفینک په یکه ر و قه د و قامه تی وهک ئه لف پیدا ده بی» به گزینی ئه لفی یه که م بی «خودا» و ئه لفی دووم بی «من»، وای لی دیت:

«له هر خودایه ک په یکه ر و قه د و قامه تی وهک من پیدا ده بی»، به لام بابا تاهیر بروای به یه ک خودا هه بووه. (۱۳)

له میژووی ئه ده بی کوردیدا هاتوه «دلخوازه که یی ناوی (فاتمه لیره) بووه. هه روه ها مامونستا علاءالدین له دکتور سعید خانه وه ده یگزیته وه و ده لئیت: «پیاویکی گاوری کورد ئه لی: که بابا تاهیر چند شیعریکی به شیوه ی گزانیی پتی داناه و ناروویه بی «حق» کان بئ ئه وه که له بیروباوه ری یه ک بگن و ئه وانش بخاته سه ر ئو ریگه یه که خؤی له سه ری بووه». مامونستا سجادی له په راویزی ئم نه قله شدا نووسیویته ی: ناشنایه تی بابا تاهیر له گه ل «حق» کان، ئه وه بووه که ئه وان بابا تاهیر یان به فریشته ی چواره می «خشین» داناه که له لوپستان بووه؛ چونکه سه ره تای ده رکه وتی ئایینی حقه له پیشا له لوپستان و له پاشان بی نزیک سیروان ئنجا له نازربایجان بووه. ئه مه ش به لنگه ییکی تره بی ئه وه ی که بابا تاهیر لوپی بووه. من لام وایه ئم باوه ری «حقان» ی «شه ده له» لئیکه له حقه کانی سیروان. (۱۴)

به پنی ده فته ری یاری (۱۵)، بابا تاهیر و فاتمه لوپه (نه ک لیره) هه ر دووکیان دوو ناوداری یارسانن (ئه هلی حقه). هه لبه ته ئه مه ش به پنی دؤنادؤن (تناسخ الارواح)، چونکه ئه مان بهر له په یاد بوونی (سولتان سهاک) ژیاون (۱۶). هه روه ها بابا تاهیر (خؤشین) نییه (نه ک خؤشین) (۱۷)، چونکه خؤشین له دؤنی خوا بووه و فریشته ی چواره م نه بووه. یه کیک له سه ره نده کانی چه پ و ده س (۱۸) ئه مه یه:

یا «شا» شیرین با ی
شیرینم که رده نی

نه پای شندروی
فه یزم داده نی
دینم دینه ن
«شا» م خؤشینه ن
سه ره نندیکی تر ده لئیت:

جه م جه م «شا» مه ن بهر زه مل
خؤشین خودا مه ن بهر زه مل

بی لا برنی گومان، پیویسته ئیشاره ت به وه بده م که بابا تاهیر فریشته ی چواره میش نه بووه، فریشته ی چواره م که فریشته ی مهرگه له لای ئه هلی حقه کان «مسته فا داودان» (۱۹).

ئهی بابا تاهیر کی بووه؟

تو بودی در آن وقت بردون یا
بدم من یقیق آندم ای کبریا
در اینجا که تو نام داری خؤشین
منم طاهر ایا شاه دین (۲۰)
کوردیبه که ی:

ئو کاته ی که تو بووی له دؤنی «یا»
دؤنی «یه قیق» بووم له و ده مه ئه ی شا
ئا لیره که تو ناوت «خؤشین»

ناوم تاهیره ئه ی شای ئم دینه

که واته کاتی مه ولا له دؤنی «یا» بووه، بابا تاهیر له دؤنی «یه قیق» بووه و کاتیکیش مه ولا له دؤنی خؤشین بووه، ئه وده م ئم ناوی تاهیر بووه.

با گوئی له م وتوویزه ی بابا تاهیر و شا خؤشین بگرین، بزانی چی ترمان بی درده که ویت: بابا تاهیر ده فهرموئی:

یا شاه مهر ترا چه چاره کنم
نیاید روزی که مه رت از دل آواره کنم
اگر بعد سیصد سال بر قبرم گذری
بوی وصال بمن رسد کفن به صد پاره کنم (۲۱)
کوردیبه که ی:

ئهی شا خؤشه ویستی تو چون چاره بکم
رؤژی نایه ت خؤشه ویستی له دل ناواره بکم

ئه گه ر پاش سینه س سال به سه ر گؤره که مدا ره ت بییت
بؤنی ژوانت پیم بگات کفه که م سه د پاره «پارچه» ده که م

بؤچی سینه س سال؟ چونکه شاخؤشین بی تاقیکردنه وه ی

یارانی، خژی نوقمی رووباری گاماسب (هندیک دهلین مه‌عز او یان مه‌سه‌ناو) دهکات و ئیدی غه‌یب ده‌بیت.

له کلامی نرکه‌ی شاه‌نشاها هاتوه:

«میزد نازمایش که‌رد شی وه مه‌عز او

یا میه‌سه‌ناو یا مه‌سه‌ناو یا ماسه‌ناو.» (۲۲)

ئیتز مه‌ولا (شاخوشین) سږ ده‌بیت، تا پاش سنیه‌د سال سهرله‌نوی له شاره‌زور په‌یدا ده‌بیت‌وه و باره‌گای خژی ده‌باته هورامان. به‌و ماوه‌ی غه‌یب بوونه‌ی ده‌گوترت سنیه‌د سال سږ.

له کلامی یاریدا هاتوه:

ئو کزی هورامان

بارگه‌ی «شام وه‌ستن ئو کزی هورامان

زات خودایی قانیع غولامان

سنیه‌د سال سږ بی که‌س وه‌پیش نه‌زان» (۲۳)

که‌واته پاش سنیه‌د سال ئه‌م ئاوات و پیش‌بینی‌ی بابا تاهیر دیته دی و شا خوشین له دؤنی «سولتان سه‌هاک» په‌یدا ده‌بیت و ئایینی یاری بنیات ده‌نی. بابا تاهیریش گفته‌که‌ی خژی پاره دهکات و له دؤنی بابا یادگار په‌یدا ده‌بیت:

دگر غسل‌الدین بود ابرام شاه

دگر طاهرا یادگارست بجا (۲۴)

کوردیبه‌که‌ی:

هروا غه‌سله‌دین شا عه‌له‌مدار بوو، هه‌روه‌ها تاهیر بابا یادگار بوو» (۲۵)

که‌واته له‌دوره‌ی سولتان سه‌هاک؛ بابا تاهیر له دؤنی بابا یادگار بووه و بابا یادگاریش په‌کیکه له هه‌فتن (۲۶) زاتیکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن که‌رامات و په‌کیکه له یاره خوشه‌ویسته‌کانی سولتان ئیسحاق و له‌لایه‌ن ئه‌موره‌ خه‌لات کراو:

به‌رگ خود ره‌نگی یادگار پؤشا

غولامان دیشان (شاه) په‌نه‌ش به‌خشا

به‌رگ خود ره‌نگی که‌رد وه خه‌لاتش

کورد و کوردستان داوه به‌راتش» (۲۷)

نازناوی «بابا» بؤیه دراوته‌تی چونکه پیریکی خواناس و سؤفییه‌کی هه‌رده‌گه‌ر بووه. جگه‌له‌وه‌ی که بابا به مانای باپیره یان پیره‌میزد دیت، هه‌روه‌ها پله و پایه‌یکی ئایینیسه

و به مانای «الاب» دیانه‌کان دیته‌وه، له ئایینی یارسان بابا له پله‌ی سنییه‌می مه‌رتبه‌ی ئایینیدا دیت، که چوار پله‌یه (توژ): به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

۱- سه‌بید یان پیر.

۲- مام، خه‌لیقه یان ده‌لیل.

۳- بابا، بابه یان باوه.

۴- ئومی (عامی)

جا له‌به‌رته‌وه‌ی بابا تاهیر هیچ موک و مانیکی له‌م جیهانه‌دا نه‌بووه و ویرانه‌یه‌کیشی نه‌بوو ئوقره‌ی تیدا بگرت و به‌شو و به‌رؤژ هر به‌کیوانه‌وه بووه، نازناوی عوریان (رووت) یشی وه‌رگرتوه؛ به مانای عوریان یان بینه‌ش له مالی دنیا و سامان و دارایی. ئه‌م نازناوی «عوریان» نازناوی (زاهیر- دنیا) یی‌یه، نه‌ک (باتن- ئایینی) بیت. چونکه عوریان به مانا مه‌زه‌به‌ی یان عیرفانییه‌که‌ی، به‌که‌سیک ده‌گوترت پنیستر زاتیکی پی به‌خشرابی (کاکه‌یی‌یه‌کان ده‌لین به‌شی درابی- واته له زاتی خوایی به‌شی هه‌بی) پاشان ئو زات (به‌ش) هی لی وه‌رگیراییته‌وه؛ یانی له‌و زاته رووت کرایته‌وه.

وراگرد عریان و خالی بماند

هر آنچه باو داد از وی ستاند» (۲۸)

کوردیبه‌که‌ی:

رووتی کرده‌وه و به‌تال مایه‌وه

هه‌رچی دا‌بوویی لئی سه‌ندرایه‌وه

د. محمد نوری عارف ده‌لینت: هه‌ندی که‌س ئه‌لین (بابا)

په‌کیکه له ناوینشانه زؤر باشه‌کانی به‌ره‌ی به‌کتاشییه و به‌و هؤیه‌وه بابایان داناه به‌یکه له سؤفییه‌کانی به‌کتاشییه و دوریان کردت‌وه له (ئه‌هلی حه‌ق) ... هتد» (۲۹)

ئیتز د. محمد نوری زه‌حمه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌کیشاوه که به‌رموی ئو که‌سانه کین، یان له چ سه‌رچاوه‌یه‌که‌وه ئه‌م قسه‌یه‌ی وه‌رگرتوه.

له راستیدا هیچ جیاوازییه‌ک نییه له نئون ئه‌وه‌ی بابا تاهیر سهر به به‌کتاشییه‌کان بیت یان ئه‌هلی حه‌ق، چونکه سولتان سه‌هاک دوا (۱۰۰) سال له ئاشکراکردن و بنیات نانی ئایینی یارسان، (زات میوان) حاجی به‌کتاش بووه و ئه‌میان رینازی به‌کتاشییه‌کی دامه‌زراندوه» (۳۰) حاجی به‌کتاش دؤنی (داود که‌وه‌سوار) که په‌کیکه له هه‌فتن.

زمانی که داود عوض کرد دون

بیکتاش آمد دوباره برون

که بکتاش بد داود ازجسم و جان

پشد ذات سلطان بر او میهمان» (۳۱)

کوردیبه‌که‌ی:

کاتی که داود دؤنی خژی گۆپی

حاجی به‌کتاش بوو ئه‌مجار که نۆپی

به‌کتاش داود بوو هه‌م له‌ش و هه‌م گیان

زاتی شا سولتان لئی بوو به میوان

رینازی به‌کتاشی زؤر له ئه‌هلی حه‌ق‌ه‌وه نیزیکه و به‌پینی

دؤناودۆن ده‌بی بابا تاهیریش په‌کیکه بی له گه‌وره پیاوانی

ئه‌م رینازه.

قرب بدشهاب یادگارش بجام

بدی شاه صنم آن حبیب شه‌بنام» (۳۲)

کوردیبه‌که‌ی:

قرب شهاب بوو «یادگار» میوان

شا سه‌نه‌م حه‌بیب، مه‌حرمی سولتان» (۳۳)

که‌واته شهاب (شیخ شهاب‌ددین- په‌کیکه بووه له هه‌فته‌وانه) له دؤنی «قرب» بووه، که ئه‌میان له یارانی حاجی به‌کتاش بووه و له هه‌مان کاتدا زاتی یادگار میوانی بووه. یادگاریش دؤنی بابا تاهیره، هه‌ر بؤیه به‌کتاشییه‌کان ریز له بابا تاهیر ده‌نین و به په‌کیکه له سؤفی و پیاوچاکانی خژیانی ده‌زانن.

ده‌توانین شیعه‌رکانی بابا تاهیر بکه‌ینه دوو به‌شه‌وه:

په‌که‌میان شیعه‌ر باتنییه‌کانی بابا تاهیرن که په‌یوه‌ندی راسته‌وخویان به ئایینی ئه‌هلی حه‌ق‌ه‌وه هه‌یه و به مه‌به‌ستی بنیاتتان و دامه‌زاندنی ئه‌م ئایینه (له دوره‌ی شا خوشیندا) و تراون، که به‌داخه‌وه ئه‌م شیعه‌رانه به ئاسانی ناکه‌ونه ده‌ست. دووه‌میشیان شیعه‌ر زارییه‌کانی بابان که زیاتر به مه‌به‌ستی دنیایی نوسیوونی، به‌لام له ناواخنی ئه‌م شیعه‌رانه‌دا زؤر جار بیروباوه‌ری ئه‌هلی حه‌ق ده‌رده‌که‌ون. له هه‌ر شوینیک له‌م شیعه‌رانه‌دا ئو جزره بیروباوه‌ره هه‌بن هه‌ول ده‌هه‌ین له‌گه‌ل شیعه‌ری ئه‌هلی حه‌ق به‌راوردیان بکه‌ین، یان به‌پینی فه‌لسه‌فه‌ی یاری لیکیان بده‌ینه‌وه.

ئو زمانه‌ی که بابا تاهیر چوارینه‌کانی خژی پی نووسیون له‌سهره‌تادا ده‌بی لوپیه‌کی په‌تی یان لوپی تیکه‌ل به فارسی بوویی، به‌لام به ره‌تبوونی رۆژگار و به

له‌به‌رنووسینه‌وه‌ی ئو چوارینه‌نه گۆرانی زؤریان به‌سه‌ردا هاتوه و سه‌ره‌نجام زمانی فارسی کاریکی زؤری تیکردوون و هندیک له چوارینه‌کان تام و چۆژ و بۆن و به‌رامه لوپیه‌که‌ی خویان له‌ده‌ست داوه. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م مه‌به‌سته‌ش ناچار له‌م وتاره‌دا چوارینه‌کان ده‌گۆرینه کوردی و له سه‌ریان ده‌دوین، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر چوارینه‌کان لوپیه‌کی په‌تی بوونایه په‌کسه‌ر له‌سه‌ریان ده‌دوین. هه‌له‌به‌ته هه‌ندی له چوارینه‌کان چ که‌م چ زؤر مۆرک و روا‌ه‌تی لوپیان هه‌ر پیوه‌ ماوه، بۆ نمونه:

چه واجم هرچه واجم واته‌شان بی

سخن از بیش ازکم واته‌شان بی

بدریا موشدم گوهر برآرم

هر آن گوهر که دیدم واته‌شان بی

(پاشان دیننه‌وه سه‌ر ئه‌م چوارینه و له‌به‌ر تیشکی بیروباوه‌ری ئه‌هلی حه‌ق لیکه ده‌دینه‌وه.)

بابا تاهیر سؤفییه‌کی عاشقی هه‌رده‌گه‌ر بووه. له شاری هه‌مه‌دان هاتۆته دنیا و به‌م بۆته‌یه‌وه نازناوی هه‌مه‌دانیه وه‌رگرتوه:

مو آن اسپیده بازم همدانی

لانه در کوه دارم در نهانی

بیال خود یرم کوهان بکوهان

بچنگ خود کرم نخچیریانی

«من ئو هه‌لق سپییه‌م هه‌مه‌دانی

لاتم له کیوانه به په‌نهانی

به بالی خرم ده‌فرم کیوان به کیوان

به چنگی خرم ده‌کم نیچیروانی»

له ئایینی ئه‌هلی حه‌ق مه‌به‌ست له هه‌لۆی سپی (شاهباز) په‌کیتی بوون و زاتی لایه‌زاله (خودا)، که نوری ئو دل و ده‌روونی عاریقان رووناک ده‌کاته‌وه.

خاتوون دایراک (ره‌م‌باز) مه‌رمق:

هه‌فته‌وان چه نور شاهباز عادل

په‌ی شهرت میزدان تو که‌رد وه حاصل

دایه ره‌م‌باز به سولتان سه‌هاک ده‌لینت: ئه‌ی خاوه‌ندکار بۆ جیه‌جی کردنی ئو په‌یمان (شهرت) هی له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خۆت به‌ستوون، هه‌فته‌وانت له نوری خۆت خولقاند.

(مه‌به‌ست له شاهبازی عادل، خودایه) (۳۴)

جا چ هه‌فتن چ هه‌فته‌وان مادام له نوری خوا دروست

بوون و خوايش هه‌لۆيه‌كى سپيه، بۆيه بابا تاهيريش (كه
يه‌كيكه له هه‌فته‌ن) بۆى هه‌يه خۆى به هه‌لۆيه‌كى سپى
بشوبه‌پىنى. (٣٥)

باوكى بابا تاهير ناوى «فهره‌يدوون» بووه، هه‌روه‌ك له‌م
چوارينه بۆمان ده‌رده‌كه‌ويت:

عزيزا مردى از نامرد نائى
فغان و ناله از بيدر نائى
حقيقت بشنو از پور فريدون
كه شعله از تنور سرد نائى
«نازيم مهرى له نامرد نايهت
فرياد و ناله له بيدرد نايهت
راستى له كورپى فهره‌يدوون بشنه و
بليسه له ته‌نوورى سه‌رد نايهت»

مه‌به‌ست ئه‌ويه كه پياوه‌تى له ناپياو ناوه‌شيتوه، يان
چاوه‌پنى ناكرىت: هه‌ر وه‌كوو ئه‌وى فرياد و ناله‌يه‌ك له
كه‌سيكى بيدرد و بى نازاره‌وه نايهت. له كورپى
فهره‌يدوونه‌وه گوى له راستى بگره، كه بليسه‌ى ناگر له
ته‌نوورى ساره‌وه هه‌لناسى (نايهت). واته چاوه‌پنى كارىك
مه‌كه له كه‌سيكه‌وه كه شياوى نه‌جامدانى ئه‌و كاره نه‌بىت.
هه‌روه‌ها بابا تاهير كورپى‌كيشى هه‌بووه به ناوى
«فهره‌يدوون» وه. كاتى فهره‌يدوونى كورپى ده‌مرىت، له
لاوانده‌وى ئه‌و دا روو ده‌كاته فاته لوره و ده‌لئيت:

بوره كز ديده جيحونى بسازم
بوره ليلي و مجنونى بسازم
فريدون عزيز از دست مورفت
بوره از نو فريدونى بسازم
«وره له چاوان جه‌يخونى سازكه‌ين» (٣٦)
وره با له‌يلا و مه‌جنونى سازكه‌ين
فهره‌يدوونى نازيز له‌ده‌ستمان چوو
وره سه‌ره‌نووى فهره‌يدوونى سازكه‌ين»

د. محمد نورى عارف له وتاره‌كه‌ى خۇيدا، هه‌ردوو
چوارينه‌ى پيشه‌وه‌ى وه‌كوو به‌لگه هه‌تاوه‌ته‌وه له بۆ ئه‌وى كه
باوكى بابا تاهير ناوى فهره‌يدوون بووه (٣٧)، به‌لام راستى
له‌وه‌دايه كه چوارينه‌ى يه‌كه‌م باسى باوكى ده‌كاته و
چوارينه‌ى دووه‌م باسى كورپه‌كه‌ى ده‌كاته. چونكه كه باوكى
ده‌مرىت ئيتىر ناتوانىت باوكى‌كى تر بۆ خۆى دروست بكات
(بخولقينييت)، به‌لام كه كورپه‌كه‌ى ده‌مرىت، ده‌توانىت ئه‌و كاره

بكات. ئه‌مه جگه له‌وه‌ى كه له چوارينه‌ى يه‌كه‌مدا به ئاشكرا
ده‌لئيت (پورفريدون) واته: كورپى فهره‌يدون، به‌لام له
چوارينه‌ى دووه‌مدا ده‌لئيت: (فريدون عزيز از دست مورفت)،
واته فهره‌يدوونى نازيز له ده‌ستم چوو، كه ئاشكرايه
مه‌به‌ستى له كورپه‌كه‌يه‌تى. هه‌روه‌ها به پى ده‌فته‌رى يارى،
عالى قه‌له‌نده‌ر كه دۆنى بابا تاهير بووه، كاتى باسى
دۆنايدۆنى خۆى ده‌كاته، ده‌لئيت:

مه‌بۆ بوانيم گه‌ردى دۆونا‌دوون
نامايم دۆون وه دۆون بيگانديم ئه‌وشون
ئيره‌ج بينام پوره‌ى فهره‌يدوون (٣٨)

واته كاتى من له دۆنى ئيره‌ج بووم ئه‌وه‌م كورپى
فهره‌يدوون بووم، كه‌وابوو به‌پى دۆنايدۆنى ناوى باوكى بابا
تاهير (له دۆنى ئيره‌جدا) فهره‌يدوون بووه. جا ئه‌م
فهره‌يدوونه‌ى بابا باسى ده‌كاته ره‌نگه باوكى ئيره‌ج بىت، يان
باوكى خۆى بىت كاتى له دۆنى تاهير بووه، يانىش
هه‌ردووكيان. هه‌روه‌هاعالى قه‌له‌نده‌ر ده‌فته‌رموى:

«شام بى وه مينه‌مان
عاليانعالى «شام بى وه مينه‌مان
چه‌نى نه‌هه‌سه‌ده باشى قه‌له‌نده‌ران
بابا تاهير بيم مهرى هه‌مه‌دان. (٣٩)

بابا تاهير سۆفيايه‌كى خواناسى هه‌رده‌ويژ بووه.
عيشقىكى خواىى سه‌ر تا پى داگرتووه. ئه‌م عيشقه واى لى
كردووه له مولك و مال و سامان و دارايى دۆنيا خۆى
بينه‌ش بكات، كه ئه‌هلى حق به‌م شتانه ده‌لئيت: «جيفه‌ى
دۆنيا». جا هه‌رچه‌نده مرۆفى خواپه‌رست و سۆفى له جيفه‌ى
دۆنيا خۆى دوربخاته‌وه، هه‌نده له خودا نزيك ده‌بىته‌وه:

همايونم سر كوه‌م وطن بى
سير عالم كردم هر جا چمن بى
نه خون ديرم نه مون ديرم نه سامون
دم مردن پروپالم كفن بى
«هه‌لۆيه‌كى لووتكه‌ى كۆى وه‌ته‌ن بى (بوو)
سه‌يرى عالم ده‌كه‌م گشتى چه‌مه‌ن بى
نه خانم هه‌س نه‌مانم هه‌س نه سامان
كاتى مردن په‌ر و بالم كه‌فه‌ن بى»
هه‌ر له‌م باره‌يه‌شه‌وه ده‌لئيت:
مو آن رندم كه نامم بى قلندر
نه خوان ديرم نه‌مان ديرم نه لنگر

چو روز آيه بگردم گرد كويت
چو شو آيه بخشتان وانهم سر
«من ئه‌و رهنده‌م كه ناوم بوو قه‌له‌نده‌ر
نه خان ديرم نه‌مان ديرم نه له‌نگر»

كه رۆژ دادى ده‌گه‌رپم به كيوانتا
كه شه‌و دادى له‌سه‌ر خشتان ده‌نيم سه‌ر»

بابا تاهير كه تهركى دۆنيا ده‌كاته، به مه‌به‌ستى
ئه‌ويه‌تى تاكوو به خۆشه‌ويسته‌كه‌ى بگات (كه خودايه)، بۆيه
له رۆژ تا ئيوار به كيوه‌كاندا ده‌گه‌رپت تاكوو بيدۆزىته‌وه.
«واژه‌ى كيو له ئايىنى يارسان پايه و مه‌قامى به‌نده‌گى
ده‌گرپته‌وه» (٤٠)

واته به قۇناغه‌كانى ته‌سه‌وفدا ره‌ت ده‌بىت، كه به قۇناغى
داوا (طلب) ده‌ست پى ده‌كاته و له قۇناغى نىستى (فنا)
ته‌واو ده‌بىت. (٤١)

بابا هه‌ميشه له زكر و فيكرى خۆشه‌ويسته‌كه‌يدا ده‌بىت،
هه‌ميشه باس و مه‌دح و سه‌ناى ده‌كاته، به‌لام هه‌موو ئه‌م
شتانه به هيج جىگايه‌كى ناگه‌يه‌نن. كه‌سانىكى تر به‌ر له‌و چ
كه‌م و چ زۆر ئه‌و شته‌يان گوتووه و ئه‌مه‌ى ئه‌م ده‌لئيت ته‌نيا
دووباره‌كردنه‌ويه. ئه‌مجاره‌يان بۆ دۆزىنه‌وه‌ى خودا رووه و
زه‌ريا ده‌رواته:

چه واجم هرچه واجم واته‌شان بى
سخن از بيش و ازكم واته‌شان بى
بدريا مر شدم گوهر برآرم
هر آن گوهر كه ديدم وا ته‌شان بى
«چى بلنم هه‌رچى بلنم گوتويانه
قسه چ زۆر بى يان كه‌م گوتويانه
بۆ زه‌ريا چووم تا گه‌وه‌ر ده‌ربىنم
ئه‌و گه‌وه‌ره‌ى ديمه‌وه به تۆيانه (تۆ بووى)»
واته‌شان بى: گوتبويان.

وا ته‌شان بى: له‌گه‌ل تۆيان بوو (مه‌به‌ستيان تۆ بووى).
بۆچى بابا تاهير به‌ره‌و زه‌ريا ده‌رواته؟ چونكه به‌پى
ئايىنى يارسان يه‌كه‌م باره‌گا و مه‌كتبه‌ى خواىى له زه‌ريا
بووه.

سه‌يد براكه مه‌ره‌من:
چوار مه‌له‌ك ژ نور ساخت نه‌جه‌سه‌ى سه‌ر
ويش شى نه مه‌كتب به‌تن ده‌ريايى دۆر
هه‌فتاد هه‌زار سال نه ده‌ى دۆر بى

دۆر نه تاى ده‌ريا په‌روه‌ده‌ى سه‌ر بى (٤٢)
ئهى بۆچى له زه‌ريا به دواى دۆر (گه‌وه‌ر) دا ده‌گه‌رپت؟
چونكه ماواى خواهندكار كاتى له دۆنى (يا) بووه، له‌ناو
دۆردا بووه:

ده‌رويش قولى كردى مه‌ره‌من:

وه دۆن «يا» بى، وه دۆن «يا» بى
ئه‌وسا پادشام وه‌دۆن «يا» بى
ماواش نه دۆر بى دۆر نه ده‌ريا بى
ته‌يار نه ياره‌ر تاك و ته‌نيا بى (٤٣)

هه‌ر ئه‌و كاته‌ش كه خودا له دۆنى «يا» بوو، له‌گه‌ل
هه‌فته‌ندا بيايه‌سى (به‌يعه‌ت به‌سه‌ن- په‌يمان) ئه‌زه‌لى
خواهندكارى بپيار دا.

بينگومان ئه‌وه‌م بابا تاهير له دۆنى يه‌قيق بوو. جا سه‌ير
نييه ئىستاكه چارىكى تر بابا به‌ره‌و زه‌ريا بپرواته‌وه و به
دواى «يا» بگه‌رپى تا بيدۆزىته‌وه.

پاش ئه‌وه‌ى بابا تاهير خودا ده‌دۆزىته‌وه، ئىدى بۆى
ده‌رده‌كه‌ويت كه ماواى خودا ته‌نيا زه‌ريا نييه، بگره له سارا
و كيو و ده‌شت و هه‌موو شت و شوين و جىگايه‌كدا ماواى
هه‌يه. ئه‌و خۆشه‌ويستىيه‌كه له هه‌موو شتىكدا به‌دى ده‌كرىت.
ئه‌و عيشقىكه له هه‌ر زه‌ره‌يه‌كدا هه‌يه:

بصحرا بنگرم صحرا ته وينم
بدريا بنگرم دريا ته وينم
بهرجا بنگرم كوه ودر و دشت
نشان از قامت رعنا ته وينم
«ده‌نۆرپه سارا، سارا تۆ ده‌بينم
ده‌نۆرپه زه‌ريا، زه‌ريا تۆ ده‌بينم
هه‌ركوئى ده‌نۆرپم، كيو و ده‌ر و ده‌شت
نیشانه‌ى بالائى ره‌عناى تۆ ده‌بينم»

ئىدى له خۆشى ئه‌وه‌ى بابا خۆشه‌ويسته‌كه‌ى خۆى
ده‌دۆزىته‌وه، له چاوى ئه‌و باده‌ى مه‌ى نۆش ده‌كاته. هه‌ر
بۆيه له تارىكى شوى تارا و له ريگاي پر له كۆسپ و
ته‌گه‌ره‌ى حق په‌رستىدا ئه‌م مه‌سته و سه‌رخۆش... مه‌ستى
عيشقىكى په‌زداننیه كه هيج شتىكى دى جىگا به‌و عيشقه
له‌ق ناكات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌رچى كۆسپ و ته‌گه‌ره باده‌ى
عيشقه‌كه‌ى له‌ده‌ست بخه‌ن، به‌لام باده‌ ناخشىت، چونكه ئه‌م
هيج گومانىكى به‌رامبه‌ر به مه‌عشوقه‌كه‌ى نييه و ناماده‌يه
له پىناوى ئه‌و خۆشه‌ويستىيه‌دا هه‌موو چۆره ناخۆشى و

زحمه تيبهك قه ببول بكات. نه گه رنا خه لکی دی چونکه بی سهر و بی تهحه ممول بوون و خوشه ویستیان ریشهی قوولی نه بوو، بادهی مای هر له دهستیاندا شکا به بی نهوی بشک ویت:

شب تاریک و سنگستان و مو مست
قدح از دست مو افتاد و نشکست
نگه دارنده اش نیکو نگهداشت
وگر نه صد قدح نفتاده بشکست
«شهو تاریک و بردستانه و من مست
باده له دهستم کهوت و نه شکست
چاودیره کی چاک چاری لئوه بوو (پاراستی)
وهگر نا سهد بادهی نه کهوتو وشکه ست»
نم پیاله (باده) میه، پیاله می رهحه ته که هموو
نهوانه بیرویان به تایینی یارسان هیه بزیان هیه نوشی
بکن: هره کوو بابا ناووس ده فرموی:
پیاله می رهحه تم واردهن نه واردهن شهراو
کاوه می میزد چه من مهای وه مهراو (۴۴)
هر بزیهش نم مهستییه مهستی می نیه، به لکوو
مهستی عیشقیکی خودایی به:

شاخوشین ماره می:

مستم ز خرابات ولی از می نه
نقلم همه نقلست حریم شیئ نه
ای عالمیان نشان بولت اینست

عالم همه از من است ومن ازوی نه. (۴۵)

«مهستی بادهی یه کبوون نه مهستی می. مهزی نم
مهستییه من نه و قسانه که دهیانکه م و حه ریفه که م هیچی
پی نیه. هز خه لکینه نیشانهی دهسه لات نهویه، که دنیا
هموو له من و من له نیم (واته من جیهانم خولقاندوه و
جیهان منی نه خولقاندوه)»

بابا تاهیر به هزی تاعه تهوه همیشه له گه ل دلداره کی
ژوانی هیه. نه گه ژواوریه یک غافل بیت و پی نیه کریت
بچیته خزمتهی، نهوا په نا دهباته به نهوانه نه ژواوریه
له تاعه غافل نه بوون و دهچیته زیاره تی نهوان:

خوشا آنان که هر شامان ته وینند

سخن واته گرن واته نشینند

گرم دسرس نبی ایم ته وینم

بشم آنان بوینم که ته وینند

«خوزگم بهوانه می هر شامی تو ده بین
له گه لت ده دوزن له گه لتا داده نیشن
گر من دهسره سم نه بوو بیم تو بینم
دهچم نهوانه ده بینم که تو ده بین»

د. مارف خه زنه دار پیی وایه که بابا تاهیر لیره دار جاری
نه گه یشتوته ویسالی مه عشوقه کی، بویه به ناراسته و خو
تاواته خوازه بیگاتی له ریگی که سانگی تروه که به ویسال
گه یشتون (۴۶)، به لام بابا خوزگم بهوانه دهبا که هر شامی
مه عشوقه ده بین، واته نه میش ده بینی به لام هندی جار
دهستی ناگات بچیته خزمتهی، بویه دهچیته خزمتهی نهوانه می
که له چوونه خزمته غافل نه بوون.

پاش دوزینه وهی مه عشوقه و نوشکردنی جامی می و
سهردانی ده مه و نیواران، نهخته نهخته بابا خو و رهوش و
خهسلته کانی خوی داده مالیت و به خهسلته و سیفاته کانی
نهوو دهگریته و دهگاته دواپله می سفیگری که قوناخی
نیستی (فنا) یه و نیدی له بزی جودا ناکریته وه که عاشق
کینه و مه عشوقه کینه:

اگر دل دلبر و دلبر کرام است

وگر دلبر دل بو دل را چه نام است

دل و دلبر بهم آمیته وینم

نزونم دل که و دلبر کدام است

«گر دل دلبر بی، نهی دلبر کینه

گر دلبر دل بی دل له کام جینه (ناوی چیه)

هم دل هم دلبر نامیته یه کن

نازانم دل کام و دلبریش کینه»

سوفی ریگی یارسان بی نهوهی ریگی یاری بیاته سهر
و له دهفته ری یاران تو مار بکریته، پیویسته بگاته نم
قوناخی نیستییه بابا تاهیر پیی گه یشتوه. یه کیک له
پیرانی نهلی حهق فرمویته تی:

نیستان و نیستی راشان بهرد و سهر

هستان کی مه لان و سهبت دهفته (۴۷)

یه کیک له و چوار بناغیه می تایینی یارسانی له سهر
دامه زراوه نابودکردنی غورور و لووتبه رزی و خوپه زلزانین و
خوپه سهندکردن و هوا و هوه سی نهفسانییه، تاکوو
سهره نجام نه و موقه خوی ناماده و ته یار بکات بی نهوهی
بوونی نم ناویته می بوونی خودا بیت. واته له ناو خودا فانی
بیت (بگاته قوناخی نیستی).

له دهفته ری یاریدا هاتوه:

یاری چار چیهون باوه ری وهجا

پاکی و راستی و نیستی وردها (۴۸)

گه یشتن به قوناخی نیستی تاوات و نامانجی هموو
سوفییه که. حافظی شیرازی (۴۹) ده لیت:

میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست

تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز

«له نیوان عاشق و معشوقه هیچ پرده یه ک نیه

تو خوت نه و پرده یه می حافظ، لهو بهینه لاج»

واته مه بهستی حافظ نهویه که نه و پرده یه لابه ریت و
بگاته مه عشوقه کی، جا نه گه پرده که خودی حافظ بیت،
پیویسته حافظ بگاته نیستی. بابا تاهیر توانیویه تی نهو
پرده یه لابه ریت و له گه ل مه عشوقه کی بیته یه ک، تا نهو
راده یه می نیدی له بزی جودا ناکریته وه عاشق کینه و
مه عشوقه کینه.

«حوسه بن منسور نه لاله لاج» فرمویته تی:

«حقیقة المحبة قیامک مع محبوبک بخلع اوصافک

والاتصال باوصافه» (۵۰)

«عیشقی راسته قینه نهویه که سیفاته کانی خوت دامالیت
و به سیفاته کانی مه عشوقه کت خو بگریته.»

جا که سوفی گه یشته قوناخی نیستی و بوونی نم
ناویته می بوونی خودا بوو و خودایش نه نیییه، بویه نه میش
دهبیته به شیک لهو نه نیییه که نابی بدرکریته تی. نه مه له
تایینی یارسان پیی ده لیت: «سر کهس نه زان» که بناغیه نم
تایینهش له سهر سر دامه زراوه. سریک که ده بیت له لایه ن
خاوهن دلانه وه بیاریزریته و به په نهانی بمینیته وه. له ناو
کورده واریدا بهو که سانیه می که سریان قایمه ده گوتریته تی:
«سری سر کاکه می یه»، مه بهست لهویه به هیچ جوریک
سری خوی نادرکریته تی.

به نیسه ت کاکه بییشه وه نه نیییه تایینه کی خویان
نادرکریته و لهو روزه وه نم تایینه له لایه ن سولتان سه ها که وه
دامه زراوه تاکوو نه مرز به په نهانی پاریزراوه. کاکه می یه کان
پنیان وایه نه گه نه نیییه کانی تایینه که یان فاش بکریته تی
نه رکان و بناغیه کانی تایینه که تیک دهچیت و کرداریان خاو
دهبیته وه (نه نجامدانی مه راسیمه تایینییه کان قودسیه تی یان
پیروزی خویان له دهست ده دن). نم نه نیییه به لای
سوفییه که وه رازی دل که جگه له خاوهن دلان که سی تر

پی نازانیت یان بی که سیکی تر باس ناکریته تی. رازی دلی
یاران سووتان و توانه وه یه له ناو خوشه ویستیان، نه گه
سهره تا بابا تاهیر نم رازه می بی خه لکی تر گنر ابیته وه،
سهره نجام و کهوتنه وه که له چوارینه یه دا باسی دهکات:

نمیدانم که رازم وا که واژم

غم سوز و گدازم را که واژم

چه واژم هر که نونه بنگره فاش

دگر راز و نیازم وا که واژم

«نازانم که من رازم به کی بیژم

خمی سووتان و توانه وه به کی بیژم

چ بیژم هر کی زانی فاشی دهکا (ناشکرای دهکا)

نیتر راز و نیازم به کی بیژم»

جا بی نهویه نم رازی دل بیاریزری و هر به نه نیی
بمینیته وه، ده بی سریک بیت و ته نه له دلی یاراندا
بیاریزریته تی. نم نه نیییه به لای کاکه می یه کانه وه هیند پیروزه
که له کوبونه وه تایینییه کاندان سویندی پی ده خوریت یان
په نای بی ده بریت: بی نمونه له کاتی په نا بردندا ده گوتریته تی:
«یا سر سینه می یار». جا نه گه بابا تاهیر رازی دلی خوی
له لای غهیری خاوهن دلان باس کردیته تی و پاشان رازه که
فاش کرایته تی، حهقی خویته تی نیدی نه و راز و نیازیه خوی
به کهس نه لیت:

بکس درد دل مو واتتی نه

که سنگ از آسمون انداتی نه

بمو واجن ترک یار خود که

کسیس یارم که ترکش واتتی نه

«به کهس رازی دلم گوتنه نیی

بهرد له تاسمانه وه کهوتنه نیی

پیم ده بیژن ترکی یاری خوت بکه

که سیکه یارم ترک کردنی نیی»

«واتتی نه می یه کم: ناگوتریته تی.

«واتتی نه می نووم: مه بهست له «ناکریته تی»

نهرکاندنی نه نیی دل له لای هموو سوفییه کان باو بوو،
مه نسوری حه لاج فرمویته تی:

«اسرارنا بکر لا یخطر فیها الا خاطر الحق»

واته نه نیییه کانی نیمه (وهکو کچیکی) باکره ن، که جگه

له نه ندیشه می حهق شتیکی تر ریگیان بی نابات» (۵۱)

هروهها سؤفیه کی دی فرموویه تی:

مصلحت نیست که از پرده برون افتد راز
ورنه در مجلس رندان خیری نیست که نیست. (۵۲)
«مه سلححت نییه له پوره وه راز بچینه ده ری
وه گه رنا له مه چلیسی رهنداندا چ باسی نامینی»

به پی نایینی یارسان، که سانی که مروقی راستی پرست
بن و هیوای دیداری حق له دلیاندا بی و عاشقی رینی
راستی بن، پیویسته له سوریان هر دورد و به لایه ک که لو
رینگایه دا تووشیان ده بی قبولی بکن و مروقی نه هلی حق
ده بی به لاکیش بیته.

سولتان سهاک فرموویه تی:

پیوه بلاکش

گر مرد لقائی بیا بلاکش

مرد بی بلا مرد لقا نیست (۵۳)

جا بابا تاهیریش که دونی باوه یادگار و عاشقی رینی
راستییه، پیویسته له سوری وه کو هر مروقی راستی
پرست تالی و سویری و سختی نه و رینگایه گرتویه به
قبولی بکات:

عاشق اون بی که دایم در بلا بی

ایوب آسا بکرمون مبتلا بی

حسن آسا بنوشه کاسه زهر

حسین آسا شهید کربلا بی

«عاشق که سیکه دایم له به لای بی»

نه یوب ناسا به کرمان مویته لای بی

حسه ن ناسا بنوشی جامی زهر

حوسین ناسا شهیدی که به لای بی (۵۴)

به لام هموو که سیک عاشق نییه و نامادهش نییه تالی و
سویری بچیژی و رینگای سخت بگریته به، بگره هندیک
نه ته نیا نه و ناماده گییه یان تیدا نییه، به لکو بیته مریش
ده کن. بیته مریه ک تا نه و راهیه بی بابا تاهیر ناومید بکات
و وه کو مروقی کیش خزی به هاو به شی نه و خه لکه
مه عسیه تکاره بزانیته. ته نانهت بابا تاهیر هیچ نومیدیکشی
نه بی له وهی که نه و خه لکه به شی نه و یان پیوه مایی رینگای
چوت به ردهن و رینگای راست ه لایژین:

از آن روزی که مارا آفریدی

بغیر از معصیت چیزی ندیدی

خداوند بحق هشت و چارت

زمو بگذر شتر دیدی ندیدی

«لو روزهی را که نیمهت هینا به دی

بی له بیته مری هیچت لیمان نه دی

خودایه بی خاتری ههشت و چوارت

لیمان گه ری حوشترت دیت و نه دی» (۵۵)

لیزه دا بابا تاهیر له خودا ده پاریته وه که له بهر خاتری
ههشت و چوار لو خه لکه گوناکاره خوش بیته و لیان
گه ری وه کو نه وهی هیچیان نه کرد بی.

باشه ده بی نه ههشت و چواره چی بیته تا کو نیستا
هموو نه و که سانهی نه چوارینه بیان لیکداوه ته وه، چوریان
خستوته سهر ههشت و دوازه نیمامیان لی دروست
کردون (۵۶) هه لبه ته نه گه چوارینه کانی بابا له ده وهی
چوارچیوهی نایینی یارسان لیک بدریته وه، نه و مزه نهی
زوزه ده چیت به لای دوازه نیمامدا. به لام خذ بابا تاهیر
نه گه مه بهستی له دوازه نیمام بویه ده یقوانی به کسه بلی
دوازه و ئیدی پیویستی به و ههشت و چواره نه ده کرد.
چکه له مهش بی نه وهی مه سه لهی دوازه نیمام رت بگریته وه
پرسیاریک دیته گه ری: بچی به تاییه تی ههشت و چواری
هه لایژارد؟ بی نمونه بچی نه یگوت هفت و پینچ؟ به لام که
بابا تاهیر به کیک بیته له ههفته ن و دونی باوه یادگار بیته،
بمانه وی و نه مانه وی پیویسته شیعه رکانی له بهر تیشکی
بیرو باوه ری نایینی یارسان لیک بدریته وه. نه و دم مه بهستی
له ههشت: ههشت تن ده بیته (۵۷). ههروه ها مه بهستی له
چوار چوارتن ده بیته (۵۸).

واته: خودایه له بهر خاتری ههشت تن و چوار تن لیمان
بیوره. که ههشت تن بریته له ههفته وانه و خودا خزی، له
بیابه سی ساجناری (۵۹). ههروه ها چوار تن بریته له چوار
مه لک (مه لایکه)، که بابا تاهیر خزی به کیک بویه له
چوارتن، له دهوری شاخوشیندا، چوارتنیش بازنه یه کی ناو
ههفته نه.

لایه نیکی تری چوارینه کانی بابا تاهیر ده رباره ی باری
ناووری و رامیاری سهرده مه که یه تی. بابا ناره زایی خزی
به رامبه چرخه گه ریون دهرده بریت که سامان و دارایی
به شیوه یه کی ناعادیلانه به سهر خه لکدا دابهش کردوه.
نه مهش بویه هزی نه وهی که هیندیک له و په ری
خوشگوزه رانیدا بزین و هیندیکیش ژیانی کوله مرگی

به رنه سهر. بابا تاهیر نه نارنه زاییه خزی به کسه
روبه روی خودا ده کاتوه:

اگر دستم رسد بر چرخ گردون

از او پرسم که این چونست و آن چون

یکی را داده صد گونه نعمت

یکی را قرص جو آلوده در خون

«گر دستم دهگا به چرخه گه ریون (ناسمان-خودا)

لی ده پرسم که نه چونه و نه چون (چون)

به که سیکت داره سه جزه نیعمت

به که سی نانی جق نالوده به خون (خون)

واته نه وهی نانه جزه کی پیدا کردوه، خوینی بی
رشته وه، خزی ماندوو کردوه تا کو نه وانه ی دابین کردوه.
نه مهش نه وه ده گه یه تی که نه وانه ی مولک و سامانیان هه یه
و له ناز و خوشیدا ده ژین به خزیایی نه و سامان و
دارایی یه یان دهست که وتوه، نه گه رنا نه وانش ده بویه بی
په یادکردنی نانیکی جق خوینی جگر بریزن. له کز تایددا وا
ده که ویتوه که خوشگوزاران رهنجی هه ژارانیا ن دزیوه.
نه مهشیان به لگه یه که بی بیدادی و ناروایی نه و سهرده مه ی
بابا تاهیری تیدا ژیاوه و خیر و بیز به شیوه یه کی نادرست
دابهش کراون و هیندیک له سهر حیسایی هیندیک دی له ناز
و خوشیدا رایان بواردوه.

هر له مه ری روزه گاری خزیوه بابا له چوارینه یه کی تردا
سکالا دهکات و ناره زایی دهرده بری، که دهوران که وتوته
دهستی هندی نامه رده وه. هه لبه ته هر نه وانه شن که
بوونه ته هزی نه و جیاوازییه ی ناو چینه کان و دابهش کردنی
دارایی به شیوه یه کی نادرست. بابا تاهیر به شیوه یه کی
راسته و خذ ناره زایی یه که ی خزی به رامبه به و کاریه ده ستانه
ده رده بریت و به ناشکراش ده لیت که نه چاره ری
دهورانیکی تر دهکات. واته ده سه لاتیکی تر که عدالت به ریا
بکات و دادپه روهر بیته. به لام نه و په یمانه ی بابا ده دیات له وه
تینا په بریت که نه داد نهیشین و چاره ری نه و روزه دهکات،
واته نه به خزی بی هینانه دیی نه و باره رولیکی کاریگر
نابینیت. رهنه له سؤفیه کیش له وه زیاتر چاره روان نه کریت،
هینده ی په یوه ندیی به لایه نی دنیایی یه وه هه بیته.

سرم چون گوی در میدان بگرده

دلم نز عهد و نز پیمان بگرده

اگر دوران بنامردان بمونه

نشینم تا دگر دوران بگرده

«سرم وهک گویه ک له مه میدان بگره ی»

دلّم به دهور عهد و په یمان بگره ی

نه گه ر دوران بی نامردان بمینی

ده نیشم تا دهورانی تر بگره ی»

هر چنده نه و رولای بابا ده بیینی، رولیکی نه کتیف نییه
بی لابرندی کاریه ده ستانی ناداپه روه، به لام بابا په یمانی
خزی ده باته سهر نه گه رچی له پینا ویدا سهری خزی
دانایی.

له چهند چوارینه یه کی تردا، بابا ناومیدی خزی
ده رده بریت، چ به رامبه به خزی و چ به رامبه به کردگار.
رهنه نه و ناومیدییه له پاش مردنی فره دیونی کوری
تووشی بووی. بابا تاهیر خه م دایه گریته و دویای
له بهر چاره رش ده بیته:

زکشت خاطرّم جز غم نروبو

ز باغم جز گل ماتم نروبو

ز صحرای دل بیحاصل مو

گیاه ناامیدی هم نروبو

«له دلّما بیجگه له خه م چ ناروی»

له باخم بی گولی ماتم چ ناروی

له سارای دلی بیبهری مندا

ته نانهت گیای ناومیدییش هر ناروی»

به رت بوونی روزه گار، بابا تاهیر له ناو خه مدا قال
ده بیته وه، ئیدی واهست دهکات که به بی خه م هه لکات.
خه می ده بیته هزگر و هاو ده م.

غمم غم بی و غمخوار دلّم غم

غمم هم مونس و هم یار و همدم

غمم نهله که موتتها نشینم

مریزا پارکا الله مرحبا غم

«خه م خه م بوو، خه مخوری دلّیشم خه م

خه م هم هزگر و هم یار و هاو ده م

خه م نه یهیشته که من ته نیا دانیشم

دهستخوش و باره که لالا، ناهه رین خه م»

نه و خه می بابا تاهیر خه میکی ناسایی نییه، بگره هر
خه م که به خزی خه مخوری دلی بابا تاهیره. نه و خه م
هیند به وه فایه که نه یهیشته وه بابا تاهیر ته نیا بمینیته وه،

هر بویهش بابا دستخوشی لی دهکات که هیند یاریکی بهرفایه.

نهم خمه که نهجامی نائومیدیه که بابا توشی بووه، وای لی دهکات که بیر له بوونی مرفف بکاتهوه. بچی دیتته نهم دونیایه؟ بچی توشی نهم باره ناهموار و خم و خفته دهبیت؟ بچی کوچ دهکات؟ نهی باشر نهبوو هر له سهرتاوه نهخولقبايه؟ بابا رو دهکاته خودی و دهبیژی:

فلک برهم زدی آخر اساسم
زدی بر خمره نلی لباسم
اگر داری برات از قصد جانم
بکن آخر از این دنیا اساسم
«فلهک تیکت دا بنچینه و بناغم
کیشات له خومی کهوه جل و بهرگم
نهگه دهتوینت قهسدی گیانم بکیت
ده هلهکنه لهم دونیایه بناغم»

«خودایه تق هینده جهورت لهگه لدا کردم تا نهی رادهیهی پایه و بناغت تیکدام. هینده توشی نهگهتی و بهدبختیت کردم تاکوو جل و بهرگت له خوم هلهکنشام، نهگه دهتوینت قهسدی گیانم بکیت و بمکوژیت، خق هر له بناغوه رهگی من (وهکو مرففیک) لهم دونیایه هلهکنه. مه بهست نهویه که مهخولقینه، یان که دهخولقینی بچ هینده نهگهتی و ناوارهیم بهسردا دهبارینی و سهرهجام له خفتهدا دهمکوژیت؟»

نهم نارهبازی و رعت کردنهویه، وا له بابا تاهیر دهکات یاخی بیی و نهم یاخی بوونه وهکوو پیشهیهک لهقهلم بدات، نهوجا یاخیبوونه که وهکوو گوناھیک له قهلم بدات، جا خودای دهکرد خه لکی تر تا نهی رادهیه بیگوناھ دهبوون له بیگوناھیدا دهبوونه فریشته. نهم ریشهی یاخیبوونه کهی خزی دهگپرتوه بقی حوا و نادم، که نهوانیش بیقسهی خودایان کرد و له جینه جیکردنی فرمایشته کانی نهی یاخی بوون و سهرهجام به سینو خوارده که توار بوو و ئیدی له بههشت دهرکران

مو آن رندم که عصیان پیشه دیرم
بدستی جام و دستی شیشه دیرم
اگر تو بیگناهی رو ملک شو
مو از حوا و آدم ریشه دیرم
«من نهی رهندهم که یاخی بوون پیشه دیروم

له دستنی جام و دستنی شیشه دیروم
گر تق بیگوناھی ببه به مهلهک
من له حوا و نادم را ریشه دیروم»
دیروم: همه.

دیاره له قوناخی پیریدا که ئیدی مهرگی لی نیزیک دهبیتوه، ناوپیک له رابردوی خزی دهواتهوه و قوناخی یاخیبوونی خزی دیتتهوه بهرچاو؛ نهوادم بهم شیویه ناموژگاری خزی دهکات:

مکن کاری که بر پاسنگت آید
جهان به این فراخی تنگت آید
چو فردا نامه خواهون نامه خواهند
ترا از نامه خواندن ننگت آید
«مهکه کاری که بینه بهر پینت سینگ (بهرد)
نهم جیهانه له بهرچاوت بیی تنگ
سبهی داوای کردارنامهت لی دهکن
له نامه خویندن با توشت نهی نهنگ»

واته هینده خوت گوناھبار مهکه سبهی رژی که رژی حیسابه، تق هیندهت گوناھ کردبی که له خویندنهوهی کردارنامهکات شهرم داتبگریت.

هر بویه بابا تاهیر هول دهادت ههرجیی له توانستدایه بیکات تاکوو باری خزی سووکت بکاتهوه. چونکه ئیتر ئوغر بهرو خودایه و رژی رژی سزا و پاداشه. نهم ریگایهش ریگایهکی سخت و دژواره و مرفف ههچندهی پی بکریت به گوناھی که مترهوه بچیتته بهر بارهگای یزدان، تاکوو سزای که متر بیت:

دلا راحت پر از خار و خسک بی
گذارت بر سر چرخ و فلک بی
گر از دست برآیه پوست از تن
بر آور تا که بارت کمترک بی
«نهی دل ریگات پر له پیکوله و دپک بی
گوزهرگای تق بهسهر چرخ و فلهک بی
گر له دستت دی پینست دامالی له تن
دایماله تاکوو بارت که مترهک بی»

واته نهی دل «نهی بابا تاهیر» ریگای تق بهرو خودایه، ده گوناھی خوت ههلوهرینه و تهتانهت نهگه کرا پینستیت دامالی، بیکه؛ بهلکوو به باریکی که مترهوه بچیتته حوزوری خودا. هر بویه بابا نهک هر دهیهوی پینست دامالیت،

بهلکوو خزیلی له و خوشه ویستیه یزدانییه دا وا بسووتینیت، مشتی خوله میشی لی نه مینیت. بهم شیویه ئیدی خودی چاوی پر له فرمیسک و په شیمانیه بابا تاهیریش نابینیت:

بمرم تا ته چشم تر نوینی
شراره آه پر آذر نوینی
چنان از آتش عشقت بسوجم
که از مو رنگ خاکسر نوینی
«بمرم تاکوو تق چاوی ته نه بیینی
بلنسهی ناهی پر ناگر نه بیینی
وهها له ناگری عیشتت بسوزیم
که له من رهنگی خاکستر نهوینی»
خاکستر: خوله میش

له جیگایهکی تر دا هاتوه: «که از مو مشت خاکستر نوینی» یانی مشتی خوله میشم لی نه بیینی.

بهم شیویه بابا تاهیر وهکوو مرففیکی خواناس، سرفی و پهریشان دهبیتته مشتی خاک، تا لهو خاکهی نهوهوه خه لکیکی پهریشانی دی بخولقینریت، هر وهکوو نهم به خزی له بنه رتدا له خاکی دلپهریشانان خولقینراوه:

مرا نه سر نه سامان آفریدند
پریشانم پریشان آفریدند
پریشان خاطران رفتند در خاک
مرا از خاک ایشان آفریدند
«من بی سهر و بی سامان خولقینراوم
پهریشانم پریشان خولقینراوم
دلپهریشانان چونه ژیری خاک
نهمن له خاکی نهوان خولقینراوم»

به پنی نووسخه کهی «وحید دستگردی» ژماره ی نهو چوارینهی گومانیان لی ناگریت و به بهلگهوه هی بابا تاهیرن (۲۹۶) چوارینهیه. نهوانهی گومانیان وایه هی نهو نهبن (۷۰) چوارینهن، که له بهر جیاوازیی دهربرین و نهبوونی بهلگهی پنیوست گومان وایه هی بابا تاهیر نهبن، تاکوو له پاشاندا بهلگهی نهوه دهست دهکوت که نهو چوارینههش بابا تاهیر داینان (۶۰). له نووسخهیهکی تری دیوانه که دا هاتوه که ژماره ی چوارینهکان (۳۶۶) چوارینهیه (۶۱).

نارامگای بابا تاهیرله رژیواوی شاری «هه مه دان» (۶۲)
سویند - ۱۹۹۱

پهراویزهکان:

۱- سرچاوهی ژماره (۱). پیشهکی، که له لایه «بهمن بستان» هوه نووسراوه.

بج دلتیابون له بچونه کهی میرزا مهدی خانی کهوکه ب، دهتوانین وشکانی ناو چوارینه که، که بچ دستتیشانکردنی سالی له دایکبوونی بابا تاهیر پهتایان بچ براوه، بهم شیویه لیک بهدینهوه:

دریا: د + ر + ی + ا = ۱ + ۲ + ۰ + ۱ = ۴
الف قد = ا + ل + ج + ف + ق + د = ۱ + ۸ + ۰ + ۳ + ۱ = ۱۳
۲۱۵

طاهر = ط + ا + ه + ر = ۹ + ۱ + ۰ + ۲ = ۱۲
الف = ا + ل + ج + ف + د = ۱ + ۸ + ۰ + ۳ + ۱ = ۱۳

جا هر یک له وشکانی دهریا، الف قد و طاهر که هر یک و (۲۱۵) یه، له گه ل وشه ی نهلف کزیکرتیه که نه میشیان (۱۱۱) یه، نهوا دهکات (۲۲۶)، که له لایه میرزا مهدی خانی کهوکه بهوه به سالی له دایکبوونی بابا تاهیر له قهلم دراوه. (ف.ک)

۲- سرچاوهی ژماره (۲) پیشهکی.
۳- سرچاوهی ژماره (۳) لاپه ۱۴۸
۴- سرچاوهی ژماره (۴) لاپه ۳
۵- دگر ذات جوهر بود جسم ظرف
که بی ظرف جوهر نکتد بحرف
بروانه سرچاوهی ژماره (۵) بهیتی ژماره (۱۶۰). لاپه (۸۷).

۶- نهلی حق (کاکهیی) پنیان وایه که هر مرففیک هزار نون دهکات، واته هزار جار له سهر زوی پیدا دهبیتتهوه (بهرله رژی حهشر).

تمامی نونان بهر کس هزار
بمحشر کشند صف بروز شمار
بج نهم بهیته فارسییه بروانه سرچاوهی ژماره (۵) بهیتی ژماره (۲۴۴۲) لاپه (۱۸۱).

۷- پنیوسته لیزه دا پهتجه بچ نهوه رابکیشم که مولانا جه لاله ددین محمه د مولوی (مولانای رومی) یه کیک بووه له قوتبهکانی چل تهنان، واته چل کس؛ که چل تهنان بازنهیه که له بازنهکانی پیارچاکانی نهلی حق. بروانه سرچاوهی ژماره (۶) لاپه (۱۰).

۸- سرچاوهی ژماره (۷) لاپه (۲۴).

۹- سرچاوهی ژماره (۴) لاپه (۳).

۱۰- بچ دلتیایی جاریکی تر به بهیتی یه کمی چوارینه که دا دهچینهوه: من نهو زهریایم له ناو جامیکدا پیدا بووم
وهکوو خال بهسهر پیتتهوه پیدا بووم
مه بهست زود روون و ناشکرایه: من زهریایم، نهو زهریایهش له ناو جامیکدایه. وهکوو خالیکم (من وهکوو خالیکم)، نهو خالهش بهسهر

پیتوه هاتووه. کهواته: من و زهریا و خال یک شته، ههروهه ما جام و پیت یک شته؛ به لام دکتور وشهکانی راست و چپ له گال یه کدا لیکداوه توه، بویه زهریا بووه به پیت و جامیش به خال.

دویاره تماشای پهراویزی ژماره (۵) بکه.

۱۱- سرچاوهی ژماره (۸) لاپه‌ره (۸۶).

۱۲- سرچاوهی ژماره (۴) لاپه‌ره (۳).

۱۳- چو خاموش شد غسل‌الدین زان ایام بشد ناطق آن طاهر نیکنام

بگفتا آیا پادشاه أحد گراهی دهم از ازل تا ابد تو بودی و هستی بما شهریار تو هستی خداوند ما بندهوار

بروانه سرچاوهی ژماره (۵) بهیته‌کانی ۵۶۵۱، ۵۶۵۰، ۵۶۴۹ لاپه‌ره (۲۹۲).

۱۴- سرچاوهی ژماره (۳) لاپه‌ره‌کانی ۱۰۰، ۱۴۹، ۱۴۸.

۱۵- دهفتوری یاری: ئه دهفتوره به که نه‌هلی حقه‌کان سروده نایینی‌ه‌کانی خزیانیان تیدا تومار کردون، ههروهه ما (کلام) ییشی پی ده‌گرتیت.

۱۶- سولتان سهاک: کورپی شیخ عیسی به‌رنجه‌یه و دامه‌زرنه‌ری نایینی نه‌هلی حقه. له سده‌ی حه‌وته‌می کزچی له به‌رنجه له‌دایک بووه. پاشان له (پردیوه) له ناوچه‌ی هه‌ورمان ژیانی برده‌تسه‌ر و هر له‌ویوه نایینه‌کی بلورکرتیه. نای (ئیسحاق) و به (شاه، سهاک، ئیساق، سه‌ه‌اق، سه‌ه‌اک) ناویاره:

ئو پیر میکائیل دودانی ماوا چهنی شاه سهاک، که‌رده‌بی داوا تاواز کرد واتش، نه‌ره‌ی شاسه‌ه‌اک پی چیش نامانی تونی ماوا و خاک قبولم نییه تون نه پردیوه بسازی یانه بنماتی هونه

بروانه سرچاوهی ژماره (۹) لاپه‌ره (۱۰۲-۱۰۳).

۱۷- خوشین: نازناوه بی (مویاره‌ک شا) که له سده‌ی چواره‌می کزچی له ناوچه‌ی لوپستان په‌یدا بووه و هاوچه‌رخ‌ی بابا تاهیر بووه. بروانه سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۳۰).

۱۸- چه‌پ و ده‌س: بازنه‌ی زکری کاکه‌یی‌یه‌کانه، که به ناوازی ته‌میره سروده نایینی‌ه‌کانی تیدا ده‌گرتیتیه.

۱۹- مسته‌فا داودان: یه‌کیکه له هه‌فته‌ن که یارانی نزیک سولتان سهاک بوون:

جبریل (بنیامین) اسرافیل (داود) میکائیل (موسی) و حکم و بود

عزرایل (مصطفی) حورالعین (رضیبار) یقیق (ایوتن) عقیق (علمدار) بروانه سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۳۲۳).

۲۰- بروانه سرچاوهی ژماره (۵) بهیته‌کانی ۵۶۷۷، ۵۶۵۳ لاپه‌ره (۲۹۲ و ۲۹۳).

۲۱- بروانه سرچاوهی ژماره (۱۱) لاپه‌ره (۲۸۱).

۲۲- سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۱۹۵).

۲۳- سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۱۹۹).

۲۴- سرچاوهی ژماره (۵) بهیته‌کانی (۵۵۵۲).

۲۵- له‌به‌ر قافییه‌ی شیعه‌که له جیاتی شا ئیبراهیم (عه‌له‌مدار) داناوه، که نازناوه بی شائیراهیم. عه‌له‌مدار له‌قه‌ب شا ئیبراهیمه‌ن ئیوه‌ت دن پیش یادگار هه‌نه‌ن

بروانه سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۳۲۳).

۲۶- هه‌فته‌ن = هه‌فت-ته‌ن: واته حه‌وت که‌س که نه‌مانه‌ن:

۱- پیر بنیامین
۲- داود که‌وه‌سوار
۳- پیرمووسا
۴- مسته‌فا داودان
۵- دایه‌ره‌مزبار
۶- شا ئیبراهیم (عه‌له‌مدار)
۷- بابا یادگار (ئیوه‌ت) که نونی بابا تاهیره. سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۲۸).

هه‌روهه‌ها تماشایه‌کی تری په‌راویزی ژماره (۱۹) بکه.

۲۷- سرچاوهی ژماره (۱۲) لاپه‌ره (۹۵).

۲۸- سرچاوهی ژماره (۵) بهیته‌کانی (۱۰۸۸۳) لاپه‌ره (۵۵۸).

ئهم بهیته‌ پیوه‌ندی به بابا تاهیره‌وه نییه و سه‌ر به حیکایه‌تی بابا حه‌یده‌ره.

۲۹- سرچاوهی ژماره (۱۳) لاپه‌ره (۳۲۹).

۳۰- له لاپه‌ره (۱۳۷)ی سرچاوهی ژماره (۶) دا هاتووه که سولتان سهاک چۆته نونی حاجی به‌ککاشه‌وه، به‌لام ئه‌مه راست نییه، سولتان (زات میوان)ی حاجی بووه، واته زاتی سولتان له قالبی حاجیدا میوان بووه. حاجی به‌ککاش له سالی ۷۲۸ی کزچی وه‌فاتی کردووه.

۳۱- سرچاوهی ژماره (۵) بهیته‌کانی ۷۸۲۲ و ۷۸۲۸ لاپه‌ره (۴۰۴ و ۴۰۵).

۳۲- سرچاوهی ژماره (۵) بهیته‌کانی (۷۸۵۴) لاپه‌ره (۴۰۶).

۳۳- له‌به‌ر قافییه‌ی شیعه‌که (محره‌می سولتان)م خستۆته سه‌ر، چونکه (حبه‌یب شه) خاتونه به‌شیری کچی میر خه‌سه‌روهی لوپستان و محره‌می سولتان سهاک بووه. بروانه سرچاوهی ژماره (۱۰)

لاپه‌ره (۴۲۰).

۳۴- سرچاوهی ژماره (۸) لاپه‌ره (۱۶۰).

۳۵- له شاهنامه‌ی حقیقه‌تدا هاتووه که سولتان سهاک هه‌لۆیه‌کی سپی بووه و له داوینی دایراک خاتون (دایه‌ ره‌مزبار) نیشته‌تیه و کاتی دایه‌ ره‌مزبار داوینی ویک ناوه، هه‌لۆ بووه به مندالیک و به‌م شینویه سولتان په‌یدا بووه، واته سولتان دایکیکی باکیه‌ بووه.

بروانه لاپه‌ره (۳۲۶) له سرچاوهی ژماره (۵) حکایت ظهور ذات بجامه‌ حضرت سلطان.

۳۶- جه‌یوون یان نامو ده‌ریا Amou Daria رووباریکه سرچاوه‌کی له چپای «پامیره‌ی هیندستانه‌وه و به ناسیای سۆقیه‌تدا رته‌ ده‌بیت تا ده‌رۆته ناو زهریای (ئارال)ه‌وه. بروانه (المنجد فی اللغة والاعلام).

ئهم رووباره له نایینی یارساندا رووباریکی پیروزه و میژووی ده‌گه‌رینه‌وه بی به‌ر له دروستبوونی جیهان و له‌وه ده‌جیت هه‌مان زهریا بیت که خاوه‌ندکار کردبوویه ماوا‌ی خزی ئه‌وه ده‌می که له‌ناو دوردو بوو. وه‌ختیک مه‌ولا (خاوه‌ندکار) چۆش ده‌داته جه‌یوون نوپ ده‌په‌ری و شق ده‌بات و خاوه‌ندکار له نوپ دیته ده‌روهه.

نهرۆز مه‌رمز:

چمنان جه‌یوون دیجله حه‌جه‌ر په‌ر نوژش درتا به‌ر ناما نه نوپ

بروانه سرچاوهی ژماره (۷) لاپه‌ره (۲۸).

۳۷- سرچاوهی ژماره (۱۲) لاپه‌ره (۳۲۹).

۳۸- سرچاوهی ژماره (۱۱) لاپه‌ره (۱۹۸).

۳۹- سرچاوهی ژماره (۱۱) لاپه‌ره (۲۰۰).

۴۰- سرچاوهی ژماره (۸) لاپه‌ره (۱۶۱).

۴۱- به‌لای فه‌ریده‌دین عه‌تاره‌وه (وادی السلوک) حه‌وت قنناغه: طلب، معرفت، استغناء، توحید، حیرت، فقر، فنا. بروانه سرچاوهی ژماره (۷) لاپه‌ره (۵). شایانی باسه شیخ فه‌ریده‌دین عه‌تتار نیشابوری یه‌کیک بووه له قوتبه‌کانی چل ته‌نان. بروانه سرچاوهی ژماره (۶) لاپه‌ره (۱۰).

۴۲- سرچاوهی ژماره (۷) لاپه‌ره (۳۶).

۴۳- سرچاوهی ژماره (۸) لاپه‌ره (۹۴).

۴۴- سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۴۶۲).

۴۵- سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۴۶۲).

۴۶- سرچاوهی ژماره (۴)

۴۷- سرچاوهی ژماره (۷) لاپه‌ره (۱۷).

۴۸- سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۲۲).

۴۹- حافظی شیرازی له نونی بنیامین بووه، که ئه‌میان یه‌کیکه له هه‌فته‌ن:

دگر بود حافظ که بنیام بود بدرگاه حق بود اندر سجود

بروانه بهیته‌ی ژماره (۱۱۳۹) له سرچاوهی ژماره (۵).

۵۰- سرچاوهی ژماره (۱۴) لاپه‌ره (۱۹).

۵۱- سرچاوهی ژماره (۱۴) لاپه‌ره (۲۲).

۵۲- سرچاوهی ژماره (۷) لاپه‌ره (۲۲) ناوی شاعیره‌که نه‌گوتراوه.

۵۳- سرچاوهی ژماره (۷) لاپه‌ره (۳۳).

۵۴- لیره‌دا پیوسته په‌نجه بی ئه‌وه رابکیشم که ئه‌یووب پیغه‌مبه‌ر له نونی «بنیامین» بووه، حه‌سه‌ن له نونی «شاپرایم» و حه‌سین له نونی «باوه یادگار» که نونی بابا تاهیریشه.

پس از آن ایوب گشت صاحب بصیر که بد مظهر پاک بنیام پیر (بهیته‌ی ژماره ۲۹۵۷)

حسین یادگار و حسن شاه برام که بوند سالار در هر ایام (بهیته‌ی ژماره ۷۴۱)

بروانه سرچاوهی ژماره (۵) لاپه‌ره (۱۵۴ و ۴۲).

۵۵- «شتر دیدی ندیدی» په‌ندیکی ئیزانییه.

۵۶- بروانه سرچاوهی ژماره (۱۵) لاپه‌ره (۶).

هه‌روهه‌ها سرچاوهی ژماره (۱۶) لاپه‌ره (۱۴۲).

۵۷- له نایینی یارساندا ئهم هه‌شتانه هه‌ن: هه‌شت ته‌ن، هه‌شت ناسمان، هه‌شت نه‌فلاک، هه‌شت نه‌نجومه‌ن، هه‌شت به‌هه‌شت، هه‌شت خان، هه‌شت نۆزه‌خ و... هتد. بروانه سرچاوهی ژماره (۵) لاپه‌ره (۷۶۹).

۵۸- له نایینی یارساندا ئهم چوارانه هه‌ن: چوارته‌ن، چوار نه‌رکان، چوار نه‌نجومه‌ن، چوار هه‌فته‌وان، چوار جامه، چوار هه‌ست، چوار خان، چوار یار و... هتد. بروانه سرچاوهی ژماره (۵) لاپه‌ره (۱۹۰).

۵۹- له کلامی ترکه‌ی شاهه‌نشادا هاتووه:

کاکا شی وه شوین رای ره‌واج یار دیش که هه‌شت ته‌ن بی چیر ساجنار دلی ساجنار قه‌لب زلومه‌ت چاگا حازر بی خه‌زرائی ئومه‌ت.

بروانه سرچاوهی ژماره (۱۰) لاپه‌ره (۱۹۱).

له ده‌فتوری یاریدا هاتووه که له بیابه‌سی ساجناریدا خودا هه‌فته‌وانه‌ی له نووری خزی دروست کردووه. ئه‌وه دم هر هه‌فتیان له شینویه خودا ده‌بن. پیر بنیامین بۆی جیا ناکریتیه له‌م هه‌شت که‌سه (هه‌فت ته‌ن + خودا) کامیان خودایه. بویه تکا ده‌کات که خودا خزی ناشکرا بکات که کام له‌م هه‌شته‌ خزیه‌تی. خودا به بنیامین ده‌لایت با دایه ره‌مزبار هه‌شت لوقمه‌ گزشتی قوریانی حازر بکات، تا هر یه‌که له‌م هه‌شته بیخۆن؛ ئه‌و‌دم خودا ناشکرا ده‌بیت، پاش ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره خودا و هه‌فته‌وانه له یه‌کتر خودا ده‌کرتیتیه.

سولتان نيسحاق مهردمي:

- پهنت مهلوومه نئي پيره عريان
پنسه بهيان مژ شيوهه هر هشتمان
واچه نهر رمزيان وه لاله و گريان
ههشت لوقمهه نيمهت پهي ته حقيق كار
باورهش ويگا بنهش وه مهيدان
هر يهك يهك رمزي نؤش كهيم وه نيمان
نهمچار بهيان مژ شيوهه شاي جيهان
پروانه سهراوهه ژماره (۸) لاپره (۵۲) بهندي (۷).
۶۰- سهراوهه ژماره (۲) پيشهكي.
۶۱- سهراوهه ژماره (۱۷) پيشهكي.
۶۲- همان سهراوهه پيشوو. پيشهكي.

سهراوهكان

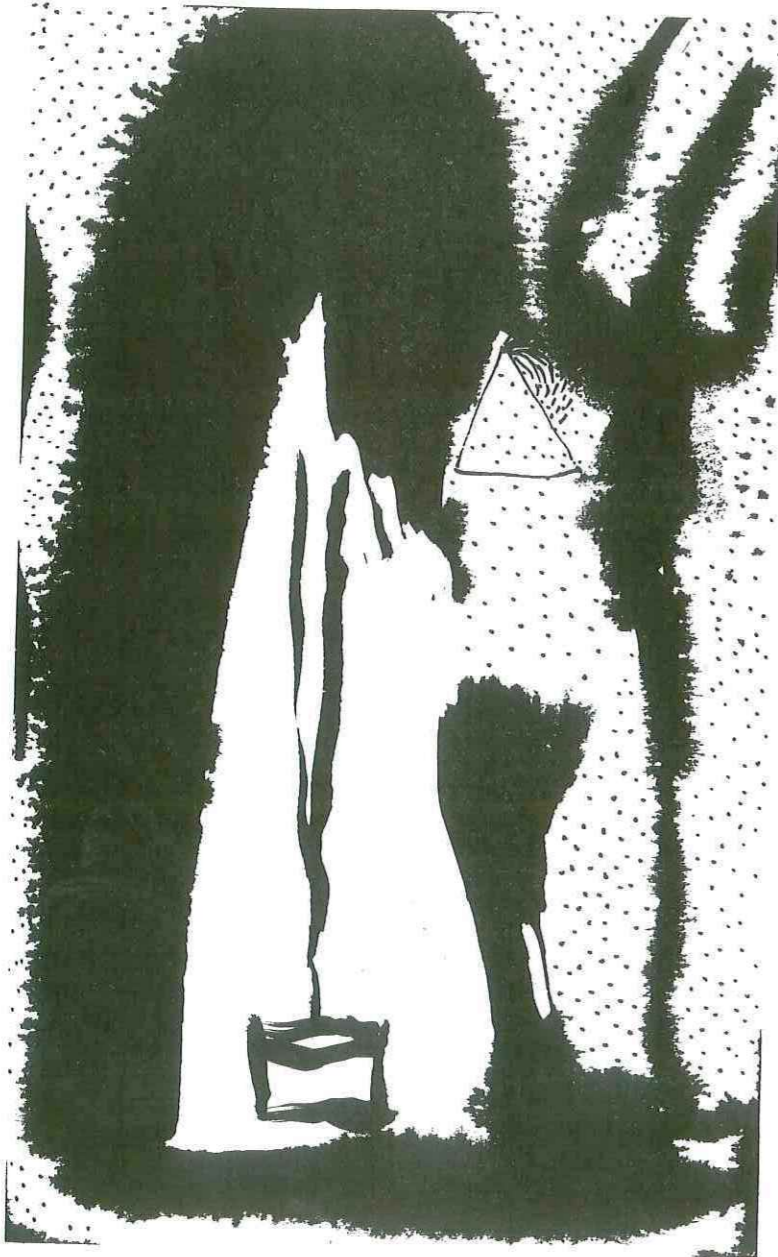
- ۱- بابا طاهر عريان: فارسي، انگليسي، فرانسو، آلماني. چاپ بيك ايران. سال ۱۳۶۵ هجري قمری. انتشارات پديده.
۲- ديوان بابا طاهر عريان. از روی نسخه تصحيح شده دانشمند شهير وحيد دستگري. مؤسسه مطبوعاتي امير كبير. تهران ۱۳۳۳ هجري قمری. چاپ نوم.
۳- ميژوي تهدهبي كوردي. علامهالدين سجادي. چاپي ۱۹۵۲ اي زابيني. چاپخانه معارف.
۴- پيداچوونهويهكي فهلسهفيانه و سؤفيزمانه به هندی له دوويهتكانی بابا تاهير. بهشي يهكهم. دكتور مارف خهزنهدار. رؤژنامهي هاوكاري ژماره (۱۱۶۳) ي رؤژي ۲۲/۳/۱۹۹۰.
۵- حق الحقايق (شاهنامه حقيقت) حاج نعمتالله جيحون آبادي. كتابخانهي طهوري. تهران ۱۹۸۲ زابيني.
۶- سر سپردگان. تاريخ و شرح عقايد ديني و آداب و رسوم اهل حق (يارسان). تاليف سيد محمد علي - خواجهالدين. ۱۳۶۲ كتابخانه منوچهری.
۷- جم. پرتوي از لقواسيري در مولانا. مجيد القاصي. انتشارات بيگود ۱۳۶۳ تهران.
۸- دوره هفتوانه. سرانجام. صديق صفي زاده. كتابخانهي طهوري. تهران ۱۹۸۲ زابيني.
۹- تهستيرهگهشهي ناسماني شارهزور «سولتان نيسحاقی بهرزنجي». بهشي يهكهم. هاشم كاكهبي. گؤژاري كاروان ژماره ۶۱ سالي ۱۹۸۷.
۱۰- برهان الحق. تاليف نور علي الهی. چا ششم ۱۳۶۱.
۱۱- كاكهبي. محمد تهمين هوراماني. چاپخانهي (الحوادث) بهغدا - ۱۹۸۴.
۱۲- تهستيرهگهشهي ناسماني شارهزور «سولتان نيسحاقی بهرزنجي». بهشي دووهم. هاشم كاكهبي. گؤژاري كاروان ژماره ۶۲ سالي ۱۹۸۸.
۱۳- گؤژاري كؤپي زانباري عيراق «دهستهي كورده» بهرگي شازدهههم و ههقهدههم ۱۹۸۷. چاپخانهي كؤپي زانباري عيراق. بهغدا.
۱۴- قوس زندگي منصور حلاج. تاليف: لؤي ماسينيون. ترجمه: دكتور روان فرمادي. كتابخانه منوچهری تهران ۱۳۵۸.
۱۵- پيداچوونهويهكي فهلسهفيانه و سؤفيزمانه به هندی له نوو بهيتكانی بابا تاهير. بهشي دووهم. دكتور مارف خهزنهدار. رؤژنامهي هاوكاري ژماره ۱۱۶۸ رؤژي ۹/۴/۱۹۹۰.

۱۶- التصوف في الشعر الكلاسيكي الكردي. كمال مصطفى معروف. مجلة الثقافة الجديدة العدد (۱۱) آيلول ۱۹۹۰.

۱۷- ديوان بابا طاهر عريان همداني. به تصحيح و مقدمه مهدي الهی قمشه اي. با اضافاتي از نسخه وحيد دستگري. نشر محمد. تاريخ منتشر فريلون ۱۳۶۴ هجري قمری.

۱۸- فرهنگ فارسي عميد. سه جلدی. تاليف حسن عميد. مؤسسه انتشارات امير كبير تهران ۱۳۶۵.

۱۹- المنجد في اللغة والاعلام. تاليف: لؤيس معلوف. دار المشرق، بيروت. الطبعة السادسة والعشرون.

کتبخانه‌ی ماموستای کورد

* زهینه‌لعبدین زنار: خونه‌چه، جلد ۲ (کلام- دیلۆک و چیرۆک)، وه‌شانخانا چاندا کوردی، ستۆکھۆلم، ۱۹۹۰، ۲۸۶ ل.

* دهرباره‌ی فاشیزم، زنجیره‌ی پاسۆک بناسه- ۶، به‌شی دووم، ده‌زگای چاپه‌مه‌نی شه‌هید فه‌هاد، چاپی دووم، ۱۹۹۰، ۴۸ ل.

* یه‌کتاپه‌رستی، وانه‌کانی بیروباوه‌ری ئیسلامی ۱، دامه‌زراوه‌ی ئه‌لبه‌لاغ، به‌شی کوردی، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۹۰، کۆماری ئیسلامی ئیزان- تاران، ۸۸ ل.

* خالد خالد: السیاسه السوفیتییه تجاه القضیه الکردیه فی الیزان، ستۆکھۆلم، ۱۹۹۰، ۶۸ ص.

* ئۆرخانی غالب: شۆپشی ئه‌یلوول و رۆژگاری دوا‌ی هه‌ره‌س، چاپخانه‌ی هه‌لۆیست، له‌نده‌ن، ۱۹۹۰، ۵۸ ل.

* م.ر. هاوار: شیخ محمودی قاره‌مان و ده‌وله‌ته‌که‌ی خوارووی کوردستان، به‌رگی یه‌که‌م، جاف پریس، له‌نده‌ن، ۱۹۹۰، ۵۷۲ ل.

* نامه‌ی تیگریس و ناسۆ گه‌رمیانی: دیوۆکا کورد و کوردستانی (پرتووکا ده‌رسی ژبۆ پینگا‌فا نافی‌ن و بلن‌د)، په‌خشخانه‌ی ئاپیک، ستۆکھۆلم، ۱۹۹۰، ۸۶ ل.

* رۆژمیزی سه‌فین ۱۹۹۱، پارتی دیموکراتی کوردستان- عێراق، راگه‌یاندنی لقی دوو.

* ریبوار سیوه‌یلی (انتخاب و ترجمه): درآمدی بر شعر معاصر کردی، دانمارک، ۱۹۹۰، ۱۳۴ ل.

* سوهراب سیپه‌هری: ده‌نگی پینی ئاو، شیعر، ریبوار سیوه‌یلی له‌ فارسییه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌ کوردی، چاپی دووم، کۆپنه‌اگن، ۱۹۹۰، ۵۴ ل.

* ئه‌نوه‌ر حه‌سه‌ن: مه‌ترسیی راسیزم و چه‌ند سه‌رنجیک، ئازاد پریس، پاکستان، ۱۹۹۰، ۸۰ ل.

* هۆشه‌نگ: کۆچ و رازیک‌ی ده‌نگ (چه‌پکیک په‌خشان)، له‌ بلۆکراوه‌کانی چاپخانه‌ی گه‌ل، ۱۹۹۰، ۵۲ ل.

* آمانج شاکه‌لی: زهرخند، (ترجمه: مصطفی‌ ایلخانی‌زاده)، مرکز نشر فرهنگ و ادبیات کردی (انتشارات صلاح الدین ایوبی)، اورمی، ۱۳۶۹، ۶۰ ص.

* Proceedings of third annual kurdish national congress conference, August 4-5 1990, Fullerton, California, 10 P.

* لقاءات علی هاشم المؤتمر الاسلامي الاول حول القضیه الکردیه، من منشورات الحزب الاسلامي الکردستاني (پاک)، ۱۹۹۰، ۳۲ ص.

* کاکه‌وه‌یس: ۱۹۶۳ (کورته‌ چیرۆک)، ستۆکھۆلم، ۱۹۹۰، ۸۶ ل.

* گرنگی وشه له ئیسلامدا- تیگه‌یشتنه ئیسلامیه‌کان ۶، دامه‌زراوه‌ی ئه‌لبه‌لاغ، ۱۴۰۸ ی کۆچی، ۴۸ ل.

* به‌هادین نووری: وێزانه، به‌سه‌رهاتی کوردستانی عێراق له‌ ماوه‌ی شه‌ش مانگی ۱۹۸۸دا، په‌خشخانه‌ی به‌غداد، دانمارک، ۱۹۹۰، ۹۰ ل.

* ئاسی ره‌باتی: هه‌لۆیستی یه‌کیتی و تاله‌بانی ده‌رباره‌ی شۆپشی کوردستانی باشوور، چاپی دووم، سوید، ۱۹۹۰، ۱۲۸ ل.

* مراقب کردی: اجتیاح و ضم الکویت، محاوله‌ لتصدیر الازمات الداخلیه: الموقف الکردی؟ لا بدیل عن الاستقلالیه والاعتماد علی الشعب، کانون الاول، ۱۹۹۰، ۵۹ ص.

* ر. ره‌شه‌حه‌دی: به‌رخۆله (چیرۆک یۆ مندالان)، ئینتشاراتی گۆزان (کوردستانی ئیزان)، ۱۳۶۹، ۳۰ ل.

* دکتور مه‌یندخت متمدی: نقشی از مولانا خالد نقشبندی و بیروان طریقت او، پاژنگ، تهران، ۱۳۶۸، ۴۶۳ ص.

* میخائیل خراپچنکو: جیهانبینی، ئه‌ندیشه و هونه‌ری نووسین. وه‌رگێرانی: سه‌رۆ. له‌ بلۆکراوه‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رانی کوردستان ۵۹، تشرین دووه‌می، ۱۹۹۰، ۴۰ ل.

* چوارینه‌کانی خه‌ییام، وه‌رگێراوه‌ی هه‌ژار، چاپی پینجه‌م، سروش، تاران، ۱۳۶۹، ۱۰۶ ل.

* حاجی ره‌ئووف سه‌لیمی: بانه، هینۆشیمایه‌کی دیکه (بانه، هیروشیمای دیکه)، به‌ کوردی و فارسی، په‌خشخانه‌ی سه‌لاحوددینی ئه‌ییووبی، ورمی، ۱۳۶۹، ۱۲۳ ل.

* سید عبدالحمید حیرت سجادی: پند پیشینان در کردی: همراه با شرح آنها بزبان کردی و ترجمه‌ فارسی، جلد اول، مرکز نشر فرهنگ و ادبیات کردی، انتشارات صلاح الدین ایوبی، اورمی، ۱۳۶۹، ۳۰۵ ل.

* فه‌تاح ئه‌میری: هاواره به‌ره (چیرۆک)، په‌خشخانه‌ی سه‌لاحوددینی ئه‌ییووبی، ورمی، ۱۳۶۹، ۱۹۴ + ۹ ل.

* سیامه‌ند شیخ ناغایی: زاوای زینه‌ته خاتوونی (کورته‌ چیرۆکی ته‌ن‌ز)، سوید، ۱۹۹۱، ۱۸۳ ل.

* شیرکۆ بیکه‌س: دیوانی شیرکۆ بیکه‌س (به‌رگی یه‌که‌م)، ۱۹۹۰، ۱۰۰ ل.

* شیرکۆ بیکه‌س: گواپۆیره‌ک ژ هه‌لبه‌ستین شیرکۆ بیکه‌س،

وه‌رگێر ژ پیتین کوردی: م. مایی، وه‌شانین ئاپیک، ستۆکھۆلم، ۱۹۹۱، ۱۱۰ ل.

* Sheri Laizer: Into Kurdistan: Frontiers Under Fire, Zed Books Ltd, London and New Jersey 1991, 150 p.

* گۆزان قه‌رده‌اغی: راستیه‌کی ساده (هه‌ژراوه)، نیسانی، ۱۹۹۱، ۲۳ ل.

* جۆرج ئۆرویل: کیلگی ئاژۆل، وه‌رگێرانی کاکه‌ وه‌یس، په‌خشخانه‌ی سارا، ستۆکھۆلم، ۱۹۹۱، ۱۲۴ ل.

* Dofften av mitt lands moln, Miodern kurdisk lyrik, Kulturföreningen Sverige-Kurdistan, 1991, 100 s.

* مه‌هاباد کوردی: گه‌شتیک بۆ باکووری کوردستان. له‌ زنجیره‌ بلۆکراوه‌کانی رۆژنامه‌ی به‌رخۆدان- ۲، زستانی، ۱۹۹۱، ۱۳۸ ل.

گۆڤار و رۆژنامه

* به‌ره‌ی کوردستانی، ئۆرگانی ناوه‌ندی به‌ره‌ی کوردستانی عێراق، ژماره‌: ۲۱ سالی ۳، تشرینی یه‌که‌م، ۱۹۹۰.

* مه‌له‌بند: هه‌والنامه‌یه‌کی مانگانه‌ی مه‌له‌بندی رۆشنییری کورده له‌ له‌نده‌ن، ژماره‌ ۱۱، نۆقه‌مه‌بری ۱۹۹۰.

* حقوق الانسان: نشرة لوریه تصدیرها لحنه الدفاع عن حقوق الانسان في العراق، العدد: الحادي عشر، الثاني عشر، ت ۱، ک ۱، ۱۹۹۰.

* سوورین: ئۆرگانی لقی سلیمانی- حزبی سوسیالیستی کوردستان- عێراق، ژماره‌ ۶۳، سالی ۸، تشرینی دووم، ۱۹۹۰.

* نووسه‌ری کوردستان، گۆڤاری یه‌کیتی نووسه‌رانی کوردستان، ژماره‌ ۱۷، پاییزی ۱۹۹۰/ ژماره‌ ۱۸، زستانی ۱۹۹۱.

* هه‌لۆیست: گۆڤاریکی رووناکییری گشتی سه‌ره‌خۆیه (سه‌رووسه‌ر: سه‌باحی غالیب)، ژماره‌ ۵، خولی دووم، ناوه‌راستی، ۱۹۹۰.

رانانی کتیبان

به هادین نووری: وێزانه، به سهرهاتی کوردستانی عێراق له ماوهی شەش مانگی ۱۹۸۸دا، دار بغداد، کۆپنهایگن، دانمارک، ۱۹۹۰، ۱۹ لاپهه.

نوسەر هەر به لای شیوعییهت و عێراقچیتیدا دایده شکینتی. شیوعییهکی مهجید ناو دهکاته نموونهی ئازایی و رهوشت و خۆراگرتن و وره به رزی (ئهم نه پووخواه!!)، پاشان دهینزیتیه به بۆ ناوشار، ئهوش شاری بهغدا، دیاره بۆ سهر له نوێ دهست پیکردنهوهی کاری سیاسی و خهباتی ژیر زهوینی و ریکخستنی عهرب و کورد بۆ رووخاندنی رژیمی عێراق.

وێزانه به کوردییهکی جوان و ساده نووسراوه و به زمانیک که له سادهبیدا تا رادهیهکی زۆر له زمانی دینشینانهوه نزیکه، بێ ئهوهی ئهمه له نرخی هونهری کارهکی کم کردبیتهوه، به لأم له روی ریزمان و دههه پینهوه ههتدی جار کورتی هیناوه. هەر بۆ نموونه: به لأم من له گوێی قهبر ده له رزم (ل/۱.۴)، گرنگترشت (ل/۱.۶)، بهم ئیشه هه له دهستن (ل/۱۱۵)، ميمچه (له باتی نیمچه)، ... هتد (که ههچ کسهی له قسه کردندا بهو جۆره به کاری ناهینتی)، له کوێ (ئهمه دهبی تهئسیری زمانی روسی بۆ دهنا کورد و نالی). ههروهها به کارهینانی تپ (ش، گ) یا بۆشایی بۆ ناوی شوین عهیبیکي کارهکیه (ل/۱.۴، ۱۳۹، ۱۴۰). وینهی زهقی سینکسی لیره و لهوێ وه بهرچاو دهکهن. ههلهی تایپ و نووسین ئهوهنده زۆره که به تهواوی تیکستهکی شیواندوه.

وێزانه، له گهڵ ههموو ناتهواوییهکیدا، ئهو لایه نه چاکهی تێدایه که دهیان وینه و تابلۆی تراژیدیای هیرشی رژیمی به عسی بۆ سهر گهلی کورد و کوردستان تۆمار کردوه. کاشکی شایه تیکش ده بوو کاره ساتی هه له بجه و بادینانی بۆ ئهم خه لکه ده گنرپایه وه، وهک ب. نووری لیره دا باسی کاره ساتی قهراخی تۆمار کردوه.

زاگروس

نوسهری وێزانه، نهک ههر له روی ناوه پۆکی ئایدۆلۆژی و سیاسیهوه، به لکوو له روی فۆرم و شیوهی هونه ریشه وه، نوودل و راپایه و ناتوانی خۆی ساخ بکاته وه. وێزانه شتی که له نیوان رۆمان و رییۆرتاژی رۆژنامه گریدا و ههچیشیان نییه. نووسه ر له کتیبیکي ۱۹ لاپهه بیدا باسی رووداوه دلته زینه کانی به هاری ۱۹۸۸ دهکات و به کۆمه لێ وینهی جیاواز و رهنگاوه تگ تابلۆیهکی پینکه وه ناوه، تابلۆیهکی سه رنجراکیش و خه ماوی، ئه گه رچی لیره و لهوێ که له بهر و بۆشایی له تابلۆکه دا بهرچاو دهکهن. رووداوه کان له نیوان مانگی شوپات و دوا پۆزه کانی مانگی نیساندا روو دهه ن، نزیکهی دوو مانگ و نیو، نهک شهش مانگ، وهک له سه ر بهرگه که نووسراوه، زۆریه ی هیزه کوردستانییه کان ناماده ن و له جموجوولدان. به لأم بایه خیکی تاییهت به شیوعیه کان و پزوهانی شیوعییهت دراوه. ئه مه ش دیاره له گه ل کیش و رۆلی راسته قینهی ئه واندا ناگۆنجی.

که باس دیته سه ر لیکه ومانی کورد و زۆرداری رژیم و چاره سه ر، له پڕ عه رب و عێراق و عێراقچیتی قوت ده کړیته وه، جه ماوه ری عه ره بیهش ده کړیته شه ریکه به شی کورد و پاساوی هه موو شتیکیان ده دریت و ته نیا هه تدی «بۆرژوازی بیروکراتی مشه خۆر» ده بته بهر پرسیاری درنایه تی و تاوانه کان. هه رگیز ساخ ناییته وه نیشتمان/ولآت کوردستانی گه وره یه، کوردستانی عێراقه یان عێراقه. ته نانهت چاریک نووسه ر لێ تیک ده چی و له باسی «گه لی کوردی عێراق» باسی گه لیکي ۲۰-۲۵ ملیونی دهکات (لاپه ره ۷۶). له سه رتاسه ری کتیبه که دا ئهم ناکوکی و دوولبیهی نیوان کۆمۆنیست بوون یان کوردایه تی کردن بهرده وامه، به لأم له کۆتاییدا ئه گه ر به ره مز و نا ئاشکراش بۆ،

* زاگروس: صحیفه عامه تصدیر عن دار زاگروس کردیه، العدد الخامس، ايلول ۱۹۹۰.

* بارزان: رۆژنامه یهکی گشتیه، ژماره: ۵-۶، ۷، کانوونی دووهمی، ئاپریلی ۱۹۹۱.

* ئالای: ئۆرگانی پارتی سه ره بخۆی کوردستان، ژماره: ۱، سالی پینجه م، سه رماوه زی ۱۹۹۰.

* بهرگه ه: کۆفارا سیاسی، چاندى، لیکۆلینی، ۱۹۹۱/۷.

* صدی کوردستان: یصدرا الحزب الیدمقراطی الکردستانی-العراق/ مکتب لبنان. العدد ۴، تشرین الثاني ۱۹۹۰.

* خهبات: ئۆرگانی پارتی دیموکراتی کوردستان-عێراق، ژماره ۶.۷، ئابی ۱۹۹۰/ ژماره ۶.۹، تشرینی دووهمی ۱۹۹۰.

* جودی: مجله شهریه تصدیرا اللجنة الاعلامیه فی پارتیا ئیسلامیا کوردستانی. العدد: ۱، تموز ۱۹۹۰.

* دهنگی باوه: ئیسلامی مانگانهی گشتیه، ژماره: ۳، سالی ۳، تشرینی یه که م ۱۹۹۰.

* کۆمار: ژماره ی دووه م، سه رماوه زی ۱۹۹۰/ ژماره ی سینی م، ریه ندانی ۱۹۹۱، ژماره ی چواره م، خا که لیه ی ۱۹۹۱، ژماره ی پینجه م، پانه مه ری ۱۹۹۱.

* یه کگرتن: کۆفاریکی رۆشنیری تیورییه، ژماره: ۱۲، ۱۹۹۰.

* ئاوینه: (ئه ده بی، فه رهنگی و کۆمه لایه تی)، ژماره ۵، ره زبه ر و خه زه لوه ری ۱۳۶۹.

* ئالای: ئۆرگانی ناوه ندی ئالای شوپش- کۆنفرانس. ژماره: ۱۹، سالی سینی م، ۲، ۱۹۹۰.

* بانگ: (یه کتیی نووسه رانی کوردستان)، ژماره: ۵، تشرینی یه که می ۱۹۹۰.

* کوردنامه: دهنگی کۆمیته ی کاک، ژماره: ۱۸، مارتی ۱۹۹۱.

* البندقیه: صحیفه سیاسیه ثقافیه تصدیر عن حرکه المسلمین الاکراد، الفیلیین، العدد ۵۰، اوائل تشرین الثاني ۱۹۹۰.

* ئاواره: کۆفاری ئه ده بی و هونه ری کۆری ئاواره یه (قه زوین)، ژماره: ۱، زستانی ۱۹۹۱.

* کوردنامه (دهنگی کۆمیته ی کاک)، ژماره: ۱۹، حوزیه رانی ۱۹۹۱.

* رابوون: کۆفاریکی گشتی کۆلتورییه، ژماره یه که، به هاری ۱۹۹۱.

* Kurdish National Congress Newsletter, Volume 3, no. 1, November 1990.

* Kurdistan in the media, published by the Kurdish National Congress of North America, vol. 1, Dec. 1990/ vol. 3 Februari 1991.

* New Peshmerga, a magazine of Kurdish affairs and studies, published by: The Kurdistan popular Democratic party (KDPD), No. 22, Nov. 1990.

* Kurish Times: published semi- annually by the Kurdish program, Newyork, vol. 3, No. 2, Fall 1990.

* Kurdistan Times: A Quarterly political magazine, (Freedom & democracy for Kurdish nation), publisher: Mustafa Karadaghi, No. 1, Winter 1990.

* Survival: a magazine for ecology, culture and human rights in Kurdistan (Bulgaria), vol. 1 Issue 1, march-may 1990.

* Hetaw (Sole): Rivista culturale Kurda della communita Kurda in Italia, Luglio 1990.

* Kurdernas Vänner i Sverige 3/90 (okt. 1991) 4/90, December 1990/ 1/91 Februari 1991, 2/91 (apr. 1991).

ئینا فان دوویر: هیلکە ی زیوین، لوتن، بەلژیک، ۱۹۹۰، ۳۲ ل.
وینە ی بەرگ: تابلۆی هونەر مەند خەلیل کاکەیی

تیریژ، کۆژلە یه کی حەوت سالان، لە گوندیکی نزیک زاخو، لە گەل دایک و باب و پرا و خوشکەکانی بە ئارامی و شادی دەژی. رۆژیکیان لە پڕ دەبی گوندەکیان چۆل بکەن، چونکە سوپای عێراق گوندەکیان وێران دەکات. ئەمان ناچار بەرەو تورکیا هەڵدێن. لە رینگا فۆکەکانی سوپای عێراق هیلکە یه کی گەرە ی زیوینیان بەسەردا بەر دەداتەو و دنیا دەبیتە دووگەل و تیریژ دەبووریتەو. پاشان کە دیتەو سەرخۆ دەپوانی کە دایک و باوک و خوشک و براکانی بە دووگەلی هیلکە زیوینە کە کوژاون. رۆژنامە نووسیکی بیانی بە ناوی (جێ) لە کۆچ و باری کوردان و میژشی سوپای عێراق بە کامیرای فیدیز ویتە دەگری بەو هیوایە «دەنگی ئەم گەلە سەرسەخت و بینکەسە کە هەرگیز چۆک بۆ دۆژمانی دانادا» بگەیهنیتە گۆنی جیهان. بەلام ئەویش بە هۆی دووگەلە کەو دەمری. تیریژ بە برینی لەشیو دەگاتە ئۆرئوگای پەنابەرەن لە تورکیا و فیلمی کامیراکە ی جێ، کە پیشمەرگە یه ک دەیداتی، لە گەل خۆی دەبا بەو هیوایە ییدا بە کەسیکی بیانی و ئەو کارساتە بگاتە جیهان.

ئینا خاتوون (نووسەری ئەم کتییە) تا ئیستا رینی نە کەوتۆتە کوردستان و لە نزیکەو تیکەلۆی رووداوەکان نەبوو و شارەزایی ی لە کۆمەلگای کوردی نییە، بۆیە لێرە و لەوی کەوتۆتە هەندی هەلە ی زەقەو. بۆ نمونە کاتیک لەشکری عێراق دەست بە وێران کردنی گوندیک دەکات، (جێ) و پیشمەرگە یه ک لە گۆرستانی گوندە کەدا خۆ حەشار دەدەن «چونکە سوپای عێراق ریزی گۆرستان دەگری و نایەتە ناوی». لە کاتیکدا ئاشکرایە سوپای عێراق سەدان گۆرستانی چەندین جار لەسەر یه ک ئەتک کردوو. سەرپاری ئەوانە ئینا تا رادە یه کی باش توانیویەتی کارسات و رووداوەکان و تەنانەت ژیانی کوردەواری وەسف بکات و وینە یه کی واقعی سەبارەت بەو کارساتە بخاتە بەر دەست، کە ئەمە خۆی لە خۆیدا کاریکی کەم نییە.

ناوی کەسەکانی چیرۆکە کوردین و هەندی جار وشەو رستە ی کورتی کوردیشی بەکار هیناوە.

ئینا فاندوویەر، سەرنووسەری گۆژاری هەفتانە ی لاوان و مندالانی Top Magazin و تا ئیستا چەند چیرۆکی مندالانی نووسیووە. ئیستا سەرقالی نووسینی چیرۆکی سەبارەت ژیان و خەباتی پیشمەرگە ی کوردستان.

ئامانج شاگەلی

وهرامی دۆستان

- کاک کاوه ئەمین- سوید

برای شیرین، زۆر سوپاس بۆ هەستی خاوینی کوردانەت. پیمان وایە لە زۆر لایەنەو باشی بۆ چوویت و هەلسەنگاندنە کانت راست و زانستانەن. رینگەمان بەدە لە یه ک شتدا لە گەلتدا نەبین و وەک تق بیرنە کەینەو. ئیمە پیمان وایە ئەو ی نەیاران و ناحەزانی مامۆستای کورد و بیرری کوردایەتی و ئازادپێوانی دەبیلێن و دەینووسن شایانی ئەو نییە وەلام بەریتەو و خۆمانی پێو خەریک بکەین. بیر و فەلسەفە و رووگە و ئیدیالی ئەوانە رووخواوە و بۆ خۆیان لە سەر مەرگان، ئەوچا دەبی مافی لنگە فرتییان بەدەینی و لێیان گەریز بە دەردی خۆیانەو بەتێنەو.

بۆ خاوەنی ئەم بەرەمانە:

- ساز، گازندە (دوو پارچە شیعەر)
- چارەسەری کێشە ی کورد، پێش چارەسەری کێشە ی فەلەستین و کویت (وتاری سیاسی)
- ئەقین (شیعەر، لە ئێرانەو)
- ئەوین (شیعەر، لە کەنەداو)
- هونەری رەسەن لە ناخی هونەر مەندانی رەسەندایە (وتار)
- ناھەنگی هەرمانی دل، ئەو شەوانە ی کە تو نووستوی (دوو شیعەر)
- کارەسات (شیعەر)
- رووخساری ونبوو (چیرۆکی وەرگێردراو)
- بووکی کۆست کەوتوو (شیعەر)
- سەرۆک بارزانی (۱۹۰۱-۱۹۷۹)، نیوسەدە تیکۆشان، دەربەدەری، ئەمری (راگە یاندنی سیاسی)
- تەنیایی (کورتە چیرۆک)

- یه کیتی (شیعەر)

- داگیرکەرەن دەیانەوی پیمانی سیفەرمان لی بشارنەو و جاریکی کەش کوردستانمان دابەش بکەنەو (وتاری سیاسی)
- (.....)، پەخشانە شیعەر
- مەسەلە ی کورد و پێوئیدیەکانی ئێران و عێراق (نووسراوی وەرگێردراو)
- کوردخۆزان خەیاالیان خواوە (شیعەر)
- پێویستی دامەزاندنی یه کیتی پەنابەرانی کورد لە دنیا (بانگەوان)
- نیشتمان (شیعەر)
- قەلای دمدم بانگی شیعەری ئەمشەو دەکا (شیعەر)
- ساتی کە گیان دەگری، چەستە دیتە کۆل (شیعەر)
- ئەگەر دەرە ماسیپەکان مۆژف بوونایە (کورتە چیرۆکی تەرجمە کراو)
- ئەفسانە ی عەشقیکی ئەبەدی (شیعەر)
- ئەم (شیعەر)
- چیت پی بلیم (شیعەر)
- بیرمە، وەک ئیستا لەبیرمە، هەناسەمی (دوو پارچە شیعەر کە پێشتر بلۆکراوەو)
- لەمەر نالە ی جودایی (شیعەر)
- یه کتر بینینەو (پەخشانە شیعەر)
- نووسراویک و ئاوپیک (لیکۆلینەو ی سیاسی)
- داووتیک بۆ گەشت، بەخشندە یی یه کانی مانگ، خۆت سەرخۆش کە (سێ پەخشانی وەرگێردراو)
- پەنابەری سەر خاکی خۆم !!! (شیعەر)
- دووری (شیعەر)

بیورن، بەرە مە کانتان بلۆ ناکرینەو.

نیوهی کاری پزشکی

نهرکی سهرشانی خوته

د. دلاور عبدالعزیز علائهددین

له بهر زور هوی زانراو و نه زانراو، خه لکی کورد بایه خیکی نه و توپان نه داوه به خق فیر کردن و تی گه پشتن له چو نیه تیی هه لسوورانی کونه ندماه کانی لهش و بایه خ دان به چاودیری کردنی نه هه لسوورانه. ته نانهت خه لکی خوینده واریش نه ونه دهی که دهیزانن دهر باره ی تندرستی خو یان بریتیه له نه زمونی پینشوویان و نه زمونی خه لکی دهوروپشتیان و زانیاریه که شیان پهرشوبلاو و پیکه وه نه به ستراره. له زیانه کانی نه کهم زانینه نه و گیروگرفته مه زاننه یه که له نیوان پزشکی و نه خوش پیدا دهین. نه و گیروگرفته بوونه ته هوی زیاد کردن و قورس کردن نهرکی پزشکی له لایه ک و سر لی شیواوی نه خوش و زیاد کردن بازار به بی پیوست له لایه کی تره وه. زور جاریش نه خوش بوته قوربانی نه که مزانینه.

له وتاری نه م ژماره یه دا هه ول دهمم دهر گایه ک بکه مه وه بی خوینتهر به مه بهستی:

- ۱- شی کردنه وهی هه ندی دیارده و نیشانه کانی نه خوشی.
 - ۲- تا له شساغ بتوانی چاودیری هه لسوورانی نه ندماه کانی لهش بکات و ساغی و ناساغی لهش لیک جیا بکاته وه بی مه بهستی بایه خ دان به شله ژان و نارپکی له کاتی پیدا بوونیان له له شدا و بنه بر کردن نه خوشی له سه ره تا وه.
 - ۳- تا هانی خوینتهر بدهم که بکه ویته لیکزاینه وه خق فیر کردن کاری تندرستی، تاکو خو یان رابهینن له هه لسوکه وت و نهریتی تندرستیانه.
 - ۴- ههروه ها باسی چو نیه تیی ناسان کردن کاری پزشکی له لایه ن نه خوشه وه بی چاکتر پاراستنی بهر ژه وه ندی نه خوش، به وهی که نه خوش بزانی چو ن پزشکی کار دهکات و به چ جوریک دهگاته دهستتیشان کردن هوی نه خوشی.
- بی دهستتیشان کردن (تشخیص - DIAGNOSIS) نه خوشی و دوزینه وهی هوی سه ره که یه کی، پزشکی پیوستی به زانیاری هیه. هه ندیکی ده بی له زمانی نه خوشه وه بیبسترئ و هه ندیکی پزشکی که خوی بیدوزینه وه.
- زور جار پیمان گوتراوه «نه گهر راست ده که ی دؤکتوری چاکی، وهره بزانه چیمه

و به بی پرسیار نه خوشیه کهم بوزه وه». نه وه واته یه کی زور هه لیه. راسته دوزینه وهی هوی نه خوشی وه ک مه تل شی ده کریته وه به لام پزشکی چاودوگر و فه تاح فال نیبه به لکه هه لگری زانستیکه که به پی زانیاریه که ی سه ره له وه مه ته له دهر دهکا. نه وهی له زمانی نه خوشه وه دهستی ده که وی (له یارمه تی بی دهست نیشان کردن نه خوشی) رهنگه زور گرنگتر و ری خوشکه رتر بی له گه لیک له پشکنینه کانی خوی. زور نه خوشی هیه که ته نها له ری وه سفیکی وردی ههستی نه خوشه وه پزشکی که دهگاته نه جام. نه گهر سهیری له شی خه لک بکین، رهنگه له زور لایه نه وه له یه کتر بچین به لام، له زور روی دیکه شه وه لیک جیاوازین. به هه مان شیوه هه ناوی خه لک له زور لاره وه ک یه کن به لام له زوری تر جیاوازن. ته نانهت له روی جینات و دروست بوونه وه GENETICS جیاوازی بته پته تی له نیو خه لکدا هیه. بی نمونه کورت و دریزی، قه له وی و لاوازی، به هیزی و بیهیزی... هتد.

هه تا له روی هه لسوکه و تمان یان خو اردن و خو اردنه وه مان لیک جیاوازین. له روی سروشت و زه وه وه له یه ک جیاوازین (بگره له بؤچو نی سیاسی شدا له یه کتر جیاوازین!)، ده نه گهر خه لک وا له یه کتر جیاواز بن - که واته به ره لستیان بی نه خوشی له یه کتر جیاوازه - شله ژان و نارپکیان له کاتی تووش بوونی هه مان نه خوشی له یه کتر جیاوازه - خیزی تووش بوون و خیزی چاک بوونه ویان له یه کتر جیاوازه - هه تا شیوه ی دهر که وتی نه خوشیه که و قورسی و سووکی دوزینه وهی هوی که شیان له یه کتر جیاوازه. بویه ش ناتوانین وای دابننن که نه گهر یه کتیکمان تووشی جزوه نه خوشیه ک بوو له ته مه نیک دیاری کراو، له شوینیکی دیاری کراو و له رو داویکی دیاری کراو، که واته ده بی نه وی تریشمان تووشی هه مان نه خوشی و دیارده بی.

به هه مان شیوه ش لایه نیک تری جیاوازی نه خوشیه کان گرنگه له و باسه، نه ویش نه وه یه که بی هه ر تاکه دیارده نارپکیه کی لهش دهیان و بگره سهدان هق هه ن. بی نمونه دیارده ی (تا)، واته گهرم دا هانتی لهش، چه ندان هوی هیه، هه ر له گه رو که وتته وه بگره هه تا مالاریا و شیرپه نجه و وهرم و هه ندی دهرمان و... هتد. بویه ش نه گهر دوو که س به یه که وه دانستن و هه ردوکیان

تایان هه بوو مانای نه وه نیبه هه ردوکیان به یه ک دهرمان چاک ده بن یان هه ردوکیک یه ک نه خوشیان هیه. ته نانهت هه تا نه گهر هه ردوکیان یه ک نه خوشیان هه بوو نه وه. مه رج نیبه که هه ردوکیان به هه مان دهرمان چاک بینه وه. بی نمونه دریزی ماوهی نه خوشی و شیوه ی تووش بوون و وهزی له شیان رهنگه وا جیاوازی بی که پیوستیان به چاره ی جیا بی. نمونه یه کی تر (سه ر نیشه) یه. هه موو سه ر نیشه یه ک به پاراسیتول چاک نابیته وه، و هه موو سه ر نیشه یه کیش هوی زیاد بوونی گوشاری خوین نیبه، رهنگه هوی که ی ددانیکی کلور بی یان لاوازی بینی چاوی بی یا هوی سایکلوجی بی... هتد.

که واته له ناو گیزاوی نه وه هه موو له یه ک چوون و جیاوازیانه دا پزشکی چو ن سه ر دهر دهکات و نه خوشی دهستتیشان دهکات؟

وه لومی نه و پرسیاره مانا و هوی بوونی پزشکی و زانستی پزشکی دهر ده خات. زانسته که وا له پزشکی دهکات که له جیاوازی و له یه ک چوونانه سه ر دهر بکات. به په یه وهی کردن چه ند یاسایه کی گشتی و تاییه تی و به گوزیه ی گرتته به ری پله و شه قاوی زانستانه رووناکایی ده خاته سه ر ریگاکه و به لکه کانی زمانی نه خوش و به لکه بینه راه کانی کاتی پشکنینی نه خوش به کار دهینن و هه لدهستی به کاری پشکنینی نازمایشگه ی (مختبری LABORATORY) و له سه ر بناغهی نه وه به لکه لیک به ستراره - پزشکی دهگاته قه ناعهت و برپار ده دات له سه ر دوا دهست نیشانی (التشخیص النهائی - FINAL DIAGNOSIS) نه خوشی و هوی که ی. به و پینه ش چاره سه ری دهکات. نیتر به و جزوه هاوکاری نیوان نه خوش و پزشکی گرنگترین کاری پزشکیه و هه تا نه هاوکاری مه زنتر بی نه نجامی پشکنینه که پر به ره متر ده بی بی خاتری رزگار کردن نه خوش. ناشکراشه که نه خوشه که نیوهی زیاتری بهر پرسیاره که ی له نه ستو دایه، و هه تا ناستی زانیاری تندرسته که ی زیاتر بی نه و بؤخی به که لکتره جا با بزاین نه خوش چی لی داوا ده کرئ که ده چیته لای پزشکی.

۱- وه سفی نارپکیه که ی: به وردی و به دریزی. بی نمونه له کاتی بازار ده بی وه سفی بکات که: نیشه که کویدایه، له کام لایه، له چ کاتیکدا زوره یان که مه، به

جموجوئیک زیاد و کم دهبی، پلهی توندیهکهی و جوری نیشهکه چونه(وهک دهزبیه یان وهک قورساییه یان وهک زورانهویه...هتد)، نایا تنها نیشه یان نارپیکهی تری لهگهله، نایا که له شوینیک پیدا دهبی دهیداته شوینیکی دورتریش...هتد. نهوانه زور گرنگن چونکه هر یک لهی پرسپارانده دهریاری نازار جوره هویهک و جوره مانایهکی هیه و پزیشکهکه دهگه یه نیتته جوره قه ناعه تیک.

۲- میژوی نارپیکیهکه: واته له کات و ساتی پیدا بوونی نارپیکهی دهبی باس بکری و چونه تیی پیدا بوونی و بهرز و نرمیهکهی هتا دهگاته نه ساتهی که بهرام بهر پزیشک دهیگرنیتتهوه. نایا رووداوینکی دیاریکراو روی داو بووه هوی پیدا بوونی نارپیکیهکه، نایا په یوهندی هیه به هؤکاری دهرهوه؟، نایا خه لکی تر هه مان نارپیکیان لا پیدا بووه؟، نایا هیچ جوره دهرمانیکی دراوهتی یا پزیشکی تر دیویتی یان نا؟!

گرنگ نهویه که هیچ جوره هه وال و زانیاریهک له پزیشک نهشاردریتتهوه چونکه رهنگه بهکیک لهوانه به لای نهخوشهوه گرنگ نهبی، به لام بق پزیشک رهنگه گرنگیهکی زور مه زنی هه بی.

۳- میژوی شتی بهستراوه به نهخوش وهیان نارپیکیه که خوی.

بق نمونه میژوی دور وهک هی کاتی مندالی، وهیان هه لوسوکهوتی تاییه تی که لهگه ل زوربهی خه لک جیاواز بی، کارو پیشهی نهخوش، خواردن و خواردنهوهی تاییه تی، نهخوشی تری کون و نوی واته نهوه نهخوشیانهی که روویان داوه بی نهوهی به ناشکرای بهستراونهوه به نارپیکیهکهوه، نهخوشی ناو خیزان، به تاییه تی دایک و باب(پشت و زگهکان).

۴- شهرم نهکردن بق مهسه لهی پرسپار کردن، یان روون کردنهوهی بچوونی نهخوش خوی(با هه لهش بی)، ته نانهت پینشیاژ کردن و دهست نیشان کردنی نهخوشیش رهنگه سوودی هه بی. پیویست به شهرم ناکات له ترسی تووره کردنی پزیشک یان گالتهی پزیشک چونکه نهوه نهکی پزیشکه که دهبی خوی راگری و ریز له خوی بگری.

۵- دوا نهکی نهخوش دهمینیتته سهر هاوکاری کردن لهگه ل پزیشک له کاتی پشکنین و به دریزایی چاره سهر کردن. نهوجا رولی پزیشک دی.

پزیشک چند کاریکی یهک له دوا یهک نه انجام دهدا که هه مووی به یهکتر بهستراونهوه و هه مووشیان به مه بهستی گه پشته دهست نیشان کردنی نهخوشی و هویهکهی و چاره سهرکردنیه تی. هر له یه کم چاو پی که وتنهوه پزیشک له بیرکردنهوه دایه هتا دوا پشکنین بق خق دهرهینان له گیزاوی له یهک چوون و جیاوازییهکان. بق روونکردنهوهی کارهکانی پزیشک بق خوینتر، باسی کردهوهکان و بق چوونی پزیشک دهکه مه چند خالیک:

۱- گوی گرتن له نهخوش. لهو حالتهدا به وردی خاله گرنگهکانی ناو قسهی نهخوش هه لده بژیری و ریزان دهکات و له هه مان کاتدا بیر له چند بچوونیک دهکاتهوهو له خه یالی خویدا چند دهست نیشانیکی سهره تایی (تشخیصات اولیه PROVISIONAL DIAGNOSIS) دهکات.

۲- پرسپار کردن؛ به مه بهستی روونکی خسته سهر زانیاره هه لیزاردراوهکان زیاتر ته ریکیز دهکاته سهر کاره گرنگهکانی رابردو و بوشاییهکان پر دهکاتهوه. دواپیش دهکاتهوه پرسپاری دیاریکراوی کورت کورت بق ناشکرا کردنی نارپیکهی تر له نه ندامی تری لهش یان دهرخستنی دیاردهی تری وا که نهخوش به گرنگی نه زانیوه له باسه کاندیدا. نهو پرسپارانده یارمه تیی پزیشک ددهن بق نهوهی که لیستهی دهست نیشانه سهره تاییهکانی بچووک بکاتهوهو هه ندیکیان زهق بکات وهک ئیحتیمالی گوره تر له هی تر و هه ندیکیان له لیسته که دهر بکات.

۳- پشکنینی لهش؛ دوا داپشتنی لیسته که ئیتر پزیشکه که له بیبری خویدا دهگه بی به دوا یه چند دیاردهیهکی سهر لهش و ناو لهش بق دلنیا بوون له دهست نیشانهکانی و له هه مان کاتدا به سهر زوربهی نه ندامهکانی لهشدا دهگه بی بق دوزینهوهی نارپیکهی و دیاردهی وهه که تا نهو کاتهش به بیبری نهخوش وهیان پزیشکه که دا نه هاتیی. پشکنینهکان دوو جورن. یه که میان گشتی یه و دووه میان تاییه تی. گشتیهی کان بریتین له چاو پیدا خشانندی گشتی و چاودیزی لهش و پیست و رنگ و روو و لیدانی دل و هه ناسه و گرمیی لهش و دهیان شتی تر. پشکنینی تاییه تیش بریتین له سهر کردن کار و هه لوسوورانی هه نه ندامیک و کونه ندامیکی لهش به جیا جیا. پاش پیدا چوونهوهی زوربهی کونه ندامهکانی لهش ئیتر زیاتر ته ریکیز دهکاته سهر نهو

به شهی لهش که سهرچاوهی نارپیکیه که یه. نهوجا چاوه دیزییهکانی خوی دهخاته ریز خالهکانی پینشو و قه ناعه تی خوی پی بینا دهکات و لیستهی دهست نیشانهکان بچووکتر دهکاتهوه.

۴- پشکنینی نازمایشگا؛ به گویزهی بچوونهکانی، پزیشکه که دوا یه پشکنینی تاقیگه یی و دهکات که بریتین له هی گشتی و هی تاییه تی. نهوهی گرنگه نهویه که لیزه دا پزیشک برپار ده دات که کام کاری پشکنین پیویسته و کامیان نا. نهکی نهو لهوه دایه که نهخوش تووشی زیاده مه سرفی یان تووشی پشکنینی ناخوش و پر نازار نه بی به بی زهرورته. بزیه لهوه دا لیستهی پشکنینهکان دهبی به چر و به کورتی خزمه تی لیستهی دهست نیشانهکانی بکات. له پشکنینی نازمایشگا ش مه بهستم ته نیا پشکنینی میز و خوین و شتی تر نییه به لکه مه بهستم جورهکانی تریشه وهک تیشکی ئیکس (اشعه X-RAY) و گرافی نه لکتریکی دل (گرافی دل- تخطیط القلب- ECG) هتد.

۵- چاوه دیزی نهخوش له ماوهی پشکنینه که. به تاییه تی له کاتی وا که نهخوش له خسته خانه دهخوی و زور له کار و هه لوسوورانی نه ندامانی لهش چاودیزی دهکری و دیاردهی گشتی رهچاو دهکری وهک گرمیی لهش و لیدانی دل و گوشاری خوین...هتد.

۶- کق کردنهوهی به لگهکان و نهجامی پشکنینهکان. پزیشک دهکاتهوه سهر خالی برپاردان و دهست نیشان کردن. له سهر بناغهی نهوه دهست نیشانهش برپار له سهر چاره ده دات. شایانی باسه که مهسه لهی هه لیزاردنی پله و ریگا جیا جیاکان له هه موو ناستیکدا هر هه مه جورن هتا له کاتی برپاری چاره شدا پزیشک دهبی له نیو چه ندان ریگهی جیا جیا و دهرمان و کاری برینپچی جیا جیا دا باشترییان هه لیزیری که بق نهخوش و حالی دهوروپشتی دهگونچیت.

جا لیزیه که دیسان رولی نهخوش گرنگی پیدا دهکاتهوه و پیویسته له نهخوشیه که تی بگات و کورسی رووداوهکانی لا ناشکرا بی و چاکه و خراپهی دهرمانهکانی بق روون بی و به گویزهی ناموزگارییهکانی پزیشک کاری خچاره سهر کردن و دهرمان خواردن نه انجام بدات. یهکیک له گروگرفتهکانی چاره سهر نهویه که زور جار له بهر که مزانی، نهخوشه که به نیوه چلی واز له دهرمان دههیتی یا

پزیشک دهگوری یا به گویزهی پیویست دهرمان به کات ناهیتی. نهوانهش دهینه هوی داکهوتن یا سهرنه کهوتن چاره سهری نهخوشیه که، بق مه بهستی روونکی خسته سهر کومه لیک نارپیکهی و دیاردهی باو، به کورتی باس گرنگهکانیان دهکام. به لام دهبی نهوه ناشکرا بکم دووباره ی بکه مهوه که نارپیکهی و دیاردهکانی باسیان دهکام گشتیان هه مه هون و نهگر یهکیک ههستی به یهکیکیان کرد پیویسته نه نیتته مایهی شله ژان و مه ترسی و دوو دل. به هی چوریکیش نهوه وه سفانهی من بق نهویه نییه که هر که سیته بیته پزیشکی نهفسی خوی و بهو پییه نهخوشی خوی هی تر دهست نیشان بکا و چاره سهر بکات. به لکه تنها به جوره زانینیکه که یارمه تیی له شساع بدات چاودیزی ته ندروستی خوی پی بکات و بزانی که پزیشک ناگادار بکاتهوه. ههروهه نهو دیارده و نارپیکیه که به تنها مانای زور نابهخشن به لکه به تیکرایی رهچاو دهکری و که پیکهوه رو ددهن نهوجا دهینه نیشانهی نهخوشی. لهو کاته شدا پزیشک له کاتی پشکنینی خوی بق نیشانهی زیاتر دهگه بی که خه لکی ناسایی نایناسنهوه یا ههستی پی ناکه ن یا هه نایزان.

نهخوشیهکانی دل:

نهخوشی دل هه مه جوره ن و شیوهی شله ژانیا ن و خ به دهرمانیا ن جوراوجوره. بق نمونه، هه یانه زگماکه، هه شیا ن دوا یه دایک بوون پیدا دهبی. نهوهی دوا یی یان هه جوره، نهوه جورهی که زور باوه نهوه یانه که به هون داخرانی یهکیک له بزپیه وردهکانی خوین پیدا دهبی که خواردن و ئوکسجین بق ماسولکهی دل دهبن. که دهشله یهکیک نهخوشی «دل» هیه، زوربهی جار مه بهستی نهوه یانه. جوری تریش هه ن که به هوی میکروبهوه دروس دهبن یان به هوی تیک چوونی یهکیک له فاله کانه (صمام- VALVE) زگلهو گویچکه لهی دل پیدا دهبن، یه به هوی زیاد بوونی گوشاری خوین پیدا دهبی. ئیتر نهوه و چهندهها هوی تر که کارو هه لوسوورانی دل و بزپیهکان تیک ددهن. خق نهگر نهوه چند هویهی دوا یی دریزخایه بوون نهوه دهینه هوی له کار کهوتنی دل و لهو کاته دا ناتوانی کاره ناسایی یهکانی به شیوهیهکی کاریگر نهنج بدات. جا لیزه دا دهگوتری که دل پهکی کهوتوه (عجز القلب HEART FAILURE).

هه‌ندی دیاردو ناریکی (اعراض - SYMPTOMS) هه‌ن که له ئەنجامی نه‌خوشیی دلوه په‌یدا ده‌بن و ئەگەر چەن دانەیه‌کیان به‌یه‌کوه په‌یدا بوون ئەوا رهنکه ده‌لاله‌ت له نه‌خوشیی دل بکەن، به‌لام ئەگەر به‌تەنها وتاک تاک په‌یدا بوون ئەوه مەرج نییه هۆیه‌کیان یا سه‌رچاوه‌کیان له دلوه بی. بۆ نموونه نیشی لای چه‌پی سینگ ئەگەر تەنگه نه‌فەسی و ئاره‌قه کردنی له‌گەڵ بوو زیاتر به‌ نه‌خوشیی دل ده‌چن به‌لام نیشی سینگ به‌تەنها رهنکه هۆیه‌کی ره‌ق بوونی ماسوولکه بی یا له‌سی په‌لاکوه بی.

هه‌ندی نیشانه‌و دیارده‌کانی سه‌ر به‌ نه‌خوشیی دل ئەوانەن:

۱- سینگ نیشه: به‌تایبه‌تی له‌لای چه‌پ- له‌گەڵ جووله‌و ماندوو بوون زیاد ده‌بی و به‌ پال دانوه و ئیستراحت که‌م ده‌بی. هه‌ندی جار ده‌ستی چه‌پ و قۆلنج و ملیش له‌گەڵی دیشن. نیشه‌که زیاتری وه‌ک چه‌قۆیه به‌لام به‌ گۆیره‌ی هۆی نه‌خوشیه‌که‌ش ده‌گۆری و تەنانه‌ت شوین و توندی و جۆره‌که‌ش جیاوازه.

۲- دل‌کوئی: دل‌کوئی به‌تایبه‌تی به‌و جۆره‌ی که‌ به‌ بی هۆی ئاشکرا روو ده‌دات و هه‌مین تاییته‌وه. واته‌ نه‌ک ئەو جۆره‌ی که‌ له‌ راکردن و غاردان په‌یدا ده‌بی و دوای وه‌ستان هه‌مین ده‌بیته‌وه. دل‌کوئی زۆربه‌ی جار له‌گەڵ زیاد بوونی ژماره‌ی لیدانی دل به‌یه‌که‌وه‌ن.

۳- تەنگه نه‌فەسی و کورته نه‌فەسی: به‌تایبه‌تی ئەوانه‌ی که‌ بی ماندوو بوون په‌یدا ده‌بن و زیاتر کاتین. هه‌ندیکیان زیاتر به‌ شوو زیاد ده‌بن و به‌ پال دانوه‌و راکشان خراپتر ده‌بن و به‌ دانیشتن چاکتر ده‌بن. وه‌ک نه‌خوشیی په‌ک که‌وتی دل.

۴- هی‌تر: بۆ نموونه بوورانه‌وه، بی هیز بوون، ئاوسانی قاچ و خواره‌وه‌ی له‌ش... هتد. ئەوانه رهنکه به‌ دیارده‌ی گشتی بچن به‌لام جار هه‌یه که‌ تەنها هۆیه‌کی نه‌خوشیی دل.

نه‌خوشیه‌کانی سه‌په‌لاک (سیبه‌کان).

سیبه‌کان بریتین له‌ شانیه ئیسه‌نجی که‌ پهن له‌ شانۆچه‌کی هه‌وا ALVEOLA. شانۆچه‌که به‌ هۆی بۆرچه‌که و بۆرچه‌کانی هه‌ناسه BRONCHI AND BRONCHEOL په‌یوه‌ندن به‌ هه‌وای ده‌روهه. قه‌باره‌ی سیبه‌کان زۆر گه‌وره‌تره

له‌ بۆشایی سینگی مرۆف، به‌لام وه‌ک ئیسه‌نجی هه‌وا پر ده‌بی و پوچ ده‌بی (کرژ ده‌بی) - فس ده‌بیته‌وه- (COLLAPSE). له‌ نیوان سیبه‌کان و دیواری سینگ بۆشاییه‌کی داخراو هه‌یه به‌ ناوی پلورا PLEURA. خوینیش له‌ دلوه په‌کسه‌ر ده‌چینه ناو سیبه‌کان و پلور ده‌بیته‌وه به‌ ناو بۆرچه‌که و ده‌زووله‌کانی خوین. ئیتر شوینی به‌ر هه‌وا که‌وتی خوین له‌و خانۆچه‌که و شانۆچه‌که هه‌واییانه‌ی ناو سیبه‌کاندايه، له‌ویدا ئال و گۆری ئوکسجین و دوهم ئوکسیدی کاربۆن ده‌کری.

ئەو کۆ ئەندامه‌ گرنگه‌ی له‌ش تووشی جۆره‌ها نه‌خوشی دی له‌ په‌شه جیا جیاکاندا، به‌لام سه‌ره‌ئەنجامی کۆتاییان ده‌بیته‌ شله‌ژانی هه‌ناسه‌دان و ئال و گۆری ئوکسجین و ئاره‌حه‌تی له‌ش به‌ گشتی. هه‌ر به‌شیک له‌ به‌شه‌کانی سینگ تووشی نه‌خوشیی هه‌مه‌جۆر ده‌بی. نموونه‌ی نه‌خوشیه‌ی پلوره‌کانی ئەوانەن:

ئا- فایروس و میکروبی جیا جیا (ترسناک و ناترسناک) ده‌بته‌ هۆی زام گرتی بۆرچه‌کانی هه‌وا، خانۆچه‌کانی هه‌وا یا پلورا.

فایروس و میکروبی ئەو به‌شانه‌ی سه‌په‌لاک ده‌شله‌ژین و نیشانه‌ی جۆراو جۆر په‌یدا ده‌کەن، بۆ نموونه تا، ئازار، کۆخه... هتد.

ب- نه‌خوشیه‌کانی ته‌سک بوونه‌وه‌ی ریی هاتوچۆی هه‌وا. نموونه‌ی گرنگ له‌و به‌شه‌دا تەنگه نه‌فەسیه‌ (ریو- ASTHMA).

پ- نه‌خوشیی هه‌لمژینی ده‌ره‌ته‌ن: زیاتر ئەوانه نه‌خوشیی کار و پیشه‌یین بۆ نموونه هه‌لمژینی توژی چه‌مه‌نتۆ و ئەزبه‌ست و سیلیکۆن و کاربۆن و گاز و توژی مینیرالی جیا جیا... هتد.

ت- شیزه‌نجی سیبه‌کان: وه‌ک شیزه‌نجی بۆرچه‌کان یا شانۆچه‌که‌کان که‌ ئەوانه‌ش زۆربه‌یان هۆیه‌کی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ جگه‌ره‌ کیشان.

ج- نه‌خوشیی تری هه‌مه‌ جۆر، وه‌ک: کرژ بوونی سیبه‌کان، ئەله‌رگی، داخراوی بۆرچه‌کانی خوین، نه‌خوشیه‌کانی دیواری سینگ و هی‌تر.

نیشانه‌ی نه‌خوشیی سیبه‌کان زۆر هه‌ندیکیان وه‌ک هی دل‌وان، به‌لام هه‌ندیک هه‌یه که‌ زیاتر لاسه‌نگن به‌لای سیبه‌کانه‌وه. ئەوانه‌ش:

۱- کۆخه (کۆکه) کۆخه‌ی وشک، واته‌ بی به‌لغەم، یا کۆخه‌ی به‌ به‌لغەم. هه‌ر یه‌که‌یان چه‌ندین هۆی هه‌یه و ئەنجامی چه‌ندین نه‌خوشیه‌یه.

۲- به‌لغەم. له‌گەڵ کۆخه یا به‌ بی کۆخه‌ی به‌رده‌وام. به‌لغەم زۆر شیوه و رهنگی هه‌یه. هی تەنگه نه‌فەسی رهنکه‌که‌ی سپیی که‌فاییه به‌لام هی میکروبی به‌ تین رهنگی زه‌رده یا سۆزه. هی جگه‌ره‌کیش رهنگی بۆر ره‌شیشی له‌گە‌ه.

۳- خوین کۆکین (خوون کۆخین). ئەوه‌ش له‌ جیاتی به‌لغەم زۆر جار خوینی پاک یا خوینی تیکه‌ل به‌ که‌ف یا تیکه‌ل به‌ به‌لغەم دیته‌ ده‌ر.

۴- کورته نه‌فەسی و تەنگه نه‌فەسی: ئەوه‌ش ئەنجامی زۆربه‌ی ئەو نه‌خوشیه‌یه‌ که‌ ده‌بته‌ هۆی ته‌سک کردنه‌وه‌ی بۆرچه‌کانی هه‌ناسه، یا بچووک کردنه‌وه‌ی بۆشایی ناو سینگ (بۆ نموونه که‌ پلورا پر ئاو ده‌بی). یا شان‌ه‌کانی هه‌وا له‌ کار ده‌کەن. ئەو نه‌خوشیه‌یه‌ش زۆر. تەنگی هه‌ناسه زۆر جار یا کۆکه‌ی له‌گە‌دايه، یا به‌لغەم یا ویزه (سیخه‌ی) هه‌ناسه یا ئازاری له‌گە‌دايه.

۵- ئازاری سینگ: له‌ هه‌ر لایه‌کی سینگ رهنکه‌ ده‌ر بکه‌وی. زۆر هۆیشی هه‌یه، وه‌ک زامی میکروبی، کرژ بوونی سیبه‌کان، داخراوی بۆرچه‌ی خوین... هتد.

۶- زۆر نیشانه‌ی تریش وه‌ک: شین و مۆر بوونی روو، تا، نینۆک کووری CLUBBING، گۆران له‌ قه‌فەسی سینگ... هتد. ئەوانه تاییه‌ت نین به‌ نه‌خوشیی سینگ به‌لام له‌گە‌لی روو ده‌ده‌ن.

کۆ ئەندامی هه‌رس.

ئەو کۆ ئەندامه بریتیه له‌ زنجیره ئەندامیکی لیک به‌ستراوی په‌ک له‌ دوای په‌ک، که‌ له‌ ده‌مه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات هه‌تا کۆم. هه‌ر یه‌که‌شیان ئەرکیکی تاییه‌تی پێ سپێردراوه. بۆیه‌ش دروست بوون و کار گێرانیان جیاوازه به‌لام به‌ په‌کتره‌وه به‌ستراون. بۆیه‌ش نه‌خوشیی هه‌ر یه‌که‌یان تاییه‌ت و نیشانه‌ی تاییه‌تی هه‌یه. ئەگه‌رچی کاریش ده‌کەنه سه‌ر په‌کتر. کۆ ئەندامی هه‌رس فه‌رمانی خواردن و هه‌رس کردنی پێ سپێردراوه، بۆیه‌ش ناریکی و شله‌ژانی به‌ زۆری به‌ستراوه به‌ خۆراکه‌وه- کاری نان خواردن یا جۆری خواردنه‌که. هه‌ر له‌و کاته‌ی خواردن له‌ گه‌روو ئاوا ده‌بی ئیتر کۆ ئەندامی هه‌رس ده‌که‌وێته‌ کاری ریک و پیکیی به‌رنامه‌ی،

ده‌که‌وێته‌ جم و جۆل و ئەزیم رۆژاندن هه‌تا دوا پاشماوه‌که‌ له‌ کۆم ده‌رده‌چن بۆیه‌ش کار و پیشه‌ی، ئەندامه جیا جیاکانی ئەو کۆ ئەندامه‌و ریک و پیکیی هه‌لسووپانیان راسته‌وخۆ به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ جۆری خواردنه‌که‌ی ده‌یخۆی، هه‌روه‌ها سستی و چالاکیی کۆ ئەندامه‌که‌و، تەنانه‌ت قه‌واره‌و تیک هاتوویی دوا پاشماوه‌که‌ش ده‌گۆری به‌و گۆیره‌یه. نه‌خوشیه‌کانی کۆ ئەندامی هه‌رس زۆر. به‌ گۆیره‌ی ئەندامه‌که‌ش سه‌روشته‌که‌ی ده‌گۆری. بۆیه‌ش نیشانه‌کان و ناریکیه‌کانیش به‌و گۆیره‌یه ده‌گۆرین. بۆ نموونه شیزه‌نجی سه‌روینچک ده‌بیته‌ هۆی که‌مخۆری یا گه‌رووگرتی قووت دان. به‌لام شیزه‌نجی کۆلۆن (ریخۆله‌ی ئه‌ستور) ده‌بیته‌ هۆی گه‌روه‌ی گرتی ده‌رکردنی پاشماوه. هه‌رچی شیزه‌نجی گه‌روه‌یه رهنکه‌ خۆی ده‌رئه‌خات هه‌تا ده‌نگ و تەنها هه‌ندی سه‌غله‌تی خۆراک و هه‌رس په‌یدا ده‌کات هه‌تا کار له‌ کار ده‌تازینی و زۆر ده‌نگ ده‌رده‌که‌وی. به‌لام ئەو نموونه‌ش شه‌رت نیه هه‌موو جار راست ده‌ر بچن و هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ده‌یان شیوه به‌ ده‌رده‌که‌وی و ده‌بۆزیته‌وه. ئیتر به‌ کورتی نه‌خوشیه‌کانی کۆ ئەندامی هه‌رس ده‌توانریت به‌م جۆره‌ دا به‌ش بکړین:

ئا- نه‌خوشیه‌کانی ناریکی هه‌رس و ناریکی ده‌رکردنی ئەزیم و هه‌لمژینی خۆراک.

ب- نه‌خوشیی دارووشانی گه‌ده‌و سه‌روینچک (قرحه- ULCER). ئەویان باوترینیانه.

پ- نه‌خوشیی داخراوی لوله‌ی ریخۆله - OBSTRUC-TION.

ت- نه‌خوشیی میکروبی (وه‌ک زه‌حیری و سک چوون) و نه‌خوشیه‌کانی زامی گه‌ده و ریخۆله. ئەوه‌ش نه‌خوشیی فایروس و باکتیریا و شه‌خۆره‌کان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ندی جۆره‌ زام که‌ هۆیه‌کی دیار نییه.

ج- شیزه‌نجی سه‌روینچک، گه‌ده، ریخۆله‌و کۆلۆن.

چ- نه‌خوشیی گلانه‌کانی هه‌رس، وه‌ک په‌نکریاس و زراو و جگه‌ر.

ح- هی‌تر. ئەوه‌ش نه‌خوشیی زگماک و ئەله‌رگی بۆ خواردن و نه‌خوشیی بۆرچه‌کانی خوینی کۆ ئەندامی هه‌رس و نه‌خوشیه‌کانی لیمف.

له‌ نیشانه‌ گشتی و تاییه‌تی‌کانی کۆ ئەندامی هه‌رس ئەوانەن:

۱- نیش و نازار. به تاییه تی زگ نیش. هر نارپیکه کی هرس کردن یان نارپیکی جموجولی گده و ریخوله ده بیته هزی نیش. به گویزه می نندام و جوری نه خنشیه که نیشه که ده گویزی. گرنک نهویه که زور له زگ نیشه کانی تاییهت به کونندامی هرس په یوه ندیی راسته و خویان له گهل نان خواردن هیه.

۲- نهمانی هز بقی خواردن (فقدان الشهیه) - LOST OF APPETITE (پی نه خوران).

۳- هیلنج و رشانه وه.

۴- دلکزه یان قری ترش (حرقه) - HEARTBURN

۵- گیروگرفتی قوت دان - DYSPHAGIA

۶- قه بزنی و رهوانی.

۷- گاز (تروفس)

۸- هی تر. وهک کم کیشی، کم خونی... هتد).

گورچيله و کونندامی میز:

ئو کونندامه پیک هاتوه له دوو گورچيله، بوریپیه کانی نال و گور و پالوتن، میزندان و بوری میز. گورچيله بوریپیه کانی میز کاریکی زور گرنک به ریوه ده بن. ناوی زیاد، خوی زیاد، دهرمان، ژهر، یوزیا، پاشماوهی جوداوجوری لهش، نهوانه ههموی له ریگی میزهوه دهرده کینه دهرهوهی لهش. نهگه کاره کی به نارپیکی به ریوه برد نهوه ده بیته هزی کوبونه وهی نهو پاشماوه ماده نهویستراوانه می سهرهوه له ناو خوی و له ناو لهش. جا ناو و خوی ده بنه هزی ناوسان و گوشاری خوی و نهوانیش ده بنه هزی په ک کوتتی دل... نیتر زنجیره رووداویکی ترسناک. گورچيله کوتوتته چهپ و راست له دیوی پشته وهی که له که به لام بوریپیه کانی میز ده بیته سته وه به میزندان که له خواروی زگ له دیوی پینشوه (بنزگ). بویه نیشانه کانی نه خنشی کونندامی میز له شوینی جیا جیا دهرده کون، به گویزه می نندامه نه خنشه کان. گرنکه که بزاین نهگه نیشانه می نه خنشی نهو کونندامه په پیدای بو نابی بخریته پشت گوی چونکه نه خنشی هر یه که یان ده بیته هزی له کار کورتن و داپزانی به شه کانی سهروتر و تا دهگاته گورچيله و خوی. خن نهگه گورچيله له کار کورتن نهو نوی نابنه وه- واته شان کانی که مردن می تری له شوین شین

ناییته وه، مرفق تنها دوو گورچيله هیه، نهگه له کار کورتن نهو ده بی یه کیکی تری بقی قورز بکری.

نه خنشیه گرنکه کانی کونندامی میز:

۱- نه خنشی زگماکی، بقی نمونه کیسهی گورچيله، نارپیکی گورچيله، نارپیکی بوریپیه کان، ناتا و اوی میزندان... هتد.

۲- به ردی میز. وهک به ردی گورچيله، بوریپیه کان یا مسلدان. به ردیش زور هزی هیه و زور جوری هیه.

۳- نه خنشی میکروبی و زامی تری گورچيله و بوریپیه کان و مسلدان.

۴- په ک کورتی گورچيله کان RENAL FAILURE یان به هزی به ردی دریز خایه یان زامی دریز خایه یان یان هزی نه زانراوه په پیدای ده بی.

۵- شیرپه نجهی گورچيله و نندامه کانی تر. هروه ها نه خنشی تریش. هندی له نیشانه کانی نه خنشی کونندامی میز نهوانن:

۱- نیش و نازار. به گویزه می نندام و نه خنشی ده گویزی. بقی نمونه نه خنشی گورچيله نیشی که له که په پیدای دهکات. به ردی بوری میز نازاریکی بی پایانی زور به تین په پیدای دهکات که ده میک دی و زیاد دهکات و ده نیشیتوه.

۲- سووتانه وهی کونی میز و میزه چوپکی.

۳- کم میزی یان زور میزی.

۴- بی میزی (میز گیران).

۵- گورپانی میز. وهک رهنگی میز، شیوهی میز کردن، نازار له گهل میز کردن، میزی خویناوی... هتد.

۶- هی تر. بقی نمونه ناوسانی لهش به تاییهتی قاچ و دهم و چار.

کونندامی زاو و زنی نیر:

ئو کونندامه بریتییه له چند نندامیکی تاییهت و هندیکی هاوبهش. بناغه کی له گونوه دهست پی دهکات که خنشی له زور کاری هندی هورمونی نووره. گون کارگی دروست کردنی توو (سپیرم) ه. سپیرم بریتییه له تاکه خانه یه کی جولاو و کلکیکی دریزی پیوهی بقی نهو مه به سته. سپیرم له گون ده ترازوی و ده چیته ناو چند بوریپیه و به هزی جموجولیا نهوه ده گویزیتوه له بوریپیه که تا

بوریپیه کی تر، تا وهکو له کیسه یه کدا کون ده بنه وه و ژماره یان دهگاته ملیونان. لهو کیسه یه دا جوره شله یه کی به سهردا ده کری - ناوی توو- و ناماده ده بی بقی دهرپه رین له کاتی جوت بوون. شایانی باسه که نهو دهرپه رینه له کاتی ناساییدا ناقهومی و به شیوه یه کی نادیار رینی لی گیراوه. به لام له کاتی رهپ بوونی کیز دهرگای لی دهرکریته وه و دهرگا له کونی میز داده خری. هر بویه شه که میز و توو پیکه وه له یه ک کاتدا دهرناچن و له کاتی جوت بوونیش میز دهرناچی. لهو نندامانه کی که مادهی توو و ناوی توو زیاد دهکن، گرنکه کایان گلاندی پرستاته که له بن ملی میزندانایه و کاتی ناوسانی ده بیته هزی گیروگرفتی میز کردن. ناشکرایه که سپیرم ده بی بگویزیتوه بقی لای هیلکه له ناو لهشی نافرته بقی نهوهی بیپیتینی و مندالیان لیه دروست بی. چونکه نه کی گون دروست کردنه و نه کی بوریپیه کانی گواسته وهیه، بویه نهگه هر کامیان نه کی خوی به جی نه هینا نهوه ده بیته هزی نه زکی. خن هندی که س گیروگرفتی هورمونیان هیه یان به زگماکی گونیان نارپیکه و سپیرم له نهوه لوه دروست ناکه ن بویه نهوانه چاره شیان زحمه تره. نه خنشیه کانی نهو کونندامه چند جوریکن:

۱- نه خنشی زگماکی.

۲- نه خنشی میکروبی (فایروس و به کتیریا). بقی نمونه سیفلس.

۳- زامی نامیکروبی (زامی میکروبی - INFECTION)، (زامی نامیکروبی - INFLAMATION).

۴- شیرپه نجه. به تاییهتی هی گون و پرستات.

۵- هی تر. بقی نمونه نه خنشی پرستاتی پیری که به زوری له تهمانی سهرهوهی شهسته کانه وه رووده دن. هروه ها نه خنشی تری زاو و زنی.

له نیشانه گرنکه کانی نه خنشی نهو کونندامه:

۱- نیش و نازار. که له ههموی گرنگره.

۲- کار کردنه سهر میز.

۳- دهرپه رینی توو به بی هزی دیار، واته بی جوت بوون. یان دهرپه رینی توو له کاتی ناوخت.

۴- رهق بوونی گون. بقی نمونه له کاتی شیرپه نجه یان زام.

۵- گیروگرفتی هه لسانی کیز (رابوون).

۶- نه زکی.

کونندامی زاو و زنی نافرته:

ئو کونندامه بریتییه له هیلکه دانه کان، بوریپیه گواسته وهی هیلکه (قناتی فالوپ) - FALLOPIAN TUBE مندالان و بوریپیه مندال بوون (VAGINA).

ئو نندامانه له زور حوکی چند هورمونی تاییهتیدان. بقی نمونه هندیکیان ده بنه هزی پیگه یشت هیلکه له هیلکه دان، هندیکیان دیواری ناوه وهی مندالان راده هین و نامادهی دهکن بقی پینشوازی کردن له هیلکه پیپتیراوه. هندی هورمونی هان که ده بنه هزی داپوشان، دیوی ناوه وهی دیواری مندالان له حاله تیک نهگه هیلکه نه پیپتیراوه نه بووه مندال. نهو داروشانهی دیواری مندالان ده بیته هزی دامالینی روکه شی ناوه وهی له سهر شیوه خویناوی دیته دهرهوه. نهو خویناو دیته پی دهگوتری حه (بینوژی/ نه خنشی مانگانه).

نه خنشیه کانی کونندامی زاو و زنی زورن و به گویزه نندام ده گویزی. بقی نمونه:

۱- کیسهی هیلکه دان. نهویش جوره کیسه یه که که پره شلهی جوداوجور. هندی جار خوی تیاده. گور گچکی بی کیسه که ش ده گویزی و جاری وا هیه به قه تویته ده بی. هندی که کیسه هیه کی شیرپه نجهیه، هندی که هزی نه زانراوه و مه ترسیی له سهر ژیان نییه.

۲- نه خنشی میکروبی به تاییهتی نه خنشی باکتریای گوننریا GONORR HOEA که زور جار ده بیته هزی زاو کردنی مندالان و قناتی فالوپ و لهویشوه دهگاته ناو حوزی بن زگ و ناو زگ، و له مه ترسییه ناسراوه کانی گیرگرفتی نه زکیه.

۳- نه خنشی زگماکی. به تاییهتی نارپیکی مندالان که هزی گرنکی گیروگرفتی نه زکیه.

۴- شیرپه نجه. نهوهش له هر یه که له نندامه کانی زاو زنی رووده دات به لام به زوری له مندالان و له هیلکه دان په پیدای ده بی. هندیکیان زوو بلاو ده بنه وهی هندی که درنگ.

۵- هی تر: لهوانهش هزی کانی نه زکی، نارپیکی هورمونی، زامی جوداوجور، دهرپه رینی مندالان به دهرهوه... هتد. خن زور نه خنشی تر هان که په یوه ندیان به هیلکه پیپتیراوه یان حیزی نارپیکه وه هیه.

هندی له نیشانه کانی نه خنشیه گرنکه کان نهوانن:

۱- نازار و زگ نیش، به تاییهتی له بنی زگ

ته‌نیشته‌کانی خواروهه. نازاره‌کەش په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی نییه به‌میزکردنه‌وه.

۲- دهرکردنی شله‌ی داوین. به‌تایبته‌ی له‌ماوه‌ی نیوان‌هه‌یزه‌کان که له‌کاتی ئاساییدا ئافرهت شله‌ی وا دهرنادات. گرنگه‌که ئه‌و جزوه‌ شله‌یه بناسریته‌وه. ئه‌وه‌ش به‌هۆی ره‌نگی ئاسایی و بۆنی ئاسایی.

خۆ‌ئەگەر خۆینی له‌گه‌ل‌بوو- ره‌نگی سوور ده‌بی و ده‌بی جیا بکریته‌وه له‌هه‌یز. بېینی خۆین له‌ماوه‌ی نیوان‌هه‌یز نابێ بخریته‌ پشت گوێ و ده‌بی پزیشک بپیشکنێ چونکه هه‌ندی له‌هۆیه‌کانی ئه‌و خۆینه نه‌خۆشیی ترسانکن و هه‌ندیکی ترسانک نین و ده‌بی لیک جیا بکریته‌وه.

۳- سوورداگه‌پان و خوریشتی ناوه‌وه‌ی له‌ش له‌گه‌ل‌سووتانه‌وه.

۴- نارینکی هه‌یز.

۵- نه‌زۆکی.

۶- هه‌تر: بۆ نمونه: گرێ و یان ره‌قایی له‌ناو زگ، نازار له‌کاتی جوت بوون. زۆربه‌ی جار چهند له‌و نیشانه‌هه‌ به‌یه‌کجار روو ده‌دن له‌یه‌ک نه‌خۆشیدا.

گرینی مه‌مک: مه‌مک گلاندی شیره و شانیه‌یکی نیسفه‌نجیی زۆر ناسکه. زۆر هۆی بچووک و مه‌زن هه‌ن که ده‌بنه هۆی شله‌ژانی. بۆ نمونه: زام کردن، لیدان، شیرپه‌نجه، نارینکی شیر دهرکردن... هتد.

زۆریان ده‌بنه هۆی نازار به‌تایبته‌ی له‌کاتی ده‌ست لیدان. به‌لام شایانی باسه که زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان ده‌بنه هۆی دروست بوونی گرێ. هه‌موو ئافره‌تیک ده‌بی ده‌م نا ده‌م ده‌ست له‌مه‌مکی بدات و خۆی بپیشکنێ بۆ دۆزینه‌وه‌ی. بېنگومان هه‌موو گرینه‌کی مه‌مک مانای شیرپه‌نجه نییه. به‌لام زۆر گرنگه که هه‌یج جزوه گرینه‌کی مه‌مک نه‌خریته‌ پشت گوێ و به‌خیزایی بپیشکنی. چونکه هه‌تا شیرپه‌نجه‌کانیش ئه‌گەر زوو ده‌ستیشان کران ئه‌وا ره‌نگه چاره‌سه‌رو ببنێ بکرین.

کۆنه‌ندامی ناوه‌ گلاندەکان ENDOCRINE SYSTEM
ئەو کۆنه‌ندامه بریتیه له‌چەندین گلاند (غده)ی پەرش و بلۆ به‌ناو له‌شدا. ئەو گلاندانه لیک نه‌بستراوه‌ن و پێوه‌ندیان به‌یه‌کتره‌وه به‌شێوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆیه له‌ریگی هۆرمۆنه‌وه. هه‌ندیکیان هه‌ر په‌یوه‌ندیان به‌یه‌که‌وه نییه. به‌لام بۆیه له‌زۆر یه‌ک ناوێن چونکه گشتیان بریتین له

شانیه بچووک و پرن له‌خانیه‌ی وا که پێشه‌یان دروستکردنی هۆرمۆنی تایبته‌یه. هۆرمۆنه‌که‌ش- که بریتیه له‌مۆلیکیولی تایبته‌ی- دهرژیته‌ ناو خۆین و له‌گه‌ل‌خۆین ده‌گوزریته‌وه بۆ دوور تا ده‌گه‌نه‌ ئه‌و ئه‌ندامه‌ی که له‌زۆر حوكمی هۆرمۆنه‌وه به‌هۆیه‌وه کاری ئاسایی ده‌کات. نمونه‌ی ناو گلاندەکان ئەمانەن:

ئا- گلاندی تایرۆید (الغدة الدرقية THYROID GLAND) هۆرمۆنی تایرۆکسین دهر ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌کار هه‌لسوورانی هه‌موو له‌شه‌وه هه‌یه.

ب- گلاندی سه‌ر گورچيله (گلاندی ئەدرینال- ADRENAL GLAND). ئه‌وه‌شیا چەندین هۆرمۆن دهر ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌ده‌ماره‌کانی له‌ش و ئه‌ندامی زاو و زۆی و هه‌لسوورانی زۆربه‌ی کاری له‌شه‌وه‌یه.

پ- گلاندی پیتوتیری (PITUITARY GLAND) که ده‌که‌وتنه‌ ناو که‌له‌ی سه‌ر و چەندین هۆرمۆنی گرنگ دهر ده‌کات که گه‌شه‌ی مرۆف و ئه‌ندامانی زاو و زۆی و گلاندەکانی تر و کاری تر سه‌ره‌پرشتی ده‌کات.

ت- ناوه‌گلاندەکانی په‌نکریاس. که هۆرمۆنی ئینسولین دروست ده‌کات و ئاستی شه‌کر له‌ش راده‌گرن و یارمه‌تی خانه‌کانی له‌ش ده‌دن بۆ وژه په‌یدا کردن و به‌کارهێنان.

ج- هه‌تر: بۆ نمونه خانه‌ گلاندیه‌کانی گون، هیلکه‌دان، گلاندی پاراتایرۆید PARATHYROID... هتد.

نه‌خۆشیی گلاندەکان جزواو جزۆن. به‌لام مه‌ترسی له‌و نه‌خۆشییانه ئه‌وه‌یه که ره‌نگه بینه هۆی له‌کارکه‌وتنی گلاندەکان یان سست بوونی.

بۆیه‌ش هۆرمۆنه‌کان به‌ریکی دهرناکه‌ن و به‌وه‌ش ئه‌ندامه‌کانی که له‌زۆر کاریگه‌ری هۆرمۆنه‌که‌دان تووشی نارینکی ده‌بن. خۆ هه‌ندی جار گلاندەکه پارسه‌نگی تیک ده‌چێ و هۆرمۆنی زیاد ده‌پژێ و دیسان کار له‌ئه‌ندامه‌کان تیک ده‌دات.

هه‌ندی نیشانه‌ی تیک چوونی هۆرمۆن:

۱- که‌م بوونی هۆرمۆنی تایرۆید ده‌بیته هۆی قه‌له‌وی و بېتاقه‌تی و ده‌نگ گرێ و وپی و هه‌ست به‌سه‌رماو... هه‌تر. به‌لام زیاده‌ رزانی ئه‌و هۆرمۆنه‌ ده‌بیته هۆی لاوازی و زیاده‌خۆری و ئاره‌قه‌ی ناو په‌ل یان چاره‌قه‌ی و تووره و ته‌نگاوی و هه‌ست به‌گه‌رما... هه‌تر.

۲- گلاندی پیتوتیری ئه‌گەر شله‌ژا ئه‌وا کار ده‌کاته

سه‌ر درێژی له‌ش و زلی ئیسکه‌کانی له‌ش یان نه‌خۆشیی جیا جیای زاووزی، گۆرانی مووی له‌ش و هه‌تر.

۳- نه‌مانی هۆرمۆنی ئینسولین ده‌بیته هۆی نه‌خۆشیی شه‌کره.

۴- هه‌تر، به‌گۆره‌ی ئه‌و هۆرمۆنه‌ی که په‌کی ده‌که‌وی یان زیاد ده‌پژێ. به‌گشتی بلۆ بوونه‌وه‌ی هه‌موو له‌ش و گه‌شه‌ی ئه‌ندامه‌کانی زاو و زۆی قینچه‌کی ده‌م و چاو و له‌ش و زۆر له‌هه‌لسوورانه‌کانی تر به‌تیک چوونی کاری هۆرمۆنه‌کان ده‌شله‌ژێن.

ئه‌وانه‌ی له‌بابه‌تی ئه‌م ژماره‌یه باس کردن زیاتر بۆ ئه‌وه بوون که به‌گشتی گیرو گه‌فته‌کان بخه‌مه روو و هه‌ندی نمونه‌ی کورت و درێژ به‌بنمه‌وه بۆ زیاده‌ روون کردنه‌وه‌ی باسه‌که. بۆیه‌ش به‌کورتی سه‌ر بابته‌کانم شی کردنه‌وه‌وه ده‌شزانم که له‌زۆر لاره‌ که‌م و کوپه‌ی هه‌یه و ده‌توانیته‌ زیاتر له‌سه‌ر هه‌ر یه‌که‌یان بنوسریت.

هه‌روه‌ها سه‌ر بابته‌ی وا هه‌یه یان کۆنه‌ندامی وا هه‌یه که هه‌ر نه‌چومه‌ ناو باسیه‌وه. له‌به‌ر زۆر هۆی بۆ نمونه‌ی کۆنه‌ندامی ده‌مار و نه‌خۆشیه‌کانی سایکۆلۆجی و کۆنه‌ندامی خۆین و لیمف و ده‌م و لووت و چاو و گوێ و پینست و ماسوله‌ و ئیسک و جمگه و هه‌تریش. بېنگومان هه‌ر یه‌ک له‌و ئه‌ندام و کۆنه‌ندامانه خۆی له‌خۆیدا زانستیکی ته‌نهای قوول و فراوانه و چوونه‌ ناوه‌یه‌یان گه‌شتی تایبته‌ی گه‌ره‌که.

به‌ئومیدی گه‌شتی تایبته‌ و فراوان له‌ژماره‌ی تری مامۆستای کورددا ئه‌و باسه‌ی ئه‌و جاره‌ش کۆتایی پێ ده‌هێنم. به‌گۆتره‌ش نییه که زانستی پزیشکی کراوه به‌ده‌یان به‌ش و هه‌ر پزیشکیکیش تایبته‌نده له‌یه‌ک له‌و به‌شانه، هۆیه‌که‌شی دووانه:

یه‌که‌م: قوولی زانست و قورسیه‌که‌ی و خیزایی گه‌شه‌ی زانست تیدا.

دووه‌م: گرنگی ژیان و ته‌ندروستی مرۆف و بایه‌خدان به‌کاری ره‌وای پزیشکی.

هه‌ر بۆیه‌ش ئاشکرایه که زانسته‌که وه‌ک زه‌ریایه‌کی بی‌بنه‌و له‌و چهند لاپه‌ره‌یه تیده‌په‌ری... □

دوینی و... ئەمڕۆ...

پیشکەشه به: راپەرینی ۱۹۹۱/۳/۷ ی کوردستان

شیعری: ح

له لوتکە ی بەرز ی خەباتی پر شانازی کوردایەتی
 ھاتە خوار ی و،
 له دەفتەری تیکۆشانان
 ناوی کوژاوە ھەمووی مرد...
 بەلی، ئەمڕۆ، وا لە نوێرا
 پینچ ملیۆنی خشت مروی کورد
 بە لولە ی چەکی پیشمەرگە ی ئازا و نەبەزی کوردستان،
 بە ھەلمەتیکە مەردانە ی پر دەستوێرد،
 پیشانیان دا بە گشت جیھان :
 ئەم دنیا یە ھیزیک ی وای ھەرگیز بەخووە نەدیوہ
 بتوانی لە کورد بەر یەست کا
 رینی دواڕۆژی گەشی ژیان...
 * * *
 بۆیە ، ئەمڕۆ.. ھەر ئەمڕۆ، یانزە ی ئازارە..
 تەنھا ئەمڕۆ چەژنی بەوڕۆزی بەھارە..
 تەنھا ئەمڕۆ یەکەمجارە
 لە ئاسۆ ی بەرز ی کوردەوہ پۆژ دیارە..
 ھۆ خەلکینە.. ھۆ کوردینە..
 ئەمڕۆ روژی راستەقینە ی گشت ئیوہیہ..
 ئەمڕۆ رۆژی پیکەنینی ئەم ھەموو دەم و لیوہیہ..
 روژی پیاوہ..
 روژی کوردی ھەزاران سال بەشخووا و دیلکراوہ..
 کاوہی نەوڕۆزی ئەمڕۆ ی کورد،
 وەک کاوہکە ی سالانی زو،
 وەک کاوہکە ی ناو ئەفسانە ی پەرہی میژو،
 تەنھا یەک قارەمان نییہ..

گیانە، دوینی
 بەس بوو بلییت:
 ئەم چەرخە چەرخ ی سەددامە
 تا ھەموو کەس، چ قامیدە و چ تەقامە،
 حالی بین چ تیپۆز کۆشتوێری حوکمراہ
 تا تینگەن عیراق لە ژێر پۆستالی قورسی خونکارا
 حالی چۆنە و،
 لەبەر زەبری ناگیاران و سیدارە و قەمچی و دارا،
 لە زیندانی بەناو کۆمەلگای گەورەتر لە چەند شارا،
 ژین چۆن بەسەر ئەبەن خەلکی چەوساوە ی ئەم کوردستانە..
 ئەم ھەزاران ھەزار کەسە بی کار و بی ئاو و نانە..
 * * *
 بەلام ئەمڕۆ، وا لە نوێرا
 پینچ ملیۆنی خشت مروی کورد
 کە خوینخواری سەرقاقلە ی گشت خوینخواری
 نەک تەنھا ھەر ئەم سەردەمە،
 ھیی گشت میژووی کۆن و تازە ی ئەم عالەمە پەرستەمە
 بە خەپالی
 پووچ و پلاوی گلاوی
 بۆ بەدناوی
 وای دانابوو
 بە ھاتتە دنیا ی روژی ئەو،
 کە دنیا ی لە کورد کرد بە شەو،
 نەک ھەر چاوی ھۆشی بە جاری چووہ خەو،
 بەلکو ھەر وەک بارانی زەردی کیمیایی ئەو بەسەردا بیاری،
 بۆ یەکجاری سارد بووہو و چوکی دادا و،

یەک تاقانە کریکاری کەولی شوپش بەشان نییہ..
 بە چەکووشی قورسی دەستی
 سەری زوحاک پان کاتوہ..
 ئەمڕۆ لە ھەر گۆشە یەکی ولاتوہ..
 ئەمڕۆ لە ھەر بنگە یەکی خەباتوہ..
 دەستی ھەزار کاوہی سەردەم
 سەری ئەژدەھا ک ئەگلیتی
 لاشە ی گلاوی لە خاک و خوینی خویا ئەگوزینی..
 رەوێوہی میژووی کوردستان
 بەرہو ئواپۆژی ئاوەدان ئەبزوینی..
 نەخشە ی زەرد و سووری سەبەینی نیشتمان
 بە خوینی خوی ئەنەخشینی..
 ئەمڕۆ روژی ھاتتەجووشی
 خوینی پاکی کوردی بەناھەق رژاوہ..
 روژی تۆلە ی شوین و نەکانی ئەنفالی
 دەشتی کەرکووک و ھەرمی قادریکەرەم و سەنگاوہ..
 روژی ھەزاران بەرزانی کەس نەزانوو
 لە لی کام عەرەبسانا گۆزکراوہ..
 روژی ھەلەبجە ی مەزلوومی بە کیمیایی لی دراوہ..
 ئەمڕۆ روژی گۆپتە پەپە..
 ئەمڕۆ روژی شانەخسینیہ..
 ئەمڕۆ روژی بالیسانە..
 ئەمڕۆ روژی سەدان شوینی کوردستانە..
 ئەمڕۆ روژی دەیان ھەزار
 بەناو بەرد و بەفرا ھەلاتووی تورکیای - بادینانە..
 ئەمڕۆ روژی ژمارە یەکی بیشومار
 ژن و مندالی دیلی ناو خێوہتی دەور تەلبەندانە..
 روژی تۆلە ی ئەو ھەموو دایک و ساوایە
 لە باوہشی ساردوسپی یەکا مردن..
 کە جەللادە خوینخۆرەکە ی بەعسی چەپەل
 بە ناپالم سووتاندنی و،
 بە کیمیایی خنکاندن ی،
 بە بۆمبا و توپ لەشی پارچە پارچە کردن..
 کە تاعووناری پیا رشتن..
 روژی ئەو چەندین ھەزارە
 بیچارە یە، بە سەعاتی
 دوژمنی لۆزخویناوی، بە ناپیاوی..
 ھەمووی کوشتن..
 * * *

ھۆ خەلکینە..
 ھۆ ئەوانە ی دلتان ھیشتا نەمربووہ..
 ھۆ ئەوانە ی دوینی تال و سەختان لەبیر نەکرووہ..
 ئەمڕۆ روژی دارودرەخت و باخاتی کوردستانە..
 کە فاشیزم بە تەوری چەور ھەمووی بڕین..
 روژی ھەزاران ئاوییی چاران ئاوی
 پیندەشت و تۆل و شاخانە،
 کە ھۆلاکۆی سەردەم کردنی بە کەلاوہ بە وێرانە..
 روژی ئەو گشت کتیبانە ی تیکۆشانە
 کە جەندرمە ی فاشیزمی نوێ، پەرە پەرہ، ھەمووی درین..
 روژی ئەو گشت کانیوانە ی پی بنار و سەرچیاہ
 کەوا ھیشتا دەمی گەروویان تۆپەلی خەستوخۆلی
 چیمەنتۆی گیراوە ی دەستی تاوانباری
 بوژمنانی کوردی تیاہ...
 ئەمڕۆ روژی ئەو لەوہرگە و یالانە یە
 دەمی سالە پۆلی ژن و گەورە کچی شوخوہنگی
 سپیال زەردوسووری لادی بە دی تاکەن..
 روژی بووچار لە بەھارا،
 لە وەرز ی گۆل و گۆزارا،
 بیئە سەریان بۆ ران دۆشین
 رەش بەلەکیان تیا ناگیر ی و،
 بیئەش کراون لە بەشان لە یەک دانی کۆر و کچ و،
 لە بەناستەم پەنجەگوشین..
 لە گشت نیشانە ی خوشیی ژین..
 * * *
 برادەران!
 ئەمڕۆ روژی گەرمیانە..
 روژی ئای ئای و خاوکەر و قەتاروئە لۆھیسییہ..
 لەمڕۆ بەدوا ئیتر سیروان ھەرگیز ناگری بە چاوان..
 لەمڕۆ بەدوا چاریکی تر لینی نابری
 دەستە ی شوخانی زولفاوان..
 ئەمڕۆ روژی ھەیرانی دەشتی دزەیی و،
 ھی لاوکی زاخۆ و ئاکری و ئامیدیہ..
 ھی سیاچەمانە و شمشالی
 قەراخ چەم و لوتکە ی بەرز ی ھورامانە
 روژی ھۆرە چینی لای دالە ھۆیہ..
 روژی سەیرانی سەرھۆلی و کانی و ئاو و
 سەوزیی داوینی شاھۆیہ..
 ئەمڕۆ روژی بەستە ی خەمی خەلکی رەشبگیرکراوی

به ديل و په خسيريبراي
كومه لگا پرده رده كاني كوردستانه..
كه هر كاميان بگري، بۇ خوي
موزي نهنگي ناوچاوي هه موو جيهانه..
* * *
برا، نه مېرؤ رۇژي به موزي پرشكويه..
نه مېرؤ رۇژي زمناكويه..
نه مېرؤ رۇژي هه ندرينه..
نه مېرؤ رۇژي بارزاني له ميژ خوينينه..
نه مېرؤ رۇژي به رده شاني و خاني و مه لاي جزيرييه..
نه مېرؤ رۇژي بابه تايه ري عوريانه..
رۇژي مه لاپه ريشاشانه..
نه مېرؤ رۇژي مه ولويه.. رۇژي پيري بيسارانه..
رۇژي خاناي قوبادييه..
رۇژي فه قى بي ته يرانه..
نه مېرؤ رۇژي شيخ ره زايه..
نه مېرؤ رۇژي نه سيرييه..
بۇ هه ركاسى كه به راستى موسولمانه،
نه مېرؤ رۇژي راستى خوايه..
نه مېرؤ رۇژي پينغه مبه ره..
نه مېرؤ رۇژي گشت كه سيني دادپه روه ره..
نه مېرؤ رۇژي ريشه له بن ده ركيشاني جهورى ميللى و خوينمژينه..
نه مېرؤ رۇژي سه ركوتى بيري ماركس و له نينه..
نه مېرؤ رۇژي هوشيمين و گيفارايه..
نه مېرؤ له ميژوى كون و نوڤي كوردستانا،
رۇژي تاق و ته نيايه..
نه مېرؤ رۇژي هيواي پيروزى شيخ مه حموو و
قازى و مه لا مسته فايه..
نه مېرؤ رۇژي هه موو كوردىكى هه زار سال دهس به سراوه..
نه مېرؤ رۇژي ولايتىكي به ش كراوه..
نه مېرؤ رۇژي ميلله تىكى له نيشتمان داپراوه..
يونس ره ئوفا! وا هه زاران (ئەى ره قيب) يان له سه ر ليوهو،
كوردستان گشت نه يلىته وه..
هه موو وه ستاون به پيوه..
حاجى قادر! هه لسه، گورې نه ستموولت هه لته كينه..
وه ره وه بۇ كوشى ولات..
به رى بيري خوت بيينه..
كويهى رۇشن بيري و خه بات
گورهي وه رزى به هاريه تي..

خوزگه به نه مېرؤى پاريه تي..
كه شهى گول و گولزاريه تي..
دهست له ناو دهستى يهك ناني مام جه لال و دلزاريه تي..
نه مېرؤ رۇژي دوكتور فوناد و شيخ سه عيدي پيرانه..
نه مېرؤ رۇژي ناوات هاتنه دىي گوزانه..
رۇژي به بالاپراوى به ستهى (دهمى راپه رين) و،
(كوردستان) ي جىي هه زار سالى كوردانه..
نه مېرؤ وا (دارى نازادى) ي فايه ق بيكه س هاتوته به ر
وا كاروانى (به ره و رووناكى) ي برايم گه يوه ته جى
وا قانيعيش به شاره زور و پينجوين و مه ريوانانا نه گه رى
به ستهى نازادى كوردستان بۇ جووتيارانى هه ژار نه چرې..
له ناو دلئا سوزى كورد و كورده وارى وهك گر نه گرى..
كامه رانيش، قهف له دواى قهف، كه له پچهى دهستى نه چرې..
با سالم و نالى و كوردى گورې تاريان هه لته كينن..
با سه رده رينن، بېروان..
نه وانه مه شخه له لگرى هيواي ناكامى بابانن..
له كوينى هه ژار؟ له كوينى هينم؟ كاكه ي قه للاح؟
له كوينى ديلان؟
بۇچى ئيوه چهند رۇژيكي تریش نه ژيان؟
نه مېرؤ مان به چاو بيينن..
رۇژي له ساي نازادىيا چاوه لىينن..
نه نوه مائى له كوي بينم ميژوى نه مېرؤم بۇ بنووسى؟
جگه رخوين چون بژينمه وه، له دورولت، هه والى شوپش بييسى؟
شيخ سه لام چون دهسكوى
ديوانى شيعرى له چاپ داو هيجى لانه دا و نه ترسى؟
وا پيره ميژد به سه ر لووتكه ي ناراراتى ناواته وه
لاوك بۇ نازادى نه لى و،
له ساي به يداخى شه كاوهى خه باته وه،
له سه ر گردى مامه ياره
چرپنى دهنگ نه داته وه..
ره فiq حيلمى يش به دم هاتنه دىي هيواره،
وا خه ريكه سه ره نوڤ ديه ته دنياوه..
* * *
دهسا مه سه موود، هه لسه سه ريى
په يكه رى بۇ مستو دانى
تا هه موو دنيا بزاني
ره نجى مه لا به با نه چوو
شان و قولى پينشمه رگه و گه ل
ئو سه ودايهى هينايه دى

په نجا سال بوو له سه ر يا بوو..
به كار و بيري بوى نه كوشى
ژارى ماري بۇ نه نوشى..
ولآتى دوست و دوژمنى بۇ پشكنى
كولى نه دا، هه تا مردن رۇجى چنى..
خاكي غوربه ت بوو به گورې تهنگ و تارى
به ناواتى نازادى بۇ كورده وارى..
* * *
نه مېرؤيه رۇژي يه كيتى،
ئو يه كيتىي گه له كه وا
له سه ر ه تاي ميژوى نوڤه
له ر رۇژوه كه كورد هه ولى نه وه يه تي
هه ستنى بېروا
به ره و ناواتى سه ر به ستنى-
هه تا نه مېرؤ به خزيه وهى نه بينيوه..
نه مېرؤ وا دارى يه كيتى هاتوته به ر
بۇ نه م گه لى كورده بووه به سه رچاوهى سايه و سه مهر.
له ساي يه كيتىيه وه يه
وا كورد توانىي
به دوو هه فته
له سوزان تا بادىنانى
له خانه قى هه تا زاخو
له چياي مه تين تا به مو..
له خوار تا سه ر،
به كه رته تي پاك كاته ره
له چه په لىي هيزى دوژمنى داگيركه ر
گشت لايه كى يهك خاتوه..
كه ركوك له گه ل به شه كاني ترى خاكي نيشتمانى
دهوك و ناكره و ناميدى
له گه ل ژهنگار و شيخانى
توند توند گرى بداته وه.
باوه گورگور و نه وتخانه
بكاتره به يهك كاني
خيزوبيزو سامانى زور هه مه جوز
بۇ رووناكى و ناوه دانىي كوردستانى..
تا سه پينش په نجهى پراوى قزابات و مه نده لى
پيوهند بكاتره له گه ل ده سوپه لى
بالاي به رزى نه م ولاته
كه له ميژه نه م پيوهندو يه كيتىيه ي

ئامانجى رهنج و خه باته..
دهسا، يه كيتى، كوردينه!
يه كه م دا بينكه رى نه مېرؤى توانى ژينه..
به ليشاوى خوينى گه شى ژن و منال و پيرو لاو،
به دهس، به دم، به بيري، به كار
يه كيتىيه كى له چه شنى به پينته ناو
به تينتر بى له مه ي گه شى ئيستا چهند چار..
دوازو به موه به سراوه..
به بى نه مه هه رچى بلين،
قه سى پوچ و خه يالى بوش و بلاوه..
* * *
كه ركوك.. كه ركوكى ناگر و باوه گورگور
كه دوى خه لكى نه چوونه سه ر بۇ داواى كور..
كه ركوكى دىلى ليشاوى نه وتى به خور
كه ركوكى نه خشه بۇ كيشراو له دانيشتوى كورد هه رام بى
بۇ خاوه نى ته نها مايه ي ئيش و زام بى،
تا دلئى داگيركه رانى،
نه وت به قه رابه خوزانى،
شاد و بيترس و نارام بى..
كه ركوك.. ئو شاره نه به رده ي،
له حوزيرانى خويناووى شه ستوسيوه
له ته قه لادان بى وچان
جوينى كه نه وه له خاكي پاكي كوردستان..
به تاييه تي له ر رۇژوه بۇ دوهم چار
به عسى فاشيست هاتوه ته وه سه ر رووى كار
قافلئى كوردو توركمانى له دهرو ناو ده ركراوى
سه ره م هه ر وا به ريوه..
كه ركوك.. ئو شاره ي هه ر سالى چهند چار هيزشى بۇ ديان
هه ر هيزشى هه زار مالى
توركمان و كوردى تيدا نه پرووخينن.
له برىتتىي هه ر مالىكى وه ده رنراو
چهند مال عه ره بى به زه برى پاره هينراو و خه له تاو،
نه سه پينن..
كه ركوك.. شارى شان و شكوى گاورياخى..
شارى برايه تىي خه لك و، له دوژمنانى گه ل ياخى..
كه ركوك كه كى ره حياما و نه حمه داغا و ته په و به گه ر..
له كوردستانا يه كه مين مه لبه ندى نوڤى چينى كارگه ر..
كه ركوك كه كى شيخ مارقى به رزنجيه ي وهاوپيكانى..
كه ركوك.. ئو شاره ي كه دوايى نايى ليسته ي شه هيدانى..

که رکوک... ئەو شارە سەر بەرزەیی پیش رزگاری
بە عەسی ھەتا بێنە قاقەیی نوومی خوینی تاوانباری
لە ئاسمان و زەویەو ھەرزەشی سەختی بۆ ھیتا،
رۆلەکانی گەرەک بە گەرەک راو ئەنا..

کەرکوک... مژدە بێ رزگاری دەسبەسەریت وا بەسەر چوو..
رۆژانی ئیشوئازارت بوون بە پەرەیکە لە میژوو..
ئەمڕۆ ئیتر رۆژی شادی و بنیاتنانی ژینی نوینی..
رۆژی پشتگوێ خستنی گشت دەردوئازاریکی دوینی..
ئەمڕۆ میلەت چاوەروانیی بڕایەتی خەلکی شارە..
چاوەروانیی ھاو دەستی گشت کاسبکارو روئشنیرو کریکارە..
بە بڕایەتی و ھاو دەستی پیلانی نوژمن گۆڕ ئەکری..
بە ھاوکاری گشت خیرخوازان سەر بەستیمان ئە پارێزری..
* * *

تویش شارەکی سولەیمانی!
شاری ھەلمەت و قوریانی!
تو دەستنیسانی بابانی..

شاری مەولانا و کاک ئەحمەد،
نالی و سالم،

کوردی و مەحوی و پیرەمیزدی..

تۆ شاری بیکەسی قەلەم نووکی کیزدی..

تۆ شارەکی عارف سائیب، شارەکی مەلا حەمدوونی..

شاری سەدان ئەدیپ و شاعیر و عالم،

شاری ھەزاران خەباتگێری بیناو و بێنیشانی..

تۆ شاری مامەیارەیی کورد، شارەکی جەمال عیرفانی..

شارەکی کۆشی ئەزەم و داوینی پیرەمەگروونی..

تۆ شارەکی شیخ مەحمود و شەپەکی بەردەرکی سەرای..

شاری دەیان راپەرینی میلەتی بێ پشت و پەنای..

تۆ بۆ ئەم کوردە سەختترین لووتکی چپای..

سولەیمانی:

ھەمیشە ھەر چقل بوو بۆ چاوی بە عەسی دەرندە.

سولەیمانی:

دایم لە گەرووی فاشیزما ئیسقانی بوو قووت نەچوو..

ھەرگیز دەستی لە گەل دەستی نوژمانا ھاوچووت نەبوو..

سولەیمانی:

ئەو شارەییە، گەری خەباتی ھەمیشە تیا بلندە..

شاری دلگێر و ئازیزی سولەیمانی!

لە روئشنیبری و خەباتا، تۆ رەمزی گشت کوردستانی..

تۆ لە میژووی تازەیی کوردا

یەکەمین شاری پیتەختی..

شاری ھەموو ئەرک و ھەموو کاریکی دژوارو سەختی..
ھەر ئەرکیکت بخریتە ئەستۆ شایانی..

تۆ ھەلگری ھەموو باریکی گرانی..

تۆ مەیدانی لیک ھەلپژانی شیخ مەحمود و لەشکری

داگیرکەران..

بنکی پەیکەری خەباتی میلەتی کورد،

بنکی بەردەقارەمانی..

سولەیمانی!

ئەبێ ئەمرۆیش بۆ پاراستنی یەکتیتی ئەم میلەتە،

پیشەنگیکی بێھاوتا بی..

چونکە ئەمڕۆ،

ھەر یەکتی سیلاحی تیکۆشانمانە..

ھەر یەکتی ئەستوگری مانمان و،

دایبیکەری بەسەر بەستی ژانمانە..

* * *

خەلکی ھەولێر!

ئەبێ ئەو کوردە ئازایانەیی ھۆلاکتان گێرا دواو..

ئەبێ ئەوانەیی قەلای دیرینی ھەولێرتان بنیات ناو..

ئەبێ ئەوانەیی پیاوانە چوون

بە دەم ھاوارو بێداندی دەربەدەری دینەتەکانی کوردەو..

ئەبێ ئەوانەیی لەو رۆژە سەخت و رەشەدا

شارەفی کوردتان سەندەو..

ئەبێ ئەوانەیی ھەرگیز دەسی بڕاییتان

لە ژن و مندالی بینانی بارزانیان نەگرتەو..

نەکەن ھەرگیز لەبیری کەن

جووتی یادی گەش و پیرۆز..

یادی دوو پیشەنگی شوپشگێری داسۆز..

جووتی مەشخەلی ھەک گۆر سوور داگیرسین

جەمال حەیدەری و ئافیعیان

بە ھەزاران ھەچەیی دواوژ پێ بناسین..

* * *

ئەبێ ئەوانەیی لە ژێر سایەیی نەبوونی رەحمی ئینسانی و

ترسی خوادا

بە ھەزاران لە ژێر ئازار و سزادا

گیانتان سپارد..

ئەبێ ئەوانەیی چاوەکانیان ھەلکۆلین و دەست و قاچیان بڕینەو..

ئەبێ ئەوانەیی جەللادەکان ناویان لە لیستەیی بووانا سڕینەو..

بە مردنی مەردانەتان پەلامیکتان بۆ میلەت نارد

ھەتا دوینی لە گوێمانا زەنگی دەنگی ئەدایەو..

بنکی خەبات و شوپشی لە دلمانا ئەنایەو..

ئەو پەيامە ئەمڕۆ وا بوو بە ھیزشی جەماوەری

سەرانسەری کوردستانی ھینایە چۆش، خواروسەری

تا بە جاری رژیی بە عەسی فاشیستی لە کوردستانا ھەلئەتەکاند

بیروھوشی ئەم میلەتەیی بە جوړیکی وا پینگەیان

لاپەرەیی کۆنی دادەری

پەلەیی شەرمی بەرانبەر بە میژووی لە ناوچاومان سەری..

ئەمڕۆ ئیمە بەم ئەورۆزی ئازادییە،

بەم شایلوغانی شادییە،

قەرزاری خۆراگرتی بەردەستی نوژمنی - ئیوین..

ئەمڕۆ لەسایەیی ئیوینیە وا بە پیوین..

* * *

ئەبێ منالانی کوردستان!

مژدەتان لی..

ئیتەر ئیو، ھەک منالیی ئیمەمانان

کلۆپتان نایەتە ری..

لە کانیووی کوردستانی ئاوی ئازادی نۆش ئەکەن..

بە وشەیی پیرۆزی نوستی و بڕایەتیتان گۆش ئەکەن..

بە دیموکراسی و بە ئاشتی دایک زمانتان ئەپۆین..

لە جیاتیی خوینی باوکتان گولوتان پیا ئەپۆین..

لە بریتیی قوایی گریان ھەمیشە ئەتریقینەو..

لە ناو نۆل و بەسەر چپایی ولاتەو ئەشینیو..

جولانەتان بە داربەرۆوی شاخانەو بۆ ھەلئەخەن..

لە گەل قاسپەقاسپی کەودا لە خەو ھەلئەستن سبەپتان..

ئیتەر زەمی توپ و بۆمبا ھەرگیز ناگاتە بەرگویتان..

لە جیاتیی زیندانی سەماو و عەرەو نوگرەسەلمان،

چەرخوفەلەکتان بۆ لووتکی بەمۆ قەندیل بۆ سەرئەخەن..

دایک بە چیرۆکی نوینی رەش و باسی دواوژی گەش،

دەری ژیاقتان دانەدەن..

ترسی ئەوسا و خەمی لەمەوپاشی ژیتان بە یا ئەدەن..

بە زمانی پیرۆزی خوتان ئەخوین..

سەر بۆ زۆردار، ھیچ زۆرداری، نانەوین..

رۆلە! ئیتەر ئیو، دواوژی نیشتمان..

نەکەن ھەرگیز لە یادی کەن خەباتی باوکوپا پیرتان..

داسۆز بن بۆ ئەو ھیوایی بۆی تیکۆشان..

* * *

ئەبێ ئەوانەیی ھەزار سالە

نووستووی گۆپی تەنگوتارن..

ئەبێ ئەوانەیی ھەزار سالە دیلی دەستی ستەمکارن..

ھەلسن.. رابن.. ئەمڕۆ رۆژی راپەرینە..

بۆ ئەم گەل رۆژی گەشی ئازادییە،

بۆ نوژمنیش رۆژی رەشی نوژەخ بە دووچاوی بێنیتە..

ئەمڕۆ رۆژی ئاوات ھاوتەدیی دیرینە..

ئەمڕۆ رۆژی لاس و خەزالی،

خەج و سیامەند، مەم و زینە..

ئەمڕۆ رۆژی گشت شیرین و فەرھادیکە..

ئەمڕۆ رۆژی دادسەندنی ھەموو بێبەش لە دادیکە..

ئەمڕۆ سەرەتای ژینی نوینی کوردستانە..

خەلکینە، مژدە بێ لیتان.. ئەمڕۆ رۆژی ھەموومانە..

* * *

ئازیزەکەم.. ئەبێ دایکی گۆشەیی جگەرم..

شیرینەکەم.. ھاوڕینی ژینی ھەتا ئەمڕۆ دەسبەسەرم..

ئیتەر من و تویش لە خاکی پاکی ئازادی کوردانا،

لە سایەیی لوولەیی تەنگی پیشمەرگەیی ئازای نیشتمان..

ئەو ماویەیی ژیمان ماو بە سەر بەستی ئەبیبەیتە سەر

چاریکی تر ئەرکی کتیب شاردنەمان نایەتە بەر..

هزار لاپه ره

به ده چوونی ئەم ژماره یه
ماموستای کورد، گۆفاره که شهش
سالی تهمدنی پر ده کاتهوه و

دوازه ده مین ژماره ی لی دهرده چی.
ئەم لاپه ره یه ش که دوا بین لاپه ره ی
ئەم ژماره یه یه، ده بیته لاپه ره ی
هه زاره مینی گۆفاره که.

«به یه که گیشتنی فرهنگی جیاوازه» و «به
یه کادانی فرهنگی جیاوازه» دوو زاراون له
لاپه ن گه لی کۆمه لناس و سیاسه تمه دار و
ئه نترۆپۆلۆگ و روونا کبیره وه به کار ده برین.
هه ردوو زاراون که ش هه ره وه سفی پیوه ندیی
نیوان فرهنگی جیاوازه، که «به یه که ده گه ن/
به یه کدا ده دن»، ده که ن. دیارده که خزی

هه زاران ساله هه یه و له ماوه ی دوو دریزیشدا ئه نجامه که ی
بیناوه؛ شارستانییه ته کۆنه کانی رۆژه لاتی ناوه راست،
داگیرکردنی ئیزان له لاپه ن یفنانه کانه وه، دینی مانی، ئیسلام له
ئیزان و رۆژه لاتی دووردا، ئیسلام له ئه سپانیا و کارکردنه سه ره
فرهنگی ئه روپا، هاتنی تورک بۆ رۆژه لاتی ناوه راست و ده یان
نموونه ی دیکه. له روپه ری ته سکر و ماوه ی کورتتردا ئیمه ی
په پروه ی هه نده ران ناشنای ئه زمون و ئه نجامی زۆرین.
سوکرات ده لی: خۆت بناسه. فه یله سووفانی پیش وی، ویل
دیورانته ده لی، بۆ فیزی یا سروشتی شتی دهره وه ده گه ران،
به لām سوکرات سه رنجی بۆ بیر/ مینشک/ گیان/ دهره ون/
ناوه وه ی مروف راده کیشان. فه یله سووفانی ئیسلام خزناسینیان به
ریگه ی خواناسین داناوه. ئیمامی غه زالی، وه ک سوکرات، له
گومانه وه دهستی پی کرد. دهستی به سه فه ریک کرد، کات و
شوینیکی په کچار به رین و دوو دریزی گرتاوه. ئەم ههسته، ئەم
گه رانه، ئەم سه فه ره، ئەگه رچی ده شی زه مینه یه کی ئۆبژیکتیفیشی
هه بی، به لām کوتومت پروسینسیکی زاتی/ ذهنی/ سوپژیکتیفیه،
له مینشک و دل و رهوانی تاکه که سدا تۆوی ده چینی و هه ره
له ویشدا ده پوی و گول ده کا. زۆریه ی ئه نجام و ئه زمونه
نادیاره کانی له و بابه تن که ناکری به شیوه ی په ند و نامۆزگاری،
به شیوه ی دهرز، به شیوه ی رینۆیتی بۆ پیگه یاندنی که سینی دی
بخزینه کار. نابنه مۆدیل.

لای گه لی فه یله سووف و سفی هه ره مروف بوون خزی، له
هه لومه رجه ناسراوه دا که ده یزانین و له و چوارچینه یه دا که
ده بیینین، نامۆبی یا کهوتته نامۆبی یه. لای شیخی سه عدی کاکلی

ئەم بیره ههستی ته نهایی، ههستی به چی
هیلزانه و تاسه باری گه رانه وه یه بۆ جیهانی
خودایی. روسۆ ده یه وی رۆحی نامۆبی له
ته قه و هه را و زه نای شاره وه بیاته وه بۆ
باوه شی سروشت.

ئاواره و په پروه یی، دوو کهوتته وه له
خاک و نیشتمان و ژیان له دوو ره ولاتی دا

بردنه سه ره ده بیته ماکی زۆر گۆزان و بیرکردنه وه و ههستی
جۆربه جۆر. ئەگه ره هه موو ئه و شتانه له چوارچینه ی ژیا
مادیددا ته ماشا بکهین (خواردن و چلو به رگ، زمان، پاسپۆرت
... هتد) ئەم سه سه ره کردنه وه یه کی ته واوی باسه که یه، به لām
رهنگار کردنی شی به فه لسه فه و بیر، گشتاندن، به گشتیکردنی کی
وایه که له نرخی بیر که م ده کاته وه.

لای هه ندی روونا کبیری سه ره به رۆژه لات، و به تاییه تی
رۆژه لاتی ئیسلامی، ژیا نی تاراوگه، ناشنابوون له گه ل فرهنگی
جیاوازا، بۆته هزی گۆزان و قوالبوونه وه ی ره وتی بیریان،
دهستی پی به گه شتی کردوون به ره و ناوه وه، به ره و دوا وه، به ره و
ره گ، به لām نه ک به مانای کۆنه په رستی، به لکه بۆ خزناسین،
خۆبۆزینه وه، خۆبوون، بۆ گۆرپه ستنه وه و هیز و وزه په یدا کردن.
«خۆ» لیزه دا له «خۆ» تاکه که سدا نامینی و ده بیته «خۆ» ی
نموونه ی کۆمه له به ها و نرخی و جیهانی بییه ک. ئەمامی ئەم
گه شته له نووسینه کانی هه ندی بیریا ری رۆژه لاتی
ئه روپا نشیندا ده بییری.

ئیمه ی رۆژه لاتی کهوتتوینه ته شه ریکه وه، که خۆمان ته کات و
ته شوین و نه هاو کیشه کانیمان دیاری نه کردووه؛ شه وه یخوونمان
کراوته سه ره. ریک هه ره وه ک له شکرکی شه وه یخوون
به سه ره کراویش زۆرمان، زۆریه ی زۆرمان، هه ره به تا گایش
نه ها تووین، هیشتا خه نی دۆینی ئیوا ره ی رهنگین و خۆش و
بۆندارمان ده بینین.

سوکرات ده یگوت: خۆت بناسه.

هه یاس

□